

27

26580, II, C, c, 7

1886

DRUŽBINE

BUKVIČE

za dekleta,

ki so

pri dekliški ali križovski družbi

v Konjicah,

in tudi za druge pobožne ženske.

Z dovoljenjem prečast. lavantinskega knezo-škofijstva.

Spisal in založil

Jožef Rozman,

konjiški nadfajmošter.

Četerti natis.

V LJUBLJANI, 1866.

Natisnil J. R. Milic.

Prodaja Matija Gerber.

„Blagor jim, ki so čistega serca; ker Boga bodo gledali“.

Tako govori Jezus pri sv. Matevžu 5, 8.

„Ali ne veste, da ste tempelj božji, in da duh božji v vas prebiva? Ako bo kdo tempelj božji oskrnil, ga bo Bog končal. Zakaj tempelj božji je svet, kar ste vi“. Tako govori sv. Pavel v svojem 1. listu do Korinčanov 3, 16. 17.

„Device so naj lepše cvetlice svete cerkve, naj dražiše ovčice čede Kristusove, naj popolniša podoba njegove svetosti, lepota gnade božje in naj verliše delo božjih rok“. To so besede svetega škofa Ciprijana.

POSTAVE

dekliške ali križovske družbe.

Rože toliko lepe ni na celem svetu, kakor je roža svete čistosti, ki v sercih keršanskih dekličev raste; tudi zvezde ni toliko svetle na širokem nebu, kakor je sveto devištvo v božjih očeh. Oj srečne torej, pač tavžentkrat srečne ste dekleta ve, ki ste to prelepo rožico še ohranile — nad vami ima ljubi Jezus posebno veselje. Da bi le ostale tudi vseskoz njegove neveste, noter do smerti njemu zveste — njegove ljubke, brez madeža na duši in na telesi!

In glejte! ravno za tega del, da bi ložeje ohranile čast svojega devištva; da bi ložeje se vbranile derečih volkov, ki prežijo

v vas nedolžne ovčice, in vam hočejo raztergati belo oblačilo kerstne nedolžnosti — ravno vam v pomoč, v varstvo in brambo je ta družba osnovana.

Pridite torej, ljube dekleta, ki ste pri Bogu in pri ljudeh še v lepem imenu — pridite in stopite v to sveto družbo, ne prisiljene, ampak s svetim veseljem, iz ljubezni do svojega devištva, iz ljubezni do Jezusa, ki se vam za ženina ponuja. Le čujte, kakošne postave in dolžnosti imate.

1.

Dekliška, ali kakor sploh pravimo, križovska družba je postavljena pod varstvo in krilo Marije Matere božje, ki je vsih devic devica in sramožljivih deklet posebna pomočnica. Zatorej mora vsaka vsak dan moliti eno „Češeno Marijo“ s tem pristavkom:

O Marija, vsih devic devica, po svojem čistem spočetju ohrani meni in mojim tovaršicam čistost duše in telesa

v imenu Boga † Očeta in † Sina in sv. † Duha. Amen.

2.

Vsaka, ktera se zapisati da, dobi žegnano svetinjo čistega spočetja device Marije.

To svetinjo morate v časti in ven in ven pri sebi imeti, v hladni grob seboj jo imate vzeti.

3.

Vsako leto, ali na praznik čistega spočetja, ali pa vsaj v tisti osmini enkrat, in če bo mogoče, tudi o obiskovanju device Marije bote imele vse skupej spoved, in bote vse skupej k sv. obhajilu šle. Če je le mogoče, naj pride vsaka zraven.

4.

Domači gosp. fajmošter, ali če oni ne morejo, pa tisti duhovnik, kterega oni v to izvolijo, so duhovni vladar ali vižar tega društva.

5.

Dekleta, ktere so v tej bratovšini, si izvolijo iz svoje srede eno vodilo ali predstojnico, ktera z dovoljenjem dušnega pastirja vravnuje in opravlja vse, kar društvo zadeva. Ona nove sestre ali vzema ali že zapisane zopet izbrisati daje; ona čuva nad celim društvom, nad sestrami, kako se vedejo in zadržijo — ona je dolžna svariti in prositi in opominjati, koder vidi da je treba.

6.

Vodila z dovoljenjem dušnega pastirja si izvoli dve pomočnici, ali ko bi treba bilo, tudi več, ktere nji pomagajo z djanjem in dobrim svetom. — Dekleta! vodilo in nje pomočnici morate spoštovati in v lepi časti imeti; in če vas ena ali druga kaj posvari ali opominja, tiho poslušajte, in ko bi tudi vredne ne bile, ne gondrajte, ampak v ponižnosti svojega serca se v roke božje izročite. — Ne pozabite, da ste slabe, in bodite hvaležne, ako druge iz ljubezni do vaše duše in vašega zveličanja nad vami čujejo in bedijo.

7.

Vender ne samo vodila, temuč vsaka, ktera je pri tej bratovšini, ima sveto dolžnost nad seboj, svariti in opominjati svoje tovaršice, kolikorkrat se ji zdi, da je treba — toda vselej z ljubeznijo, v vsi krotkosti in pohlevnosti.

Dekleta! deržite skupej, kakor bi ena na drugo privezane bile; skerbite za čast svojega društva, kolikor naj več morete, in če je treba, poskušajte se ena za drugo, vse za eno, ena za vse. Ne jemljite med se takih, ktere ne slujejo dobro, da vam sramote ne

napravijo: če je pa ktera že zraven, se imate pa tudi vse od kraja truditi in prizadevati in moliti za njo, da jo zapeljivi svet ne zmoti. Ne pozabite, da ni žalostnišega za vas in za celo vaše društvo, kakor če se ktera zbrisati mora — meni se zdi malo drugač, kakor bi bila zbrisana njena duša iz bukev življenja.

8.

Vsaka, ki hoče v to sveto bratovščino stopiti, naj se vodili oglasi, in ona, če je ne pozna dobro, naj se z drugimi posvetuje, napreden jo dušnemu pastirju zapisati da. — Tudi je potreba, posvetovati se s svojim spovednikom, in ako oni za dobro spoznajo, dolgo spoved od celega svojega življenja storiti.

9.

Vsakega mesenca enkrat bo zbor in nauk, da se poštene, pametne dekleta v svojem lepem življenju poterdijo, da se mlačne oživijo in vsim novo dušno življenje in nova gorečnost vdihne. K tem naukom rade in vesele hodite, in vodila naj svari tiste, ki redko pridejo.

10.

K spovedi in k sv. obhajilu, glejte, da bote šle večkrat, naj manj vsakega me-

senca enkrat, vsake štir tedne, če ktera ni po pravici zadržana. Neveste Jezusove ste, ali če ga bote redko obiskovale, bo ljubezen med Njim in med vami kmali vgasnila. — Kolikor vam je mogoče, naj si izbere vsaka svojega spovednika, sicer pota popolnamosti nikdar nastopile ne bote; Jezus pa je vsim rekel: „Bodite popolnoma, kakor je vaš Oče v nebesih popolnoma“.

11.

K sv. maši rade hodite, tudi ob delavnikih, če morete; ako pa v cerkev ne morete, bodite vsaj v duhu pri sv. maši. Sv. maša je naj svetejši dar in ima neskončno ceno. — Pridige ali keršanskega nauka iz zanikernosti ne enega ne zamudite, zakaj božja beseda, kakor sv. pismo pravi, je slajši kot sterd; je kakor meč na dve strani brušen, ki vaše serca obrezuje, da jih rija ali lenoba ne sne. — Juterno in večerno molitev, angeljsko češenje, molitve pred jedjo in po jedi skerbno opravljajte. Riba brez vode in dekle brez molitve sta si podobne; ta in una bo kmali ob življenje. — Svojo vest pogosto izprašujte, ne zaspite ne eden večer, dokler tega ne storite, in se s serčno grevengo s svojim Bogom ne spravite.

12.

Svojim staršem, svojim višjim bodite pokorne v vsih rečeh, ktere niso zoper božjo zapoved. Bogu in ljudem bote ljube, če bote rade ubogale. — Bodite ponižne v mislih, v besedah in v vsem svojem djanju, posebno pa v svojem oblačilu. Kar visoko leta, rado nizko obsedi. Obleke, ki preveč vreši, preveč v oči pika, ne omišljajte si. Nedolžnim dekletam vsako krilo, vsaka jópica lepo stojí, da le vmazana in raztergana ni. — Bodite krotke in pohlevne, kakor mlade ovčice, in varite se jeze in prepira, posebno pa kletve, kolikor naj več morete. — Če pride kaka nadloga nad vas ali bolezen, če vas ljudje zasmehujejo zavoljo pobožnosti vaše, poterpitate in proti nebesam povzdigujete svoje oči. Bog nad vami čuje, in če on ne dopusti, vam nobeden las iz glave padel ne bo. Tistim, ki Boga ljubijo, vse v dobro izide.

13.

Do revežev, bolnikov in betežnih ljudi imejte usmiljeno, mehko serce, in postrežite jim po svoji moči. Če pa družnica ktera zbolí, ste dolžne zlasti tiste, ktere ste bližej nje, večkrat jo obiskati, in če je treba,

tudi ji postreči — ali že vode ji prinesiti, ali prati ali pomesti ali prestlati ali kaj družega enakega. Take dela so zlata vredne.

14.

Pred vsim pa vam sramožljivost priporočujem, ona je keršanskih dekličev naj lepše ogrinjalo; naj dražje blago; ona je juterna zarja, ki vam lice in dušo zlatí. Bodite sramožljive, kjer koli ste, ali ste same ali v družnji, in krotite svoje počutke. Varite svoje oči, ne glejte, kar je nespodobnega, in zmirej bolje, da oči po sebi obešate, kakor da radovidne ste in vse viditi hočete. Varite svoje ušesa in zapirajte jih, ko slišite gerde, ostudne pomenke. Gerda beseda je znamenje gerdega, vmazanega serca. Varite svoj jezik in ne zinite kaj takega, kar je zoper sveto čistost. Klafati, gerde pesmi peti, nespodobne šale ali špase imeti, je navada razujzdancov, ne pa poštenih deklet. — Ne dajte se možkim prijemati, nikamor ne — še za roke ni varno; nespodobna roka z vašim dovoljenjem naj ne pride blizo vas; pa tudi ve se nikogar ne dotikujte, če vam je sramožljivost ljuba. Svoje telo varno zakrivajte in ne razgalite se, da ne žalite svojih angeljev varhov.

15.

Slabih tovaršij se skerbno ogibajte; od smole se roka vmaže, od slabe tovaršije pa duša in serce. Ne hodite po oštarijah, če ni potrebe ali sile; možki, ki deklet drugač ne morejo zmotiti, jih v kerčmo vlečejo, jim z vinom glavo in pamet zmedejo, in prej ali polej ob nedolžnost spravijo. Ne hodite na ples; ples je divji pes, ki zlasti v dekleta reži in jih pogosto smertno rani. — Ne delajte znanja z drugim spolom; če je Bog zakon vam namenil, bo že On ženina vam preskerbel. Ne jemljite perstanov, ne drugih darov, ki vam jih možki ponujajo; če jih vzemete, ste že obviseli na limance. Ne jemljite pisem, ki vam jih možki pošiljajo; če ga pa vzemete, ga materi svoji dajte ali ga nerazpečatnega v ogenj veržite. Se večer stori, same ne hodite več spod strehe, noč ima svojo moč in je zlasti dekletam nevarna. Po noči se skerbno zapirajte, da nihče do vas ne more; le glasite se ponočnjaku, in kmali bote ob dobro ime.

16.

Vsaka mora skerb imeti, da drugih poštenih deklet za družtvo pridobi. Tistih pa, ki niso zraven, ne sodite slabo, ne za-

ničujte jih; Bog je sodnik, On sam ve, koliko je ktera vredna.

17.

Se družnica ktera kaj pregreši zoper te postave, jo mora vodila ali nje pomočnica posvariti, enkrat, dvakrat ali tudi večkrat. Če to svarjenje nič ne zda, naj pove duhovnemu pastirju, da ji oni kaj rečejo. Če pa tudi to nič ne pomaga, se iz društva izbriše. Se pa potem poboljša in čedno zaderži, se sme čez eno leto spet nazaj vzeti. Med križovske dekleta zapisana biti, si mora vsaka za veliko čast šteti. Se pa ktera hudo pregreši, se zbriše prec in za zmiraj.

18.

Se družnica ktera o moži, bote, če bote mogle, eno sv. mašo za njo najele, in pri tisti sv. maši sv. roženkranc molile, da bi ji Bog svoj sveti blagoslov v novem stanu dal. Ktera pa ne more k sv. maši, naj moli doma en del sv. roženkranca v ta namen.

19.

Pri procesji sv. rešnjega Telesa greste skupaj za svojim banderom, sramožljivo in pobožno, kakor se dekletam spodobi.

20.

Umerje ktera družnica, pridejo vse sestre, ktere utegnejo, k pogrebu, in one jo nesejo. Je bila revna, oskerbijo, da se pošteno pokoplje, oskerbijo pa tudi, da se sv. maša bere za njo. Pri tej sv. maši molite sv. roženkranc; ktera pa v cerkev ne more, naj ga moli doma. Verh tega bomo molili za rajno eno celo leto pri vsakem zboru en Oče naš in Češeno Marijo — družnice pa so dolžne, vsako nedeljo skozi celo leto en „Očenaš“ in eno „Češeno Marijo“ za rajno moliti. — Dekleta! ne pozabite na to molitev; kadar bote ve umerle, se bo molilo tudi za vas.

21.

Društvo ima svoj altar — altar čistega spočetja device Marije. Zavezane ste, skerbeti, da je čeden in lep. Lepši ko bo, lepša čast bo za vas. Ktera premore, naj torej včasih kak krajcar vodili dá, da ga oberne za društvene potrebe.

22.

Vaše pozdravljanje med seboj in do drugih naj bo:

„Hvaljen bodi Jezus Kristus!“

Bote rekle: Kaj pa nam bo za plačilo, če bomo po teh postavah živele? — Bote v lepem imenu pri vsih poštenih ljudeh, bote imele mirno, čisto vest, bote lahko umerle, po smerti pa v nebeškem kraljestvu sedele. Ali tudi duhovnih zakladov in odpustkov bote mnogo mnogo prijele. Čujte!

Ta vaša prelepa družba je bila 5. junija 1859 v Rimu poterjena in z odpustki bogato obdarovana. — Popolnoma odpustek se zadobí:

1. Tisti dan, ko se ktera zapisati da.
2. Ob smertni uri.
3. Božični dan, praznik Kristusovega vnebohoda, praznik oznanjenja in čistega spočetja device Marije, o Veliki- in Malimaši.
4. Vsakega mesca tisto nedeljo, ko je nauk za družtvne dekleta, če zraven pridejo.
5. Dvakrat v letu popolnoma odpustek lahko tudi tiste dobijo, ktere zovoljo dalje ne morejo k nauku priti, če tistikrat spoved od celega svojega življenja ali pa saj od enega leta storijo.
6. Družbini vladar imajo oblast, bolenim dekletam tisti dan, ko bodo prevedene s sv. zakramenti, popolnoma odpustek

podeliti, če molijo tri Očenaše in tri Češenamarije v ta namen.

Tukaj je treba opomniti, da popolnoma odpustke zadobiti, morate vselej zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa vredno prejeti.

V praznik čistega spočetja device Marije pa zadobi vsak brez razločka popolnoma odpustek, kdor se vredno spove, sv. obhajilo prejme in pri družbinem altarcu na namen sv. očeta, rimskega papeža moli.

Sveti oče, rimski papež pri tej priložnosti zelo zelo priporočujejo dolgo spoved in posebno ljubezen in pobožnost do Marije, prečiste device: tudi vam naročujejo, da imate svojega spovednika ubogati rade, hitro in z veseljem, voljnim srcem.

Sedem let odpustkov pa bote dobile:

1. Kolikorkrat bote kakega merliča k pokopu spremile.
2. Kolikorkrat bote slišale mertvaški zvon zaklenkati, in bote molile za rajnega dušo.
3. Kolikorkrat se bote vdeležile kake pobožnosti ali andohti, pobožnih pogovo-

rov, keršanskih svetih naukov, pridig in drugih dobrih opravil in del.

4. Kolikorkrat bote ob delavnikih in sopraznikih pri sv. maši.
5. Kolikorkrat bote na večer, preden ležat greste, svojo vest sprašale.
6. Kolikorkrat bote kakega vbogega bolnika ali jetnika obiskale.
7. Kolikorkrat bote kake sovražnike spravile.

Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti.

Družbini altar ima predpravico, da vsak mašnik, ki pri njem za eno zmed vas sv. mašo berejo, jo z odpustki berejo. Družbini vižar pa berejo sv. mašo pri vsakem altarju z odpustki, če jo za družbine sestre berejo.

**Vse v večo hvalo božjo in v čast
Marije prečiste device!**

Molitve

z a

dosego svetih odpustkov.

 Jezus, ki si na svet prišel, nam pravo življenje dat; verujem da si svoji sveti cerkvi ključe nebeškega kraljestva za to izročil, da je vse, kar na zemlji odveže ali zaveže, tudi v nebesih odvezano ali zavezano. — Tudi terdno verujem, da si ti, o Jezus! svoji cerkvi oblast dal, odpustke deliti, in da so zares vernim v duhovno pomoč. Prosim te, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus! daj mi milost, da bom zamogla iz števila tistih resnično spokornih in z Bogom spravljenih grešnic biti, na ktere ti z dopadanjem gledaš, in jih z obilnimi gnadami obdaruješ. To upam doseči od tebe, moj Zveličar, in pridem sem k tebi v cerkev, kjer se v presvetem zakramentu znajdeš, še poslednjo dolžnost dopolnit, katero

sveta katoliška cerkev za dosego popolnoma odpustkov terja; tukaj tebi, o milostljivi Jezus, vse potrebe svete cerkve in vsega kristjanstva zročim in priporočim.

1) O Bog! naj viši Pastir in Oče vsih vernih, ki s svojim sv. Duhom celo telo svete cerkve vladaš in posvečuješ, ki si po Jezusu Kristusu veličastvo svojega svetega imena vsim narodom oznanil; ohrani delo svojega usmiljenja, da tvoja sv. cerkev v vsem dobrem raste, se po vsej zemlji razširja, in v spoznanju in češenju tvojega presvetega imena stanovitna ostane.

**Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš:
Prosimo te, usliši nas, o Gospod!**

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. (dvakr.)

2) O Bog, ki pravi mir daješ in edinost ljubiš, dodeli vsim kristjanskim poglavarjem, svojim služabnikom in namestnikom na zemlji, popolno spravo in edinost; odverni vse škodljive vojske in razpertije, da tvoji verni v pravi prostosti tebi vredno in zvesto brez overe služiti zamorejo.

**Da kristjanskim kraljem in poglavarjem mir
in edinost daš.**

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. (dvakr.)

3) O vsegamogočni, večni Bog! ki želiš, da bi bili vsi zveličani, in nočeš da bi se kdo pogubil: ozri se milostljivo na vse zmotene krivoverce, ki jih je lažnjivi in goljffjivi sovražnik v krivoverstvo in vraže zapeljal; prosimo te, usmili se jih in pripelji jih na pot resnice; in daj vsim, da razpertije v veri zapustijo, vse zmote odstranijo in k edinosti tvoje resnice pridejo, po Jezusu Kristusu. Amen.

Da sovražnike svoje sv. cerkve ponižaš in spreoberneš.

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. (dvakr.)

4) Naj viši in večni Pastir, Jezus Kristus! tebi priporočim našega papeža I., tvojega prvega namestnika na zemlji. Usliši njih prošnje, spolni njih želje in molitve, da tvojo čast povikšujejo in srečo tvoje cerkve množijo. Vodi, razsvetli, poterdi, vari, podpiraj jih, da tvojo sv. cerkev vselej k tvoji božji časti in k našemu zveličanju vladajo. Amen.

Da apostolskega pastirja in vse cerkvene stanove v svoji sv. veri ohraniš.

Prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Verujem. Čast bodi Bogu.

M o l i t e v.

O Bog vsega usmiljenja! ki si sv. cerkvi moč in oblast dal, odvezovati in zavezovati, hvaležno se poslužimo gnad, ki jih nam z delitvijo odpustkov deliš. Ne daj nam pa pozabiti, da se le resnično spokorni grešniki, ki svoje serce z dobro spovedjo očistijo, in svoje duše z vrednim sv. obhajilom pokrepčajo, popolnoma odpustkov vdeležujejo. Dostavi, o dobrotljivi Oče nebeški! kar nam ojstrih pokoril prvih kristjanov primanjkuje, po svoji ljubezni in neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, tvojega Sina, v katerem vsi gnado in odrešenje imamo, in od tvoje milosti večno zveličanje upamo. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Opomba. Ktera brati ne zna ali teh molitvic pri rokah nima, moli: Oče naš, Češena si Marija, Čast bodi Bogu (sedemkrat) in sv. apostoljsko vero v papežev namen za edinost kristjanskih poglavarjev, zatiranje krivoverstva in povikšanje sv. matere katoliške cerkve.

Druga molitev za sv. odpustke.

Dekleta! kolikorkrat bote šle k spovedi in k sv. obhajilu, in bote klečé pred podobo križanega Jezusa to molitvico s skesanim srcem opravile, in molile v namen sv. cerkve, lahko dobite vselej popolnoma odpustek. Pij VII. 10. aprila 1821.

O moj preljubeznjivi, naj dobrotljiviši Jezus! glej me klečejočo tukaj pred tvojim naj svetejšim obličjem. Z naj večo ljubeznijo in z naj priserčnišim usmiljenjem ogledujem tvoje svete petere rane, in v duhu premišljujem tiste besede, ktere je prerok David od tebe, o moj Jezus! govoril: „Roke in noge so mi prebodli, in so razšteli vse moje kosti“. Pri tem tvojem terpljenju te prosim iz globočine svoje duše, da mi vtisneš globoko v serce pravo, živo vero, terdno upanje in gorečo ljubezen, da mi daš resnično grevengo nad svojimi grehi in terdno neprejvzetje, te nikdar več razžaliti. Amen.

Zlate molitvice

vredne, da bi se jih vsaktera iz glave naučila, da bi jih lahko tudi pri delu in spotama opravljala in molila.

I.

Zjutraj se pokrižaj in reci:

Oče nebeški! lepo te zahvalim, da si me ohranil nicojšno noč, obvari me tudi današnji dan! Bodi vse k tvoji božji časti in k mojemu dušnemu zveličanju. Amen.

Jezus, Marija in sv. Jožef! vam izročim za zdaj in vselej svojo dušo in svoje telo. O Bog! verujem, da si ti pri meni, in te ponižno molim. Upam, da me ne boš zapustil, in te zato prelepo prosim. Ljubim te, in izročim ti vse svoje misli, besede in djanja.

O Marija, preljuba mati, moje zaupanje in pribežališe! v tvojem varstvu želim živeti in umreti. Vari me greha in sprosi mi potrebno božjo pomoč. Preljubi angelj, predragi in zvesti moj varh, varno me vodi in povsod me spremljaj in vari! Amen.

II.

Stori zjutraj tudi dober namen in ga večkrat čez dan ponovi, rekoč:

O moj Bog! vse kar govorim, delam in terpim, bodi v tvojo večo čast — vse iz ljubezni do tebe, moj Jezus!

III.

Pred jedjo moli: Oče naš, češena si Marija, čast bodi Bogu. — Jedi prekrižaj ter reci:

Blagoslovi, o Gospod! nas in te tvoje darove, ki jih bomo od tvoje dobrote zavžili, ki živiš in kraljuješ Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Po jedi:

Zahvalim te, vsegamogočni, večni Bog, za vse dobrote tvoje; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš, češena si Marija, čast bodi Bogu.

IV.

Kadar koga srečaš, pozdravi ga in reci:
Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Če pa kdo tebe tako pozdravi, odgovori:

Na vekomej. Amen.

V.

V skušnjavi zoper sveto čistost reci:

O Jezus, Marija in sveti Jožef!

vam izročim svojo dušo in svoje telo.
Rajše hočem umreti, kakor grešiti.

Kadar te jeza zgrabi, zdihni ter reci:

O Jezus, ves pohleven in iz serca
ponižen! daj mi voljno poterpeti. O Ma-
rija, vsa krotka devica! prosi za me, da
se ne serdim, ne togotim.

V vsakteri skušnjavi prosi, moli in zdihuj:

Bog! pridi mi na pomoč; Gospod!
hiti mi pomagat.

VI.

Na večer, ako ne moreš sv. roženkranca moliti, moli
vsaj nektere svete očenaše, češenasmarije in naposled
zdihni in reci:

Oče nebeški! lepo te zahvalim za
vse dobrote tvoje; prosim te, odpusti mi
moje grehe, in daj mi ljubo lahko noč,
in svojo pomoč. Marija, ljuba moja mati!
tvojemu zvestemu varstvu se priporočim.
— Preljubi angelj varh moj, vari me
nicoj! — Bog daj vernim mertvim večni
mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.
Amen.

Ne pozabi vsak večer svojo vest izprašati in grevengo
čez svoje grehe obuditi.

VII.

Ako se ponoči zbudiš in spati ne moreš, vari se, da te kaka skušnjava ne zmoti; zatorej premišluj in zdihuj, rekoč:

Enkrat moram umreti — pa ne vem kje — tudi ne vem, kdaj in kako: to pa dobro vem, da, če v smertnem grehu umerjem, bom pogubljena vekomej. Oh, tega Bog ne daj! — Sveta Marija, mati božja! prosi za me ubogo grešnico, zdaj in ob moji smertni uri. Amen.

VIII.

Svoje molitvice rada sklepaj s sledečimi besedami:

Oče nebeški! sprejmi mojo slabo molitev, in kar moja pobožnost ne velja, naj moj usmiljeni Jezus doda. Amen.

IX.

Molitvica, ki so ji sv. oče Pij VII. sto dni odpustkov podelili, ako se vsaki dan moli:

Naj se zgodi, visoko hvali in vekomej časti naj pravičniši, naj viši in naj ljubeznjiviši sveta volja božja v vsih rečeh!

X.

Jezus, Marija in sv. Jožef, vam darujem svojo dušo in svoje serce.

Jezus, Marija in sv. Jožef! stojite mi na strani v moji smertni uri.

Jezus, Marija in sv. Jožef! z vami v miru naj živi, naj se loči moja duša. Kdor te tri zdihleje zgrevano zmoli, zadobi za vsakrat tri sto dni odpustkov; kdor pa le en zdihlej izgovori, zadobi sto dni odpustkov. Pij VII.

XI.

Greš memo cerkve, v kateri je presv. rešnje Telo, svoje desno koleno pripogni in reci:

Jezus! ki tukaj prebivaš v presvetem zakramentu, bodi lepo pozdravljen in visoko počešen. Iz serca te ljubim in te prelepo prosim: ostani pri meni!

XII.

Greš memo križa, pokrižaj se in reci:

Križani Jezus! molim te in hvalim, ker si s svojim svetim križem svet odrešil. Prosim te, usmili se moje uboge duše.

XIII.

Greš memo pokopališa, pokrižaj se in reci:

Bog jim daj večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen!

XIV.

„Bodi češeno, sveto in neomadežovano spočetje prečiste device Marije!“

Kdor to molitev pobožno moli, zadobi odpustke za sto let. (Papež Gregor XV.)

XV.

Večkrat izreci prav pobožno sladki imeni: „**Jezus! Marija!**“ Papež Benedikt XIII. so tistim, ki te presveti imeni pobožno izrečejo, odpustke za petdeset dni dovolili.

XVI.

Kolikorkrat podobò sv. križa pobožno poljubiš, zadobiš odpustke za eno leto.

XVII.

Boš rekla: Jezus! usmili se mene, boš zadobila odpustke za sto dni.

XVIII.

Če pred sv. rešnjim Telesom poklekneš, zadobiš odpustke za dve sto dni.

XIX.

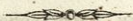
Če se prikloniš, kedar praviš: Čast bodi Bogu Očetu itd., zadobiš odpustke za 30 dni.

XX.

Molitvica, se vsih svetih maš vdeležiti.

O Bog, nebeški Oče! tebi darujem vse svete maše, ktere se danes po vsem svetu berejo, ktere so se od začetka kristjanstva do zdaj brale, in tudi tiste, ki bodo še na dalje do konca sveta brane v sv. katoliški cerkvi. — Se vsih vdeležiti priserčno želim in prosim, ter vse tebi darujem, kakor ravno toliko darov spoštovanja, ljubezni, prošnje, sprave in zahvale, po Jezusu Kristusu, tvojem preljubem Sinu in Zveličarju našem; ker

po njem, ž njim in v njem imaš, Oče nebeški! v edinosti svetega Duha vso čast in hvalo od vekomej do vekomej. Amen.

Sveti Rožnikranc,

kakor se moli pri sv. maši.

Začetek svete maše.

Vsegamogočni, neskončno dobrotljivi Bog! ponižno pred tebe pokleknemo, ki smo prah in pepel, in trepetaje tebe molimo, ki si naš stvarnik in gospod, pa tudi naš ljubi Oče.

Tebi, Oče nebeški! hočemo darovati nekervavo daritev svete maše, k tvoji naj večji časti, v čast tvojih svetnikov, in svoji duši v zveličanje — za vse verne, žive in mertve. Amen.

Potem se moli sv. rožnikranc.

1. K evangeliju.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in svetega † Duha vstanemo, in vse terdno verujemo, kar je Kristus učil, kar

so apostoli pridigovali, in kar nam sv. mati katoliška cerkev verovati veleva. Daj nam, o Bog! v tej sveti veri živeti in umreti. Amen.

2. K darovanju.

Tebi izročimo, Oče nebeški! po namenu mašnikovem kruh in vino, ki se bo premenilo v telo in kri Jezusa, tvojega ljubega Sina. Vse, kar imamo, naj bo tebi posvečeno, duša in telo. Amen.

3. K povzdigovanju.

Bodi lepo pozdravljeno Jezusovo rešnje telo, od Marije rojeno, na križu za nas umorjeno, ki na desnici božji sediš, iz ljubezni do nas pa med nami živiš. V ponižnosti te molimo in te pohlevno prosimo: o Jezus! usmili se nas.

Bodi pozdravljena presveta rešnja kri Orešenika našega, na križu za nas prelita! S svojo sveto rešnjo kervijo, o Jezus! grehov nas umij, in usmili se vernih duš v vicah. Amen.

4. K mašnikovemu obhajilu.

O Gospod! nisem vredna, da pod mojo streho greš; temuč reci le besedo, in moja duša bo ozdravljena. (Trikrat.)

Ker smo pa tebe tolikanj potrebni, pridi, o Jezus! k nam, in vselej pri nas ostani. Amen.

Duhovno obhajilo.

O moj Jezus! živo verujem, da si v tem presvetem zakramentu pričujoč, in te ponižno molim. — Terdno zaupam, da me ne boš zavergel, in te prelepo prosim. — Čez vse te ljubim, in iz ljubezni do tebe so meni žal vsi moji grehi. Nikdar nočem več grešiti. — Moja duša tebe želi, ker mi pa ni dopušeno, tebe zdaj v presvetem zakramentu prejeti, pridi vsaj s svojo gnado v serce moje. — Tebe, o moj Jezus! objamem in se popolnoma s teboj sklenem. Ne daj mi, se kdaj tebe ločiti. Amen.

Blagoslov ali žegen.

Blagoslovi nas, vse naše djanje in nehánje, Bog † Oče, Sin † in sveti † Duh; in tvoj sveti blagoslov pridi čez nas, in vselej pri nas ostani.

O Jezus! tebi živimo; o Jezus! tebi umerjemo; o Jezus! tvoji smo živi in mertvi. Amen.

Juterno opravilo.

Opomin. Ni dobro ne za dušo, ne za truplo, predolgo v postelji poležavati; posebno pa nevarno je, brez spanja ali iz lenobe v postelji se mehkužiti — do takih deklet ima skušnjava posebno oblast. Zatorej, ko pride ura za vstati, ne obotavljaj se, temuč premagaj se, prekrižaj se pobožno, poljubi svetinjo, ki jo na vratu imaš, in svojo prvo misel k Bogu obrni. Vstani, obleci se urno, in ko se oblačiš, misli si, da Jezus pri tvoji postelji sedi, in te gleda, ali si zadosti sramožljiva. Si se oblekla (razgaljena ne smeš nikdar med ljudi), si se opletla in umila, pokropi se z žegnano vodo, poklekni pred božjo martro in moli takole:

Vsegamogočni, večni Bog! v prahu pred teboj klečim, serce in roke k tebi vzdigujem, in te ponižno prosim, oglej se milo na me vbogo, slabo stvar. V tvojih rokah sem spala, tvoja milost me je ohranila nocoj to noč, v kateri si mnogo

duš iz tega sveta poklical, in morebiti večno zavergel — v tvoje svete roke se tudi danes izročim. Svojo dušo in svoje telo, svoje življenje in zdravje, svoje poštenje in dobro ime, svoj mir in svoje notranje razsvetljenje, vse počutke in vse svoje moči tebi darujem; vse, kar je v meni, naj hvali in povikšuje tvoje sveto ime. Karkoli bom danes mislila, želela, govorila, storila ali terpela, naj se zgodi iz ljubezni do tebe, tebi v čast in po tvoji sveti volji. Kolikorkrat bom dihnila, kolikorkrat bo moja serčna žila tripnila, tolikokrat naj bom tebi priporočena! — Prosim tudi, naj bom vsih odpustkov deležna, ktere sveta cerkev danes vernim kristjanom deli.

Jezus, moj presladki Jezus! ki si moj preljubi ženin, vari me danes ta dan, da se ne zmotim in v hudo ne zaidem. Razsvetli mojo pamet, da po tvojih svetih naukih živim; uterdi mojo voljo, da v skušnjave ne dovolim, in ne pripusti, da bi te danes s kakim grehom razžalila in tvojo gnado zgubila. Pogasi vse hude želje v mojem sercu, zateri vse slabe občutke v mojem životu, da ostanem tudi danes in vseskozi čista in sramožljiva, in

brez madeža na duši in na telesu. — O moj Jezus! naj pride čez me, karkoli hoče, le greha me vari, posebno pa greha . . . , do kterega sem naj huje nagnjena. Rajše to uro umreti kakor nedolžnost svojo zgubiti. Ker sem pa pri vsi svoji dobri volji vendar le slaba, se obernem k tebi, Marija, prečista devica! bodi moja ljuba mati, bodi moja zvesta pomočnica danes in vse dni mojega življenja. S svojim čistim ženinom, svetim Jožefom mi na strani stoj, da ne pridem kakšni zapeljivosti ali slabi tovaršii v pest. — Prosim tudi tebe, moj zvesti angelj varh! vodi, brani in podpiraj me, da se kjer ne spodtaknem in v skušnjavo ne padem. Kakor si me varoval nocoj ta noč, varuj me tudi danes ta dan vsega hudega na duši in na telesu. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Verujem itd.

Zadnjič naredi na svojem čelu s palcem pismenke

I. N. R. I. in reci: Jezus Nazarenski, kralj judovski, daj mi štirnajst angeljev, da me danes spremljajo; dva, ki bota šla pred menoj, dva za menoj, dva na moji desni, dva na moji levi; dva, ki me bota hudega varovala; dva, ki me bota k dobremu vnela; dva, ki mi bota pot v nebesa ka-

zala — ti pa, moj Jezus! bodi v mojih mislih, besedah in djanjih. Tebi živim, tebi umerjem; tvoja sem živa in mertva. Amen.

Če nisi juternice čula, moli tudi še angeljsko češenje:

Angelj Gospodov je oznanil Marii, in je spočela od sv. Duha. Češena si Marija itd.

Glej, dekla Gospodova sem, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češena si Marija itd.

In Beseda je meso postala in je med nami prebivala. Češena si Marija itd. Oče naš. Češena si Marija itd.

Na večer pa še pristavi: Gospod! daj vsim vernim dušam večni mir in pokoj — in večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.

Kdor zjutraj, opoldne in zvečer, kadar zvoní, klečé angeljsko češenje moli; v saboto večer, v nedeljo in o velikonočnem času pa stojé, zadobi vsakrat za sto dni odpustkov, in če to stori vsak dan, enkrat v mesecu tudi popolnoma odpustek. Benedikt XIV.

Od premissljevanja ali od notranje molitve.

Opomin. Ako želiš v pobožnosti rasti, ti prav živo priporočujem, vsak dan pol ali vsaj četert ure (naj bolje je zjutraj) kaj božjega ali svetega premissljevati. „Če boš vsak dan kaj svetega premissljevala“, pravi neki učenik, „ti lahko roko dam, da boš zveličana“.

Zvečer že si izvoli kako resnico, naj bolje iz življenja in terpljenja Kristusovega. Zjutraj kovstaneš, poklekni, spomni se pričujočnosti božje, prosi svetega Duha za razsvetljenje, in potem začni premissljevati.

Zgled premissljevanja od pekla.

Molitev.

O moj Bog! terdno verujem, da si tukaj pričujoč. Ti vidiš vse, vidiš tudi mene, da te ljubim in le tebi dopasti

želim; zatorej, dasiravno sem slaba in vboga, ne zaverzi me spred svojega obličja, temuč sprejmi me po svoji veliki milosti. Tebi darujem to moje premissljevanje; daj, da ne bom družega iskala, kakor tvojo čast in ljubezen. Razsveti moj um, očisti moje serce in nagni mojo voljo, da bom prav spoznala tvoje svete nauke in zvesto po njih se ravnala. — Marija, mati božja, vsi svetniki in svetnice božje, prosite za me! Amen.

Misli si, da je črna noč, ti stojiš na visoki peči in daleč okoli vidiš; kar na enkrat se zemlja pred teboj na dvoje razpoči, in pekel stoji odpert pred tvojimi očmi. Strašna temnica v sredi zemlje je; veliko milj je dolga, veliko milj široka, veliko milj globoka; polna je ognja in žvepla od verha do tal, in obdana s terdim skalovjem okrog in okrog, tako da celo večnost ne stvarice dima skozi ne pride. — V tej strašni ječi pogubljeni ležijo tikama eden družega, kakor kamni v apnenci, ali kakor opeke v opekarnici, — ti pa, moja duša! premisli, kakšen da je ogenj, v katerem pogubljeni gorijo.

1. Ogenj v peklü gorí v eno mero in prežiguje dušo in truplo. Nakovani na mesto, katero jim je Bog odkazal, pogubljeni ležijo nepremikljivo, kakor derva v ognju. Ogenj šviga in plemeni mnogo ur gôri nad njimi, in mnogo ur spodej pod njimi; ogenj šviga in gorí mnogo ur na desno, in mnogo ur na levo; kamor se ober-

nejo, so z ognjem obdani, kakor ribe od vode. — Njih glava, oči, ušesa, usta, žnabli in lica niso drugega kot ogenj; rame, noge, herbet in persi niso drugega kot ogenj; vsi udi, kar jih truplo ima, so podobni razbeljenemu železu, ki se ravno iz peči vzame; vse je z ognjem obdano, vse vneto in zažgano. — Postelja, v kateri pogubljeni ležé, je ogenj; pijača, katero pijejo, je ogenj; jed, katero vživajo, je ogenj; sapa, katero sopejo, je ogenj; vse, kar vidijo in česar se dotaknejo, je ogenj. — Vendar to še ni vse; peklenški ogenj je od znotraj in je od zunaj; on je v možganih, v zobeh, jeziku in gerlu; on je v jetrah, v pljučah, v črevah, v želodcu, v sercu, on je v žilah, v kitah, v kostih, v mozgu in v kervi. — Ali kar je še strašnejše, peklenški ogenj je tudi v spominu, v razumu, v volji, v vsih dušnih močéh; vse je ognja navzeto, vse od njega prešinjeno. — Ko bi me kdo na razbeljeno železno peč prikovati dal, tako da sama rama bi bila v ognju, vsi drugi udi pa pod milim nebom, in bi me Bog v takem stanu kakih jezar let pri življenju ohranil; oh kdo bi prestal tolikanj bolečin! Večni Bog! kaj še le bo, če bom tako nesrečna, da bom med pogubljene veržena! da ne samo moja rama, ampak da bodo vsi udi mojega telesa in vse moči moje duše celo večnost v peklenškem ognju gorele! — Tega me obvari, večni Bog!

2. Ogenj v peklu je veliko strašnejši, kakor si človek misliti more. — Ogenj v apnencah, v cegelnicah, v fužinah je vroč, je hud; vendar ni senca, če ga primerjamo z ognjem, ki v peklu gorí. Ogenj v peklu, pravijo nekteri učeniki, je tako vroč in tako hudo moč ima, da ko bi le ena

iskra na mlinsk kamen padla, bi ga tisto dobo v prah razdrobila; tako, da ko bi le ena iskra na veliko svinčeno kuglo padla, bi jo tisto dobo kakor vosek raztajala; tako, da ko bi le ena iskra v zmerznjen jezer padla, bi pri ti priči od prevelike vročine vreti začel...

3. Zdaj pa nekoliko postoj, moja duša! in odgovori mi. Misli si, da pred te postavijo železno peč in jo zakurijo tako, da je vsa bela — potem pa ti pokažejo vse, kar ima svet veselega, dragega in lepega; pokažejo ti celo kraljestvo in kraljevo krono, in ti rečejo: Vidiš, vse to je tvoje, samo da boš pol ure v to železno peč se vlegla. Povej mi, kaj bi storila? Oh! bi rekla, ko bi mi sto kraljestev in sto kraljevih kron ponudili, bi vendar tako neumna ne bila, in bi take martre ne izvolila, ko bi tudi vedila, da bi me Bog pri življenju ohranil. — Prašam te dalej: ko bi ti imela v resnici veliko kraljestev, in bi imela vse, kar je veselega, dragega in lepega na svetu, pa bi prišel kakšen sovražnik, bi te vjel in bi postavil pred te razbeljeno, železno peč, in bi rekel: Ali se moraš odpovedati kraljestvu in vsemu časnemu blagu, ki ga imaš, ali pa za pol ure v razbeljeno peč se vleči; povej, kaj bi odgovorila? Oh! bi rekla, raj sem vse žive dni revna in vbožna, zaničevana in preganjana, kakor prestati tolikanj bolečin.

Zdaj pa svoje misli kviško vzdigni. Da bi v razbeljeno peč le za pol ure ne prišla, bi se rada odpovedala vsemu, naj ti bo tudi čez vse ljubo. Bog ti pa žuga ne z razbeljeno, železno pečjo, temuč z ognjem v ječi; on ti žuga ne za pol ure, temuč za celo večnost: in vendar tako

rada storiš, kar ne smeš, kar ti je on prepovedal, in tako rada opustiš, kar veš, da je tvoja dolžnost!

Občutljeji in sklepi.

1. O moj Bog! vse te resnice so mi znane in verujem jih; ali pri vsem tem, kako sem živela? — Oh, kaj bom tajila, ko nič ne pomaga? — slabo sem živela, grešila sem, pekel sem zaslužila; in zakaj? ali mi je kdo s smertjo žugal? — Oh! ne — nobeden ne. Zakaj sem grešila, veš ti dobro, in vem tudi jez, in sram me je. — Oh, kako mi je žal, kako me skli in peče, da sem tako nora, tako slepa in slaba bila! — Upam sicer od tvoje milosti, da si mi odpustil moje grehe: ali, moj Bog! kakor sem jez slaba, lahko spet grešim, lahko v grehu umerjem, lahko v pekel pridem. Moje hudo nagnjenje še ni odmerlo, moje zatajevanje je slabo, moje pokorjenje ni besedice vredno. Oh! resnično je; lahko lahko spet v greh zabredem, lahko v grehu umerjem, lahko v pekel pridem — resnično! moja duša na enem lasu visi. — Oh, pekel! pekel! strah in groza me je pred teboj!

2. Ali kam se hočem obrniti? kje pomoči iskati? Kje drugej, kakor pri tebi, usmiljeni Jezus! Tukaj pred teboj na kolenih zdihujem, roke in oči k tebi vzdigujem, in te milo prosim: usmili se me! — Obljubim in terdno sklenem: Ne bom več grešila — ne — ne! rajši umreti kakor grešiti! Krotila in zatirala bom svoje počutke še vse drugač, kot do zdaj; posebno svoj jezik, ki me je že tolikokrat zmotil in svoje oči, ki mi tako rade uidejo. — Spraševala bom vsak večer z vso skerbjo svojo vest, pogosto in odkrito svojemu spovedniku se tožila, večkrat čez dan pričujočnost božjo pred oči si stavila. — Jezus! le tebe bom ljubila, le tebi bom služila; pomagaj mi s svojo gnado! — Marija! bodi moja mati danes in vselej! prosi za me! Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Tri božje čednosti.

Moli jih rada, če količkaj moreš, vsak dan, posebno pa v skušnjavah, ki jih imaš zoper te čednosti; ali ko greš k spovedi in sv. obhajilu; ali ko prideš v smertno nevarnost. Ne bilo bi večje nesreče za te, kakor eno teh treh čednost izgubiti. — Kolkokrat boš skesana tri božje čednosti obudila, boš zadobila 7 let in 280 dni odpustkov. Če pa to celi mesec opravljaš in k spovedi greš, zadobiš lahko popolnoma odpustek.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejšo mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da

mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

L j u b e z e n .

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si naj večja dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim si iz celega serca, da bi te ravno tako ljubila, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe svojo neskončno

dobroto, katero čez vse ljubim, tebe svojega stvarnika, odrešenika in posvečavca razserdila. Žal mi je, da sem grešila, da sem tebe, svojega vsegomočnega Gospoda, svojega naj boljšega Očeta razžalila. Terdno sklenem, vse grehe če dalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka, in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Zlate ure.

Vsaka ura, katero ti Bog doživeti da, je zlata vredna, zatorej skerbi, da jo boš Bogu darovala, in s pobožnimi mislimi in občutleji posvečevala. Postavim, takole:

Ob eni: En Gospod in Bog je, kateri je nebesa in zemljo in vse, kar je, vstvaril, kateri vse ohrani in vlada: brez njegove volje se nič ne zgodi. — Le enkrat bom umerla — le eno dušo imam; ako to zgubim, je vse zgubljeno. — Le ena večnost me čaka; srečna ali nesrečna — le eno je potrebno, dušo zveličati.

Ob dveh: Dve poglavitne zapovedi so, ktere imam spolnovati: 1) Ljubi Boga, svo-

jega Gospoda, iz vsega svojega serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje moči in iz vse svoje misli. 2) Ljubi svojega bližnjega, kakor sama sebe. — Dve poti ste v večnost: ena ozka steza v nebesa, druga široka cesta v pekel; po kateri hodim?

Ob treh: Tri božje osebe ali peršone so: Oče, Sin in sveti Duh: njim bodi čast in hvala, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomej. Amen. — Tri božje čednosti imamo: Vero, upanje in ljubezen. — Tri naj imenitnejši dobre dela so: Molitev, post, milošnja. — Tri svete nam sv. evangelj priporočuje: 1) Radovoljno ubožtvo; 2) vedno devištvo; 3) vedno pokoršino pod kakim duhovnim poglavarjem.

Ob štirih: Štiri posledne reči so: Smert, sodba, pekel, nebesa. — Štiri poglavitne djanske čednosti so: Modrost, zmernost, pravičnost, serčnost. — Štiri evangeliste imamo: Svetega Matevža, sv. Marka, sv. Lukeža, sv. Janeza. — Štiri v nebo vpijoči grehi so: 1) Radovoljni uboj; 2) mutasti ali sodomitarški greh; 3) zatiranje ubožcov, vdov in sirot; 4) delavcem in najemnikom zaslužek zadrževati ali utergovati. — Bog me vari vsega greha!

Ob petih: Pet cerkvenih zapoved imamo: 1) Posvečuj zapovedane praznike. 2) Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno in v Bogu zbran pri sv. maši. 3) Posti se zapovedane postne dni, namreč štirideset-

danski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sobotah mesnih jedi. 4) Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku k manjšemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje telo. 5) Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih. — Petero je treba k zakramentu sv. pokore: 1) Izpraševanje vesti; 2) grevenga; 3) terden sklep ali naprejevzetje; 4) spoved; 5) zadostenje.

Ob šestih: Šest grehov v svetega Duha je: 1) Prederzno v božjo milost grešiti. 2) Nad božjo milostjo obupati. 3) Spoznani keršanski resnici so ustavljeni. 4) Svojemu bližnjemu zavolj gnade božje nevošljiv biti. 5) Do lepega opominjevanja oterpnjeno serce imeti. 6) V nespokornosti terdovratno ostati. — Šest dolžnost od Jezusa posebno priporočenih je: 1) Naj prej božjega kraljestva in njegove pravice iskati. 2) Sam sebe zatajevati. 3) Svoj križ nositi. 4) Za Kristusom hoditi. 5) Krotek in ponižen biti. 6) Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti za nje, kateri nas žalijo in preganjajo. — Šest poglavitnih resnic keršanskega nauka je: 1) Da je en Bog. 2) Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje in hudo kaznuje. 3) Da so tri božje osebe, enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sv. Duh. 4) Da je druga božja oseba, Bog Sin, človek postal, nas s svojo smertjo na križu odrešiti in večno zveličati. 5) Da je človeška duša neumerjoča, 6) Da je gnada božja k zveličanju potrebna.

in da brez gnade božje človek nič za večno življenje zasluženja vrednega ne more storiti.

Ob sedmih: Sedem svetih zakramentov je Jezus v naše zveličanje in v našo tolažbo postavil: 1) Sv. kerst, 2) sv. birma, 3) sv. rešnje telo, 4) sv. pokora, 5) sv. poslednje olje, 6) sv. mašnikovo posvečenje, 7) sv. zakon. — Sedem poglavitnih grehov imamo: 1) napuh, 2) lakomnost, 3) nečistost, 4) nevošljivost, 5) požrešnost, 6) jeza, 7) lenoba. — Sedem telesnih del usmiljenja je: 1) Lačne nasitati. 2) Žejne napojiti. 3) Popotnike sprejemati. 4) Nage obleči. 5) Bolnike obiskati. 6) Jetnike rešiti. 7) Mertve pokopavati. — Sedem duhovnih del usmiljenja je: 1) Grešnike svariti. 2) Nevedne učiti. 3) Jim prav svetovati, kateri dvomijo ali cvibljajo. 4) Žalostne tolažiti. 5) Krivico voljno terpeti. 6) Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo. 7) Za žive in mertve Boga prositi. — Sedem poglavitnih čednost je: 1) Ponižnost. 2) Dobrotljivost. 3) Čistost. 4) Ljubezen. 5) Zmernost. 6) Poterpežljivost. 7) Gorečnost do dobrega. — Sedem darov sv. Duha je: 1) Dar modrosti. 2) Dar umnosti. 3) Dar sveta. 4) Dar moči. 5) Dar učenosti. 6) Dar pobožnosti. 7) Dar strahu božjega.

Ob osmih: Osem blagrov je Gospod učil: 1) Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. 2) Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli. 3) Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo. 4) Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni; ker nasiteni bodo.

5) Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli. 6) Blagor jim, kateri so čistega serca; ker Boga bodo gledali. 7) Blagor mirnim; ker otroci božji bodo imenovani. 8) Blagor jim, kateri zavolj pravice preganjanje terpe; ker njih je nebeško kraljestvo.

Ob devetih: Devet ptujih grehov je: 1) V greh svetovati. 2) Grešiti vevlevati. 3) V drugih greh privoliti. 4) Druge v greh napeljevati. 5) Drugih greh hvaliti. 6) K grehu molčati. 7) Greh pregledati. 8) Greha se vdeležiti. 9) Greh zagovarjati.

Ob desetih: Deset zapoved nam je Bog na gori Sinaj dal: 1) Vervaj v enega samega Boga. 2) Ne imenuj po nemarnem božjega imena. 3) Posvečuj praznik. 4) Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel; in da ti bo dobro na zemlji. 5) Ne ubijaj. 6) Ne prešestvaj. 7) Ne kradi. 8) Ne pričuj po krivem zoper svojega bližnjega. 9) Ne želi svojega bližnjega žene. 10) Ne želi svojega bližnjega blaga. — Desetim devicam je nebeško kraljestvo podobno, zmed katerih je pet modrih in pet nespametnih; oh, da bi pač jez vredna bila, med modre šteta biti!

Ob enajstih: Ob enajsti uri so bili poslednji delavci v vinograd Gospodov poklicani. — O Jezus ne daj, da bi tega klica ne čula in ga zanemarila!

Ob dvanastih: Dvanajst lastnost božjih je: 1) Bog je večni; je vselej bil, je, in bo vselej. 2) Bog je zgol duh; bitje, ki

ima naj bolj popolnoma um in naj boljši voljo; telesa pa ne. 3) Bog je vseveden; ve vse, sedajno, preteklo in prihodno, ve tudi naše naj skrivnejši misli in želje; torej mu nič ne moremo prikriti. 4) Bog je neskončno moder; stori vse iz naj boljšega konca, in izvoli vselej naj pripravniši pripomočke, svoj konec doseči. 5) Bog je vsemogočen; je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti. 6) Bog je povsoden; je povsod, v nebesih in na zemlji. 7) Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo. 8) Bog je neskončno resničen in zvest; vse kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse spolni. 9) Bog je nespremenljiv; je vekomej ravno tisti. 10) Bog je neskončno dobrotljiv; skerbi po očetovo za vse svoje stvari, vse dobro imamo od njega. 11) Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo. 12) Bog je neskončno pravičen; poplača vse dobro, in kazni vse hudo na tanko, kakor si kdo zasluži. — Dvanajst členov ima apostoljska vera. — Dvanajst ur ima vsaki dan. Daj mi Jezus! da ne ene ure ne bom v grehih potratila.

Večerno opravilo.

Opomin. Napreden se v posteljo podaš, ne pozabi molitve. Postelja je lahko tvoj grob, in ali boš juteršnega dneva doživela, ne veš — še to noč utegne Bog tvojo dušo pred se poklicati. Skerbno izprašuj svojo vest, in po izpraševanju vesti obudi resnično, popolnoma grevengo. Sosebno močno žaluj, če ti vest očita, da si smertno grešila, in terdno si naprejevzi, precej drugo jutro ali vsaj v nedeljo potem odkrito svojemu spovedniku se obtožiti.

Si odmolila, molčé, skrivaj in sramožljivo se sleči. Ne pozabi, da tudi v posteljo boš vselej spodobno oblečena šla. Se slačiš, misli na Boga, na smert, na večnost. Z blagoslovljeno vodo poškropi sebe in posteljo, in se spomni, da morebiti ob kratkem boš na mertvaškem odru ležala, in ljudje bodo te ž njo kropili. Imaš kaki križec pri postelji, poljubi Jezusove kervave rane, poljubi tudi svetinjo, ki jo na vratu privezano imaš, si že v postelji, misli, da s Kristusom na križu ležiš; zatorej roke tako deni, da jih boš čez persi križem imela. Moli, premišljuj kaj božjega, dokler ne zaspiš. Se ponoči prebudiš, tudi kaj moli, in misli, koliko terpijo nekteri bolniki in umirajoči, ali pa duše v vicah; moli za nje.

M o l i t e v.

O moj Bog! spet sem s tvojo gnado

en dan srečno dokončala. — Koliko jih je danes pomerlo, morebiti z naglo, neprevideno smertjo jih je umerlo! Koliko jih je, ki jih je danes kaka nesreča na duši ali na telesu zadela! Mene pa, o kako si mi dober, moj Oče! mene si vse nesreče obvaroval, si me pri zdravju in življenju ohranil. Lepo se ti zahvalim za vse gnade in dobrote, ktere sem danes in vse svoje življenje iz tvoje svete roke prejela. Da bi le znala, pravo hvalo ti dati!

Pridi, sveti Duh! razsveti moj um, da vse, kar sem danes grešila ali zamudila, premislim v britkosti svoje duše, da vse prav iz serca obžalujem in preden zaspim, vse lepo poravnam in z mojim Bogom se spravim. Pokaži mi, o Gospod! moje hudobije, in daj mi spoznati svoje grehe.

Zdaj izprašuj svojo vest. Pomisli: 1) ali si kaj grešila zoper sv. čistost. Ali si skerbno varovala svoje oči, ušesa, jezik in druge počutke svoje. V kakošnjih drušnjah, hišah in krajih si bila, in ali si bila zadosti sramožljiva. Ali si kaj zatajevala se v jedi in pijači, ali si mislila pogosto na pričujočnost božjo. — Pomisli 2) ali si grešila kaj zoper sv. ponižnost. Si bila morebiti visokih misel ali prev-

zetnih besedi. Si sama sebe hvalila, ali pravila, kar je tebi v čast. Si preveč in prerada gledala se v ogledalo, se lišpala, nečimerno oblačila. Si bila preveč vesela, ko si svojo hvalo čula, ali preveč žalostna, ko si zaničevana bila. — Pomisli 3) ali si grešila zoper sv. ljubezen do bližnjega. Si komu kaj škode storila, kaj vzela ali koga kaj goljfala. Si slabo mislila od bližnjega, ga slabo sodila, krivo pričala čez njega. Si govorila od drugih slabost, jih slušala rada; si legala, obrekovala, opravljala, zdražbe delala. Si svarila, ko je bilo treba; imaš kaj serca do revežev, bolnikov, itd. — Pomisli 4) ali si grešila zoper pobožnost. Si opravila svoje molitve; juterne, večerne in bratovske molitve; pred jedjo in po jedi; angeljsko češenje trikrat na dan. Si jih zvesto opravila; si se vstavljala nepotrebnim, raztrešenim mislim; si opravljala vse svoje dela iz ljubezni do Boga. Izprašuješ pridno svojo vest; se pripravljáš vselej skerbno za sv. spoved, itd. — Potem pa serčno grevengo obudi, in reci:

O moj Bog! iz serca mi je žal, da sem spet toliko hudega storila, in razžalila tebe, svojega neskončno dobrega Očeta. Sram me je, ker sem tolikokrat obljubila, da ne bom več grešila; pa sem še zmirej stara grešnica — kakoršna sem bila včerej, taka sem spet danes. Ali kam se hočem podati? kam oberiniti? kakor k tebi, moj Bog! Ti si

moj Oče, jez tvoj otrok, in terdno upam, da me ne boš zavergel. Odpusti mi po terpljenji in smerti svojega preljubega Sina Jezusa Kristusa. Terdno sklenem, svoje življenje poboljšati, greha se varovati, ogibati se vsih slabih priložnost, in rajše umreti, kakor prostovoljno in premišljeno s kakim grehom tebe več razžaliti. O Jezus! tvoja sveta rešnja kri naj me opere, naj me očisti vsih mojih grehov in madežov.

Prosim te, o Gospod Bog! obiši milostljivo to moje prebivališče, in odverni od njega vse zalezovanje hudobnega sovražnika. Varuj nicoj to noč moje telo in mojo dušo, da se ne bom kaj ognusila; varuj me hudih sanj in grešnih prikazen; daj da bom zdrava in srečno doživela juturšni dan, tebi v čast in moji duši v zveličanje. Žegnaj, o Bog! mene in moje starše, moje prijatle in znance, pa tudi moje neprijatle, katerim iz serca odpustim. Ohrani v svoji gnadi duhovsko in deželsko gosposko. Poglej z očmi svoje milosti na reveže, jetnike, žalostne, popotnike, bolnike in umirajoče. Spreoberni grešnike in krivo-verce, ravsveti nevernike in ajde. Bodi

milostljiv tudi ubogim dušam v vicah, in daj jim večni mir in pokoj. Amen.

Marija, prečista devica! bodi moja mati tudi nicojšno noč, in varuj me vsega hudega na duši in na telesu. V tvojem sv. naročju naj počivam. Angelj varh moj in vsi svetniki in svetnice božje, prosite za me zdaj in v moji smertni uri. Amen.

Živo verujem vse, kar si ti, o Bog! razodel. Terdno upam, kar si obljubil. Ljubim te iz vsega svojega serca, in bolj kakor vse drugo na svetu.

Oče naš. Češena si Marija! Vera.

Preden greš v posteljo, se pokropi z žegnano vodo, naredi s palcem na čelu pismenke **I. N. R. I.** in reci: Jezus Nazarenski, kralj judovski, pusti štirnajst angeljev okrog moje postelje se vstopiti; dva k mojemu vzglavju, dva k mojemu vznožju; dva na levo, dva na desno; dva, ki me bota odevala; dva, ki me bota budila; dva, ki bota moje misli k Bogu obračala — ti pa, moj Jezus! bodi v mojih mislih, sanjah in v mojem sercu. Tebi živim, tebi umerjem; tvoja sem živa in mertva. Amen.

Mašne molitve.

Sveta maša je naj svetejša daritev; in ni samo mašniku, ki jo opravljajo, ampak vsim pravovernim kristjanom v velik dobiček; sosebno tistim, kateri so pobožno pri sv. maši, in za ktere mašnik posebno molijo. Jezus sam moli za nas pri sv. maši, in kaže svojemu Očetu svoje rane in svojo kri. Pojdi torej rada k sv. maši; pojdi tudi v delavnikih, če smeš iti, in zaderži se vselej tako, kakor se pobožnim, sramožljivim dekletam spodobi. Pojdi, če moreš, blizo altarja; bližej ko si altarja, bližej si Jezusa in bolj mu boš dopadla. Pazljiva bodi na vse, kar mašnik delajo, posebno na poglavitne dela sv. maše. — Pri evangelju vstani in se pokrižaj, v znamenje, da si pripravljena, po evangeljskih naukih živeti, ko bi zavoljo njih tudi zaničevana in preganjana bila. — Pri darovanju položi v duhu svoje telo in svojo dušo na altar, skleni svoj dar z darem Jezusa Kristusa, in moli posebno za tiste, za ktere si dolžna moliti; ali kateri se tvojim prošnjam priporočujejo. — Pri povzdigovanju

si k sercu vzemi, da tvoji grehi so krivi Jezusove kervave smerti; zatorej obžaluj jih, in vsa zgrevana in poterta se na persi terkaj. — Pri mašnikovem obhajilu, če nimaš dovoljenja k božji mizi pristopiti, se v duhu obhajaj, to se pravi: imej v sercu goreče želje po Jezusu; prosi ga, da bi s svojo gnado k tebi prišel, v tebi živel, se s teboj sklenil, in te z gorečo ljubeznijo do njega vnel. — Je sveta maša minula, ne hiti preveč iz cerkve, ako želiš med izvoljene vverstena biti. — Ko stopiš v cerkev ali jo zapustiš, pokropi se in reci: Pokropi me, o Gospod! z roso svoje milosti, in vsih mojih grehov me umij, da vseskoz s čistim srcem tebi služim. Amen.

Perva sveta maša,

kakor jo mašnik berejo.

Molitev pred sv. mašo.

S ponižnim srcem darujem tebi, o Gospod nebeški Oče! to daritev svete maše. Tebi, večnemu, živemu Bogu skazujem spodobno čast, in te za vse prijete dobrote zahvalim. Dodeli mi gnado, da bom spodobno se zaderžala, da bom v duhu zbrana in deležna te svete daritve. Očisti mojo dušo vsih grehov, da te bom s čistim srcem stanovitno molila. Amen.

Začetek svete maše.

Mašnik pri spodnji stopnji začnó sv. maše brati:

V imenu Očeta † in Sina † in svetega † Duha. Amen.

Stopil bom pred božji altar.

Preg Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Sodi me, o Bog! in razsodi mojo reč od nesvetega ljudstva: reši me od krivičnega in zapeljivega človeka.

Ker ti, o Bog! si moja moč; zakaj si me zaverigel! in zakaj moram žalosten hoditi, od sovražnika zatert?

Pošlji svojo luč in resnico, da me peljete in pripeljete na tvojo sveto goro, v tvoje prebivališče.

Stopil bom pred božji altar, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Hvalil te bom s citrami, Bog, moj Bog! zakaj si žalostna moja duša? in zakaj me strašiš?

Zaupaj v Boga; še ga bom hvalil; pomoč moja, Bog moj je on.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

Kakor mu je bila v začetku, in zdaj in vselej in vekomej. Amen.

Stopil bom pred božji altar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

V imenu Boga je naša pomoč.

Kteri je stvaril nebo in zemljo.

Se spovem Bogu vsegamogočnemu, sveti Marii vselej devici, sv. Mihaelu arhangelju, sv. Janezu Kerstniku, ssv. apostolnoma Petru in Pavlu, vsim svetnikom, in vam, oče, da sem obilno grešila z mislijo, besedo in djanjem. Grešila sem, grešila sem, hudo sem grešila. Torej prosim sv. Marijo vselej devico, sv. Mihaela arhangeljna, sv. Janeza Kerstnika, ssv. apostola Petra in Pavla, vse svetnike in vas, oče! prosite za me pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili naj se nas vsegamogočni Bog! odpusti nam naše grehe in nas pripelji v večno življenje.

Amen.

Milost, odvezo in odpušenje naših grehov nam dodeli vsegamogočni in usmiljeni Bog.

Amen.

Bog! obernil se boš na nas, in nas oživil.

In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.
Bog! skaži nam svojo milost.

In dodeli nam svoje zveličanje.
 Bog! usliši mojo molitev.
 In moje vpitje naj do tebe pride.
 Bog z vami!
 In s tvojim duhom!

Mašnik gredo k altarju in rečejo:

M o l i m o.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod!
 naše pregrehe, da bomo vredni stopiti
 s čistim srcem k naj svetejšemu. Po
 Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik v sredi altarja priklonjeni molijo:

Prosimo te, o Gospod! po zaslu-
 ženju tvojih svetnikov, katerih svetinje so
 tu, in po zasluženju vsih svetnikov, da
 mi odpustiš milostljivo vse moje grehe.
 Amen.

Mašnik berejo na desni strani altarja nekatere besede,
 ki se jim introit, to je vhod, pravi:

Z naj boljšo pšenico jih je nasitil,
 in s spod skale tekočo sterdjo jih na-
 pasil. Veselite se pred Bogom, našem
 pomočnikom, in hvalite Boga Jakobove-
 ga. Čast bodi Očetu, Sinu in sv. Duhu;
 kakor mu je bila v začetku, zdaj in vsaki
 čas od vekomej do vekomej. Amen.

Češena bodi sv. Trojica in nerazdeljena edinost. Častili ga bomo, ker nam je svojo milost skazal.

V sredi altarja :

M. Gospod, usmili se nas! }
Sl. Kristus, usmili se nas! } devetkrat.

M. Čast Bogu na visokem in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvalimo se ti za voljo tvojega velikega usmiljenja. Bog, nebeški kralj! Bog, vsegamo-gočni Oče! Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Boga Očeta! ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš ob desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam naj viši, Jezus Kristus, s svetim Duhom, v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Mašnik se proti ljudem obernejo in rečejo :

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Mašnik molijo na desni strani altarja:

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog na vekomej. Amen.

Berilo iz lista sv. Pavla apost. do Korinčanov.

„Bratje! jez sem prijel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil, da je Gospod Jezus tisto noč, v kateri je bil izdan, vzel kruh in je zahvalil, ga razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to jo moje telo, ktero bo za vas dano: to storite v moj spomin. Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v moji kervi; to storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin. Zakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh in ta kelih pili, bote smert Gospodovo oznanovali, dokler ne pride. Kdor koli bo tedaj nevredno jedel ta kruh ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj pa presodi človek sam sebe,

in tako jê od tega kruha in pije od tega kelha. Zakaj kdor jê in pije nevredno, si sodbo jê in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega“.

Sl. Hvala Bogu!

M. O Gospod! vsih oči na tebe gledajo, in ti jim daš hrane ob pravem času. Ti odpreš svojo roko in napolniš z žegnom vse stvari. Ti si nam kruh iz nebes dodelil, ki ima vso sladkost v sebi. Moja duša! hvali Gospoda, svojega Boga; hvali ga in prepevaj mu v pesmih in hvalnicah.

V sredi altarja:

Očisti moje serce in moje usta, vsegamogočni Bog! kateri si usta preroka Izaia očistil z živim ogljem: tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, da tvoj sveti evangelj vredno oznanujem; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi me, Gospod! — Gospod bodi v mojem sercu in mojih ustah, da spodobno in vredno oznanjujem njegov evangelj. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Mašnik prekrižajo sv. evangelj in sami sebe rekoč:

† Besede svetega evangelja, ki ga je popisal sv. Janez — 6. post.

„Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Moje meso je res jed, in moja kri je res pijača. Kdor jê moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jez v njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jez živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri jê mene, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je iz nebes prišel; ne kakor mana, ktero so vaši očetje jedli in so umerli. Kdor jê ta kruh, bo živel vekomej.

Mašnik poljubijo sv. evangelj in rečejo:

M. Po evangeljskih besedah naj bodo izbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kristus!

Mašnik v sredi altarja molijo ob nedeljah in večih praznikih vero, rekoč:

Verujem v enega samega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči, in v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjega edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomej, kateri je Bog

od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, ki je rojen in ne storjen, kateri je z Očetom enega bitja, od kterega je vse vstvarjeno, kateri je za voljo nas ljudi in za voljo našega zveličanja z nebes prišel (tukaj se poklekne z desnim kolenom) in je po svetem Duhu iz Marije device meso na se vzel, in se včlovečil. Je tudi križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, terpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od mrtvih po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očeta, in bo spet prišel s častjo soditi žive in mrtve, in njegovega kraljestva ne bo konec. Verujem v sv. Duha, Gospoda in oživljavca, ki iz Očeta in Sina izhaja, ki ga z Očetom in Sinom vred molimo in častimo, kateri je govoril po prerokih. Verujem eno, sveto, katoliško in apostolsko cerkev. Spoznam en kerst v odpušenje grehov. Verujem vstajenje mrtvih in prihodnje življenje. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Pri darovanju kruha.

Vzemi, sveti Oče, vsegamogočni, večni Bog! ta neomadežovani dar, kte-

rega jez, tvoj nevredni služabnik, darujem tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu za svoje brezštevilne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse vprične, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve. Daj, da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Mašnik nekaj kapljic vode v vino kanijo, rekoč:

Bog! ki si človeka v blagem stanu čudno stvaril, in ga, ko je bil grešil, še bolj čudno prenovil; daj nam po skrivnosti te vode in tega vina združenim biti s tistega božjo natoro, ki se je ponižal, naše človeške (natore) deležen biti, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Pri darovanju kelha:

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, da naj gre pred obličje tvojega božjega veličastva, v prijeten dar, za zveličanje naše in celega sveta. Amen.

Mašnik molijo s sklenjenimi rokami:

V duhu ponižnosti in s potertim srcem stojimo pred teboj; vzemi naš dar,

o Gospod! in godi naj se pred tvojim obličjem danes tako naša daritev, da ti bo prijetna, Gospod Bog!

Pridi, posvečevavec, vsegamogočni večni Bog, in † posveti ta dar, pripravljen tvojemu svetemu imenu.

Mašnik umivajo perste in molijo:

V nedolžnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Bog! da poslušam glas tvoje hvale, in oznanujem vse čudeže tvoje. O Bog! ljubim lepoto tvoje hiše, in prebivališče veličastva tvojega. Ne pogubi moje duše s hudobnimi, o Bog! in ne umori me s kervizeljnimi, ker je krivica v njih rokah, in njih desnica polna podkupšine. Jez pa hočem v svoji nedolžnosti živeti; reši me in usmili se me. Na pravem stoji moja noga; v zberališih te bom hvalil, o Gospod! Čast bodi Očetu itd.

Mašnik v sredi altarja molijo:

Vzemi, sveta Trojica! to daritev! ktero ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našega Jezusa Kristusa, in v čast svete Marije vselej device, svetega Janeza Kerstnika, svetih apostolov Petra in Pavla, njih in

vsih svetnikov. Naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in naj prosijo v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Proti ljudem:

M. Molite bratje! da bo moja in vaša daritev prijetna pri Bogu, vsegamo-gočnem Očetu.

Sl. Naj vzame Gospod ta dar iz tvojih rok v hvalo in čast svojega imena, tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve.

M. Amen.

Tiha molitev.

Prosimo, Gospod! dodeli svoji cerkvi milostljivo darove edinosti in mira, ktere darovane reči skrivnostvo pomenijo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd. Amen.

Zdaj mašnik svoj glas povzdignejo:

M. Od vekomej do vekomej.

Sl. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

M. Kviško serca!

Sl. Imamo jih pri Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojega Boga!

Sl. Spodobi se in dolžnost je.

Res je, spodobi se in dolžnost je, prav in dobro, da ti vselej in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu, Gospodu našem: po katerem tvoje veličastvo hvalijo angelji, ga molijo gospostva, pred njim trepečejo oblasti, ga nebesa in nebeški moči, in zveličani in serafini z združenim petjem povzdigujejo. Daj tudi našim glasom združiti se ž njimi, te prosimo, z globoko ponižnostjo rekoč: Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Nebesa in zemlja so polne tvoje časti. Čast ti bodi na visokosti. Češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem. Čast ti bodi na visokosti!

Mašnik se priklonijo in molijo:

Ponižno te tedej prosimo, nezmer-
no usmiljeni Oče! po Jezusu Kristusu
tvojem Sinu, Gospodu našem, da sprej-
meš in posvetiš te † ponudbe, te † da-
rila, te prečiste † svete darove, ktere ti
darujemo zlasti za tvojo sveto cerkev, da
ji mir daš, jo varuješ, jo v edinosti

ohraniš in vladaš po vsem svetu; pa tudi za tvojega služabnika, našega papeža I. in našega škofa I. in našega cesarja I. in za vse, kateri se prave katoliške in apostolske vere deržé.

Spomin za žive:

Spomni se, Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukaj stori spomin za tiste, za ktere hočes darovati) in vsih pričujočih, katerih vero poznaš in pobožnost vidiš; za ktere ti darujemo, ali kateri ti darujejo ta hvalni dar za se, in za vse svoje, v odrešenje svojih duš, doseči zveličanje in varnost, in pošiljajo svoje želje tebi, večnemu, živemu in pravemu Bogu.

Sklenjeni (ti darujemo ta hvalni dar) z VSO družbo izvoljenih, in obhajajoči spomin sosebno častite vselej device Marije, matere našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih apostolov in marternikov, Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Šimona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemena, Ksista, Kornelja, Ciprijana, Lavrenca, Krizogona, Janeza

in Pavla, Kozma in Damijana *), in vsih tvojih svetnikov; daj nam po njih zasluženju in prošnjah, da bomo v zavetju tvoje pomoči obvarovani pri vsih rečeh. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik derže roke nad kruhom in kelhom, in molijo :

Prosimo te tedej, o Bog! sprejmi potolažen ta dar, ktereга ti darujemo tvoji hlapci, in z nami yred vsa tvoja družina, daj nam v tvojem miru preživeti svoje dni, reši nas večnega pogubljenja, in daj nam štetim biti med tvoje izvoljene. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Daj, prosimo te, o Bog! da bo ta dar ves † posvečen, † sprijet, † poterjen, resničen in prijeten; da nam bo

*) Ti peteri svetniki, Lin namreč, Klet, Klemen, Ksist in Korneli bili so nasledniki sv. Petra na rimskem stolu in sloveči marterniki. Ciprijanu, kartaginskemu škofu so l. 285 glavo odsekali. Sv. Lovrenč rimski dijakon je na razbeljenem raznju svoje življenje sklenil. Sv. Krizogon iz Rima doma, je bil l. 303 z mečem umorjen. Janez in Pavel, brata in cesarska služabnika sta bila pod cesarjem Julijanom ob glavo djana. Kozma in Damijan, zdravnika iz Arabije in sloveča čudodelnika sta bila l. 285 z mečem prebodena.

spremenjen v † telo in † kri tvojega preljubega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. *)

Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan vzel kruh v svoje svete in častite roke, in je vzdignul oči proti nebu k tebi, svojemu vsegamogočnemu Očetu, te zahvalil, ga † posvetil, razlomil in dal svojim učencem rekoč: „Vzemite in jejte vsi od tega, zakaj to je moje telo“.

Mašnik povzdignejo sv. hostijo, ter jo ljudem pokažejo, da jo molijo, in potlej rečejo:

Ravno tako je vzel po večerji tudi prečudni kelih v svoje svete in častite roke, te spet zahvalil, ga † posvetil, in dal svojim učencem, rekoč: „Vzemite in pite vsi iz njega; zakaj to je kelih moje kervi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušenje grehov. Kolikorkrat bote to storili, storite v moj spomin“.

*) Ti peteri križi pomenijo, da Jezus je terpel na vsih peterih počutkih za nas.

Mašnik povzdignejo kelih s sv. kervijo, da jo ljudje molijo in potlej rečejo:

Po tem povelju tedej obhajamo, o Gospod! mi tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetega terpljenja, od smerti vstajenja in častitega vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojega, Gospoda našega, in darujemo tvojemu prečudnemu veličastvu od tvojih darov in daril ta čisti † dar, ta sveti † dar, ta neoskrunjeni † dar, sveti † kruh večnega življenja in kelih † večnega zveličanja. *)

Poglej na te dari s potolaženim in milostljivim obličjem, in sprejmi jih, kakor si bil sprijel dari svojega hlapca, pravičnega Abelna, in daritev našega očaka Abrahama, in pa sveto daritev in neoskrunjeno posvečbo, katero ti je daroval Melkizedek, tvoj veliki duhoven.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! reci prinesti te dari po rokah tvojega sv. angelja na tvoj visoki altar, pred tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja, in zavžilo presveto † telo in presveto † kri

*) Ti peteri križi pomenijo petero ran Kristusovih, ktere je na križu za nas prijel, da bi nas z Očetom spravil.

tvojega Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in milostjo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomin za mertve.

Spomni se tudi, Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukaj stori spomin za mertve, za ktere hočeš moliti), ki so šli pred nami z znamenjem vere in spijo v miru. Dodeli jim, Gospod! te prosimo, in vsim, ki so v Kristusu zaspali, kraj hlada, luči in mira, po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik se na persi udarijo in molijo:

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje veliko usmiljenje zaupamo, daj delež in družbo s svojimi svetimi apostoli in mučeniki, z Janezem, Štefanom, Matijem, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, s Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo *), in z vsimi svojimi

Vsi ti petnajsteri svetniki so sloveči marterniki iz prvih stoletij. Sv. Janez Kerstnik, poslednji marternik stare, in sv. Štefan, prvi marternik nove zaveze, sta po vsi pravici na prvem mestu. Sv. Matija, apostol sicer, pa ne od Gospoda poklican, temuč od apostolov izvoljen, pride še le tukaj na versto. Bil je l. 74. v Jeruzalemu kamnjan. Sv. Barnaba,

svetniki, v katerih družbo, te prosimo, nas vzemi ne zavoljo našega zaslužnja, ampak po svoji prizanesljivosti. Po Kristusu, Gospodu našem, po katerem, Gospod! vse te dobrote vselej stvariš, † posvetiš, † oživiš, † blagosloviš in nam podeliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, Bogu Očetu vsegamogočnemu, v edinosti svetega Duha vsa čast in slava. *)

Mašnik povzdignejo kelih s sv. hostijo in rečejo na glas:

M. Od vekomej do vekomej.

Sl. Amen.

M. Molimo. Z zveličarjevo zapovedjo opominjani, in podučeni z njegovim božjim naukom si upamo reči: Oče

tovarš sv. Pavla, je bil pod cesarjem Neronom na otoku Cipru martran. Ignaci, antijohijski škof je bil l. 107. pod cesarjem Trajanom od divjih zverin raztergan, in Aleksander, papež je bil l. 117. zaboden. Mašnik Marcellin in cerkveni služabnik Peter sta bila l. 310. z mečem vsmertena. Tudi z mečem umorjene ste bile l. 203. žene in marternici Felicita in Perpetva. Potem pride še petero marternic iz dekliškega stana: Sv. Agata, katero so l. 253. po ostrih črepinjah in živem oglju do smerti valjali; sv. Lucija, ktera je bila l. 304. zabodena; sv. Neža, ki je bila v svojem prvem cvetju l. 305. in sv. Cecilija, ki je bila l. 230. ob glavo djana. Poslednjič pride še sv. Anastazija, učenka sv. Kri-zogona, ki je v ognju svojo krono našla.

*) Ti trije križi pomenijo tri naj britkejše ure, v katerih je Jezus živ na križu visel.

naš, kateri si v nebesih. Posvečeno
bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje
kraljestvo. Zgôdi se tvoja volja, ka-
kor v nebesih, tako na zemlji. Daj
nam danes naš vsakdanji kruh. In
odpusti nam naše dolge, kakor tudi
mi odpušamo svojim dolžnikom. In
nas ne vpelji v skušnjava.

Sl. Temuč reši nas od zlega.

M. Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod Bog! od
vseh zlegov preteklih, sedanjih in prihod-
njih, in na prošnjo svete, častite vselej
device in božje matere Marije, svojih sve-
tih apostolov Petra in Pavla, Andreja, in
vseh svetnikov, daj nam mir v naših dne-
vih, da bomo s pomočjo tvoje milosti
podpirani vselej brez greha, in vse zmote
obvarovani. Po ravno tem Jezusu Kri-
stusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in
kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od
vekomej do vekomej.

Sl. Amen.

Mašnik storijo križ čez kelih in rečejo:

M. Mir Gospodov bodi vedno z vami.

Sl. In s tvojim duhom!

Mašnik spustijo košček sv. hostije v kelih in rečejo:

Ta zmes in posvečba telesa in kervi Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi nam, ki jo prejmemo, v večno življenje. Amen.

Mašnik se trikrat na persi udarijo, rekoč:

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ, daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: „Mir vam zapustim, svoj mir vam dam“, ne glej mojih grehov, ampak vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinost; ki živiš in kraljuješ Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga! kateri si po Očetovi volji s svetim Duhom vred svet s svojo smertjo v življenje obudil, reši me s tim svojim presvetim telesom in svojo presveto kervjo vsih mojih grehov in vsih zlegov; daj, da se vselej deržim tvojih zapoved, in ne dopusti, da bi se kedaj ločil od tebe, kateri živiš in kraljuješ z ravno tim Bo-

gom Očetom in svetim Duhom od vekomej do vekomej. Amen.

Gospod Jezus Kristus! zavžitje tvojega telesa, ki si ga jez nevredni človek prederzno prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Zavživanje.

Kruh nebeški bom prejel, in klical v ime Gospodovo.

Mašnik se trikrat na persi poterjajo, in rečejo trikrat:

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Mašnik storé križ čez se s sv. hostijo, in rečejo:

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Mašnik primejo kelih, rekoč:

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi je dal? Zveličavni kelih bom vzel, in klical v ime Gospodovo. Klical bom

va-nj in njegovo hvalo oznanoval, in bom v zavetju pred svojimi sovražniki.

Mašnik vzemejo kelih v desno roko, in storé ž njim križ čez se, rekoč:

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitev po zavživanju.

Kar smo z ustmi prejeli, Gospod! naj nam bo s čistim srcem zavžito, in ta časni dar nam bodi večno zdravilo.

Tvoje telo, Gospod! ki sem ga zavžil, in tvoja kri, katero sem pil, naj se sklene z mojim srcem, in daj, da ne bo madeža pregrehe v meni, ki so me čiste in svete skrivnosti pokrepčale. Ki živiš in kraljuješ od vekomej do vekomej. Amen.

Mašnik molijo na desni strani:

Kolikorkrat koli bote ta kruh jedli in pili ta kelih, bote smert Gospodovo oznanovali, dokler pride. Kdor koli tedej bo ta kruh nevredno jedel in kelih Gospodov pil, bo kriv telesa in kervi Gospodove.

Mašnik v sredi altarja proti ljudstvu:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Poobhajilna molitev.

Stori, prosimo, Gospod! da bomo z večnim vživanjem tvoje božje nature nasiteni, kterega časno prejetje tvojega dragega telesa in tvoje kervi pomeni. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha na vekomej.

Sl. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

M. Idite, minula je maša!

Sl. Hvala Bogu.

Mašnik na sredi altarja priklonjeni molijo:

Naj ti dopade, sveta Trojica! opravilo moje službe, in daj, da bo daritev, ki sem jo nevredni človek pred očmi tvojega veličastva daroval, tebi prijetna, za me pa in za vse, za ktere sem jo opravil, iz milosti tvoje spravna. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik poljubijo altar, se proti ljudem obernejo in jih blagoslovijo, rekoč:

Blagoslovi vas vsegamogočni Bog † Oče in † Sin in † sveti Duh.

Sl. Amen.

Mašnik stopijo na levo stran altarja, in rečejo:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

M. Začetek svetega evangelja po svetem Janezu.

Sl. Slava tebi, Gospod!

M. V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kateremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni poznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti; njim, ki verujejo v njegovo ime, ki niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda (tukaj se z desnim kolonom poklekne)

je meso postala, in je med nami prebivala, in smo vidili njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna gnade in resnice.

Sl. Hvala Bogu.

Druga sveta maša

s premišljevanjem terpljenja
Kristusovega.

Pred sveto mašo.

Misli si, da si v Jeruzalemu, notri v obednici, kjer je Jezus s svojimi učenci zadnjo večerjo imel. — Pomisli, kaj ti je naj bolj treba, na duši ali na telesu; in za tisto posebno potrebo daruj sv. mašo.

Gospod, moj Bog! kako veliko je tvoje ime med narodi sveta! Od sončnega izhoda do zahoda se čisti dar tvojemu imenu daruje.

Jezus, ti naj vikši mašnik! pridi in daruj v podobah kruha in vina svoje sveto meso in svojo rešnjo kri v spravo naših grehov.

Jagnje božje, ki si za nas na križu svojo kri prelilo, položi se v roke svo-

jega služabnika, mašnika, kakor nekervav dar — v hrano našim dušam.

Sveti, neskončni Bog! jez uboga grešnica sim prišla sem pred altar, da bi sveto mašo slišala. S tistim naj popolnišim namenom, s katerim se je tvoj preljubi Sin, Jezus Kristus pri zadnji večerji in na križu za nas daroval, ti darujem tudi jez to sveto mašo v počešenje tvojega presvetega imena; v povikšanje tvoje časti; v zahvalo za vse, meni in drugim dodeljene dušne in telesne dobrote; v zadostenje za svoje grehe; v dosego novih gnad, posebno gnade svete čistosti in ponižnosti; v pomoč in tolažbo tistim, za ktere sem dolžna moliti, posebno za te I. I., ki so še pri življenju, in za te I. I., ki so že v Gospodu zaspati. — Rada bi bila zbranega duha in prav pripravljena, pa sem preslaba. Prosim, Gospod! usmili se me. Ti pripravi mojo dušo, ti očisti moje serce, da bom vredno pri tej sveti daritvi.

Kedar mašnik na spodnji stopnjici molijo.

Kedar mašnik doli pred altarjem globoko priklonjeni molijo očitno spoved, si misli Jezusa na oljski gôri v molitvi, kako v smertni žalosti na tleh leži in zavoljo tvojih grehov kervav pot poti. — Spovej se tudi ti Bogu svojih grehov in obžaluj jih iz celega serca.

Kdo bo dal vode moji glavi, kdo solz mojim očem, da bom jokala nad svojimi grehi, in izmila gerde madeže svoje duše!

Oče! grešila sem zoper nebo in zoper tebe, nisem vredna tvoj otrok imenovana biti. Ne zaverzi me spred svojega obličja, in ne odvzemi mi svojega svetega Duha. Oberni na me svoje milostljive oči, o Bog! in usmili se me. Zavoljo svojega preljubega Sina, nad katerim imaš svoje dopadajenje, mi odpusti moje grehe.

Jezus, moj Gospod in Zveličar! s svojim kervavim potom, ki si ga na oljski gori potil, izbriši vse moje grehe.

Gloria ali slava.

(Če jo mašnik molijo.)

Premišljuj hudobno veselje Judov, ko so Jezusa vjeli, in kakor hudodelnika z vervmi zvezali. Ti pa hvali Boga in svojega Zveličarja, ki je prevzel to sramoto, da je tebe rešil:

Čast bodi Bogu po višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvalimo se ti zavoljo tvojega velikega usmiljenja. Gospod Bog, nebeški kralj! Bog, Oče vsegamogočni! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin!

Gospod Bog! Jagnje božje, Sin Boga Očeta! ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš na desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti sam si naj viši, Jezus Kristus, s svetim Duhom, v časti Boga Očeta. Amen.

List ali berilo.

Kedar gredo mašnik iz srede altarja na listno ali žensko stran, premišluj, kako so Jezusa od Anaza h Kajfu peljali, ga po krivem tožili, v obraz bili in pljuvali. — Prosi, da boš prava učenka Jezusova, ktereга božja beseda se bere v listu.

O moj ljubi Jezus! s kakšno sveto poterpežljivostjo si terpel, ko so te od sodnika do sodnika vlačili, povsod zasramovali, topli in bili. Jez pa sem tako nepoterpežljiva, in dostikrat ene same žal besede ne morem poterpeti, ne morem molčati in tiho djati. — O naj pohlevniši Jezus! ozdravi me napuha, ozdravi me jeze. Uči in podpiraj me, da se ne bom togotila nad sovražniki, ki mi hudo želijo in podkopujejo moje dobro ime. Stori me vredno, zavoljo pravice preganjana biti, da postanem tvoja prava in zvesta učenka.

O Bog! kateri si razsvetlil s svojim Duhom preroke in apostole, in še zdaj vedno iz ust tvoje svete cerkve govoriš, terdno in živo verujem vse, kar me rimska katoliška cerkev uči, in mi zapoveduje verovati. Daj mi, o Bog! vero svetih očakov, gorečnost prerokov, ljubezen apostolov, zvestobo svetih devic, naj mi bo tvoja beseda k zveličanju. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

E v a n g e l j.

Kedar gredo mašnik na evangeljsko stran, pre-mišljuj, kako so Jezusa k Pilatu peljali, kako hudo tožili. — Obljubi svojemu Zveličarju, da nikdar nočeš zatajiti tega, kar njegov sv. evangelj uči.

Kako malo, o moj Jezus! si vze-mem k sercu besede tvojega sv. evan-gelja, za kterega si ti toliko terpeti moral! Kako slabo in razmišljeno ga poslušam! Kako mlačna in lena sem, ga spolnovati! Kako redko in merzlo se pogovarjam od tvojih svetih naukov! Kako nerada berem pobožne bukve, in kako hitro se jih naveličam! — O ne dopusti, da bi se kedaj sramovala tvojega svetega evangelija, ali bi ga celo zatajila iz ljubezni do sveta ali iz strahu pred zamero njegovo; tim-več mi gnado daj, da se skažem in vse-lej zaderžim kakor prava kristjana, da

boš tudi ti enkrat pri sodbi mene za svojo zvesto deklo spoznal in k sebi vzel v nebesa. Amen.

Kredo ali vera.

(Če jo mašnik molijo.)

Kedar se mašnik podajo od evangeljske strani v sredo altarja, in vero molijo, premišljuj, kako je bil Jezus od Pilata poslan k Herodežu, kateri si je želel kak čudež od njega viditi. — Ne bodi Herodežu podobna, ampak prosi Boga ponižne vere! Moli: Verujem v Boga Očeta, ali pa to le:

Blagor njim, kateri ne vidijo in vendar verujejo! — Jez verujem, o Bog, stori še močnejšo mojo vero.

Kako bi se ti zahvalila, o moj Bog! da si me izvolil izmed tavžent in tavžent ljudi, kateri v temi nevere in krivoverstva živijo, in da si me poklical k pravi veri, ktera sama me zveličati zamore! — Oh, jez vidim, da vse premalo spoznavam, kaka sreča je za me, da sem v naročju svete rimske katoliške cerkve! Daj mi, o Bog! v njeni sveti veri živeti in umreti!

Darovanje.

Ko mašnik kelih odgernejo, in kruh in vino darujejo, premišljuj, kako Jezusa k Pilatu nazaj pripeljejo, kako strašno ga šibajo in s ternjem kronajo, in kako voljno terpi — vse za te.

Glej, Gospod! voljna sem in pripravljena k vsemu, kar tebi dopade. Ti

si moj Gospod, jez pa sem tvoja dekla — vsa sem tvoja, ti pa ves moj bodi. Vse kar sem in kar imam, tu na altar položim, tebi v dar. Moja duša in moje telo, moje serce in vse, kar je v sercu, vse naj tvoje bo.

Jezus! le zapoveduj z menoj, v tvoji službi sem — le oznanuj mi svojo voljo, iz serca rada jo hočem spolnovati.

Umivanje rok.

Premišluj, kako gerdo Pilat ravna. Roke si umije, da bi se pravičnega skazal, zraven pa Jezusa po krivičnem k smerti obsodi. Ali to ni hinavsko? Prosi prave pobožnosti.

O moj Bog! kolikokrat se pobožna delam, samo da me ljudje vidijo! Kolikokrat se sramožljivo zadržim, pa mi ni resnica! — Prestvari mi moje serce, da bom resnično pobožna le tebe ljubila, tebi dopasti želela. Očisti me mojih skrivnih grehov, in operi me od mojih hudobij, da bo moje telo tvoj sveti tempelj, moja duša pa altar, tebi posvečen in v sedež pripravljen. — Ne meni, ampak tebi, Gospod, naj bo hvala in čast.

Sanktus.

Premišluj, kako Judje, ki so Jezusa pred petimi dnevi o njegovem prihodu v Jeruzalem z veselimi

„Hozana“ pozdravljali, zdaj na vse gerlo kričijo: Križaj ga! križaj ga! — Prosi stanovitnosti! —

O kako nestanovitna stvar je človek! Zdaj tukaj klečim, vsa poterta in skešana, in obljubo nad obljubo delam, da ne bom več grešila: čez kako uro morebiti bom pa že vse pozabila, bom spet žalila svojega toliko ljubeznjivega Boga, ga bom spet križala s svojimi grehi. — Gospod! oh pač revna sem in slaba: bodi ti moja pomoč in podpora! — Svet, svet, svet si ti, o Gospod Bog, stvarnik vsih reči! Nebesa in zemlja so polne tvoje časti. Čast in hvala ti na višavah! Češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Čast in hvala ti na višavah!

Pred povzdigovanjem.

Premišluj, kako Jezus od Pilata k smerti obsojen, težki križ zadene, in na goro Kalvarsko nese! Pridruži se k jeruzalemskim hčeram, spremljaj ga z njimi vred, in jokaj nad njim in nad svojimi grehi. — Spomni se pa tudi tistih živih, za ktere veš, da si dolžna moliti.

O moj Jezus, kako nehvaležna bi bila, ko bi te zapustila na težkem, britkem potu na goro Kalvarijo! Ti praviš: Kdor hoče moj učencee biti, naj zataji sam sebe, naj vzame svoj križ vsak dan in za menoj hodi — ne daj torej, da bi

se zaljubila v grešne kratkočase, da bi svoje truplo preveč mehkužila, in po svoji lastni slabi volji živel.

Oh, moj Jezus! vsaj veš, da tebi sem se udala, tebi zaoljubila že sto- in stokrat v svojem življenju. Kjer si ti, ljubček moje duše! tam sem rada tudi jez, in če je tudi na križevem potu. S teboj rada terpim, s teboj rada umerjem.

Ozri se milostljivo, o Gospod! na svoje služabnike in služabnice I. I., na moje ljube dobrotnike, prijatle, znance, tovarše in tovaršice; pa tudi mojih sovražnikov se spomni, in daj vsim, kar te prosijo in jim v zveličanje služi.

Pri povzdigovanju sv. hostije.

Premišluj, kako Jezusa na križ pribijajo, in med dva razbojnika povzdignejo.

Molim te, o Jezus! ki si v podobi kruha živ pričujoč, z dušo in s telesom, s kervjo in z mesom, po božji in človeški naturi. — Bodi sto tavžentkrat češeno, o presveto rešnje telo!

Gospod Jezus, tebi živim! Gospod Jezus, tebi umerjem! Gospod Jezus, tvoja sem, če živim; tvoja sem, če umerjem! Amen.

Pri povzdigovanju sv. kelha.

Premišljuj, kako obilno teče kri iz Jezusovih presv. ran — v odpušenje tvojih in grehov celega sveta.

O presveta kri Jezusova, ktera si bila za nas na križu prelita, bodi sto tavitokrat češena! O predraga kri Jezusova, operi me in očisti mojo nagnusno dušo, da ne boš zastonj za me prelita! — O Jezus, bodi mi milostiv! O Jezus, bodi mi dobrotljiv! O Jezus, usmili se me, in odpusti mi moje grehe. Amen.

Po povzdigovanju.

Premišljuj temo, ktera se je storila po vsej zemlji, ko so Jezusa križali, in spomni se vernih mertvih, ki so v temni ječi, v vicah shranjeni.

O Gospod! ne daj, da bi se kedaj pogreznila v tisto strašno temo, kjer ogenj zmirej žge, kjer červ zmirej grize, kjer je jok, vpitje in škripanje z zobmi. Obvari mojo dušo pred večno smertjo, in daj mi, enkrat gledati te od obličja do obličja, kakor te zdaj v presv. rešnjem telesu pričujočega verujem, in s ponižnim srcem molim.

Usmili se, o Gospod! tudi ubogih duš, ki so v vicah zadržane, posebno I. I. Tvoji neskončni ljubezni jih pripo-

ročujem, usmili se jih! Pošlji svojega arhangela, sv. Mihaela, naj jim odpre vrata njih temne ječe, naj jih pelje v svetlobo svetih nebes, v veselo družbo tvojih svetnikov, pred tvoje obličje, po katerem ven in ven zdihujejo.

O č e n a š.

Ali moli z mašnikom „o č e n a š“, ali pa pre-mišljuj sedem Kristusovih besedi na križu:

O č e, odpusti jim; saj ne ve-do, kaj delajo! — O rada odpustim tudi jez sovražnikom svojim, da bo Bog odpustil tudi meni. Bog! daj jim vse dobro, in ne povračuj jim krivic, ki so jih meni storili.

Resnično, resnično ti po-vem, danes boš z menoj v sve-tem rajju! — O da bi tudi jez slišala to veselo besedo, ko bo moja duša od trupla in sveta slovo vzela!

Žena, glej, tvoj sin! Sin, glej, tvoja mati! — Večna hvala ti bodi, o Jezus! da si mi dal tako dobro in ljubeznjivo mater — Marijo, prečisto devico. Da bi le vselej tudi bila take matere vredna in nji pokorna hči!

Žejin sem! — O Jezus! ti si bil žejin — zveličanja moje duše si bil žejin. Da bi tudi moja duša tako žejna bila — tebe in tvoje svete gnade! Zmiraj bolj spoznavam, kako prazno in nečimerno je vse na svetu — samo ti in tvoje sv. rešnje telo me zamore nasititi. O daj, da se prav pogosto s teboj sklenim!

Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? — Tudi meni se večkrat tako godi, da sem vsa suha, vsa temna, in zdi se mi, da ti, moj Jezus! si me zapustil. Daj mi, da bom tudi v takem stanu poterpežljiva in vdana, kakor si ti na križu bil!

Dopolnjeno je! — Res, kmali bo dopolnjeno moje življenje; moje leta bodo dotekle — morebiti danes že, in v večnost se bom selila. Blagor vsakemu, blagor meni, če bom do konca zvesta ostala!

Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! — O naj bi tudi moje zadnje zdihovanje in moja zadnja molitev bila: Jezus, v tvoje roke izročim svojo dušo! Jezus, tvoja sem in tvoja ostanem vekomej. Amen.

Agnus Dei.

Ko mašnik sv. hostijo prelomijo, premišluj, kako se je Jezusova duša od telesa ločila, in prosi za gnado, srečno umreti.

O moja duša, kako bo takrat, ko bo treba, od telesa in celega sveta se ločiti? Kamo se bova djala, kamo obernila? Kamo drugam, kakor k Jezusu! — O moj Jezus! vse moje upanje je v tebi. Tvoja smert je moje življenje. Le eno te prosim: da bi umerla smert pravičnih — v tvoji sv. gnadi!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ! zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ! usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ! usmili se nas, o Gospod!

Sveto obhajilo.

Premišluj, kako pokopujejo Jezusovo telo. On pa želi v tvojem sercu pokopan biti. — Če ne greš v resnici k sv. obhajilu, se pa v duhu obhajaj, to je, obudi serčne želje po Jezusu, spoznaj ponižno svojo nevrednost, in prosi Jezusa, da gre s svojo sv. gnado v tvoje serce; in kraljuje v njem kakor kralj.

O Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho; ampak reci le z bese-

do, in ozdravljena bo moja duša! O moj Jezus, da bi pač vredna bila, da bi bilo moje serce grob tvojega zdaj živega telesa! Glej, moje serce ti do kraja od-perto stoji. Pridi, o Jezus, ko te toliko ljubim, pridi in prebivaj ven in ven v meni — tebe zgubiti bi bila moja smert.

Oh, ne čakaj, Jezus mili!

Pridi, pridi, ljubi moj!

Prosim, naglo se usmili

Mene, skleni se z menoj!

Res, Gospod, da nisem vredna,

Da pod mojo streho greš.

Kak' pa tebe sem potrebna,

To naj boljše sam ti veš.

Saj ne morem več živeti,

Če ne prideš, o Gospod!

Tebe serčno čem objeti,

Da! popred ne grem odtod!

Torej, Jezus ljubeznjivi,

Pridi in nasiti me!

Da v ljubezni nevgasljivi

Večno s tabo sklenem se!

Po sv. obhajilu.

Premišluj, kako je Jezus pri svojem vnebo-hodu na oljski gori svoje učence blagoslovil.

Stori, o Bog! svoje ljudstvo srečno, in požegnaj nas vse, ki si nas v svojo čast vstvaril! Požegnaj tudi mene, o Jezus! da želim in išem, kar je v nebesih, in ne, kar je na zemlji.

Zadnji evangelj.

Po žegnu mašnik navadno molijo začetek evangelja sv. Janeza. Moli ga tudi ti (glej stran 79.), ali pa sledeči odlomek iz evangelja sv. Janeza.

Po tem pa je Jožef iz Arimateje (ker je bil Jezusov učenec, toda skrivej zavoljo strahu pred Judi) Pilata prosil, da bi snel Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je tedej, in snel Jezusovo telo. Prišel je pa tudi Nikodem, ki je bil prvič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedej Jezusovo telo, in ga zavila v tenčico z dišavami vred, kakor je pri Judah šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vert in na vertu nov grob, v kterega še nihče ni bil položen. Tam sta tedej zavoljo dneva pripravljanja Judov, ker je grob blizo bil, Jezusa položila.

Po sv. maši.

Oče nebeški! vesela zapustim zdaj

tvojo hišo, ker sem tako srečna bila, slišati sv. mašo, v kateri se je tvoj preljubi Sin, Jezus Kristus, tebi daroval. O da bi le smela spet kaj kmali k sv. maši priti! Popravi, o Jezus! s svojo ljubeznijo, kar moji molitvi manjka. Popolni vse moje dobre naprejevzetja, dopolni vse moje svete želje, in vzemi me enkrat k sebi v večno veselje. Tvoj sv. žegen in moj angelj varh naj me spremljata po vsih mojih potih, danes in vse dni mojega življenja. Amen.

Tretja sveta maša,

kakor se bere o praznikih svetih devic.

Pred sv. mašo.

O moj Jezus! čula sem tvoj presladki glas: Pridi nevesta moja! pridi izvoljena moja! in dasiravno sem polna slabost in madežev, se vendar prederzmem, med tvoje neveste se šteti, in pridem sem v tvojo sveto hišo, vsa vesela, da si me poklical. Pri tebi biti četertinko ure, mi je ljubši, kakor brez

tebe cel teden. — Prosim, ljubi Jezus! da bi ta sv. maša, pri kateri bom zdaj pričujoča, moje hudo nagnjenje pokrotila, in svete želje, ki jih imam, poterdila. Oživi mojo vero, daj mi terdno zaupanje na tvojo milost in pomoč, in vnemi moje serce s svojo sveto ljubeznijo. — Marija, prečista devica! in ve, ljube svetnice! ki ste venec svetega devištva srečno ohranile, prosite za me in moje ljube tovaršice, da hodimo tudi me za vami.

Pri začetku sv. maše.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in svetega † Duha sem se približala tudi jez k daritvi sv. maše. Bojim se sicer, o Bog! in strah me je pred teboj, ko se spomnim svojih pregreh in hudobij; ali milost tvoja mi serčnost daje. Ti, o Gospod! si usmiljen in prizanesljiv, ker veš, da smo slabe stvari, in se spomniš, da smo prah in pepel — in kakor se oče usmili svojih otrok, tako se usmiliš tudi ti tistih, ki se tebe bojijo. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in sv. Duhu, kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Oče nebeški! usmili se mašnika, ki globoko priklonjeni svojih grehov se tožijo,

usmili se pa tudi moje revne duše; zakaj tudi jez se spovem in obtožim Bogu vsegamogočnemu, Marii prečisti devici in vsim svetnikom in svetnicam božjim, da sem veliko, prav veliko grešila z mislijo, z besedo in z djanjem. Polna žalosti se na persi terkam, in prosim: Usmili se me, o Bog, in odpusti mi moje grehe, moje silno velike grehe, vsaj se popboljšati hočem! — Usliši mojo molitev, in moje vpitje naj k tebi pride!

Gloria ali slava Bogu.

O Bog! ti si kralj kraljev, ti si gospod gospodov — bodi torej češen in hvaljen v nebesih in na zemlji! Ti si naj bolji Oče, od tebe imamo vse dobro. Ti si svet, le pobožno serce, le tiha in krotka duša ti dopade. Ti si pravičen, vse dobro plačuješ, vse hudo pa kaznuješ. — Molimo, častimo in hvalimo te, zdaj in na vekomej. Amen.

Molitev.

Usliši nas, Bog naš Zveličar! da kakor se praznikov svetih devic tvojih veselimo, se naučimo njih priserčne pobožnosti.

Prosimo te, o Gospod! obvari po prošnji Marije vselej device naše družtvo vsih nadlog, in kakor smo se iz celega serca tebi vdale, tako nas reši iz vsih skušnjav. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

B e r i l o

iz 1. lista sv. Pavla do Korinčanov.

Od devic nimam Gospodovega povelja; svet pa dam, ker sem milost dosegel od Gospoda, zvest biti. Menim tedej, da je dobro zavoljo sedanje nadloge, ostati kar si. Ako se devica omoži, ni grešila; toda nadloge mesa bodo imele take. Ktera se ne omoži in je devica, misli in skerbi, kar je Gospodovega, kako bi Bogu všeč bila, da bi bila sveta na telesu in duhu. Ktera pa se omoži, misli na to, kar je svetovega, kako bi možu dopadla. Ali ne veste, da so vaše telesa udje Kristusovi? Ali bi tedej smele vzeti ude Kristusove, in jih k nečistosti vpotrebovati? Bog ne daj! Ali ne veste, da so vaši udje tempelj svetega Duha, kateri je v vas, in kterega imate od Boga? — Telo ni za nečistost, ampak za Gospoda. Ve niste svoje,

ampak kupljene ste za drago ceno; zatoorej častite in nosite Boga v svojem telesu. Ktera božji tempelj, to je, svoje telo oskruni, njo bo Bog končal.

Večna hvala ti bodi, sveti Duh! za te lepe, svete nauke, ki sem jih zdaj čula. Poterdi in podpiraj me, da se čista in sramožljiva ohranim na duši in na telesu. Le Jezusu naj dopadem, on je moj Gospod — ljudem dopasti ne želim, in bi za me tudi velika škoda bila.

E v a n g e l j

po zapisu svetega Matevža.

Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele seboj. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspale. O polnoči pa je šum vstal: „Glejte, ženin gre, pojdite mu naproti!“ Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekly: „Dajte nam svojega olja, ker

naše svetila ugasujejo!“ Pametne pa so odgovorile, rekoč: „Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite rajši k prodajavcem, in si ga kupite!“ Kedar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in pripravljene so šle z njim na ženitnino, in duri so se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi une device, rekoč: „Gospod, Gospod, odpri nam!“ On pa je odgovoril in djal: „Resnično, resnično vam povem, vas ne poznam!“ Čujte torej, ker ne veste ne dneva, ne ure!

Iz teh besedi, o Jezus! spoznam, da nedolžnost in sveta čistost je deklet edina lepota, je njih naj večje bogastvo in njih naj viši čast. Dokler sem čistega serca, pri tebi veliko veljam, naj sem tudi ubožna in zaničevana od ljudi: če pa čistost zgubim, vrata zapreš pred menoj, in me ne več ne poznaš. Oh Jezus, daj da bom vseskoz čula nad seboj, da se mi ne zgodi, kakor nespametnim devicam!

V e r a.

(Če se moli.)

Verujem v Boga Očeta, ki je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; ki vse

ohranuje in vlada; ki za vse po očetovo skerbi. — Verujem v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega, ki je za nas človek postal, terpel, križan bil in umerl, je tretji dan od smerti vstal, je v nebesa šel in ima zdaj naj višo oblast čez vse v nebesih in na zemlji. — Verujem v svetega Duha, ki izhaja od Boga Očeta in Boga Sina na vekomej; ki nas posvečuje, razsvetljuje naš um, in nagibuje našo voljo k vsemu dobremu. — Verujem vse, kar mi sv. rimska cerkev verovati ukazuje. Bog! daj mi, da bom po sv. veri tudi živel.

Darovanje.

Moj Jezus? kaj bom tebi dala? kaj darovala? — Saj veš, da s praznimi rokami pred teboj klečim, in nimam drugega, kakor serce, ki tebe ljubi, ki za te živi, za te umerje. To svoje serce, in vse, kar je v njem, misli in želje, občutke in nagnjenja, vse tebi dam, vse tebi darujem. Moja duša in moje telo, moje oči in ušesa, moje roke in noge, moj um in moja pamet, moj spomin in moja domišljava, moje poštenje in dobro ime — vse je tvoje, vse tebi izročim.

Mašnik si roke umivajo, pakazati mi, da tebi le to dopade, kar pride iz čiste roke in iz nedolžnega serca. Proč tedej, daleč proč od mojega serca bežite vse hude želje in grešne nagnenja. Varovati se hočem vsih nevarnost in vsake slabe priložnosti, vsih nespodobnih norčij in vsega grešnega znanja. Ljudi, ki se gerde reči radi menijo ali gerde pesmi pojejo, ne bom nikdar med svoje prijatle štela. Bog me vari pred njimi, pa tudi mene, da ne bom kaj takega zinila! Čuti hočem in moliti, da v skušnjavo ne padem. Terdno sklenem, da hočem biti čista v svojem poželenju, sramožljiva v svojem pogledu, varna v svojem govorjenju, ponižna v svojem oblačilu in poštena v vsem svojem djanju in nehanju. Hočem se ravnati vselej in povsod po zgledu moje svete patrone in drugih svetih devic. Vse, kar bom storila ali opustila, naj bo v čast in hvalo tvojega božjega imena, moji duši v zveličanje in k pridu naše svete cerkve.

S a n k t u s.

Zmiraj bliže nastopa čas, ko bo Jezus prišel iz svetih nebes sem na altar. O

Bog! napolni me s svojim svetim Duhom, da se moje serce loči od vsega posvetnega in samo na tebe misli. Ti pa, moja duša! vzdigni se kviško, idi naproti svojemu kralju, gospodu in ženinu, združi se z angelji in arhangelji, s kerubi in serafi in z vsimi drugimi nebeškimi duhovi, ki ga spremljajo, in vsa vesela pa tudi z vso častjo prepevaj in reci: Svet, svet, svet si Gospod Bog, stvarnik vsih reči! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Češen in hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Bodi mu čast in hvala, modrost in zahvala, slava in moč na vekomej.

Pred povzdigovanjem.

Oče nebeški! po tvojem ljubem Sinu Jezusu Kristusu te prosim z vso ponižnostjo, oglej se milostivo na svojo sveto cerkev, da jo braniš, ohraniš in povelečaš. Oglej se na našega papeža I., na našega škofa I., na našega cesarja I., na vse verne kristjane in na vse pričujoče, katerih vera in pobožnost ti je znana. Oglej se milostivo na vse tiste, za ktere sem posebno dolžna moliti (na moje starše, brate, sestre, prijatle, znance,

dušne pastirje itd.). Oglej se na vse, ki so mojim prošnjam se priporočili, in za ktere ti veš in hočeš, da imam še posebno moliti. Zlasti te prosim za svoje družbine tovaršice, da kakor smo se vse zavezale lepo po dekliško živeti, tudi vse svojo besedo deržimo, in čiste ostanemo na duši in na telesu.

O Bog! prosim te v imenu vsih, prosim te z Marijo prečisto devico in z vsimi svetniki in svetnicami tvojimi, reši nas vsih nevarnost in vsega hudega zalezovanja, reši nas pogubljenja in vversti nas med svoje izvoljene.

Pri povzdigovanju sv. rešnjega telesa.

Bodi češen in hvaljen, moj Jezus, ki si tukaj v podobi kruha živ in resnično pričujoč! Molim te z vso ponižnostjo; ljubim te iz celega serca. O Jezus! bodi mi milostiv. O Jezus! bodi mi usmiljen. O Jezus! odpusti mi moje grehe.

Pri povzdigovanju sv. rešnje kervi.

Bodi češen in hvaljen, moj Jezus, ki si tukaj v podobi vina živ in resnično pričujoč! Molim te z vso ponižnostjo;

ljubim te iz celega serca. O Jezus! tebi živim; tebi umerjem. Tvoja sveta rešnja kri me očisti vsih mojih grehov!

Po povzdigovanju.

Zdaj spoznam, koliko je vredna moja duša; zdaj vidim, kakošna hudobija in gerdoba da je greh. Svojo zadnjo kapljo kervi, o Jezus! si za me pretil; si na križu umerl, da si me pekla rešil. Oh! s čem sem zaslužila to tvojo veliko ljubezen? — Sram me je in serce mi trepeče, ko pomislim, kolikokrat že sem te hudo razžalila, sem vganjala nespodobne norčije, sem imela gerde pogovore, sem se oblačila nečimerno in sem lišpala svoj obraz, sem pasla nesramne misli in želje, sem pohujšanje davala s slabim svojim zadržanjem, in duše, za ktere si ti tolikanj terpel, tebi iz rok tergala. Oh, ljubi moj Jezus! ne daj, da bi za naprej tudi taka bila, da bi tvoja sveta kri nad menoj morebiti zgubljena bila. Spomin tvojega terpljenja in tvoje smerti na križu naj me obvaruje te nesreče!

Usmili se, o Gospod! tudi vernih duš v vicah, posebno tistih, za ktere veš, da sem dolžna moliti, in so moje

prošnje naj bolj potrebne. Daj jim večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! Daj pa tudi meni in mojim družbinim tovaršicam, da se z Marijo tvojo materjo, s sv. Nežo, sv. Lucijo, sv. Agato, sv. Katarino in z drugimi ssv. devicami v nebeškem kraljestvu veselile bomo.

Tvoja volja, o Gospod! naj se zgodi, kakor v nebesih, tako na zemlji — naj se zgodi tudi nad menoj. Kar ti hočeš, hočem tudi jez, kar pa po tvoji volji ni, tudi po moji ni — vsa se tebi vdam. Ne daj, da bi prišla v skušnjave; če pa pridem, bodi ti pred menoj, da te pred očmi imam in srečno zmagam. O Jezus, jagnje božje! ki odjemlješ grehe sveta, usmili se me, odvzemi mi grehe, in daj moji vesti ljubi mir, kterega mi svet ne more dati. Naj, da po tvojih svetih zapovedih živim, naj s teboj vekomej sklenjena bom!

S v. o b h a j i l o.

O moj Jezus, ko bi pač moje serce zadosti čisto bilo! tako čisto in sveto, kakor je bilo serce tvoje presvete matere in drugih svetih devic; da bi vredna bila, tebe prijeti. Ali jez spoznam in odkrito

povem, da nisem vredna, da ti greš pod
mojo streho, ampak reci le z besedo,
in ozdravljena bo moja duša.

Duša Jezusova — posveti me,
Kri Jezusova — operi me,
Terpljenje Jezusovo — poterdi me,
Rane Jezusove — ozdravite me,
Serce Jezusovo — sprejmi me,
Duh Jezusov — oživi me,
Dobrota Jezusova — s svojim Oče-
tom spravi me,

Lepota Jezusova — za seboj vleci me,
Ponižnost Jezusova — ponižaj me,
Krotkost Jezusova — potolaži me,
Mirnost Jezusova — mirno stori me,
Ljubezen Jezusova — užgi me,
Kraljestvo Jezusovo — pridi v me,
Gnada Jezusova — napolni me,
Milost Jezusova — zveličaj me,
Svetost Jezusova — posveti me,
Čistost Jezusova — očisti me,
Križ Jezusov — podpiraj me,
Žreblji Jezusovi — pribite me,
Ternje Jezusovo — kronaj me,
Žolč Jezusov — napoji me,
Usta Jezusove — blagoslovite me,
V življenju in v smerti, zdaj in v
večnosti. Amen.

O moj Jezus, kako sladek si ti tistim, ki tebe ljubijo! Kako moja duša tebe želi! kako po tebi hrepeni! Pridi, o pridi v moje serce, bodi moj ljubček, moj gost, in očisti me vsih grehov! Združi se z menoj, in ne daj, da bi se kdaj tebe več ločila! Zaceli moje rane, pomagaj moji slabosti, in oživi me k novemu življenju, da v resnici lahko porečem: „Jez sicer živim; vendar ne jez, temuč Kristus v meni živi“.

Marija, prečista devica! prosi za me in za moje družnice, da če dalej več veselja do Jezusa v presv. rešnjem telesu dobivamo, da se pogosto in vselej vredno ž njim sklenemo — za njega živimo, za njega umerjemo.

Zadnje molitve.

Vsegamogočni in predobrotljivi Bog! oglej se milostljivo na naše prošnje, in brani nas hudih misel in želj, naj bo naše serce vredno prebivališa svetega Duha.

O Gospod! bodi sto tavitokrat zahvaljen za vse milosti in dobrote, ki jih meni in vsim stvarjem deliš. Z Jezusovim neskončnim zasluženjem sklenem svojo slabo službo; njegova ljubezen naj doda,

kar meni pobožnosti pomanjkuje. Blagoslovi nas, o nebeški Oče! blagoslovi mene, moje ljube družnice in vse ljudi. Blagoslovi moje sklepe, moje pota in opravila — vse, kar delam in počenjam, naj bo tebi v čast in meni v zveličanje.

Pri zadnjem evangelju.

Jezus! ti si kakor luč na svet prišel, da si nam pot k večnemu življenju pokazal. Vodi nas po vsih naših potih, da v temi ne zaidemo, v skušnjavah ne pademo in v kako gerdo lužo ne zabredemo. — Dobro spoznam, kako sem slaba in nestanovitna, zatorej prav lepo prosim, bodi ti, ljubi Jezus! moja podpora in moja pomoč, tvoja sveta gnada naj me spremlja, da bom sveto živela in sveto umerla. Amen.

Po sveti maši.

Moj Jezus! lepo te prosim, odpusti mi, da sem pri tej sveti maši tako merzla in raztresena bila. Ti veš, da moje misli so dobre, da rada, prav rada bi bila zbranega duha; ali moja slabost je tako velika, da ne mislim in ne storim, kar bi rada, ampak kar nočem, kar mi težko

dene, mislim in storim. — Prosim, ti popravi, kar sem jez slabo opravila; ti od svojega zasluženja dodeni, kar pri moji molitvi pomanjkljivega najdeš. — Daj, da bo ta sv. maša tebi v čast, moji duši pa v zveličanje; da bom danes in vselej vse svoje misli, želje, besede in djanja v tebe obračala, vse iz ljubezni do tebe storila, in svoje serce čisto brez vsega madeža ohranila. In ti, Marija! pokaži, da si res moja mati, priporoči me Jezusu, svojemu ljubemu sinu, da me danes in vse dni mojega življenja v svoji gnadi ohrani, in da ne bom drugega iskala in želela, kakor njemu dopasti. Čast in hvala bodi Bogu Očetu, in Sinu in sv. Duhu. Čast in hvala bodi tudi Marii, kraljici nebes in zemlje, zdaj in na vekomej. Amen.

Od

zakramenta sv. pokore.

Dekleta! ve se rade umivate, rade svoje oblačila perete, da ste snažne in čedne; oj da bi le tudi tako rade svojo vest umivale, svojo dušo čistile in k sv. spovedi hodile! Če tudi nobenega smertnega greha nad seboj nimate, morate vendar vsakega mesenca k spovedi iti; ktere pa ste bolj pobožne, in želite pot popolnamosti nastopiti, morate še bolj pogosto iti. In sploh vsim vam naročim, da v večih nevarnostih ko ste, in huji skušnjave ko imate, bolj pogosto morate k spovedi priti. Ko bi pa ktera zmed vas tako nesrečna bila, kar vas Bog obvari! da bi v smerten greh padla, bi smela k večemu do

nedelje odlagati — naj bolje pa bi bilo, precej tisti ali vsaj drugi dan se spovedati.

Ne hodite zdaj k temu zdaj k unemu duhovniku, timveč izvolite si s pomočjo božjo svojega spovednika, ki so pobožen, učen, usmiljen in natančen; ki vas k sveti čistosti in sramožljivosti priganjajo, in vam vedno zatajevanje, pokoršino, krotkost in druge svete čednosti priporočujejo. Deržite se jih, kakor otrok svojega očeta, in ne premenujte jih, če nimate kakošnih posebnih vzrokov. V časti jih imejte, kakor angelja, kterega vam Bog pošlje, odprite jim z vsim zaupanjem svoje serce, in izročite jim svojo dušo v ponižni pokoršini. — Pripravljajte se k spovedi vselej z vso skerbjo, in ne pozabite, da k zakramentu sv. pokore gre to petero: 1. Spraševanje vesti, 2. grevenga, 3. terden sklep, 4. spoved in 5. zadostenje.

Spraševanje vesti.

Perva stopinja do pobožnega življenja je skerbno in pogostno spraševanje svoje vesti. Brez pridnega spraševanja vesti ne moreš sama sebe spoznati, se ne moreš čisto spovedati in tudi ne poboljšati. Navadi se torej, da boš vsak večer svojo vest spraševala;

posebno pa si prizadevaj, spoznati, kamo tvoje serce naj bolj visi, ali v napuh, ali v nesramnost, ali v jezo, mehkužnost, lenobo ali kaj drugzega. Kakor namreč vsak človek serčno žilo ima; če jo preseka, je njegovo življenje pri kraju: tako tudi ima vsak svoj priserčni, svoj priljubljeni greh, do kterega je naj huje nagnjen, in kterega spoznati je večdel zlo težavno — ali če ga enkrat spoznaš in odpraviš, si odpravila svojega naj hujega sovražnika.

Napreden začneš svojo vest spraševati, prosi svetega Duha, naj te razsvetli in tvoje serce omeči, da boš prav spoznala sebe in svoje grehe. Sprašuj se vselej tako, kakor bi na smertni postelji ležala.

Molitev za razsvetljenje.

O Bog! ti veš za moje naj skrivniši misli, in tebi so znani vsi koti mojega serca, razsveti moj um; da bom vidila, kakošna sem pred tvojim obličjem — kako in kolikokrat sem te razžalila z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo dobrih del. Odpri mi moje oči, da svoje grehe tako spoznam, kakor jih bom spoznala ob svoji smertni uri, in kakor

jih ti spoznaš, ki boš mene sodil. — O Bog! usliši me in pošlji mi svojega svetega Duha. Marija, mati božja, prosi za me! Amen.

Ali pa clo kratko:

Pridi, sveti Đuh! in razsveti me z lučjo svoje sv. gnade, da bom vidila in spoznala vse na tanko, kar sem slabega mislila, govorila ali storila, in vse, kar sem dobrega opustila. Amen.

Spomni se potem še prav živo pričujočnosti božje, in začni svojo vest spraševati. Če pa hodiš pogosto k spovedi, morebiti vsaki teden, ti ravno ni treba sledečega napeljevanja, posebno če si boječe vesti. Predolgo spraševanje bi vtěgnilo vest ti zmešati, dušo zmotiti in serce zmraziti. Sprašuj se brez nepotrebne skerbi, kakor je bilo rečeno zgorej pri večernem opravilu, posebno: kako si varovala svoje oči in ušesa, svoj jezik in druge svoje zunanje in notranje počutke; in prizadevaj se toliko bolj, da boš imela prav veliko in serčno grevengo, in terdni sklep, poboljšati svoje življenje.

Najprej pomisli, kdaj si bila zadnjikrat pri spovedi — ali si naloženo pokoro zvesto

opravila — ali si storila sve, kar so ti spovednik naročili — potem pa se sprašuj z mirnim srcem in brez boječnosti:

I. Čez deset zapoved božjih.

1. Ali nisem kakih prostovoljnih dvmov nad to ali uno versko resnico imela? Sem si prizadevala, skušnjave zoper sv. vero iz glave spraviti? Nisem hodila v hiše, v tovaršije, kjer moja vera slabi? Sem kdaj slabo ali zaničljivo govorila zoper duhovnike, zoper post, spoved, čistost in cerkvene opravila; ali sem morebiti take pogovore z dopadajenjem poslušala, ali celo poterdila? Sem kdaj molčala, ko so drugi zoper sv. vero in svete reči slabo govorili, dasiravno sem previdila, da bi kaj pomagalo? Nisem bukev zoper sv. vero brala, ali drugim brati dajala? Nisem oponašala pridgarjev ali spovednikov? Nisem pobožnih ljudi zasmehovala, sovražila ali od dobrega odvracevala? Se nisem sramovala sv. vere, molitve — prekrižati, pokropiti se z žegnano vodo, poklekniti, svetinjo poljubiti, pripogniti se? Sem kake prazne vere na copernijo, kvarte, sanje imela? Sem koga praznovernih, vražnih reči dolžila ali raznašala? Sem molila vselej zjutraj in

zvečer, pred jedjo in po jedi, in angeljsko češenje trikrat na dan? Ali nisem pri molitvi prostovoljno razmišljena bila? Sem mislila večkrat čez dan na pričujočnost božjo? Sem storila vse iz ljubezni do Boga, vse njemu v čast? Se nisem samo na oči pobožno delala? Sem obudila kdaj vero, upanje in ljubezen, posebno ko sem v skušnjavah bila ali v veliki nevarnosti? Sem kdaj med službo božjo nepotrebno zvonaj cerkve ostala, ali namesti v cerkev, šla v kerčmo ali na druge slabe pota? Sem kdaj v cerkvi ali na drugih svetih krajih grešne misli pasla, nesramne poglede, nepotrebne pogovore imela, pohujšljivo se smejala, nespodobno se vedla? Sem kdaj službo božjo mudila, prehitro iz cerkve letela? Sem zoper Boga, zoper slabo vreme in previdnost božjo godernjala? Sem dala Bogu dolžno hvalo za prijete dobrote? Nisem božjih darov tratila? Sem bila v bolezni in v nadlogah vselej v voljo božjo vdana? Nisem nikoli v sebi kake merzlote, nevolje ali clo jeze do Boga redila? Sem častila angelje, svetnike in njih svetinje, kakor sem dolžna?

2. Sem kdaj ime Jezusa, Marije, svetnikov in svetnic božjih nepotrebno in nečastitljivo izgovarjala? Sem kdaj s svetimi rečmi norčevala, božjo besedo ali besede sv.

pisma pačila in krivo obračala? Sem kdaj preklinjala, se rotila, priduševala in Boga brez potrebe ali po krivem na pričo klicala? Sem morebiti clo Boga in njegove naredbe, p. vreme, mraz ali vročino klela? Nisem nikogar k nepotrebnim prisegam zapeljala? Sem obljube, ki sem jih Bogu storila, dopolnila? Sem dopolnjenje obljub predolgo odlašala? Sem kdaj kaj slabega obljubila? Sem spolnila vse, kar mi ta ali una bratovšina naročuje? Sem rada kaj božjega govorila, poslušala ali brala? Sem klicala v skušnjavah vselej z zaupanjem na Boga?

3. Sem bila ob nedeljah in zapovedanih praznikih vselej spodobno, v Bogu zbrana in pri celi sv. maši? Sem bila tudi pri pridgi in pri popoldanski službi božji? Sem bila kterikrat kriva, da moj bližnji ni bil pri službi božji? Sem božjo besedo vselej zvesto in skerbljivo poslušala? Sem brez sile in dovoljenja, ali morebiti za dobička voljo delala? Nisem prazno postopala? Nisem ravno ob teh dneh slabih tovaršij, pregrešnih kratkočasov imela — v kerčmo, na ples hodila? Sem se pred cerkvijo nastavljalā? Sem v cerkev ali iz cerkve s slabimi ljudmi hodila? Sem kdaj po božjih potih iz slabih namenov hodila ali slabo se zadržala?

4. Sem očeta in mater rada vbogala, spoštovala, ljubila? Jih nisem dražila, zmerjala, zaničevala, preklinjala, gerdo gledala — jim kljuovala, besedovala, kaj hudega ali clo smert želega? Sem jim kdaj z roko namerjala ali jih clo vdarla? Sem jih žalila s svojim slabim zadržanjem, jim solzne oči narejala? Sem njih slabost raznašala, njih revnega stanu se sramovala, v njih siromaštvo jih zapustila? Ali jih nisem nikoli nalezala, goljfala, okradla? Sem molila za nje, jim postregla v njih boleznih? Sem skerbela, da so s sv. zakramenti prevedeni bili, sem njih zadnjo voljo zvesto spolnila? Sem se rada spominjala svojih ranjih staršev, jim pomagala po svoji moči z dobrimi deli? Nisem morebiti še mertvih staršev opravljala? Sem pokorna bila tudi svojemu očmu, svoji mačehi, gospodarju, gospodinji in drugim naprejpostavljenim? Sem slabo od njih govorila, jim nezvesta bila? Sem storila, kar so mi grešnega storiti ukazali, dasiravno sem vedila, da ni prav? Nisem starih betežnih ljudi ali beračev zasmehovala, za zijake imela? Se nisem z bratmi, s sestrami, s tovaršicami kavsala, vjedala, prepirala?

5. Nisem sebe ali svojega bližnjega na zdravju ali življenju poškovala, nezmer-

no jedla, plesala, pijana bila? Se nisem pregrešila s hudo jezo ali žalostjo, ali s takimi jedmi in pijačami, od katerih vem, da so mi škodljive? Sem kdaj svoje zdravje ali življenje nepotrebno v nevarnost postavila, na jezo ali na vročino prehitro pila, se tepla ali suvala? Sem se kdaj na delu hotla skazati, nes pametno skušala ali pregnala? Sem sebi ali drugim smert ali kako nesrečo hudovoljno želela? Nisem iz hudobnih namenov kaj pila, jemala ali drugim kaj takega svetovala? Sem bila v bolezni, v terpljenju voljna? Nisem imela sovraštva s svojim bližnjim, se ga zato ogibala, ga nisem pogledati, pozdraviti hotla? Sem koga pohujšala s svojim govorjenjem, s petjem, z bukvami, s pismi, s podobami, z obnašanjem, z obleko, s slabimi zgledi? Sem se ogibala slabih tovaršij in priložnost?

6. Sem rada kaj nespodobnega mislila, pozelela, poslušala? Sem nalaš na nečiste reči ali sanje mislila? Sem jih zbijala precej iz glave? Sem kaj nesramnega gledala, govorila, pela, nesramnim rečem se smejala, se jih dotikala? Se nisem preveč lišpala; ogledovala, nečimerno oblačila, možkim nastavljala, po njih gledala, za njimi hodila, se njim prejemati, poljubovati ali objemati dala, ž njimi norela, se metala, tergala,

preprijazna bila? Nisem hodila kdaj na ples, po kerčmah, po drugih potih in krajih, kjer je bila moja čistost v nevaršini? Sem krotila vseskoz svoje počutke? Sem bila zadosti sramožljiva v pogledu in v obleki? Nisem preveč dovolila svojemu slabemu poželenju? Nisem nikoli kaj nespodobnega naročevala, pisala, brala, prenašala? Se nisem nepotrebno razgalila, se po noči skerbno zaperam, ne hodim okoli? Nisem sama ali z drugimi kaj gerdega storila, in morebiti o svetem času, na svetem kraju? Sem se že spovedala tistih nesramnost, ki sem jih bila v otročjih letih storila, morebiti clo z nespametno živaljo ali s takim, ki so mi bili v bližnji žlahti? Nisem od zapeljivcov kakih daril jemala? Nisem imela grešnega znanja, in s kom? Sem varovala skerbno svoj jezik, svoje oči in ušesa? Se nisem preglasno smejala?

7. Sem komu kaj ukradla ali po sili vzela? Sem koga goljfala pri kupčii, prodaji, meri, vagi, s slabim dnarjem? Sem po njivah, travnikih, nogradih, vertih, v hosti ali pri pohištvu komu kaj škode storila? Nisem gospodarju jemala in vbogajme dajala? Sem najdene ali posojene reči vselej zvesto nazaj dala, storjeno škodo po svoji moči popravila?

Nisem ponidama dnarja tratila, zapravljala, predrago obleko si omišljevala? Sem zvesto delala, ko sem bila najeta ali plačana? Sem si kaj ptujega blaga prideržala, sama sebi pravico delala? Sem komu kaj dolžna, in mu nočem plačati? Nisem revežov pri kupčii ali prodaji stiskala? Nisem slabo delala in obilno rajtala? Nisem posojevala na prevelike obresti?

8. Ali nisem čez koga po krivem pričala, ga rada slabo sodila, njegove besede in djanja na slabo izkladala, mu slabih namenov podtikala? Sem koga po krivem tožila, ga obrekovala, opravljala, raznašala? Sem radovedno ali iz hudobije po slabostih bližnjega popraševala, rada in brez potrebe od njih govorila? Sem legala — iz potrebe? iz navade? v norčijah? v škodo bližnjega? za voljo dobička? ali še clo pri spovedi? Se nisem svojim naprejpostavljenim zlegala, od njih slabo mislila, slabo govorila? morebiti še od duhovnov? Nisem kaj tajila, obetala, pa ne storila? Sem se lažnjivo hvalila, bahala, druge zaničevala, zasmehovala, jim gerde priimke dajala? Nisem nikogar dražila, podpihovala in se krega deležno storila? Se nisem hlinila ali le na videz pobožno delala? Sem se komu prilizovala? Nisem nobenemu

časti ali poštenja vzela? Sem si prizadevala, odvzeto dobro ime spet poverniti? Nisem kakih skrivnost razodevala?

9. Se nisem v nečistih mislih, željah in občutkih radovoljno in z dopadajenjem mudila? Sem se nesramnih zakonskih možakov skerbno ogibala?

10. Nisem nikoli želela česar ptujega se povlastiti, koga prekaniti? Nisem bila žalostna, ko se je bližnjemu dobro godilo, ali vesela, ko je nesrečen bil? Nisem bila skopa, samogoltna? itd.

II. Čez pet cerkvenih zapoved.

1. 2. Kako sem praznike praznovala!

3. Sem se postila zapovedane postne dni? Nisem večkrat na dan do sitega se najedla? Sem si pri večerji kaj pritergala? Sem ob sabotah in drugih postnih dneh, ob kterih sem po cerkvenem dovoljenju uživala mesene jedi, molila in opravila, kar je od škofa naloženega? Nisem bila kriva, da je kdo post prelomil ali zasmehoval? Nisem nevoljna bila ali govorila zoper post?

4. Kako sem svoje spovedi opravljala, posebno ob velikonočnem času? Ni bila ktera mojih spoved slaba, ker sem svojo vest pre-

malo sprašala? Sem imela resnično grevengo in terdno naprejevzetje? Nisem kakega smertnega greha nalaš, iz zanikernosti, iz straha ali sramožljivosti zamolčala ali zmanjšala? Nisem v takem stanu svetega obhajila ali drugih ssv. zakramentov prijela? in kolikokrat? Sem brez potrebe drugim pravila od spovedi? Sem svojega spovednika vselej vbogala, jih nisem zaničevala? Nisem nalaš premehkih spovednikov iskala, da bi ložej mirno v svojih grehah živela? Nisem pri spovednici poslušala, in kar sem slišala, morebiti še drugim pravila? Nisem po hinavsko pazila, kako dolgo ali kolikokrat se kdo spoveduje? Se nisem pri spovednici gerdo obnašala? Nisem nikoli zoper spovednikovo dovoljenje, ali s smertnim grehom na vesti k sv. obhajilu šla? Kako sem se pripravljala k sv. obhajilu? kako zadržala? Nisem še na dan sv. obhajila v kakšne navadne in velike grehe padla?

5. Nisem v adventu ali ob postnih dneh pri pojedinah, igrah ali plesu bila? Se nisem na ženitnini pregrešila z nezmernostjo v jedi in pijači, ali s pregrešnim plesom?

III. Čez sedem poglavitnih grehov.

Sem bila visokih, prevzetnih misel ali častilakomna? Sem se kaj povzdigovala, si

domišljevala zavoljo lepote svoje, modre glave ali dobrih lastnost, ki jih morda imam? Sem se oblačila čez svoj stan ali zato, da bi drugih oči za seboj vlekla? Nisem bila jezna, če me je kdo po pravici svaril?

Ni moje serce preveč na časne reči navezano? Nisem iz lakomnosti ob nedeljah in praznikih delala in službe božje mudila? Nisem iz lakomnosti nič vbogajme dati hotla? Nisem svojega premoženja zapravljala, ali na prelepo obleko obračala?

Nisem bila nikomur nevošljiva zavoljo njegove sreče, dobre glave, dobrega imena? Nisem nikogar iz nevošljivosti opravljala ali poškodovala?

Nisem bila nezmerna v jedi in pijači? Se nisem vpijanila? Nisem v pijanosti klela, klafala ali kaj drugega hudega storila? Si nisem z jedjo in pijačo na zdravju škodovala?

Ali sem rada jezna za vsako malo reč? Sem jezo dolgo držala, in se morebiti spraviti nisem hotla? Nisem v jezi razsajala, vpila, zmerjala, živino pretepalala?

Nisem bila lena, mlačna v dobrem? Sem dopolnovala zvesto dolžnosti svojega stana? Nisem iz nemarnosti molitve, službe božje, svete spovedi odlašala ali clo opustila?

IV. Čez šest grehov v sv. Duha.

Se nisem prederzno na milost božjo zanašala in si mislila: Kaj pa, če grešim, se bom pa spovedala, vsaj je Bog milostljiv? Nisem nad milostjo božjo obupovala in si mislila: Mojih grehov je toliko, da mi jih Bog ne more odpustiti? Ali sem si mislila: Jez sem že pogubljena, za me je vse zastonj — Bog je na me pozabil — on mi noče pomagati, da bi se poboljšala? Sem kdaj rekla, da bi nečistost ali kaj takega greh ne bilo, kar Bog prepove? Sem se kdaj ustavljala spoznani keršanski resnici, da bi ložej svojemu poželenju stregla? Mi je kdaj težko djalo, ko sem vidila druge pobožno živeti, pogosto ssv. zakramente prejemati? Sem jih zategadel zasmehovala ali sovražila? Sem bila nevoljna, če me je kdo podučil ali posvaril? Nisem svojega poboljšanja na starost odlagala, ali clo na smertno posteljo?

V. Čez devet ptujih grehov.

Nisem nikomur v greh svetovala, postavim: kako naj se zlaže, goljfa, se mašuje, bližnjega v greh zapelje, nepokoren bo? Nisem nikogar v greh napeljavala, silila ali nagovarjala? Nisem drugih dražila, da so

se jezili ali kleli? Nisem priložnosti davala, da so obrekovali ali klafali? Nisem v drugih greh privolila? Nisem rada poslušala ljudi, ki so me v greh nagibovali? Nisem hvalila ljudi, ki so kaj hudobnega počeli? Se nisem sama kaj gerdega hvalila? Nisem drugih grehe zakrivala, zagovarjala? ali molčala, ko je bilo treba svariti ali predpostavljenim povedati? Ali sem se kakega greha vdeležila, postavim: tatvine, goljfije, opravljanja, zapeljevanja?

VI. Čez sedem del usmiljenja.

Sem rada pomagala bližnjemu, ki je bil v potrebi? rada bolnike obiskala, posebno tovaršice svoje, jim postregla? Sem se potegnila in ponesla za nedolžnega? Sem rada podučila, posvarila, ko je bila priložnost? Sem krivico voljno poterpela?

VII. Čez dolžnosti svojega stana.

Sem starše in svoje naprejpostavljene vbogala? Sem delala pridno in zvesto tudi takrat, ko sem sama bila? Sem zadovoljna s svojim stanom? Ali ne godernjam, da sem v tako revnem stanu? Ali molim vsaki dan za dar svete čistosti sebi in svojim

tovaršicam? Ali molim vsako nedeljo za rajne družbine dekleta?

Zadnjič še prašaj: Kolikokrat sem od zadnje dobro storjene spovedi ta ali uni greh storila? v kakošnih okoljšinah? iz kterega namena sem grešila? kaj je iz greha prišlo? sem se od svoje zadnje spovedi s pomočjo božjo poboljšala ali morebiti pohujšala?

~~~~~

Si svojo vest skerbljivo sprašala, prizadevaj se, da obудиš v sebi prav serčno grevengo. Misli si, da klečiš z Marijo Magdaleno pred Jezusovimi nogami, in reci:

G r e v e n g a.

Preljubi moj Jezus! kaj sem spet storila? kamo sem zašla? Oh, da morem tako neumna biti, tako oslepljena! Glasno si me klical, roko si mi podajal: jez pa sem se stran obernila in bežala pred teboj. Dobro sem vedila, koliko si jokal in žaloval nad menoj, nad mojo termo in mojo sladnostjo: ali tvoje solze me niso ginile. Kervavi pot si potil, od samih skerbi za me, ko sem bila v tej ali uni skušnjavi: jez pa vsa nora se nisem zmenila za te. Kolikokrat sem govorila,

ko je bilo treba molčati: in tebe so zato po ustah bíli. Kolikokrat sem molčala, ko je bilo treba govoriti: in ti si bil zavolj mene zasramovan.

Jez se rada lišpam, svojo glavo lepotičim: ti pa ternjevo krono nosiš. Jez se poželjivo ogledujem in prevzetno oblačim: tebe pa v obraz pljuvajo, te z gerdim, sramotnim plajšem ogernejo, in brez obleke na križ pribijejo. Jez sem nesramožljiva v svojem pogledu: tebi pa oči zavežejo in te bijejo. Jez sem častilakomna, sem rada visoka: tebi pa terst v roke dajajo in se zasmehljivo pred teboj pripogujejo.

Jez svoje truplo rada mehkužim, in svoje ude in počutke v slabo obračam: tebe pa bičajo in tepejo, tako da od verha glave do podplatov ni nič zdravega na tebi. Roke moje so vse omadežovane: tvoje pa so z žrebljami prebite. Serce moje je polno nagnjusnosti: tvoje pa je s sulico prebodeno. — O moj Jezus, lepo te prosim, ne zaverzi me! O moj Jezus, usmili se me! O moj Jezus, ne daj, da bi se vekomej ločila od tebe! — Rada bi tudi jez, kakor nekđaj grešnica Magdalena, tvoje svete noge umivala s

svojimi solzami. Rada bi tebi, o moj Jezus! tudi jez svojo serčno žalost skazala, ker sem te tolikokrat in tako hudo razžalila. Ali moje serce je terdo, kakor kamen, in ne čuti svojih globokih, svojih smertnih ran. O moj Jezus! tebi je vse mogoče — usliši me, iz globočine svoje duše k tebi upijem. Omeči moje terdo, moje kamnitno serce, in daj mi solze prave grevenge. Vzemi me zopet v svojo milost, in obrni, oh obrni svoje milostljive oči na me ubogo grešnico. Grešila sem in veliko hudobijo sem storila pred teboj; vredna nisem, tvoja hči imenovana biti. Pa, moj Jezus! pri tebi je usmiljenje, pri tebi je obilno odrešenje. Obrni svoje obličje od mojih hudobij, in bodi milostljiv, bodi usmiljen mojim grehom. Vsa vesela bom potem tvoje ime hvalila in bom prepevala tvoje usmiljenje vekomaj. Amen.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe svojega preljubeznjivega Boga, tebe, vso svetost in samo sveto dobroto, ki te iz serca ljubim, ž njimi razžalila. Terdno sklenem s tvojo gnado svoje življenje popboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti,

kakor tebe, svojega Boga, tebe neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi gnado, spolniti ta sklep; to te prosim po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Na grevengi je veliko veliko ležeče. Če imaš popolnoma grevengo, lahko zadobiš odpušenje grehov tudi brez spovedi: brez prave grevence pa ni odpušenja grehov. Skerbitorej in prosi Boga, da ti serce prav omeči. — Dekleta, ki pogosto k spovedi hodijo, včasih premalo skerbijo za pravo grevengo, in od tod pride, da od svetih zakramentov ne dobijo toliko gnad, kakor bi jih lahko dobile: po drugi strani je pa včasih tudi težko, veliko grevengo imeti, posebno če vest nič velikega ne očita. Svetujem ti, da bi zategadel tu in tam pred kerstni kamen pokleknila, in takole premišljevala: Tu so me mašnik s kerstno vodo oblili, tu sem prijela oblačilo svete nedolžnosti, tu sem postala vsa čista na duši in na telesu. Kje je pa zdaj moja nedolžnost? kakošno je nje oblačilo? Moje roke, moje oči, moj jezik, moje telo, moja duša: ali je vse to na meni še tako čisto,

tako sramožljivo, tako brez madeža, kakor je bilo tisto srečno uro, ko sem tu pri kerstnem kamnu prerrojena bila? — Tu sem se odpovedala hudiču, napuhu in vsemu hudobnemu djanju: ali deržim to svojo obljubo? ni nič napuha v meni? se ne povzdigujem, ne hvalim? itd. Tako in enako premišljevanje ti utegne veliko pomagati, da boš bolj serčno se zgrevala.

Nekteri svetniki so navado imeli, po pet-, šest- in še večkrat na dan grevengo moliti, in to je mnogo pripomoglo k njih svetosti: ti pa skerbi, da vsaj enkrat na dan jo moliš prav iz serca. Če grevengo čutiš, če te pri vsakem naj manjšem prestopku močno serce boli, hvali Boga, ker taka grevenga je poseben dar božji. Če pa tudi grevenge ali žalosti ne čutiš, če se ti zdi, da si vsa merzla in mertva, ne opusti jo — Bog se da sprostiti, če ga le stanovitno boš prosila.

Če imaš resnično grevengo, moraš tudi terdno voljo imeti, poboljšati se in ne več grešiti. Si v kaki hudi priložnosti, imaš kako slabo znanje, ga moraš zapustiti; tovaršuješ s kom, s katerim bi ne smela, moraš precej nehati; si kaj vzela, kar ni bilo tvojega, moraš nazaj dati; si v sovražtvu, se

moraš spraviti; si obrekovala svojega bližnjega, moraš reči, da ni res, kar si čez njega govorila; si koga pohujšala, si moraš prizadevati, pohujšanje popraviti; si koga v greh pripravila, si moraš prisadevati, z opominjevanjem in z molitvijo njegovo dušo rešiti. Zoper svoje nagibe in slabe občutke se moraš serčno vojskovati; nevarnih, slabih priložnost in tovaršij skerbno se varovati; rada moli, pridno delaj, svete zakramente pogosto in vredno prejemaj — z eno besedo; starega človeka moraš sleči, in postati nova stvar, podobna Jezusu Kristusu.

Terden sklep.

O moj Bog! v britkosti svoje duše spoznam, kamo sem zašla, kamo me je pripravilo moje grešno življenje. Ali za naprej ne sme več tako biti. Tukaj pred teboj obljubim in terdno sklenem, od te ure svoje življenje poboljšati, in ne le vsih grehov, ampak tudi vsake slabe priložnosti skerbno se varovati, kolikor bo le mogoče. Naj velja, kar hoče, zapustila bom vse, kar je za me nevarnega; hiše in kraje, tovaršije in ljudi, in sploh vse, kar me je kdaj v grehe

zapeljalo. — O moj Jezus! zdaj bom začela, prav te ljubiti, ker sem do zdaj vse premalo te ljubila. Vse, kar me zopernega ali težavnega zadene, bom z voljo in v duhu pokore poterpela; kar sem škode in krivice storila, bom do vinarja vse poravnala in popravila; tistim, ki so me razžalili, iz serca odpustim, in raji vidim, da me to uro iz sveta vzameš, kakor da bi le enkrat več premišljeno in prostovoljno tebe razžalila. Ravnaj z menoj, o Gospod! po svoji sveti volji. Tebi hočem delati in terpeti, tebi živeti in umreti. Vzemi, o Gospod! mojo dušo in moje telo v dar za moje grehe. Marija! prosi za me, da v tem svojem dobrem sklepu stanovitna ostanem. Amen.

Nauki za spoved.

Ko pride versta na te, da imaš spovedana biti, ponižno in skesano k spovednici poklekni, in reci: Prosim, duhovni oče! za sveti žegen, da se svojih grehov prav in čisto spovem. Potem se prekrižaj, in moli očitno spoved takole: Jez, uboga grešnica, se spovem Bogu vsegamogočnemu, Marii prečisti devici, vsim ljubim svetnikom in svetnicam,

in vam, namestniku božjemu, da sem od svoje zadnje spovedi, katero sem opravila (tukaj povej, kdaj si bila zadnjikrat pri spovedi) velikrat in obilno grešila v mislih, z besedo, djajanjem in zamudo dobrih del, posebno pa se obtožim, da sem . . . Obtoži se zdaj odkritoserčno vsih svojih grehov, in kedar ne veš nič več, spoved skleni in reci: Ti in vsi moji grehi, ki jih vem in ne vem, ki sem jih sama storila, ali sem kriva bila, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sem Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto ž njimi razžalila. Terdno sklenem, nič več ne grešiti, in vsih priložnost v greh se varovati. Prosim vas, duhovni oče! za potrebni nauk, za zveličavno pokoro in sveto odvezo, če sem je vredna.

Pri spovedi ne prikrivaj svojih slabost, in ne sramuj se, na tanko povedati vse, kar na vesti imaš. Povej brez ovinkov, kateremu grehu si naj več vdana, in ne zamolči nobenega. Božjega ropa bi se krivo storila, ko bi iz strahu ali sramožljivosti kaki smerten greh zamolčala. — Se spoveduješ smertnih grehov, povej tudi njih število. „Vidite, gospod!“ (moraš reči) „kake so moje rane; kako so gerde in nemarne in koliko jih

je — prosim, ozdravite me, pomagajte mi!“
 — Ako za gotovo ne veš, če si ta ali uni greh storila, reci, da tega dobro ne veš, če si storila ali ne. Se spoveduješ slabih misel in želj, povej, če si jih rada imela, če si v nje dovolila, ali si imela veselje in prosto-voljno dopadajenje nad njimi. Odkrij tudi skušnjave, ki jih naj večkrat imaš — ali za-dosti čuješ in moliš. Povej tudi iz poprej-šnega življenja, če še kaj na vesti imaš, da se ti pomaga.

Si povedala vse, kar si vedla, ne delaj si sama težkega serca. Ne premišluj, ali si povedala vse ali ne, ali si vest dobro izprašala ali ne, ali si imela pravo grevengo ali ne, in kar je družega takega. Ves tak strah pride od hudobnega sovražnika, ki ti bi rad veselje do tega sv. zakramenta pristudil; te-muč skerbno poslušaj, kar te spovednik uči-jo; odgovori jim po vsi resnici, če te morda kaj vprašajo, in ponižno jih poslušaj, če te svarijo in opominjajo — božji namestnik so in tvoj vidni angelj varh. Če te nočejo odve-zati, ne bodi nevoljna in ne govori čez njih; marveč hvali Boga, da si prišla tako vest-nemu in pobožnemu duhovniku v roke. — Naloženo pokoro natanko in zvesto opravi,

kakor hitro moreš, in ravno tako, kakor ti je naročeno. Vse križe in težave, vse zasmehevanje in zasramovanje v duhu pokore poterpi, in če ti stan in okoljšine dopustijo, si sama kaj za pokoro naloži.

Če večkrat k spovedi greš, in ti vest nič posebnega ne očita, rada povzemi kaj iz poprejšnega življenja. Reci postavim: V to spoved sklenem pa tudi grehe svojih poprejšnjih let; svojo nesramožljivost, svoje slabe priprave k spovedi in k sv. obhajilu, svojo poželjivost do lepega oblačila, svojo mlačnost v molitvi, ali kaj drugzega enakega. To ponavljanje nekteri pomaga, da ložej ukroti svoj napuh, ki se tudi v pobožnih dušah tako rad vzdiguje, in da bolj serčno obžaluje svoje pregrehe. — Če ti vest očita, da tvoje poprejšne spovedi so bile slabe; če hočeš v zakon stopiti; če hočeš zapustiti svoje dosedanje mlačno življenje in bolj popolnoma živeti, prosi svojega spovednika, naj ti dovolijo, da storiš dolgo spoved, naj že bo od celega svojega življenja ali saj od nekterih let. — Tudi je dobro, vsako leto letno spoved storiti.

Molitev pred spovedjo.

O moj Jezus! kakor se je Marija Magdalena pri tvojih nogah z zgrevanim srcem spoznala za veliko grešnico, tako hočem tudi jez zdaj pred tvojim namestnikom odkritoserčno se obtožiti in povedati, kakošna grešnica sem, kakošne misli, želje, besede in djanja sem imela. O moj Jezus! bodi zdaj v mojem sercu in v mojih ustih, da bom vsih svojih grehov tako čisto se spovedala, kakor ko bi ti sam tukaj sedel in spovedoval. Razsvetli pa tudi mojega duhovnega očeta; daj jim svojo sveto gnado, napolni jih s svojim svetim Duhom, in dodeli jim modrost, milost in ljubezen, da bodo prav spoznali revni stan moje duše in pripekljali mene, tvojo ubogo zgubljeno ovčico, po potu resnične pokore spet k tebi, o Jezus! ki si moj naj ljubeznjiviši nebeški pastir. Amen.

Kedar pri spovednici čakaš, premišluj, kako bo tačas, ko boš na sodbo božjo čakala; spominjaj se prav živo pričujočnosti božje, in priporočuj se Marii, naj ti pomaga s svojo sveto prošnjo, da to svojo spoved tako opraviš, kakor bi bila zadnja tvojega življenja.

Molitev po spovedi.

Bodi zahvaljen, Oče nebeški! za preveliko usmiljenje tvoje, ki si danes meni ga skazal. Čula sem vesele besede: Zaupaj, moja hči, tvoji grehi so ti odpušeni! Veseli se torej, moja duša! in hvali Gospoda svojega Boga, zakaj velike čudeže je storil nad teboj; vse tvoje grehe ti je odpustil, vse tvoje rane zacelil, rešil te od večnega pogubljenja, dal ti mirno, dobro vest in vzel te spet v svojo gnado.

O kako sem srečna, da me nisi v grehah iz sveta poklical, da spet se smem šteti med tvoje otroke, da spet ti smem reči: „Ljubi moj Oče!“ — Pridite, angelji božji! pridite, zveličani duhovi vsi! in veselite se z menoj, ker spet sem usmiljenje našla pri svojem Bogu. Prosite pa tudi za me ubogo revo, da se spet ne zgubim, spet nazaj ne povernem v stare pregrehe; temuč da stanovitna ostanem na pravem potu — noter do smerti, in se enkrat v svetih nebesih z vami vred veselim.

O moj Jezus! le tega ne daj, da bi se tebe več ločila. Vem dobro, da moji sovražniki čujejo, in da zapeljivi

svet me bo spet motil, in gledal, kako bi me v svoje mreže dobil. Vem tudi, da v mojem mesu ni zdravja, in da hudi duh se bo vse prizadel, v moje serce spet se vlesti; ali dokler si ti s svojo gnado v mojem sercu, se ničesar ne bojim. Razlij, prosim, tudi nad me svojega svetega Duha, in daj mi dar svete moči, da me svet in njegovo poželenje ne zmoti in ne zmaga.

O Marija, prečista devica in moja preljubeznjiva mati! sprosi mi gnado, da bom za naprej ven in ven tebe pred očmi imela, po tvojih stopinjah hodila in srečno za teboj prišla. Prosim, vzemi me pod svoje varstvo, da več ne grešim, in da ljubim tvojega preljubega Sina Jezusa iz celega svojega serca. Amen.

M o l i t e v

Papeža Urbana VIII.

(Nad vse lepa — moli jo rada po spovedi.)

Pred teboj, Gospod! spoznamo svoje grehe; in vidimo šibe, ki smo jih ž njimi zaslužili. Če premislimo grehe, ki smo jih storili, vidimo, da celo malo je, kar terpimo, in clo veliko, kar zaslužimo.

Zlo težko je, kar smo se pregrešili, in clo lahko, kar prestati imamo. Kazengo greha čutimo; vendar terdovratnosti svoje ne opustimo. Pod šibo tvojo zdihujemo; vendar se od svoje hudobije ne odvernemo. Serce žaluje in medli; vendar se ne ukloni in ne vdá. Duša od žalosti pojema; vendar se v svojem djánju ne poboljša. Če nam prizanašaš, se ne spreobernemo; če nas tepeš, ne obstojimo. Ko nas stiskaš, spoznamo, da smo grešili; ali komaj stiska mine, že pozabimo, da smo jokali. Če nam šibo kažeš, poboljšanje obetamo; če jo pa iz rok deneš, prec pozabimo, kaj smo obetali. Če nas nažigaš, vpijemo, da bi nam prizanesel; če pa prizanašaš, te spet dražimo, da bi nas nažgal. — O Gospod! vsi smo grešniki pred teboj, vsi spoznamo in vemo, da če nam po svoji milosti ne odpustiš, ne bomo odšli tvoji pravični roki. Vsegamogočni, nebeški Oče! daj nam brez našega zasluženja, kar te prosimo. Iz nič si nas vstvaril, daj nam gnado, daj nam duha prave in serčne molitve. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

M o l i t e v

potolažiti plašljivo vest.

Moj Bog! ko pregledujem svoje poprejšno življenje, se mi večkrat dozdeva, da nisem nobene prave spovedi še storila. Rada bi torej, da bi vsaj ta moja spoved tebi prijetna in všečna bila. Zatorej sklenem v to sveto spoved vse spovedi celega svojega življenja, če ena ali druga zmed njih ni veljala; če nisem prave odveze dobila; če sem zamolčala kake okoljstave, ki bi jih bila imela povedati; ali če nisem prave, resnične grevenge imela.

V to svojo spoved sklenem vse svoje grehe, vedne in nevedne, lastne in tuje, pozabljene in nepoznane, smertne in odpustljive; vse svoje pregreške, slabosti, pomankljivosti in nepopolnosti; vse kar nisem za greh deržala, vse kar me je pri Bogu v naj manjšo zamero pripravilo, in kar sem storila od tistega časa, ko sem jela greh spoznavati, noter do te ure, z mislijo, besedo, djanjem, zamudo dobrega, ali kakor drugači; rada ali nerada, vedno ali nevedno, premišljeno ali nepremišljeno, očitno ali skrivno.

Obtožim se vsega, kakor sem pred Bogom kriva, in naj bo greh še tako ostuden, velik in čeren, nobenega zamolčati nočem. S tem hočem popravljeno, poravnano in nadomesteno imeti vse, kar je kdaj v mojih spovedih pomankljivega bilo. — O moj Jezus! poterdi in sprejmi mojo dobro voljo. Amen.

Sedem psalmov od pokore.

Če količkaj moreš, moli teh psalmov vsaj enega ali družega, kolikorkrat k spovedi greš — ker so silno lepi, in utegnejo veliko pripomoči, da se boš navdala duha prave pokore. Ali beri počasi in premissljevavno, sicer notranjega jedra ne boš okusila.

I. Psalm (6.)

nas uči, kako imamo svoje nadloge terpeti, sami sebe tolažiti in svoje grehe obžalovati.

Gospod! ne strahuj me v svojem serdu, in ne tepi me v svoji jezi.

Gospod! usmili se me, ker slabo mi je:
Gospod! ozdravi me, zakaj v mojih kostéh je strah in slabost.

Moja duša je hudo omamljena: oh kako dolgo, Gospod! odlagaš mi pomagati?

Gospod! obrni se k meni, in reši mojo dušo: pomagaj mi, ker si usmiljen; Zakaj kdor umerje, na te ne misli: in v peklu — kdo bi tam tebi hvalo pel? Truden že sem od zdihovanja, vse noči se na svoji postelji jokam, in svoje ležiše s solzami močim.

Od žalosti so se mi oči vderle: in postal sem se med vsimi svojimi sovražniki.

Proč od mene vi vsi, ki hudo delate; zakaj Gospod je moj jok in stok uslišal. Gospod je mojo prošnjo uslišal: Gospod je mojo molitev sprijel.

Osramoteni in omamljeni bodo vsi moji sovražniki: vernejo naj se in sramujejo prav zlo!

Čast bodi Bogu Očetu itd.

II. Psalm (31.)

nas uči, kako pravo pokoro delati.

Blagor mu, kteremu so pregrehe odpuščene, in so mu grehi zbrisani.

Blagor mu! zakaj Gospod mu greha ni zarahtal, in v njegovem sercu ni goljufije. Dokler sem molčal, so moje kosti slabele, in sem ves dan stokal.

Ker pa me je tvoja roka noč in dan hudo tlačila, sem se v svoji stiski k tebi obernil; ker je tern v meni tičal. Sem ti svoj greh obstal, in svoje krivice nisem skrival.

Rekel sem: Samega sebe bom obtožil, in svojo krivico bom odkril Gospodu; in ti si mi odpustil hudobijo mojega greha. Tako naj te vsak pobožni ob pravem času prosi, in povodenj velikih vodá ne bo prišla do njega.

Ti si moje pribežališe v britkosti, ktera me je obdala, ti moje veselje: reši me od njih, kateri so me obsuli.

Dal ti bom modrost (odgovori Bog); te bom učil na potu, po katerem imaš hoditi; vedno bom na te gledal.

Ne bodite kakor konj in mezeg; ktera pameti nimata.

Ukroti, o Bog! s torbo in berzdo čeljusti tistih, ki se sicer k tebi ne približajo.

Grešnika čaka veliko šib; njega pa, ki v Gospoda upa, bo usmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu, in od veselja poskakujte, vi pravični! ukajte vsi, ki ste dobrega serca.

Čast bodi Bogu itd.

III. Psalm (37.)

je posebno dobra molitev za vse resnične spokornike.

Gospod! ne strahuj me v svojem serdu,
in ne tepi me v svoji jezi;

Ker tvoje pšice globoko v meni tičijo,
in tvoja roka težko na meni leži.

Zavoljo tvoje jeze ni zdravja v mojem
mesu; ni ga mira v mojih kostéh za-
voljo mojih grehov.

Moje hudobije so mi čez glavo zrastle,
in me tlačijo, kakor težka butara.

Moje rane gnjijejo in so se usmradile
zavoljo moje neumnosti.

Polomljen sem in ves pobit; celi dan
prežaljen hodim.

Zakaj moje ledje je polno zmotnjav, in
na mojem mesu ni nič zdravega.

Obnemogel sem in ves potert; derem se,
ker me serce tolikanj boli.

Tebi, Gospod! so znane moje želje, in
moje zdihovanje tebi ni prikrito.

Moje serce je zmedeno, moja moč me
je zapustila; clo moje oči so otemnele.

Moji prijatli in bližnji pridejo, pa se zo-
per me vstavijo; in kateri so sicer blizo
mene bili, so se daleč umaknili.

Kteri mi pa po življenju strežejo, silo delajo. In kteri mi hudo želijo, nečimerno govorijo, in ves čas na zvijače mislijo.

Jez pa kakor glušec ne slišim; sem kakor mutec, kteri svojih ust ne odpre. Sem kakor človek, kteri ne sliši, in ki nima ugovora v svojih ustih.

V tebe, Gospod! zaupam: ti Gospod, moj Bog! me boš uslišal.

Zakaj rekel sem: ne dopusti, da bi se kdaj sovražniki nad menoj veselili! Saj že govorijo zoper me, če se moje noge le spodtaknejo.

Saj sem pripravljen za šibe, in moja bolečina mi je vedno pred očmi.

Svojo hudobijo očitno spoznam, in zavoljo svojega greha sem v skerbéh.

Moji sovražniki pa živijo, in so močnejši, kakor jez: in ki me po krivem sovražijo, so se pomnožili.

Kteri dobro s hudim povračujejo, me opravljajo, ker se dobrega deržim.

Ne zapusti me, Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, Gospod Bog, moj Zveličar!

Čast bodi Bogu itd.

IV. Psalm (50.)

je močno lepa molitev za vse grešnike, ki pokoro delajo.

O Bog! usmili se mene po svoji veliki milosti,

In po obilnosti svojega usmiljenja zbriši mojo hudobijo.

Umij me bolj in bolj od moje krivice, in očisti me mojih grehov.

Ker spoznam svojo pregreho; in moj greh mi je vedno pred očmi.

Tebi samemu sem grešil, sem storil, kar je hudo pred teboj: (usmili se) da boš v svojih besedah resničen spoznan, in premagaš, kedar si sojen (od slabih ljudi).

Zakaj, glej! v hudobii sem spočet; in v grehiih me je moja mati spočela.

Glej! resnico ljubiš: skrivnosti svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me z izopom; in bom čist; umij me, in bolj bom bel, kot sneg.

Daj mi slišati veselo in prijetno besedo; in moje poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberni svoj obraz od mojih grehov; in zbriši vse moje krivice.

Vstvari v meni, Bog! čisto serce; in
prenovi me, da bom pravega duha.

Ne zaverzi me spred svojega obličja, in
ne odvzemi mi svojega svetega Duha.

Daj mi sopet veselje svojega zveličanja,
in poterdi me s svojim močnim duhom.

Učil bom krivične tvoje pota, in hudobni
se bodo k tebi spreobrnili.

Reši me od prelite kervi, o Bog, Bog
moj Zveličar! in moj jezik, ves vesel,
bo tvojo pravico hvalil.

Gospod! odpri moje žnabile, in moje usta
bodo tvojo hvalo oznanovale.

Zakaj, ko bi ti dar hotel, rad bi ti ga
dal; ali nad žgavnimi darovi nimaš do-
padajenja.

Tebi dopadljivi dar je zgrevan duh; po-
tertega in skesanega serca, Bog! ne
boš zavergel.

Po svoji dobrotljivi volji, Gospod! skaži
milost Sionu (svojemu izvoljenemu ljud-
stvu), da se Jeruzalemski zidovi sopet
postavijo.

Tačas boš sprejemal daritve pravice, da-
rove in žgavne daritve; tačas ti bodo
na altar teleta pokladali.

Čast bodi Bogu i. t. d.

V. Psalm (101.)

nas uči, kako moramo obžalovati svoje grehe in za milost prositi.

Gospod, usliši mojo molitev, in moje upitje naj k tebi pride.

Ne obrni svojega obličja od mene: kolikorkrat bom v nadlogi, nagni svoje uho k meni.

Usliši me hitro, kedar koli te na pomoč kličem.

Zakaj moji dnevi zginjajo, kakor dim, in moje kosti se sušijo kakor rožje.

Moje serce je pobito in se suši, kakor seno, tako da pozabim, svoj kruh jesti.

Od vednega zdihovanja me ni družega, kakor kost in koža.

Kakor pelikan sem v pušavi, kakor sova v starem zidovju.

Brez spanja sem, kakor samotni vrabec na strehi.

Vsaki dan me moji sovražniki zasramujejo; in ti, ki so me hvalili, se zdaj zoper me rotijo.

Pepel jem kakor kruh, in svojo pijačo s solzami mešam,

Zavoljo tvoje jeze in tvojega serda; ker si me vzdignil in ob tla me trešil.

Moji dnevi so se nagnili, kakor senca;
in kakor seno se sušim.

Ti pa, Gospod! ostaneš vekomej, in tvoj
spomin je od roda do roda.

Ti boš vstal, in se Siona usmilil; ker
čas je, da se ga usmiliš, čas tvojega
usmiljenja je prišel.

Zakaj tvojim hlapcem dopadejo clo nje-
govi kamni, in z njegovo perstjo imajo
usmiljenje.

In neverniki se bodo bali tvojega imena,
in vsi kralji zemlje tvoje časti;

Ker bo Gospod Sion sopet sozidal, in se
bo prikazal v svojem veličastvu.

On se ozira na molitev revežev, in njih
prošnje ne zaničuje.

Zapiše naj se to za prihodnji rod; in
ljudstvo, ki bo vstvarjeno, bo hvalilo
Gospoda;

Ker on gleda iz visočine svojega svetega
sedeža; Gospod iz nebes na zemljo
gleda,

Da bi slišal zdihovanje jetnikov, da bi
rešil k smerti obsojene,

Ki bi oznanovali ime Gospodovo na (hribu)
Sionu, in njegovo hvalo v Jeruzalemu,
Kjer se bodo ljudstva in kralji zbrali,
služiti Gospodu.

Odgovoril mu je na potu svoje moči!
 Naznani mi majhno število mojih dni!
 Ne vzemi me v sredi mojih dni! Tvoje
 leta so od roda do roda.

V začetku si ti, Gospod! zemljo uterdil,
 in nebo je delo tvojih rok.

Minulo bo, ti pa ostaneš: kakor oblačilo
 se bo vse postaralo,

Kakor ogrinjalo ga spreminjaš in je spre-
 menjeno: ti pa si ravno tisti! in tvojih
 let ne bo konca.

Sinovi tvojih hlapcev bodo stanovali, in
 njih zarod bo obstal na vekomej.

Čast bodi i. t. d.

VI. Psalm (129.)

nas uči, v milost božjo zaupati, za odpušanje
 prositi in pokoro delati.

Iz globočine svoje revšine vpijem k tebi,
 Gospod! Gospod, usliši moj glas!

Oh! nagni svoje ušesa na glas moje
 prošnje!

Gospod! če boš na pregrehe gledal; o
 Gospod! kdo bo obstal?

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje
 postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka (spolnjenja) njegove be-
 sede, moja duša v Gospoda zaupa;

Od jutranje straže noter do noči naj
 Izrael v Gospoda zaupa;
 Zakaj pri Gospodu je usmiljenje, in pri
 njem je obilno odrešenje.
 In on bo rešil Izrael vsih njegovih hudobij.
 Čast bodi Bogu i. t. d.

VII. Psalm (142.)

nas uči, kako naj zgrevan grešnik prosi za odpušenje grehov in za odvernjenje zasluženih kazeng.

Gospod! usliši mojo molitev, poslušaj mojo prošnjo po svoji resnici; usliši me po svoji pravici.

Ne hodi v sodbo s svojim hlapcem; ker pred teboj ne eden človek ni pravičen. Zakaj sovražnik preganja mojo dušo; k tlam tlači moje življenje.

V temo me je djal, kakor tiste, ki so že zdavnej umerli.

Moj duh v meni medli, in moje serce v meni je prestrašeno.

Spominjam se starih časov, premišljujem vse tvoje dela, prevdarjam naredbe tvojih rok.

K tebi stegujem svoje roke; moja duša je kakor suha zemlja pred teboj.

Usliši me hitro, o Gospod! moj duh o-maguje.

Ne obračaj svojega obličja od mene; si-
cer bom enak tistim, ki v grob gredo.
Daj mi kmali tvoje usmiljenje zaslišati;
zakaj v te zaupam.

Naznani mi pot, po katerem naj hodim:
k tebi povzdigujem svojo dušo.

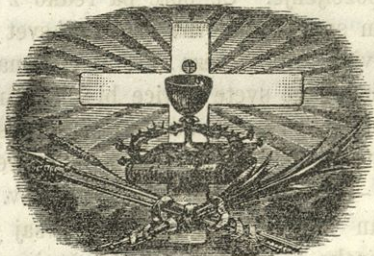
Gospod! reši me mojih sovražnikov; k
tebi pribežim: uči me tvojo voljo sto-
riti, zakaj ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh me vodi po ravnem potu:
Gospod! ohrani me pri življenju za
svojega imena voljo.

Reši po svoji pravici mojo dušo iz nad-
log, pokončaj po svojem usmiljenju
moje sovražnike.

In pokončaj vse, ki mojo dušo stiskajo;
ker sem tvoj hlapec.

Čast bodi Bogu itd.

od
svetega obhajila.

Dekleta! presveto rešnje telo je za vas drevo življenja. Če bote rade uživale ga, bote lahko v gnadi božji ostale, bote zmiraj pobožniše prihajale, in zmagale svet in njegovo poželjenje. Če bote pa redko z ljubim Jezusom se sklenile, vas bo kmali svet v svoje mreže vjel. Sv. Tereza, sv. Magdalena Pacijanka in druge svete device bi nikoli ne bile prišle na tako visoko stopnjo pobožnosti, ko bi ne bile tako pogosto prejemale sv. rešnjega telesa. — Tudi za vas naj bo dan sv. obhajila dan naj večjega veselja — vsaj je dan vaše poroke z Jezusom, vašim ženinom. Le skerbite, da bote vselej prav dobro se pri-

pravile; da vaše serce bo vselej čisto in vredno tako visokega gosta, in dasiravno se Jezus tako globoko poniža, da k vam pride, vendar ne smete pozabiti, kakošen razloček je med njim in med vami. On je Gospod in Bog: ve pa ste dekline njegove, ste prah in pepel, zatorej prav živo spoznajte svojo nevrednost, se na persi udarite in recite: **„Gospod! nisem vredna, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša“**. — K dobri pripravi je dvojnega treba: 1. Serce mora biti prazno vse posvetne ljubezni. 2. Serce mora biti polno božje ljubezni. Že na večer pred sv. obhajilom se pripravljajte z molitvijo, z branjem kakih pobožnih bukev in s premišljevanjem. Od polnoči morate teš biti, in tudi zdravil ali vode ne piti. Na dan sv. obhajila vstanite nekoliko bolj zgodaj, kakor sicer, in prav serčne želje po Jezusu zbujajte. Vse vesele pojdite v cerkev, kjer vas čaka ljubi Jezus, ki se z vami skleniti hoče. Včasih tudi zlo pobožnim dekletam pride, da se pred sv. obhajilom vse zmešane in tako malo pripravljene čutijo, da ne vedo, ali bi šle k božji mizi ali ne. Se ti kaj takega primeri, obudi še enkrat serčno žalost nad svojimi grehi; potem pa pristopi v pokoršini do svo-

jega spovednika, in polna zaupanja na Gospoda, in bodi prepričana, da tvoja žalost in tvoja pokoršina bodo dobro spoved nadomestile. — Ste Jezusa prejele, molite ga v svojem sercu, in ne hitite preveč iz cerkve; če ni, da morate iti. Tista ura po sv. obhajilu je zlata ura, o kateri vam Jezus nič ne bo odrekel, česar ga bote prosile v svoje zveličanje. Pa tudi doma prec ne pozabite, kje ste dopoldne bile; ostanite dalej ko morete, zbranega svetega duha.

Perva molitev pred sv. obhajilom.

O moj Jezus! večna ljubezen! jez vboga grešna stvar bom zdaj k tvoji sveti mizi šla — zgubljena hči k svojemu Očetu; prah in pepel k svojemu večnemu Bogu. Angeli te trepetaje molijo in svoje obličje pred teboj zakrivajo, oh! odkritoserčno povem, tudi jez se bojim in strah me je, ko vidim, kako slabo sem pripravljena, kako nesnažna sem še, in vsega mi manka, kar tebi dopade. O moj Jezus! ko bi mi ne bila znana tvoja neskončna ljubezen in milost, ne upala bi se pred tebe, pred tvoje sveto obličje — prejeti pa, zavžiti te in skleniti

se s teboj, ki si sama svetost, tega pa že clo ne; posebno ker sem toliko suha in merzla, da se sama sebe sramujem. Ali ker se mi toliko potreben, da brez tebe ne morem živeti, ne zveličana biti, prosim te, ljubi Jezus! ogrej moje merzlo serce, očisti mojo dušo in olepšaj jo z vsimi svetimi čednostmi.

Spomnim se, da sem že brala, da ti se naj raj med lilijami paseš. O moj Jezus! tebi je vse mogoče: naredi iz mojega serca vertec lep, vertnar moj bodi ti, in naredi, da same lilije bodo rastle v njem — lilija nedolžnosti, sramožljivosti, čistosti itd. Tudi sem že čula, da vsa dekliška lepota je znotraj. Oh, Jezus! zlo sem sicer nečimerna; vendar za tvoje nauke še zmiraj občutljiva. Ne prosim te torej telesne lepote, ne lepe obleke; prosim te samo: daj mi lepo dušo in lepo serce, da bom krotka, pohlevna, mirna, ponižna; da bom vredna, zmiraj med tiste srečne dekleta šteta biti, ktere ti za svoje prijateljice imaš. Oh, Jezus! usliši moje prošnje, potem pa pridi — z veseljem te pričakujem. Ohrani me v svoji gnadi — na večno. Amen.

Druga molitev pred sv. obhajilom.

O moj Jezus! ali je res ali ne, da ti hočeš k meni priti? Ti, ki si vsega-mogočen, neskončen Bog, ktereга nebo in zemlja ne obsežeta, hočeš priti k meni, v moje majhno, tesno serce! Ti, svetnik svetnikov, in čistejši kakor sonce, hočeš k meni priti, v moje serce, ki je polno grešnega nagnenja, polno slabost in pomankljivost! Ne mogla bi tega verjeti, ko bi sama ne čula tvojih ljubeznivih, vabljevih besed: „Vstani, moja nevesta, in pridi“. — Oh, rada rada vstanem, moj Jezus! in s priserčnim veseljem grem tebi, svojemu preljubeznjivemu ženinu naproti. Le eno te prosim: očisti me, napreden k meni prideš, ker sem vsa ognusna, in pripravi moje serce, kakor ga ti rad imaš, da bo tebi dopadljivo in vredno prebivališče tvoje. — Kakor je oče svojemu zgubljenemu sinu dal lepo novo obleko, nove črevlje na noge in lep perstan na roko, prosim, ljubi Jezus! daj tudi meni novo svatovsko oblačilo svoje gnade, katero sem že tako gerdo zamazala in skorej vse raztergala. Daj mi nove črevlje na moje

noge, da se ne bom bala, za teboj hoditi po ternjevem potu križev, zaničevanja, zasmehovanja in preganjanja. Daj mi zlat perstan svoje ljubezni, da bom vseskoz tvoja ljuba nevesta ostala, tebe čez vse ljubila, za te živela in umerla.

Daj mi pa tudi, prelepo te prosim, pravo, živo vero. O moj Jezus! terdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem rešnjem telesu, z dušo in s telesom, s kervijo in z mesom; ravno tisti Bog in človek, ki si bil rojen od Marije device, in si za nas na križu umerl. Verujem živo in terdno vse to, ker ti sam si rekel: „Vzemite in jejte vsi, zakaj to je moje telo. Vzemite in pijte vsi, zakaj to je moja kri“. Verujem, o Jezus! poterdi me v tej pravi veri! — Zbudi v meni tudi terdno upanje v tvojo neskončno milost in dobroto. O moj Jezus! terdno zaupam, da me ne boš zavergel, dasiravno sem vboga grešna stvar, temuč da mi boš grehe odpustil, in mi vse dal, kar mi je k zveličanju potrebnega; da te bom tukaj vredno zavživala, enkrat pa v nebesih gledala. Upam, o Jezus! poterdi moje upanje! — Užgi v meni tudi serčno ljubezen do tebe, moj Jezus!

Ti si iz ljubezni do mene svojo kri na sv. križu preлил, in si ta zakrament postavil, da bi se vsega meni dal, in se z menoj revco prav natanko sklenil. Povej mi, kaj ti bom dala, kako povernila to nezmerno ljubezen tvojo? Glej! ljubiti te hočem; iz celega serca in iz cele duše te bom ljubila, in nobena reč, ne dobro ne hudo, ne sreča ne nesreča, me ne bo ločila od tvoje ljubezni. Zato mi je pa tudi iz serca žal in močno me peče, da sem te tolikokrat v svojem življenju in tako hudo razžalila — oh, da bi se pač nikoli zgodilo ne bilo! in ker se tudi še zdaj prav ne spoznam, te lepo prosim, očisti me vsih, tudi naj skrivniših grehov, da te bom vredno prejela — ne v sodbo in pogubljenje, ampak v večno življenje.

Pridi tedej, o moj Jezus! pridi in ne mudi se dalje, moja duša te težko že čaka. Po tebi želim, po tebe me žeja, kakor jelena po merzlem studencu. Vem sicer, da nisem vredna, da ti k meni prideš! vem da malo malo je tako nevrednih, kakor sem jez: ali ker vem, da se ti ni gnusilo, iti v revni Betlehemiški hlev, se prederzнем te prositi, da naj

se ti ne gnusi, priti v moje revno serce, ktero brez tebe ne more več živeti. — Pridi torej, o Jezus! moj ženin! do kraja odperto ti je moje serce — serčno te hočem objeti. Zaroči in skleni se z menoj — jez naj v tebi bom — ti pa v meni — na vekomej. Amen.

Prošnja

da bi sv. obhajilo vredno prejela.

O moj Jezus! pripušeno mi je, da večkrat smem iti k sv. obhajilu. Tvoja gnada je to, o Gospod! za ktero te nikoli dosti zahvaliti ne morem. Skerbí me pa in bojím se, da bi se k temu presv. opravilu prav in vredno ne pripravila. Oh, kaka nesreča bi bila, ko bi tega presv. zakramenta prav ne prejela! kaka nesreča še le, ko bi ga nevredno — sebi v pogubljenje prejela! Groza in strah me obide, ko to premišljujem.

Moj Bog! moj preljubeznjivi Jezus! zdaj sem tu pred teboj, in nekaj posebnega te prosim; pa ne le za enkrat, ne le za danes, temuč za celo svoje življenje te prosim: prav preserčno in kolikor lepši morem in znam, in prav nad-

ležno te prosim: daj mi gnado, da te danes in vselej in celo svoje življenje bom vredno in tebi dopadljivo prejela. Ti sam vselej pripravi moje serce in mojo dušo, kakor veš, da tebi dopade; daj, da vselej pristopim k tej presveti skrivnosti s tisto živo vero, s tistim terdnim zaupanjem in s tisto gorečo ljubeznijo, z eno besedo, vselej tako pripravljena, kakor tirja svetost, kakor tirja vrednost tega naj svetejšega zakramenta. Jez pa tudi obljubim, da s tvojo gnado hočem vse storiti, kolikor bo le v moji moči, da se pripravim vselej tako k sv. obhajilu, kakor bi si želela zadnjo uro svojega življenja. Amen, o Gospod! Amen.

Po svetem obhajilu.

Pobožni zdihleji.

O moj Jezus! kako srečna sem zdaj, da tebe imam. — Zdaj si ves moj, in jez sem vsa tvoja. — O Jezus! ne zapusti me več — nikdar več. — Pri meni ostani za vselej!

Preljubi moj ženin! ostani pri meni. — Tebi samemu hočem živeti — tebi darujem vse, kar imam.

O presladki moj Jezus! brez tebe ni veselja na svetu. — Ti si naj lepši, ti si naj čistejši — s teboj se bom zaročila vekomej.

Tebi se za nevesto ponudim — ne zaverzi me — zvesta ti hočem biti do hladnega groba. — Ti si ženin čistih duš, bodi tudi moj!

O ko bi gori pri tebi že bila, v lepih nebesih! — O Jezus! ti si moja edina ljubezen — ti si serce mojega serca — ti si moj Bog in moje vse!

Zapiši s svojim perstom na moje čelo svoje sveto ime, da vse v nebesih in na zemlji ve, da sem tvoja — da tebe ljubim — da ti si moj ženin!

O Jezus! ti si slajši kot sterd — svetlejši kot sonce — dražji kot zlato in biser — le tebi naj dopadem!

O Jezus! ti sam si lep — kdaj te bom vidila od obličja do obličja? — O Jezus! daj mi vedno čisto živeti. — O Jezus! ohrani mi drago rožico svete sramožljivosti — da pridem k tebi v sveti raj!

M o l i t e v .

Veseli se z menoj nebo in zemlja, in vse kar živi, naj hvali Gospoda! Hva-

lite ga, moja duša in vse moje moči! hvalite ga vsi angelji in nebeški duhovi, zakaj danes je moji duši zveličanje došlo, danes je moj Gospod k meni prišel, in pri meni prebiva. Danes sem ga našla, ktereга ljubi moja duša. Danes je dan moje poroke, dan sreče in veselja.

O Jezus, preljubeznjivi moj gost! bodi mi sto tavižentkrat poljubljen, počasten in pozdravljen, ker si mi tolikanj dober, in mi toliko ljubezni skazuješ. Če pregledujem svoje življenje, skorej drugzega ne najdem, kakor grehe in hudobije, slabosti in pomankljivosti, in sama ne vem, kolikokrat že sem te razžalila in koliko krivic ti storila. — Majhna še sem bila in otročja, grešnica pa sem že velika bila. Rasti sem jela in greh spoznavati, pa le zato, da sem ga več storila. V zapeljivi svet sem se zaljubila; tebe pa, svojega usmiljenega odrešenika, sem se sramovala. In vendar — vse si mi pozabil, vse mi odpustil: si k meni prišel, se zaročil in sklenil z menoj, prijazno in ljubeznjivo, kakor ko bi te nikdar razžalila ne bila.

O Jezus, moj Jezus! povej, kaj ti bom dala? s čem povernila tvojo veliko

ljubezen? Zlata in srebra nimam; pa kar imam, vse ti dam in darujem. Dam ti svojo dušo in vse njene moči — um in pamet, spomin in voljo, in ti obljubim, da nikoli več se radovoljno v slabih mislih ali gerdih željah ne bom mudila, nikoli več godernjala zoper svoj revni stan in zoper tvojo sveto previdnost. Dam ti svoje serce in ti obljubim, da prelepo rožico svete čistosti bom varovala, kakor svoje življenje. Kjer boš ti, kjer se bo od tebe govorilo, ondi bom tudi jez rada se znašla: kjer pa tebe ni, tudi mene ne bo. Moja prva misel, ko se zjutraj zbudim, bo tvoja; moj zadnji zdihelej, napreden zaspim, bo tvoje presveto ime. Vsaka ura dopoldne, vsaka ura popoldne naj bo zgubljena, v kateri na tebe ne zmislím. In tudi po noči, ko se zbudim, naj bo tvoja pričujočnost moje zaupanje in moja pomoč. — Dam in darujem ti pa tudi, o moj Jezus! svoje telo in vse svoje ude — oči in ušesa; roke, noge in jezik, in ti obljubim, da strahovala in oestro bom imela svoje meso. Varovati se hočem nespodobnih pogledov, gerdih besed in sploh vsega, kar je za me nevarnega. — Čista

biti in čista ostati! to bo moje jutranje zdihovalje, to moje večerno poželjenje — o Jezus, usliši me!

Usmili se pa tudi, prosim te, preljubi Jezus! usmili se mojih staršev in vse moje žlahte, mojih naprejpostavljenih in duhovnih pastirjev, mojih prijatlov in dobrotnikov; pa tudi mojih nasprotnikov, ki so me kdaj žalili, opravljali in preganjali, ali mi kaj družega hudega storili. Ozri se milostljivo tudi na tiste, ktere sem jez kdaj razžalila, ali morebiti v greh napeljevala, ali jih pohujšala z besedo ali z obleko svojo ali s kakim drugim djanjem. Skaži svojo milost in dodeli svojo gnado sploh vsim, ki so mojim prošnjam posebno priporočeni, in za ktere sem posebno dolžna prositi. Ozri se milostljivo na moje družbine tovaršice, ohrani jim nedolžno, deviško serce, in napolni jih s svojim svetim Duhom. Naj ne bo nobenega zavida, nobenega razdertja med nami; ampak sveta ljubezen naj nas veže. Daj vsim pravičnim stanovitnost v dobrem do konca; grešnikom pravo spoznanje in resnično spreobrnjenje; in vsim vernim dušam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Ti pa, prečista devica Marija, moja ljubeznjiva mati! prosi za me in za moje ljube tovaršice, da po tvojem zgledu Jezusa ljubimo, in za njim hodimo vse svoje živi dni; da se enkrat s teboj pri ljubem Jezusu veselile bomo na vse večne čase.

In zdaj, moj ljubi Jezus! zdaj te moram zapustiti in se od tebe ločiti. Napreden pa grem, te prosim za tvoj sveti žegen, kateri me bo pred vsim hudim obvaroval. Požegnaj moje oči, da jih kaj gerdega ne skali; požegnaj ušesa, da kaj nevarnega ne vlovijo; požegnaj jezik, da ne rani mene, ne bližnjega. Požegnaj roke, da jih kaj grešnega ne umaže; požegnaj noge, da se ne podajo na kake slabe pota; požegnaj serce, da samo za tebe bije. — Zdaj grem sicer; v duhu vendar zmiraj pri tebi ostanem. Jezus, moj Jezus, bodi moj — jez pa naj tvoja bom! Amen.

Ako se ti zlo mudi iz cerkve, moli sledečo kratko molitvico.

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napoji me!
 Voda iz desne strani, operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 V svoje svete rane skrij me!
 Tebe se ločiti, ne pusti me!
 Sovražnika peklenškega vari me!
 Ob uri moje smerti pokliči me!
 K tebi priti, priganjaj me!
 Da s tvojimi svetniki bom hvalila te!
 Hvalila zdaj in vekomej. Amen.

Kerstna obluba.

Kerstno oblubo je dobro večkrat ponoviti, posebno na dan spovedi in sv. obhajila.

Verujem v Boga Očeta, Sina in sv. Duha; verujem v Jezusa Kristusa, Sina božjega edinega, ki je Bog in človek skupej; ki je človeški rod s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odrešil. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus učil, kar so apostoli oznanovali, in kar nam verovati zapoveduje sv. rimska katoliška cerkev, ktere ud do smerti biti želim. — Odpovem se iz celega srca hudiču in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsim zapeljivcem in hudobnežem, ki so njegovi najemniki. Odpovem se napuhu, vsim napčnim šegam in vsim pregreham, in vsemu zapeljivemu svetu. — Po nauku sv. cerkve hočem, kakor

pokorna hči, do smerti živeti, hočem be-
lo oblačilo kerstne nedolžnosti brez ma-
deža ohraniti. Bog! poterdi me v tem
mojem sklepu s svojo sveto gnado. Amen.

Sveta zaveza.

Moli jo rada, posebno na dan sv. obhajila.

O čez vse častitljiva, presveta Tro-
jica! ker jez tebe, kakor nevredna stvar,
zavoljo svoje slabosti in veliko zadržkov
ne morem tako častiti, hvaliti in moliti,
kakor zares v sercu želim to dopolno-
vati; torej storim sveto zavezo, ktera
se ne sme nikoli razdreti, temuč mora
vsako minuto ponovljena, poterjena, in
od mojega sv. angelja varha tebi daro-
vana biti. Kolikorkrat namreč bodo mo-
je žilice tripnile in bo serce udarilo, to-
likokrat želim tebe, svojega Boga v tvoji
časti, kakor tudi svojega Jezusa v viso-
kem zakramentu svetega rešnjega telesa
z vsimi angeli in svetniki, v imenu vsih
ljudi in stvari moliti, hvaliti, častiti, in
tebi k tvoji slavi srečo vošiti.

Kolikorkrat moje žilice tripnejo, to-
likokrat ti darujem in želim darovati v
tvojo čast in slavo vse službe, ktere so

ti Kristus, včlovečena beseda, mati njegova Marija, in vsi svetniki tukaj na zemlji skazovali; kakor tudi vso hvalo, čast in poveličevanje, katero ti vsi angeli in svetniki v nebesih skazujejo; vse sveste maše, ktere tvoji mašniki beró in brali bodo; vse dobre dela, ktere vsi ljudje na zemlji opravljajo, ali jih opravljali bodo. O da bi zamogla jez vse kapljice morja in vodá, vse bilke trave, vse cvetlice na vertih, vse perje na drevesih, vse pismenke po bukvah, in vse stvari v Serafine spremeniti, naj bi tebe, namesti mene neprenehama molili, častili, ljubili, hvalili in povikševali. Rayno tolikokrat se jez tebi zahvalim za vse in za vsako gnado, ktere si ti deveterim korom angelov in vsim svetnikom in svetnicam na zemlji skazal, in jih zdaj v nebesih skazuješ.

Kolikorkrat moje žilice tripnejo, se jez tebi zahvalim, in prosim vse angele in vse svetnike, da bi oni tebi namesti mene serčno hvalo dajali in peli, ker si ti mene vstvaril, odrešil in posvetil, mi ssv. zakramente dodelil, brez števila dobrot na duši in na telesu skazal, me tako dolgo pogubljenja varoval, in upam, da

me boš tudi za vselej pred njim obvaroval.

Ravno tolikokrat ti darujem v zadostenje za svoje grehe in nehvaležnosti svoje telo in dušo, serce z vsimi močmi, vse djanja in nehanja. Darujem ti samo sebe, in se popolnoma tvoji božji volji zročim, delaj z menoj, kakor s svojim lastnim blagom, kakor koli je tvoja sv. volja. O dodeli mi gnado, da tudi hudo iz tvojih rok radovoljno prejmem, in tebi za ljubo z veseljem prenašam.

Kolikorkrat moje žilice tripnejo, jez sklenem, vse svoje dela ne iz potrebe ali navade, ampak iz ljubezni do tebe in zavoljo tebe, s tistim namenom opravljati, s katerim je moj Jezus vse svoje dela opravljal, vse svoje terpljenje terpel, vse svoje zasluženje daroval. Ti, o moj dobrotljivi Bog! sprejmi vse to v svoje dopadajenje, meni in vsim vernim v časno in večno srečo in blagor. To zavezo zapečatom s kervjo iz stranske rane Jezusove, in jo shranim in zaklenem v ravno tisto presveto rano, da naj bo vse, kar sem v tej zavezi govorila, tako dolgo terpelo, dokler bodo moje žile

tripale in bo moje serce tolklo; ta zaveza se ne sme nikdar razdreti. Dodeli mi gnado in poterdi to, trojedini Bog! Amen.

Nekaj za branje in premišljevanje,

zlasti na dan sv. obhajila.

1. Zakaj si me ti, o Bog! vstvaril? — Zato, da bi tebe ljubila, in te enkrat v nebesih gledala. Da bi si pač to resnico vsako uro pred oči postavila!

2. Eno samo dušo imam; če bom to zgubila, je vse zgubljeno — cel svet mi pomagati ne more.

3. Ni kače tako strupene, ni ognja tako strašnega in saj tako černih, kot je smertni greh; oh! kako je to, da se ga tako malo bojim!

4. Če bom v smertnem grehu umerla, v enem samem, bom pogubljena, bom v peklu gorela. O večni Bog! usmili se me.

5. Umerla bom, to dobro vem — ali pa tudi vem, kdaj in kje? ali vem, kako dolgo bom še živela?

6. Morebiti so deske za mojo mertvaško skrinjo že nažagane, žreblji že

kovani — kaj pa ti, moja duša! si že pripravljena?

7. Kolikokrat grem memo pokopališa, pa mi ne pride v misel, da ne bo dolgo, in tudi jez bom tam ležala!

8. Ko slišiš mertvaški zvon zaklenkati, reci sama sebi: Mica! Ančika! ko bi zdaj tebi klenkalo, kako bi bilo? bi bila pripravljena?

9. Ko te mika svet in njegov lišp, lepa obleka ali posvetna čast, spomni se ostudne mertvaške glave. Bistre oči, lepi lasi, rudeče, okrogle lica, gladka koža; kam je šlo? vse je proč!

10. Sprašuj pogosto svojo vest, in ojstro se sodi, da boš pred sodbo božjo ložej obstala. — Ja! terdno sklenem, da brez spraševanja vesti ne bom zaspala.

11. Enkrat bom pred sodbo božjo stopila, in vsi me bodo vidili, kakošna sem. Oh, kaka sramota bo za me, če bom zdaj gerde misli in želje pasla!

12. Kako nora sem pač, da se sramujem, svojih grehov spovedniku se obtožiti! Če jih jez ne odkrijem, jih bo pa Bog celemu svetu odkril.

13. Danes imam še čas, se lahko čisto spovem in pokoro delam; kaj pa

jutre bo, ne vem. — O moj Jezus! terdno sklenem, odkrito vselej vsega se obtožiti, kar mi težko serce dela.

14. Nebesa in pekel sta mi na zbiranje — kaj si bom izbrala?

15. Ali tukaj kratko veselje in tam večno terpljenje: ali pa tukaj kratko zatajevanje in tam večno veselje.

16. Moje življenje je kratko, moji dnevi so kakor senca: ogenj v peklu pa ne bo ugasnil, in červ bo vekomej grizel. — Bi pač neumna bila, v minljiv svet zaljubiti se!

17. Blagor dušam, ki Boga ljubijo. O kako srečna bom tudi jez, če bom Jezusa ljubila! — Jezus! uči me tebe ljubiti.

18. Če rada in dobro moliš, lahko gnad zadobiš, kolikor jih hočeš. Ali nisi torej graje vredna, da si za molitev tako merzla!

19. Kolikor moliš, toliko Boga ljubiš: in ti tako malo in tako slabo moliš!

20. Večkrat čujem, da lepšega za dekleta ni, kakor sv. čistost: čista pa ne bom ostala, če ne bom pridno in zvesto molila, in rada k spovedi hodila. Oh, molitev in sveta spoved! bote moje zveste pomočnici.

21. Čisto ohraniti dušo in telo, ni lahko, je treba hude vojske. Ni pa tudi venca v nebesih toliko lepega, kakor je tisti, ki čiste, sramožljive deklice čaka.

22. O moj Jezus! ne prosim te za bogastvo, ne za lepoto in posvetno čast: prosim te, daj mi nedolžno, čisto serce, in enkrat majhen kotec poleg tebe pri nebeški svatovšini.

23. Če po spovedi precej v stare grehe zabredeš, in si nič ne prizadevaš, poboljšati se: tvoja spoved malo velja, in goljufaš sebe in spovednika. — Res je in spoznam, da preslabo grevengo imam, zato sem zmiraj stara grešnica; o Jezus! daj mi serčno žalost nad mojimi grehi.

24. Boljšega prijatla nimaš, kakor je Jezus v sv. rešnjem telesu — in ti ga tako redko obišeš, tako malo poželjenja do njega imaš; kako je to?

25. Sv. rešnje telo je studenec vsih gnad, je shramba vsih sladkost — ti pa si revna in lačna, si žejna in od slabosti omedljuješ, vendar rada odlagaš, dasiravno dobro veš, koliko Jezus tvojega serca želi.

26. Kdor za starše nima serca, njemu ne bo dobro ne tu ne tam. O

moj Jezus! daj mojemu očetu, daj moji materi vse dobro.

27. Le toliko si vredna, kolikor pred Bogom veljaš. Pred njim pa le serce velja. Glava lepa in koža, žida in žamet, zlato in srebro je kakor prazna pena: hitro splava po vodi.

28. Duša moja! ne pozabi grehov, ki si jih storila; spomni se kazeng, ki si jih zaslužila, in ne boš visoko od sebe mislila.

29. Ponižnost je vogelni kamen, na katerem pobožnost sloni. Dekle, brez ponižnosti, je kakor hiša, ki je na pesek zidana. Nima obstanka.

30. Marija je moja mati, moj zgled in moja pomočnica — da bi pač vredna bila nje ljubezni!

31. Če si nevoljna, imaš dva križa namesti enega; zakaj nevolja je največi križ. — In vender si tako rada jezna!

32. Veliko že si grešila, zato moraš terpeti, ali na tem ali na unem svetu. Kaj je boljši?

33. Čistost je podobna lepi vijolici, ki na skrivnem cvete. Če oči ne boš pridno varovala in ušes skerbno zapirala, se ne boš zderžala.

34. Kolikor manj poželuješ hvale ljudi, toliko bolj boš Bogu dopadla.

35. Če ne boš pridno delala, v jedi in pijači zmerna in se skerbno zatajevala, skušnjavcu ne boš ušla.

36. Ni geršega greha, ni večje gnusobe, kakor je nečistost — časna in večna sramota se za njo pomika.

37. Nečista sladnost je kratka, nje sad pa grenek, kakor pelin in peče in sklí, kakor ogenj. O Bog! rajše to uro umreti, kakor temu zmaju v kremplje priti.

38. Kdor nevarnost ljubi, bo v nevarnosti konec vzel. Kaj je za te največa nevarnost?

39. Lenoba je košata mati vse hudobije. Ali imaš kdaj več skušnjav, kakor takrat, ko se brez dela pomikaš, postopaš, posedaš, predolgo poležavaš?

40. Deviški stan je za mašnikovim stanom naj lepši. Devica, pravi sv. Jeronim, je izvoljena nevesta Jezusa Kristusa, je naj ljubše prebivališče svetega Duha. — O dekleta! kako ste srečne, ki ste Jezusove neveste; prosite za me, da bi tudi jez. od njega izvoljena bila.

41. Srečen, kdor se vdihovanju sv. Duha ne vstavlja, in vedno in vestno po naukih svojega pobožnega spovednika ravna. O Jezus! daj tudi meni svojega sv. Duha, daj mi modrega spovednika.

42. Če hočeš pobožna biti, ne smeš gledati na govorjenje ljudi, ne bati se njih zamere in zasmehovanja. Ali moraš Boga zapustiti ali pa svet. — Res je to, Gospod! ali svetu se odtergati, je težko. Prosim, daj mi dar moči.

43. Le če boš do konca stanovitna ostala, boš krono življenja prejela. Zatorej če te zapeljivci vabijo in pravijo: „Pojdi z nami, bodi naša in pijmo ga“, ne hodi blizo; njih veselje je strup, njih vino je smert. Veliko neumnic že so vjeli v svoje mreže, in sama jih lahko vidiš, kako se ihtijo in imajo dan na dan od solz rdeče oči; ali prepozno je. Uči se torej modra biti, da ohraniš ven in ven mirno vest in čisto serce.

Obiskovanje presvetega rešnjega telesa.

Dekleta! kolikorkrat v cerkev pridete, obišite, če je količkaj mogoče, Jezusa v svetem rešnjem telesu. Pokleknite in pozdravljajte in molite Jezusa, ki v tabernakelnu zapert prebiva. Bote vidile, da prečudno se vam bo serce omečilo, ložej se bote greha varovale, in mnogo dobrot si bote sprosile za dušo in telo. Pokleknite potem pred altar čistega spočetja device Marije in počastite tudi njo. — Molite, kakor sledi.

M o l i t e v

pred svetim rešnjim telesom.

Moj Bog, Jezus Kristus! ki si iz ljubezni do nas v presvetem zakramentu noč in dan pričujoč, in z veliko ljubeznijo čakaš, vabiš in sprejemlješ vse, kateri pridejo te obiskat; terdno verujem, da

si resnično pričujoč v presv. zakramentu altarja. Ponižno te molim in spoznam svojo veliko nevrednost; zahvalim te za toliko gnad, ki si mi jih skazal, posebno za to, da se mi samega sebe v tem presv. zakramentu daješ; da je tvoja mati, prečista devica Marija, tudi moja mati in moja besednica pred teboj, in da si me zopet poklical, da te v tej cerkvi obišem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz celega serca te tukaj častim in molim v presv. zakramentu; prvič zato, da se ti zahvalim za tvojo toliko ljubezen; drugič zato, da vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico, ktero ti neverniki, krivoverci in malopridni katoličani v tem presv. zakramentu delajo; tretjič te želim s svojim obiskanjem po vsih tistih krajih na vsem svetu moliti, na katerih se v tem sv. zakramentu zapušeni brez vsega počesčenja znajdeš.

Moj Jezus! ljubim te iz celega serca; žal mi je, da sem grešila in tebe, neskončno dobroto, razžalila; terdno sklenem v prihodno s tvojo gnado in pomočjo vsih grehov in grešnih priložnost se varovati; da tebe, večna dobrota! ni-

kdar več ne razžalim. Zdaj se ti pa jez, uboga grešnica, popolnoma zročim. V tvojo sveto voljo vdam svojo slabo voljo; v tvoje sveto serce položim svoje revno serce, užgi ga z ognjem svete ljubezni, in izženi iz njega vse, kar me tvoje ljubezni nevredno dela. Vsa želim tvoja biti; stori z menoj in z vsim, kar je mojega, po svoji sveti volji. Nič drugega ne išem, nič drugega ne želim, kakor tvojo sveto ljubezen vedno imeti, tvojo presv. voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem do konca stanovitna ostati.

Priporočim ti pa tudi vse verne duše v vicah; zlasti tiste, ktere so bile s posebno ljubeznijo temu presv. zakramentu in tvoji brezmadežni Materi vdane. Ravno tako te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, za tovaršice, prijatle in neprijatle, in za vse terdovratne grešnike; dodeli jim duha resnične pokore.

Zadnjič pa še sklenem vse želje in zdihleje svojega serca z ljubeznjivimi občutljejimi tvojega presvetega serca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v tvojem presvetem imenu, da bi jih iz ljubezni do tebe milostljivo uslišati hotel. Amen.

Duhovno obhajilo.

Moj Jezus! živo verujem, da si v presvetem zakramentu resnično pričujoč . . . Čez vse te ljubim . . . Iz ljubezni do tebe so mi žal vsi moji grehi; nikoli in nikdar več ne bom grešila . . . Želim te v svojem sercu sprejeti in imeti . . . Ker mi pa zdaj ni pripušeno, te resnično prejeti, pridi vsaj s svojo gnado v moje serce . . . Objamem te, o Jezus! in se popolnoma s teboj sklenem . . . Ne dopusti, da bi se kdaj od tebe več ločila! Amen.

Pozdravljenje prečiste device Marije.

Presveta in prečista devica Marija, moja preljubeznjiva mati! jez, med vsimi naj revniša grešnica, danes k tebi pribežim; zakaj ti si mati mojega Zveličarja, kralja nebes in zemlje, naj mogočniša pomočnica za Bogom, upanje in pribežališe vsih grešnikov. — Pred teboj, o visoka kraljica! se priklonem z velikim počenjem, in te priserčno zahvalim za tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do zdaj od Boga sprosila; posebno, ker si

me s svojo mogočno prošnjo peklenškega ognja obvarovala, v ktere ga sem za voljo svojih grehov veržena biti, že tolikokrat zaslužila. — Iz serca te ljubim, moja preljubeznjiva mati! in iz ljubezni do tebe terdno sklenem, tebi ves čas svojega življenja zvesto služiti, tvoje lepe čednosti posnemati, in si prizadevati, kolikor mi bo mogoče, da tudi druge na to pripravim, da te bodo ljubili in ti služili. — Za Jezusom, tvojim ljubim Sinom, postavim na te svoje naj večje zaupanje, in posebno s tvojo pomočjo upam večno zveličanje zadobiti. — Vzemi me v število svojih otrok, o mati milosti božje! in obrani me vsih sovražnikov moje duše. Zadobi mi s svojo mogočno prošnjo, da me Bog reši vsih skušnjav, ali pa mi sprosi potrebno moč, da bom zamogla do konca svojega življenja vse svoje skušnjave premagati. Sprosi mi tudi resničnega duha pokore in stanovitno poboljšanje življenja; sprosi mi gorečo ljubezen do Jezusa in zvesto posnemanje njegovih presvetih zgledov; sprosi mi tudi srečno smert in milostljivo sodbo božjo. Za vse to te prosim, moja preljuba mati! ne zaverzi moje prošnje,

pomagaj mi v življenju in v smerti, skaži, nad menoj, da si res moja mati; skaži, da si naj boljša mati, da nobena mati za svoje otroke tako ljubeznjivo ne skerbi, kakor ti, o nebeška mati! za svoje zveste otroke skerbiš. Če tudi ktera posvetna mati pozabi svojega deteta, da se ga ne usmili; me pa ti, o milostljiva mati nebeška! nikoli nikar ne pozabi. Prosi tako dolgo za me Boga, dokler me v nebesih ne vidiš. Tamkaj te bom potlej večno častila in hvalila, in za Jezusom bom tebi hvalo dajala za neskončno srečo večnega zveličanja. Amen.

Bodi češeno, hvaljeno in visoko spoštovano presveto rešnje telo — in čisto spočetje device Marije!

Sveti križev pot.

Začetek in vrednost svetega križevega pota.

Bere se, da Marija devica, potem ko je bil Jezus v nebesa šel, je ves čas svojega življenja tiste kraje obiskovala, na katerih je nje Sin terpel in čudeže delal. Tudi pobožna Marija Agreda pripoveduje, da Marija, naša preljuba mati, ni nikoli prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in da je ondi z žalostnim srcem premišljevala, kake grozovitne martre je nje Sin terpel. Po tem takem se sme reči, da Marija devica je najperva sv. križev pot obiskovala in ona je to pobožnost začela.

Kako dobro da je, sv. križev pot moliti ali premišljevati terpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa, so vsi ssv. učeniki enakih misel. Sv. Bernard pravi: »Nič ne more našega serca grehov bolj očistiti, nič ne more našega poželjenja huje pokrotiti, nič ne more k dobremu nas močnejše pri-ganjati, kakor živo in večkratno pre-mišljevanje Jezusovega britkega terpljenja in njegovih kervavih ran«. In sv. Albert uči, da premišljevanje Kristusovega terpljenja je bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhem kruhu postil, do kervi gajžlal, ali bos v svete dežele na božjo pot šel.

Rimski papeži so pa tudi mnogo odpustkov dodelili vsakemu, kdor z zgrevanim sercam sv. križev pot moli. Hočeš odpustke zadobiti, moraš: 1. V stanu gnade božje biti; torej vselej prej obudi serčno grevengo čez svoje grehe. 2. Moraš vselej prej namen storiti, premišljevati Kristusovo terpljenje, da bi zadobila odpustke za se in za verne duše v vicah. 3. Pri slednjem štacijonu poglej na tablo, kaj je na nji namalane-ga, in prav živo si pred oči postavi svojega Jezusa, kaj in kolikanj da terpi.

Oh, le sem, vse stvari!

Glejte, kaj se godi —

Ta, ki nas vse živi,

Grozno za nas terpi.

Darovanje

svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te črez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz celega serca, da sem kdaj tebe, o naj večja dobrota! razžalila. Darujem ti ta sveti križev pot k tvoji časti v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene uboge grešnice hodil. Želim vsih odpustkov se vdeležiti, kateri so za sv. križev pot podeljeni; torej tudi želim, vse tako opravi, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potrebno. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da bi s tim sv. križevim potom v tem življenju tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužila. Amen.

Ako do zdaj odpustkov še nisi Bogu darovala, za ktere mu jih darovati želiš, da bi jim v hasen bili, mu jih zdaj daruj. — Pri nekterih štacijonih se zadobijo popolnoma odpustki; ker pa nihče ne more sam za-se več, kakor le en sam popolnoma odpustek zadobiti, torej prvi popolnoma odpustek sebi v prid obrni, druge pa

za duše v vicah Bogu daruj, naj že bo za dušo rajnega očeta ali matere, brata ali sestre, prijatla ali kterege družega.

Ko jagnje tam stoji,

Se obsodit' pusti,

Da bi le grešniki,

Ne b'li obsojeni.

I. Štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premišljuj prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so to sodbo podpisale. Tvoj hudoben jezik, s katerim si se velikrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešila, je sodnika oslepil, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. — Oberni se tedej k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogi grešnici! Kaj! za tako grešno, nagnusno stvar, kakor sem jez, boš ti, moj

Jezus! ječo, vervi, verige in tepenje terpel? boš k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce in objokovati vse pregrehe in hudobije, ktere sem storila s svojim jezikom. Obžalujem jih tedej in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenje! — prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus! Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Se ga obsujejo,
Mu križ ponujejo,
On ga vzeme voljno,
Nam ž njim odprel' nebo.*

II. Štacijon.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, s kakošnim veseljem in s kako zadovoljnim sercem tvoj dobrotljivi Jezus sv. križ objame, in kako poterpežljivo tepenje in suvanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa polna nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da nebeško veselje se

ne more brez križa zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, oberni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci mu:

Ne tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ, kterega so ti moji grehi naložili! O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi potrebno gnado in moč, da vse križe voljno poterpim, ktere sem s svojimi grehi zaslužila. Stori, da bom svoj križ voljno objela, in se vsa tebi vdana od sveta ločila; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezo si vošila in želela: terpeti ali umreti, umreti ali terpeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*On, ki cel svet derži,
Za nas potert leži,
Oh, ti preteški greh,
Mečeš Bogu po tleh.*

III. Štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič pade na tla. Oh! kako bo s pestmi bit, kako z nogami teptan in suvan! Vender ni gondranja, ne nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tožiš in prec obupati hočeš, če le majhen križ občutiš, če le zoperno besedo slišiš. Oh! glej, da boš sovražila in čertila svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost — zdihni k Jezusu in reci:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jez revna in naj večja grešnica klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikokrat in v kako velike grehe sem že padla! kolikokrat se pogreznila v globočino hudobije! O Jezus! stegni svoje rame, podaj mi roke svoje. Pomoč, o Jezus! pomoči pri tebi išem, da ves čas svojega življenja nikdar več v smertni greh ne padem, in da tako v svoji zadnji uri upati smem, da bom zveličana. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

O grešnik, dva serca,

Glej, zdaj žalujeta!

Žaluj še ž njima ti,

Ker s' kriv te žalosti.

IV. Štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo Jezusovo serce! oh, s kakošno grenkostjo in žalostjo se je napolnilo Marijno serce, kedar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! »Kaj ti je storil moj Sin? kliče k tebi Marija. — »Kaj hudega ti je storila moja Mati?« te vpraša Jezus. »Oh! zapusti že enkrat grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in britkost terpiva«. O grešnica! kaj praviš k temu? Reci tedej in zdihni s svojim sercem:

O božji Sin Marije! o presveta mati mojega ljubeznjivega Jezusa! vsa poterta in ponižana klečim pri vajnih nogah. Jez sem tista zdajavka, s svojimi grehi sem brusila meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešila; temuč da bom vajno grenko terp-

ljenje in žalost noč in dan premišljevala in objokovala. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Pristopi mu v pomoč,

Njegova moč je proč :

Ž njim voljno nos' svoj križ,

Da prideš v paradiz.

V. Štacijon.

**Šimon iz Cirene pomaga Jezusu križ
nesti.**

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Spomni se, da ti si tisti Šimon, ki si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov vsa podveržena, ki svojih križev ne nosiš iz serca, ampak ker se jih ubraniti ne moreš, le z veliko nevoljo. Oh, zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako zlo obloženega Zveličarja. Sprejmi voljno vse križe in nadloge, ktere ti tvoj ljubeznjivi Oče pošilja. Terdno skleni, da ne boš samo vse zopernosti poterpežljivo prenašala, temuč da se boš svojemu Bogu za-nje tudi hvaležno skazovala. Prosi ga takole:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za toliko priložnost, ktere mi daješ, da bi za te kaj terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogla. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse kar se mi bo v tem življenju težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenesti, in s tem večnega veselja se udeležiti. Stori, o Jezus! da bom tukaj s teboj jokala in terpela, potem pa s teboj v nebesih gospodovala. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Vtisni si v dno serca

Podoba Jezusa;

Služi z Veroniko,

Do smerti mu zvesto.

VI. Štacijon.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Ŧ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. Oh, kako srečna boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojem sercu živela, in ž njim v sercu v več-

nost pojdeš! Da tedej to gnado zadobiš, prosi svojega Boga in reči:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom neprenehama na te mislila, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imela, in svoje grehe objokovala. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem nasitovati svojo dušo, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Oh, kak' žalostnega,

Že vidim spet Boga,

S kervjo oblitega,

Na tla pobitega.

VII. Štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslavljen od velikih bolečin, ves zmartran in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla in ga na zemljo vergla, ter je prenesti ne more.

Oh, zapusti svojo ošabnost, in ne bodi več tako napuhnjena. Spokori se, in skleni prihodnjič bolj ponižna biti. Reci s skesanim srcem:

Oh, prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, da na zemlji pod težkim križem ležiš, vendar te molim in častim, kakor svojega vsegamogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost spoznala, in vse zasramovanja s tako tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemala, da bom s tem gnado zadočila, tudi v nebeškem kraljestvu s teboj povikšana biti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Kdo bi, brumne žene!

Ne točil s' vam' solze!

Ali on prav': Ne čez me,

Jokajte čez se.

VIII. Štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli in prevdari v svojem sercu, kako

veliko vzrokov imaš tudi ti, da jokaš in žaluješ — prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe tolikanj terpi; drugič sama nad seboj, ker si ven in ven tako nehvaležna, in ne nehaš njega žaliti. Kako je mogoče, da v pre-mišljevanju njegove grozovitne martre tako terdo-vratna si? Poglej, kako milostljivega in lju-beznjivega se Jezus tem revnim ženam skazuje! Vzemi k njemu svoje zaupanje, in zdihni s sercem:

O moj ljubeznjivi Jezus! oh, kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz in velike žalosti? Solz, o Jezus! te prosim; solz prave pokore in serčnega usmiljenja mi daj, da z okjokanimi očmi in s skesanim sercem tistih gnad deležna postanem, ktere si ti tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči; poglej me ubogo grešnico, da bom tudi jez mirna in vsa potolažena na zadnjo uro tebe vidila. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Tretjič potren leži,

Čudo, da še živi!

Mor'te le, grešniki!

Bit' tak' neusmiljeni?

IX. Štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako bo Jezus, krotka in nedolžna ovčica, od judov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen in suvan, in kako ga sem ter tje po terdih kamnih vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sinú božjega tako grozovitno martraš! O grešnica! ali morebiti tvoj ves potert in zmartran Bog ni vreden tvojih solz? Oh, reci tedej vsa objokana:

O vsegamogočni, večni Bog! kteri nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel na tla? Oh! nobeden drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikokrat zopet padla. Moja hudobija ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobii konec storiti. Z objokanimi očmi ti tavžent in tavženkrat obljubim, da nikdar in nikoli

več nočem grešiti. O moj Bog! nikdar več, nikdar več. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Oh! že ga slačijo,
Žolč pi' mu dajejo;
Poln je bolečih ran,
Poglej, če moreš, kristjan!*

X. Štacijon.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako Jezusa, ki je zunanaj na svojem životu ves ranjen in stepen, tudi znotraj z grenkim žolčem martrajo. Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, tvojo nespodobnost in nečimernost tvojega oblačila s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali mar moreš svojega ljubega Jezusa brez usmiljenja gledati? Oh, verzi s k nogami svojega nagega Jezusa, in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in menoj! Ti si ves

ranjen, poln grenkosti in s kervijo ves oblit; jez pa vsa nečimerna, polna sladnosti in veselja; ali če morebiti ne morem, vendar taka biti želim. Oh, jez nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravi pot. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesto njih želela, tvoje terpljenje občutiti; in da bom tako enkrat vredna, s teboj večno veselje uživati. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Kak' strašno je razpet,

Žilce so za prešet',

Oh! kak' že more spet

Jezus za nas terpet'.

XI. Štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je tvoj dobrotljivi Jezus občutil, kedar so judje njegovo meso, njegove kite in žile z žreblji prevertali.

Oh! kako je to, da se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Zveličarja martrajo? Saj zdaj naj ti solze lijejo, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žreblji, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenju in v smerti s teboj križana, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogla. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*V britkosti tu visi,
Mertvaški pot poti,
Žalujte vse stvari,
Zdaj Bog dušo spusti.*

XII. Štacijon.

Jezus umerje na križu.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo. O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in preišluj svojega z žreblji na križ pribitega Jezusa. Pogledj njegovo vse blede obličje božje; poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, ki ga križajo in žalijo. Razbojniku na desni strani obeta nebeško kraljestvo, svojo mater izročuje Janezu, svojo dušo priporoča nebeškemu Očetu, in poslednjič umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedej moj Jezus umerl? Da! res! umerl je na križu, in zavoljo mene je umerl. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in zgrevanim srcem. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jez vem in spoznam, da moji grehi so tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Ne ene gnade nisem vredna, ker sem tudi jez tebe križala. Ali kako veselje in upanje občuti moja duša, ke dar te slišim tudi za tiste prositi, ki so tebe križali? Kaj hočem tedej za te storiti, ker si ti toliko za me storil? Pogledj, o Jezus! pripravljena sem in voljna, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, jih iz serca objamem, in jim želim vse dobrote skazati — zato pa tudi upam ob svoji smertni uri slišati

tvoje vesele besede: „Še danes boš z menojo v paradizu“. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Zdaj, mati! k tebi hitim,

Tvojega sina želim,

Z vama, dokler živim,

Rad jočem in terpim.

XIII. Štacijon.

Jezusa iz križa snamejo in ga Marii v naročje položijo.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil.

Premisli, kako ojster bil je meč, ki je serce žalostne matere Marije prebodel, kedar si je svojega mertvega Sina v svoje naročje vzela. Vidila ga je vsega ranjenega in kervavega. O kakošno žalost in bolečino je ona tačas v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, da je prebodel njeno serce? Oh! kaj prašaš? greh je bil, ki je Jezusu življenje vzela, in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedej ta prekleti greh, skleni svoje solze s solzami žalostne matere Marije, in zdihni k nji tako:

O kraljica vsih marternikov! kdaj

bom spoznala, kdaj prav zapopadla tvojo žalost in terpljenje? Kdaj bom zadočila gnado, tvojo žalost v svojem sercu nositi in s teboj terpeti! O velika Gospa! sprosi mi gnado, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi toliko žalost napravili; da bom vsa skesana in spokorjena, v zaupanji in ljubezni za-te umerla in po smerti s teboj večno živela. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Tu za nas mértvega,
Molimo Jezusa,
In položimo ga,
V grob svojega serca.*

XIV. Štacijon.

Jezusa v grob položijo.

Ÿ. Molimo te, o Kristus! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim sv. križem svet odrešil,

Premišli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, kedar so jim Jezusa vzeli in v grob položili. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove matere, kedar so ji iz na-

ročja njenega ljubeznjivega Sina vzeli. V pre-mišljevanju leté njene žalosti in njenega terpljenja te mora res sram biti, da si pri obiskovanju tega križevega pota tako malo usmiljenja občutila. Oh! zbudi svoje serce saj zdaj pri zadnjem šta-cijonu, poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj svoje serce, in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, častim in molim te v tem grobu ležečega. Oh! želim in vošim te v svojem sercu zapertega imeti, da bi s teboj sklenjena, po tem sv. križevem potu k novemu živ-ljenju vstala, in se v tvoji gnadi iz te-ga sveta ločila. Po zasluženju tvojega terpljenja, ktero sem zdaj premišljevala, mi dodeli, da moja popotnica na zadnjo uro bo tvoje presv. rešnje Telo; moje zadnje besede: Jezus, Marija, sv. Jožef! in moje zadnje zdihovalje: O če, v tvoje roke izročim svojo dušo! Daj mi z živo vero, s terdnim zaupa-njem in z gorečo ljubeznijo, s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Skrozi ta križev pot,
 Dodeli, o Gospod!
 Nam svojo gnado zdaj,
 Po smerti sv. raj.*

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svoji britki martiri in grenki smerti mene odrešil, ti darujem ta sv. križev pot, kterega sem zdaj s tvojo gnado obiskala. Vzemi to moje pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene gnade, za odpušenje grehov celega sveta, za pomoč vernim dušam v vicah, zlasti pa za tiste, za ktere sem v začetku prosila. O milostljivi Oče nebeški! glej na obličje Kristusa svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogi grešnici. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

**Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus
 Kristus in njegova žalostna mati Marija!**

Litanije vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kristus, sliši nas!
 Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni
 Bog,

Sin, vsega svetá rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,

Sv. Marija,
 Sv. Mati božja,
 Sv. devic Devica,
 Sv. Mihael,
 Sv. Gabriel,
 Sv. Rafael,

usmili se
 nas!
 za nas Boga prosite!

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas
 Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, } za nas Boga prosi!
 Sv. Jožef, }

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,
Sv. Lavrenc,
Sv. Vincenc,

} za nas Boga prosi!

Sv. Fabijan in Boštjan,
Sv. Janez in Pavel,
Sv. Kozma in Damijan,
Sv. Gervazi in Protazi,

} za nas Boga
prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,
Sv. Gregor,
Sv. Ambrož,
Sv. Avguštin,
Sv. Hieronim,
Sv. Martin,
Sv. Miklavž,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,
Sv. Benedikt,
Sv. Bernard,
Sv. Dominik,
Sv. Frančišek,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
prosita!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas Boga
prosita!

Sv. Marija Magdalena, za nas Boga prosi!

Sv. Agata,
 Sv. Lucija,
 Sv. Neža,
 Sv. Cecilija,
 Sv. Katarina,
 Sv. Anastazija,
 Vse svete device in vdove, za nas Boga
 prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
 Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Go-
 spod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Go-
 spod!

Vsega huđega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Šibe potresa,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in huđega vremena,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smerti,
 Skozi skrivnost svojega svetega
 včlovečenja,
 Skozi svoj prihod,

reši nas, o Gospod!

Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod tolažnika svetega Duha,
 V dan sodbe,

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vižraš in ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri
 ohraniš,

Da sovražnike svete cerkve ponižraš,
 Da keršanskim kraljem in oblastni-
 kom mir in pravo složnost daruješ,
 Da nam cesarja obvarješ,
 Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir
 in edinstvo daš,

Da nas vse v svoji sveti službi po-
 terdiš in obderžiš,
 Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,

Da vsim našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,

reši nas, o Gospod!

te prosimo, usliši nas!

Da duše naše, in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov večnega
pogubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in ohraniš,

Da vsim vernim dušam večni po-
koj dodeliš,

Da nas uslišiš,

Sin božji,

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

Molitve po litanijah.

Pri službi božji popoldan ob nedeljah in praznikih, ki
niso matere božje.

K svetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

O Kteri ima vso sladkost v sebi.

te prosimo, usliši nas!

M o l i m o .

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil: daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog na vekomej. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na svetem križu prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi jih po poti večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želeli, in z vso močjo storili.

O Bog, pastir in vladar vsih vernikov! glej milostivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si jih za pastirja naše škofije postavil; dodeli jim, da tistim, čez ktere so postavljeni, z besedo in z djanjem k dobremu služijo, in tako s čedo, ki jim je zročena, večno življenje dosežejo.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bodo, ker so iz tvoje volje cesar postali, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljavali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti,

kteri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Nagni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, Gospodu in Odrešeniku našem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog na vekomej. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš. Češena Marija. (petkrat.)

Molitve po litanijah

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog, hiti me otet;

Gospod! teči mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj in sram jih bodi, kateri
mi hudo hočejo.

Obernejo naj se osramoteni, ki se mi
posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselijo
in radujejo.

Vedno naj rekajo: Hvaljen bodi Bog!
kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jez pa sem revež in siromak, o Bog!
pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog!
ne mudi se.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Reši svoje služabnike.

O. Ki v te zaupajo, moj Bog.

V. Bodi nam, Gospod! močen turn.

O. Pred sovražnikom.

V. Sovražnik naj ne opravi nič pri nas.

O. In sin krivice naj se ne loti nam
škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših
grehih.

- O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.
- V. Molimo za našega papeža I.
- O. Ohrani jih, Gospod! oživljaj in osrečuj jih na zemlji, in ne daj jih v voljo njih sovražnikov.
- V. Molimo za našega škofa I.
- O. Gospod! ohrani jih in varuj jih vsega hudega.
- V. Molimo za našega cesarja I.
- O. Ohrani jih, Gospod! in usliši nas na dan, ko za njih prosimo.
- V. Molimo za svoje dobrotnike.
- O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo svojega imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobrega storijo.
- V. Molimo za verne mertve.
- O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.
- V. Naj počivajo v miru.
- O. Amen.
- V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.
- O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!
- V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.
- O. In varuj jih iz Siona.
- V. Gospod usliši mojo molitev.
- O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se jih ti obtožimo, da nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš vsih grehov, in nas rešiš kazen, ktere za nje zaslužimo.

Bog! ki te greh razžalí in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika I., našega papeža, in vodi jih po potu večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želeli in z vso močjo storili.

O Bog! od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet

ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in naši časi po zater-tem strahu sovražnikov s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očišenim sercem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, da milostljivo odpušenje, katero so vselej želeli, po pobožnih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri

s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

V. Bog usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve o raznih potrebah.

1. Ob suši.

Bog! v katerem živimo, se giblємо in smo, dodeli nam potrebnega deža, da v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog! da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospod! zdravega dežja, in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milostivo namoči. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

2. Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Usliši, o Gospod! k tebi kličejoče, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, da ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

3. Ob huđi uri.

Če vidiš ali slišiš, da hudo vreme se bliža, ne pozabi moliti. Si v postelji, vstani; si doma, poklekni in prosi tudi druge, da pokleknejo s teboj vred in moli:

V. Naša pomoč je v imenu Gospodovem.

O. Ki je vstvaril nebo in zemljo.

V. Skaži nam, o Gospod! svojo milost.

O. Reši nas in pomagaj nam.

V. Nič naj ne opravi sovražnik zoper nas.

O. Ne vzemi, Gospod! njim darov, ki v te zaupajo.

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Prosimo, Gospod! preženi od svoje hiše duhovno hudobo, in odverni zemeljsko napako hudega vremena.

Vsegamogočni, večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognju v oblakih, in po silnem viharju žuganje hudega vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli, da po tem znamenju svetega † križa pride vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in z odpušenjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se v miru zaželjenega potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo. Po Gospodu našem itd.

Zdaj pa z žegnano vodo tri križe naredi in reci: Blagoslov vsegamogočnega Boga † Očeta in † Sina in sv. † Duha naj pride čez te oblake in zažene od njih vso sovražno moč. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

4. O slabi letini in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš vsih grehov, in odrešiš kazen, ktere za nje zaslužimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostivo k sebi spreoberni, ki si rekel, da bo tistim vse priverženo, kateri tvojega kraljestva išejo. Ki živiš in kraljuješ itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

5. Ob merjenju in kugl.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive božje porodnice Marije vselej device, in svetega

Boštjana mučenika in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jeze odreši, in po obilnosti svojega usmiljenja otmi.

Skaži milost, Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da odpušenje prejmemo, in se vedno tvojega blagoslova veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kuge in merjenje milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

6. Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam živali, brez katerih se človeški rod ne more živeti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

7. Ob vojski.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v te zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš, pomagaj

svojim služabnikom, ki tvojo milost prosijo, da svojih sovražnikov silo zataremo, in tebe z neprenehano hvalo častimo.

Bog! od kterege pridejo svete želje, prave misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in naši časi po zatertem strahu sovražnikov s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukretnost z močjo svoje desnice. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

8. Ob sleherni nadlogi.

Ne zaverzi, vsegamogočni Bog! svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavoljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod, svojo neizrečeno milost, da nas vsih grehov odvežeš, in kazen, ktere za nje zaslužimo, odrešiš.

Dodeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo

po častitih prošnjah svete Marije vselej device, sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlogo, in odverni serd svoje jeze, katero po pravici zaslužimo.

Bog, naše pribežališe in moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

9. Za mir.

O Bog! od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in časi brez strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

10. Ob kaki zahvali.

Bog! kterega usmiljenje nima števila, in kterega dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za

dodeljene darí, in prosimo vedno tvojo milost, da ki prošnjikom podeliš; kar želijo, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

Bog! kateri si vernih serca z razsvetljenjem svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravico spoznati, in njegove poveseljenje vedno uživati.

Bog! kateri nobenega, ki v te zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošni dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bomo vselej vsih nadlog obvarovani. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

Litanije

od presvetega imena Jezusa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, Sin živega Boga,

Jezus, Sin prečiste device,

Jezus, naj mogočniši,

Jezus, naj močnejši,

Jezus, naj popolniši,

Jezus, naj častitljiviši,

Jezus, naj čudniši,

Jezus, naj veseliši,

Jezus, naj ljubeznjiviši,

Jezus, čistejši kakor sonce,

Jezus, lepši kakor luna,

usmili se nas!

Jezus, svitlejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vreden,
 Jezus, naj ponižniši,
 Jezus, naj ubožniši,
 Jezus, naj krotkejši,
 Jezus, naj poterpežljiviši,
 Jezus, naj pokorniši,
 Jezus, naj čistejši,
 Jezus, prijatelj čistosti,
 Jezus, prijatelj miru,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, ogledalo življenja,
 Jezus, podoba čednost,
 Jezus, zgled svetega zadržanja,
 Jezus, gorečnost duš,
 Jezus, naše pribežališe,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, tolažnik žalostnih,
 Jezus, bogastvo revnih,
 Jezus, žlahni kamen,
 Jezus, bramba popolnamosti,
 Jezus, dober pastir svojih ovčic,
 Jezus, morska zvezda,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očakov,

usmili se nas!

Jezus, razsvetlovavec prerokov,
 Jezus, vižar apostelnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin devic,
 Jezus, krona svetnikov,

usmili se nas!

Bodi nam milostiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Skušnjav hudičevih,
 Kuge, lakote in vojske,
 Prelomljenja tvojih zapoved,
 Vsih hudih priložnost,
 Večne smerti,
 Skozi skrivnost svojega svetega včlo-
 večjenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoje obrezovanje,
 Skozi svoje gajžlanje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi svojo nebeško čast,
 Skozi svojo naj ljubeznjiviši mater,

reši nas, o Jezus!

Skozi prošnjo vsih svojih svetnikov, re-
ši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

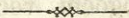
O Bog! kateri si svojega edinoroje-
nega Sina za zveličarja človeškega roda
namenil, in ga Jezusa imenovati ukazal,
dodeli milostivo, da, kateri njegovo sveto
ime na zemlji častimo, svoje imena v
nebesih v bukvah izvoljenih zapisane naj-
demo, in se obličja Jezusovega večno
veselimo; po ravno tistem Gospodu na-
šem, Jezusu Kristusu. Amen.

M o l i t e v.

O vsegamogočni, večni Bog, Gospod
in zveličar Jezus Kristus! ker pod nebom

nobenega imena ni, v katerem bi mogli vsi zveličani biti, kakor sveto sladko ime Jezus — tak' prosim, o Jezus! bodi moj Jezus, dokler sem zdrava; bodi moj Jezus, kedar sem bolena; bodi moj Jezus, kedar bom v sreči; bodi moj Jezus, kedar bom v nesreči; bodi moj Jezus, kedar bom vesela; bodi moj Jezus, kedar bom žalostna; bodi moj Jezus, kedar bom na smertni postelji ležala; bodi moj Jezus, kedar se bo moja duša iz tega sveta ločila; bodi moj Jezus, kedar bom pred sodbo božjo stala. Zdaj in vselej in na moj poslednji čas zapiši s svojo presveto rešnjo kervjo v moje serce svoje sveto sladko ime Jezus, da ne bom več občutila ne tega sveta, ne tega mesa, temuč da v tebi ostanem, v tebi živim in umerjem. — Bodi češeno in pohvaljeno sveto sladko ime Jezus! — O Jezus, Marija in sv. Jožef! v vaše svete roke priporočim svojo ubogo dušo zdaj in vse večne čase. Amen.

Opomin. Ko pride nedelja presv. imena Jezusovega, ne zamudi spovedi in sv. obhajila, ker lahko dobiš popolnoma odpustek.

Litanije

od terpljenja Kristusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, ki si ponižno v Jeruzalem šel,

Jezus, ki si svojim učencem noge
umival,

Jezus, ki nam, kakor živi kruh moč
daješ,

Jezus, ki nas s svojo sveto kervjo
razsvetljuješ,

Jezus, za trideset srebernikov prodan,

Jezus, na svoji duši do smerti žalosten,

Jezus, ki si na vertu Getzemani
kervav pot potil;

usmili se nas!

Jezus, na oljski gôri po angelju
 poterjen ;
 Jezus, od Juda Iŝkarjota izdan,
 Jezus, z vervmi in verigami zvezan,
 Jezus, od svojih učencov zapušen,
 Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,
 Jezus, za uho udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, trikrat od Petra zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik Pilatu izdan,
 Jezus, pri Pilatu krivično tožen,
 Jezus, v belem oblačilu zaničevan,
 Jezus, manj kakor razbojnik Barába
 obrajtan,
 Jezus, neusmiljeno gajžlan in raztepen,
 Jezus, v ŝkerlatast plajš zaničljivo
 oblečen,
 Jezus, s ternjem kronan,
 Jezus, v sveti obraz zapljuvan,
 Jezus, s terstom po glavi tolčen,
 Jezus, nedolžno k smerti obsojen,
 Jezus, hudobnim Judom v oblast dan,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno jagnje k smer-
 ti peljan,
 Jezus, na gôri Kalvarji do nagega
 slečen,
 Jezus, za roke in noge na križ pribit,

usmili se nas !

Jezus, ki si na križu za soyražnike
prosil,

Jezus, na križu od judov zaničevan,

Jezus, od levega razbojnika na križu
preklinjan,

Jezus, ki si desnemu hudodelniku, ko
se je spreobernal, sv. raj obljubil,

Jezus, ki si na križu svojo žalostno
mater učencu Janezu izročil,

Jezus, na križu z jesihom in žolčem
napojen,

Jezus, ki si vse dopolnil, kar je bilo
od tebe prerokovano,

Jezus, svojemu nebeškemu Očetu do
smerti pokoren,

Jezus, ki si na križu svojo dušo v
roke svojega nebeškega Očeta iz-
ročil,

Jezus, ki si na križu z nagnjeno
glavo umerl,

Jezus, s sulico v serce preboden,

Jezus, s častjo s križa snet,

Jezus, v tančico zavit,

Jezus, v nov grob položen,

Jezus, ki si očake iz temnic rešil,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i t e v.

Gospod Jezus Kristus! kateri si s svojo smertjo na križu svet, pekel in smert premagal, prosim te, dodeli, da skozi tvoje britko terpljenje in smert, v življenju posebno pa v smerti svoje sovražnike premagam, in da moja duša iz te doline nadlog od tvojih svetih angelov spremljena, enkrat v nebeško domačijo, v večno veselje pride. Amen.

Litanije

od presvetega rešnjega telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas,

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, ki si pri zadnji večerji sam
sebe učencem vžiti dal,

Jezus, ki si v presvetem zakramen-
tu resnično pričujoč s kervjo in z
mesom, z dušo in s telesom, po
božji in človeški natori,

Jezus, živi kruh, ki si iz nebes prišel,

Jezus, kruh angeljev,

Jezus, kruh izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, čeznatorni kruh,

usmili se nas!

Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vsih gnad,
 Jezus, vedni in naj čistejši dar,
 Jezus, nekervavi dar nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, beseda, ktera je meso po-
 stala, in zdaj vedno med nami
 prebiva,
 O naj svetejši zakrament,
 Naj veči skrivnost božja,
 Spomin naj večih čudežev božjih,
 Prečudno znamenje naj veči ljubezni
 božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mertve,
 Naj veči moč v skušnjavah,
 Naj močnejše orožje zoper hudobne-
 ga sovražnika,
 Naj imenitniši vsih darov božjih,
 Presveti spomin Gospodovega terplje-
 nja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri kte-
 ri angeljci strežejo,
 Naj veči veselje pobožnih duš,
 Naj veči dobrota vernih kristjanov,
 Naj slajši živež naših duš,

usmili se nas!

Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapušenih,
 Popotnica teh, ki v večnost gredo,
 Zastava večnega življenja,

usmili se
 nas!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostiv; usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Nevrednega prejemanja tega presve-
 tega zakramenta,

Poželenja mesa,
 Poželenja oči,
 Prevzetnosti življenja,
 Vsih grešnih priložnost in nevar-
 nost,

Skrivnost skušnjav in zalezovanja hu-
 dobnega duha,

Vsih nesreč,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Večne smerti,

Z ljubeznijo, s katero si ta sv. za-
 krament postavil,

Z ljubeznijo, s katero si pri zadnji
 večerji svoje apostole obhajal,

Z ljubeznijo, s katero tudi nas s svojim
 presvetim rešnim telesom živiš,

reši nas, o Jezus!

Z ljubeznijo, s katero se v tem presvetem zakramentu za nas daruješ,
 Z ljubeznijo, s katero v tem daru božji pravici zadostuješ,
 Z ljubeznijo, s katero nevrednim kristjanom zanašaš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem presvetem zakramentu tolikanj nečasti preterpiš,
 Z ljubeznijo, s katero iz stola svoje milosti tako usmiljeno na nas gledaš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem presv. zakramentu do konca sveta pri nas ostaneš,

reši nas, o Jezus!

Mili ubogi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam vse naše grehe odpustiš,
 Da nas v živi veri v ta presveti zakrament poterdiš in obderžiš,
 Da v naših sercih gorečo ljubezen do tega naj svetejšega zakramenta pomnožiš,
 Da našo čast in pobožnost k temu presvetemu zakramentu pomnožiš in ohraniš,
 Da nam gnado daš, vselej z dobro pripravo k tvoji božji mizi pristopiti,

te prosimo, usliši nas!

Da nam sad tega presvetega zakra-
 menta obilno dodeliš,
 Da resnično češenje tega naj častit-
 ljivišega zakramenta med nami po-
 množiš,
 Da vso nečast od te naj častitljiviše
 skrivnosti božje zavaruješ in od-
 verneš,
 Da svojo sveto cerkev vižraš in ohraniš,
 Da vsim, kateri v te ne verujejo, luč
 prave vere dodeliš,
 Da naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 Da naše serca s svojim milostljivim
 obiskovanjem razveseliš in očistiš,
 Da nam vselej veselje nad tem pre-
 svetim zakramentom v serce daš,
 Da vedno v nas ostaneš, in mi v tebi,
 Da nas o koncu našega življenja s
 to nebeško popotnico previdiš in
 obveseliš,
 Da nas poslednji dan k večnemu živ-
 ljenju obudiš,
 Da vsim vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,
 Da nas uslišiš,
 Jezus, Sin božji,

te prosimo, usliši nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usmili se nas, o Jezus!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češena si Marija.

V. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je
spomin svojih čudežev storil.

O. On je živež dal tem, kateri se njega
bojijo.

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Ki ima vso sladkost v sebi.

V. Iz tvojega altarja, Gospod! prejemamo
Kristusa,

O. V katerem se duša in telo razveseli.

M o l i t e v.

O Bog, ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako

častiti, da sad tvojega odrešenja vedno
v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z
Bogom Očetom v edinosti svetega Duha,
Bog na vekomej. Amen.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
Sin, vsega svetá rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,

Sv. Marija,
Sv. Mati božja,
Sv. devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti božje,
Mati prečista,
Mati brez madeža,
Mati nedolžna,

usmili se
nas!

za nas

Boga prosi!

Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Devica brez madeža spočeta,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,

za nas Boga prosí!

Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,

za nas Boga prosí!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

M o l i t e v.

1. K presv. rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem

zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, sv. skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

2. K sv. devici, Materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. O častitljiva in blažena devica, naša gospa; naša srednica, naša besednica; naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči; svojemu Sinu nas izroči. V. Prosi za nas, sveta božja porodnica! O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, tvojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Češena bodi Kraljica! Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, obrni tedej, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in po tem revnem življenju pokaži nam Jezusa, žegnani sad tvojega telesa; o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t o.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj nam, ki se njenega spomina veselimo, da bomo po njenih milostljivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

3. K svetemu Jožefu.

Glejte, moder in zvest hlapec, kterega je postavil Gospod čez svojo družino. Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zaslužnje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

4. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvari to faro z vsimi, kateri v nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnje, in dodeli milostljivo vsim vernim keršenikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega

svetlega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse kristjansko ljudstvo vsih nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija! (petkrat.)

Opomin. Kolikorkrat lavretanske litanije pobožno moliš, zadobiš vsakrat za 300 dni odpustkov, in če jih vsaki dan enkrat moliš, zadobiš o zapovedanih praznikih Matere božje popolnoma odpustek, če se spoveš in sv. rešnje telo vredno prejmeš.

Lastnosti matere božje.

1. Marija je hči Očeta nebeškega.
2. Marija je mati Jezusa Kristusa, Sina božjega.
3. Marija je nevesta tolažnika sv. Duha.
4. Marija je častitljiva kraljica vsih zveličanih duhov.
5. Marija je izvoljena posoda vsih božjih gnad.

6. Marija je prečuden zgled deviške čistosti, brez vsega madeža spočeta.
7. Marija je zgolj sama ponižnost in krotkost.
8. Marija je dobrotljiva mati vsih vernih kristjanov.
9. Marija je usmiljena tolažnica vsih žalostnih in revnih.
10. Marija je pribežališe vsih spokornih grešnikov.
11. Marija je naša pomoč v vsih nadlogah.
12. Marija je naj mogočnša pomočnica v zadnji uri in pri sodbi božji.

Zavezo z Marijo.

Vsih milost polna devica in češena mati božja, Marija! ker jez zavoljo svojega grešnega življenja nisem vredna, tvoja hči imenovana biti; ti pa zavolj svoje ljubezni in zvestobe vredna, biti moja mati: za to iz ljubezni do tebe ponovim ljubeznjivo zavezo s teboj, in te prosim, naj te smem vnovič svojo mater imenovati. Res, izvolim te za svojo mater tako za terdno, kakor te je kaka bogoljubna duša izvolila, ali te izvoliti in se s teboj skleniti zamore. Tebi se

jez za tvojo lastno služabnico vdam, tebi zapišem svoje telo in svojo dušo, tebi svojo lastno kri, tako da me nobena moč od tebe ne bo več ločiti zamogla. Naj ti, o Marija, dopade ta zaveza, sprejmi me za svojo hči in zapri me v svoje materno serce, da bom v vsih svojih revah varno pribežališe k tebi imela, in enkrat v tvojih rokah, kakor otrok na maternem naročju, svojo dušo Bogu izročila. Amen.

M o l i t e v.

O gospa moja, o mati moja! tebi se vso darujem, in da se tebi vdano skazem, ti danes posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, in sebe vso. Ker sem tedej tvoja, o dobra mati! vari me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. Amen.

(Če to molitvico s pobožnim in skesanim sercem zjutraj in zvečer po angeljskem češenju molis, zadobiš vsaki dan odpustek za sto dni, in če v mesecu enkrat ssv. zakramente vredno prejmeš, in navadne molitve za odpustke opraviš, popolnoma odpustek. (Pij IX. 5. avg. 1851.

Dostavek. Se litanije pojejo, se namest: „za nas Boga prosí!“ odpeva tako le:

Devica Marija, sladko ime!

K tebi zdihuje naše sercé!

Roža duhovna,

Milosti polna,

Prosi za nas grešnike vse!

ali pa:

Sveta mati božja, prosí Boga za nas!

Hvaljen bodi Jezus zdaj in na večni čas!

Le prosí, le prosí, Marija, za nas!

Pobožnost k svetemu Alojziju.

Rimski papež Klemen XII. so vsim, ki na čast sv. Alojzija šest nedelj zaporedoma k spovedi grejo, vredno sv. rešnje telo prejmejo in na namen svete cerkve molijo, popolnoma odpustek dodelili. Ker je sv. Alojzi poseben varh svete čistosti, vas prosim, dekleta! v imenu Jezusovem, opravljajte rade to pobožnost — vsaj vas ne bo nikdar grevalo.

Pervo nedeljo.

Pripravljalna molitev.

Vsegamogočni, usmiljeni Bog! oglej se po svoji očetovski ljubezni na me, slabo in revno tvojo hčer. Naj ti dopade ta pobožnost, katero zdaj opravljam v tvojo čast, v čast Marije, tvoje presvete matere in neomadežovane device in v čast

tvojega zvestega služabnika, svetega Alojzija. Začni, prosim Gospod! s svojim duhom mojo pobožnost, in spremljaj jo s svojo sveto pomočjo, da jo iz tebe začnem in v tebi končam. Darujem ti to pobožnost v zahvalo za vse prejete gnade in dobrote, posebno pa za tiste gnade, ktere si dodelil svetemu Alojziju, in po njegovi priprošnji vsim njegovim častivcem. Ponižno te molim in prosim, dobrotljivi Oče moj! ozri se milostljivo na zasluženje tega velikega Svetnika, in dodeli nam tiste gnade in čednosti, za ktere prosimo za se in za druge, da vsi skupaj v tvoji sveti ljubezni živimo in umerjemo, in da te enkrat s svetim Alojzijem in z vsimi izvoljenimi v nebesih vekomej častimo in hvalimo. Amen.

Molitev za sveto čistost.

O Bog, prijatelj čistih duš! po tvoji gnadi je sv. Alojzi svojo deviško čistost noter do smerti brez madeža ohranil: daj, da bom tudi jez, poterjena s tvojo sveto gnado, po zgledu tega angeljskega mladenča to prelepo čednost čez vse ljubila in cenila; da nikdar kaj ne storim in ne dovolim, s komur bi jo znabiti

ognusila ali vmazala, marveč da bom vredna zavolj čistosti svoje od tebe ljubljena biti, in gledati te enkrat od obličja do obličja.

Sv. Alojzi! ki si svojo nedolžnost in svojo deviško čistost noter do smerti brez madeža ohranil, prosi za me slabo deklino, da se tudi jez zoper to preljubo in sveto čednost nikdar ne pregrešim, se vsim skušnjavam serčno in stanovitno vstavljam — da bom ven in ven trezna in zmerna, se ogibala slabih priložnost, skerbno krotila in zatirala svoje počutke, posebno pa svoje oči, in svoje serce zapirala vsemu nespodobnemu poželenju. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Litanije

k časti sv. Alojzija.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Sveta Marija,

usmili se
 nas!

Sv. Alojzi, ki si od svojih otročjih
 let s kerstno gnado zvesto delal,

Sv. Alojzi, ki si zavoljo tega od Boga
 posebno obdarovan bil,

Sv. Alojzi, podoba čistosti in ne-
 dolžnosti,

Sv. Alojzi, ki si svojo kerstno ne-
 dolžnost noter do smerti brez ma-
 deža ohranil,

Sv. Alojzi, ki si zavoljo tega vse
 svoje počutke, posebno pa svoje
 oči skerbno varoval,

Sv. Alojzi, ki si bežal pred naj manjšo
 nevarnostjo, ki je žugala tvoji či-
 stosti,

Sv. Alojzi, ki si moril svoje telo z
 naj ojestrejšo zmernostjo,

Sv. Alojzi, ki si vse križe in težave
 v prid svoje čistosti voljno prestal,

Sv. Alojzi, ki si, da bi ohranil svojo
 čistost, sv. zakramente tako pogo-
 sto prejemal,

Sv. Alojzi, ki si ravno iz tega na-

prosi Boga za nas!

mena prečisto devico Marijo tako
 goreče častil,
 Sv. Alojzi, od cerkve priporočen zgled
 svete čistosti,
 Sv. Alojzi, ki si bolj obrajal tiho po-
 nižnost, kakor svetlo časno krono,
 Sv. Alojzi, ki si zaničeval svet in
 njegove dobrote, da bi toliko bolj
 gotovo nebesa dosegel,
 Sv. Alojzi, ki nisi večega veselja
 poznal, kakor moliti in premišlje-
 vati svete reči,
 Sv. Alojzi, angelj v človeški podobi,
 Sv. Alojzi, mogočen prošnjik in varh
 svete čistosti,
 Sv. Alojzi, k tebi kličemo,
 Zavoljo tvoje priserčne ljubezni do
 Jezusa,
 Da tudi mi, kakor ti, Jezusa in
 Marijo čez vse ljubimo,
 Da tudi mi vpotrebujemo vse pripo-
 močke, sveto čistost ohraniti,
 Da tudi mi za tega voljo svete za-
 kramente tolikrat, kolikorkrat je
 nam mogoče, prejmemo,
 Da se tudi mi vsih nevarnost in pri-
 ložnost k nečistemu grehu skerbno
 ogiblremo,

prosi Boga za nas!

Da tudi mi, kakor ti, svoje naj večje
veselje v molitvi in v svetem pre-
mišljevanju najdemo,

Da tudi mi, kakor ti, svoje počutke,
posebno pa svoje oči v berzdah
imamo,

Da se tudi mi, kakor ti, v zataje-
vanju samih sebe vadimo,

Da bomo do konca svojega življenja
v dobrem stanovitni,

Da bomo srečne smerti umerli,

prosi Boga za nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

O Bog! deljivec nebeških darov, ki
si v angeljskem mladenču Alojziju pre-
čudno nedolžnost življenja z enako pokoro
združil; dodeli po njegovem zasluženju
in po njegovih prošnjah; da, ki ga ne-

dolžnega nismo nasledovali, ga spokornega posnemamo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Drugo nedeljo.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za gnado zatajevanja.

Pravični Bog! če je nedolžni sv. Alojzi tako spokorno živel, kako bom jez pred tvojim sodnim stolom obstala? On, ktereга duša je vendar tolikanj čista bila, je vse svoje življenje se moril in zatajeval. In jez, ki sem tolikokrat in tako hudo se pregrešila, nočem ničesar slišati od pokore, nočem svojim počutkom nič odreči! Usmili se me, o Gospod! in moje terdo serce spreoberni v spokorno. Daj mi tako ponižnost, kakoršne je sv. Alojzi poln bil, da, ki mu v nedolžnosti nisem podobna, po potu pokore v nebesa pridem.

Sv. Alojzi! ti si greha huje, kakor strupenega modrosa se bal, in če si le senco greha vidil, je tvoja čista, nedolžna duša z gnusobo se napolnila, in od straha in groze trepetala. Tiste male

grehe, ki si jih v svojih otročjih letih storil, si vse svoje žive dni z obilnimi solzami objokoval, in z ojstrimi pokorili izbrisaval; prosi za me, da svoje velike in brezštevilne grehe iz ljubezni do Boga obžalujem in pokorim, in da za naprej greh čez vse sovražim in studim. Amen. Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi. Potem litanije k časti sv. Alojzija itd., kakor prvo nedeljo.

Tretjo nedeljo.

Pripravljavna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za ostudnost do sveta.

Moj Gospod in moj Bog! ki slabe, perstene serca po svoji gnadi k nebeškim željam povzdiguješ, raztergaj vezi, ktere me na svet vežejo, in obvari me pred zanjkami zapeljivega sveta; uči me zaničevati in studiti pene in prazni bliš posvetnih darov in mesenega veselja; uči me, da bom kakor sv. apostol Pavl, vse kar mi svet obeta in priporoča, toliko obrajtala, kakor prah in blato, in ne bom družega poželega, kakor Jezusova biti. — Nagni moje serce, da ker po zgledu

svetega Alojzija sveta ne morem zapustiti, se vendar na svet in na njegovo veselje ne bom navezavala, da se bom skerbno ogibala krajev, kjer posvetneži šum in truš imajo, da bom rada tiha, rada sama, in rada svoje želje kje pošiljala, kjer veselje nikoli ne mine in lepota nikoli ne obledi.

Sv. Alojzi! ti si bil od Boga posebno razsvetljen, prec ko si k pameti prišel, in že takrat si začel, Boga ljubiti in njemu služiti; prosi za me, da vsaj zdaj, ko sem že k večemu spoznanju prišla, začnem Bogu služiti, da vse kar imam, svojo dušo in svoje telo njemu v dar prinesem, in da moje serce gori le za njega, od kterega sem že brez števila gnad in dobrot prejela, in jih še to uro prejemam. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Četerto nedeljo.

Pripravljavna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za ljubezen do Boga.

O Bog, studenec vsega dobrega in zapopadek vsih popolnost, brez tebe bi

nebesa ne bile več nebesa. Ti si nas toliko ljubil, da si svojega edinorojenega Sina k našemu odrešenju na svet poslal, in tvoj edinorojeni Sin, moj Odrešenik, ki je pravi Bog, me je ljubil, da je umerl za me na sramotnem križu. In vendar je bilo moje serce dosihmal tako merzlo do tebe. Oh, kolikokrat sem te razžalila v svojem življenju! Usmiljeni Bog! odpusti mi, prelepo te prosim, odpusti mi zavolj ljubezni, s katero si me ljubil od večnosti sem, in zavolj neskončnega zaslužnja tvojega ljubega Sina Jezusa. Daj mi tako te ljubiti, kakor te je ljubil tvoj zvest služabnik, sveti Alojzi, in napolni moje serce z nebeškimi željami, da bom ven in ven po tvojih zapovedih živel, nič družega se bala, kakor tebe razžaliti, in nič družega želela, kakor tebi dopasti, in enkrat v nebesih v družnji svetega Alojzija vekomej te ljubiti, moliti in častiti.

Sv. Alojzi! ti si ves čas svojega življenja Jezusa in Marijo čez vse ljubil, zato si tudi gnado dosegel, v ljubezni do Jezusa in Marije umreti. Prosi za me, da bom tudi jez Jezusa iz celega svojega serca in čez vse ljubila, da bom

pa tudi njegovo mater, prečisto devico Marijo, z otročjim zaupanjem častila, in v gnadi mojega Izveličarja in v naročju moje preljube matere Marije od tega sveta se ločila. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Peto nedeljo.

Pripravljavna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za pobožnost do terpljenja
Kristusovega in do presv. rešnjega
Telesa.

Ljubeznjivi Jezus, na kaj bi imeli kristjani večkrat in rajši misliti, kakor na tvoje bitko terpljenje in na tvojo grenko smert, s katero si nas odrešil? kje bi imeli večkrat in rajši biti, kakor pri tebi v zakramentu presv. rešnjega Telesa? O moj Jezus! odpusti mi, da sem dosihmal do teh naj svetejših skrivnost tako malo serca imela. Kako me je sram, ko zmislím na svetega Alojzija, ki je pogosto cele ure pred sv. rešnjim Telesom klečé molil, tako pogosto k svetemu obhajilu

pristopal, in od veselja se solzil, da je smel te prejeti. Preljubeznjivi Jezus, daj, da bom tudi jez toliko ljubezni do tebe v presvetem rešnjem Telesu imela, te rada in vesela prejemala, kolikorkrat mi bo dopušeno, pa tudi vselej s tako skerbjo se pripravljala, kakor sv. Alojzi.

Sv. Alojzi! ti si zakramenta svete pokore in presv. rešnjega Telesa vselej z naj večo pobožnostjo prejel, in se z vso skerbjo pripravljaj. Prosi za me, da bom tudi jez tako rada k spovedi in k sv. obhajilu hodila — ali ne samo rada, temuč tudi vredna; da mi sv. obhajilo ne bo k pogubljenju, timveč k večnemu življenju. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Šesto nedeljo.

Pripravljavna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za večno zveličanje.

O moj Bog! kaj je tudi naj daljše človeško življenje na svetu družega, kakor senca, kedar kak oblak čez sonce

gre. In vendar tako redko mislimo, da čas našega življenja tako hitro preide, in kakor čas obračamo, dobro ali slabo, bomo ali večno zveličani ali večno pogubljeni. Vtisni, o Gospod! svet strah v moje serce, da bom vsaki dan in vsako uro svojega življenja v zveličanje svoje duše obernila, da ostanem zmiraj čista in brez madeža na duši in na telesu, poterpežljiva v svojem terpljenju, in stanovitna v dobrem, da bom po tem takem vredna, k Tebi v svete nebesa priti. Za to te prosim po priprošnji svetega Alojzija, kterege si v njegovih naj lepših letih k sebi zaklical, in v kterih bi lahko umerla tudi jez.

Sv. Alojzi! ki si od svojih otročjih let zvesto in neprenehama Bogu služil, in si vse svoje dni v božjo čast in v zveličanje svoje duše obernil, sprosi mi gnado, da bom ven in ven pred očmi imela in pogosto premišljevala, kako kratko je naše življenje, kako negotova naša smertna ura in koliko vreden vsaki trenutek, ki ga nam Bog da; da dragega časa ne bom trabila s postopanjem, s praznimi ali clo grešnimi pogovori, po slabih potih in tovaršijah, ampak tako lepo ga

obračala, da bom zamogla enkrat odgovor dati od vsake ure in vsake minute svojega življenja. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Sv. Alojzi dekletam!

1. Rada se spomni bele lilije, ki jo v mojih rokah vidiš. Še lepša lilija raste v tvojem sercu, dokler si nedolžna. Varuj jo, da ti ne zvene.

2. Varuj se slabe priložnosti in spomni se otroka, kako vreši, kedar ga modros piči, spomni se ptičke, kako se meče, ko se je na limance vjela. Boj se, da se tebi taka ne zgodi.

3. Strahuj svoje počutke, posebno svoje oči. Jez nisem nikdar ženskega obraza vidil, ne glej tudi ti po možkem spolu. En sam pogled je dosti, in duša bo smertno ranjena.

4. Pride skušnjava, spomni se brez pomude, da Bog je pri tebi in vse vidi. Boš zmagala, zlata krona te čaka; boš dovolila, pravici božji ne boš ušla.

5. Ne zaljubi se v svet in v njegovo veselje. Posvetno veselje je v začetku sladko, h koncu pa grize in mori. Jez sem grajšine pustil in sem s Kristusom ubog postal; in kaj bi tebi pomagalo, ko bi naj lepše dekle

bila in bi imela sedem belih gradov za doto, pa bi dušo pogubila?

6. Živi spokorno in križaj vsak dan svoje meso z željami vred. Jez sem na terdem spal, sem pogosto svoje truplo do keravega tepel, da sem ga ložej vkrotil: tudi ti ga ne mehkuži in ne grej preveč.

7. Ne bodi radovedna in ne vtikuj se v reči, ki tebi nič mar niso. Ne govori preveč in bodi vesela, če moreš biti sama. Rožica svete čistosti, pravi sv. Magdalena Pacijanka, raste le v zaklenjenem vertu; zatorej zaklepaj pridno svoj vertec — svoje serce, da se ti kaka gnusoba ne vleze.

8. Rada moli, še raj pa premišluj in vsako uro vsaj enkrat k Jezusu in Marii zdihni. Boš dihati jenjala, boš mertva; boš moliti jenjala, bodo nedolžnost tvojo pokopali.

9. Naj večji ogenj ugasne, če se mu vedno ne prilaga. Morebiti si tudi ti zdaj za dobro še vsa goreča; ali če ne boš po mojem zgledu pogosto in vredno prejerala Jezusa v sv. rešnjem telesu, boš kmali kakor mertvo oglje — brez ognja in brez ljubezni.

10. Ne imej praznih želj, da bi ljudem dopadla, posebno drugemu spolu ne; in ne bodi abotna, da bi se zamere ljudi bala. Kakor je nektera rada povsod prva in pohvaljena, bodi rada povsod poslednja in zaničevana. Boš zaničevana zavoljo Jezusa, kteremu služiš, veseli se, boš pa tudi ž njim kraljevala. Le dobro si zapomni, kar Tomaž Kempčan pravi, da prazno je vse, nečimerno

in nič, razun Boga ljubiti in njemu samemu služiti.

P e s e m

v čast svetega Alojzija.

Prelepa lilija cveti,
 Iz sam'ga svet'ga raja,
 In duh deviške čistosti
 To lilijo obdaja.

Kdo žlahne lil'je ne pozna:
 Alojzija mladenča?
 Nedolžnost in pokora ga
 Zdaj v svetem raju venča.

Prav lepo pesem hočemo
 Alojziju zapeti,
 V telesu angeljca lepo
 V spodobni časti 'meti.

Alojzi! ti deviški cvet
 Nedolžnost si ohranil,
 Oh! bodi tudi nam izgled,
 Da nas boš greha branil.

Poglej v koljki nevarnosti
 Pregrehe mi živimo,
 Kako vsi rahli in slabi
 Se lahko pogubimo.

Ti v sveti sramožljivosti
 Se varval sence greha,
 Nas pa priložnost veseli,
 Pregrešnega posmeha.

Do usmiljenega Jezusa
 Ti serce je gorelo
 Marija tvoja mati b'la
 Posvetno teb' mrzelo.

Naše serce pa le želi
 Veselje tega sveta,
 Ljubežen sveto pomori,
 V nesramnost nas zapleta.

Alojzi! ti se pokoril
 Občutke si strahoval,
 Si molil rad in se postil,
 Skušnjave vse premagal.

Mi grešniki pa pasemo
 Pregrešno truplo svoje;
 Naj nam pomoč premage bo
 Izgled pokore tvoje.

Naj se hudoben svet jezi,
 Sovraži, zapeljava,
 Le bodi sploh, Alojzi ti!
 Nam luč in steza prava.

Alojzi, ti naš vojvoda!
 Pred nami lil'jo nosi,
 Od usmiljenega Jezusa
 Pomoč nam ti izprosi!

Naj se s teboj vojskujemo,
 V nedolžnosti cvetimo,
 Naj srečno svet premagamo,
 Se s tabo veselimo.

Tam Bogu hvalo dajali,
 Pred jagnjetom veseli:
 V nebesih se sprehajali,
 In novo pesem peli.

Od svetih bratovščin.

Naš Gospod Jezus pravi: »Kjer sta dva, ali kjer so trije v mojem imenu zbrani, ondi sem jez v sredi med njimi«. V svetih bratovščinah pa se jih večdel sto in sto zbere, da bi eden za drugega molili, in eden drugega k dobremu vnemali; zatorej smemo reči, da so Bogu posebno ljube in drage. Sv. Francišek Zalezijan pravi: Se daš v bratovščino zapisati, lahko veliko dobiš, zgubiti pa ničesar ne moreš. Če zvesto opravljaš svoje bratovske dolžnosti, zamoreš mnogo gnad in odpustkov zadobiti: če jih pa ne opravljaš, odpustkov sicer ne dobiš, pa tudi greha zato nobenega nimaš — ker ne ena bratovščina svojih udov pod grehom ne veže.

Da sv. bratovščine mnogo pomagajo k pobožnemu življenju in k večnemu zveličanju, se tudi iz tega lahko vidi, ker vsi slabi in malovredni kristjani so sploh zoper nje. Meni se zdi, da vsaka sv. bratovščina je kakor vert pri hiši. Rože in drevesa v vertu so zmiraj bolj varne, kakor une zvonaj verta, ktere kmali kdo ali odterga ali polomi; zatorej, ljube dekleta! ne dajte se motiti od naukov zapeljivega sveta, in dajte se zapisati v eno ali drugo sledečih

bratovšin, v katero vam je ljubo in vam vaš dušni pastir svetujejo.

1. Dekliška ali križovska bratovšina.

Je za dekleta naj lepša in naj potrebniša. Ona ima ta sveti namen, da bi tiste, katerim je Bog zakon namenil, z deviškim vencem na glavi in v sercu k poroki prišle: tiste pa, katerim ga ni namenil, da bi čisto in brez madeža ohranile svoje devištvo, in vredne bile, po smerti z Jezusom pri poroki biti, kjer bodo imele lepe bele oblačila kot sneg, zelene palmove veje v rokah, in bodo angelji in svetniki božji njih ljubi svati in gosti. Zategadel, ljube dekleta! ki ste že zraven, prijazno in lepo vas pozdravim — veselite se; zakaj ve zdaj še same ne veste, kako srečne da ste. Prosim lepo in povabim pa tudi vas, ki še niste pristopile, ne mudite se in ne odlagajte, da se tudi vam ne zgodi, kakor tistim evangeljskim devicam, ki so svojega ženina zamudile.

2. Bratovšina presv. serca Jezusovega.

Namen te prelepe bratovšine je, da bi se naše serca v goreči ljubezni do Jezusa

vnele, in se posebno mladim dekletam priporoča, da bi jih ljubezen do sveta ne oslepila. Če bote Jezusovo serce rade častile, bote tudi presveto rešnje telo rade obiskovale, bote rade k spovedi in k sv. obhajilu hodile, in lahko rastle v vsem dobrem, kakor drevesa, ki so poleg potoka vsajene.

Ktera se v to sv. bratovščino zapisati da, mora moliti vsak dan en očenaš, eno češenomarijo, apostolsko vero in kratek zdihljaj:

*O Jezus, naj sladkejše serce, daj,
Da molim in ljubim te na vekomaj!*

Tudi je dobro, moliti sledečo molitev.

Molitev za odpustke.

O moj ljubeznjivi Jezus! iz hvaležnosti do tebe, in da bi svojo nezvestobo vsaj nekoliko popravila, tebi svoje serce izročim, se tebi vso vdam, in si terdno naprejvzamem, nikdar več ne grešiti. Amen.

Če to molitvico pred podobo serca Jezusovega zgrevano moliš, zadobiš enkrat na dan odpustke za sto dni; če jo moliš cel mesec vsak dan, zadobiš enkrat v mescu popolnoma odpustek tisti dan, na katerem se čisto spoveš, sv.

rešnje telo vredno prejmeš in po namenu sv. papeža moliš. — Popolnoma odpustek tudi zadobiš:

1. Tisti dan, ko se zapisati daš.
2. V praznik presv. serca Jezusovega, ali pa v nedeljo potem.
3. Pervi petek ali prvo nedeljo vsakega mesca.
4. Šest petkov ali šest nedelj pred praznikom presv. serca Jezusovega.
5. Ob smertni uri, če boš vsaj v sercu pobožno v presv. ime Jezusovo klicala.

3. Bratovšina presv. serca Marijnega.

Ta sv. bratovšina ima namen, po mogočni prošnji Marijnega presv. serca Boga prositi za spreobrnjenje grešnikov in krivovercov. Ktera Jezusa resnično ljubi, bo gotovo ljubila tudi Marijo, in se rada v to bratovšino zapisati dala.

Dnevi popolnoma odpustkov za to bratovšino so: 1. dan pristopa v bratovšino, 2. dan, ko smo bili keršeni, 3. novo leto, 4. nedelja pred prvo pustno nedeljo, 5. svečnica, 6. Marijno oznanovanje, 7. Marijno rojstvo, 8. vnebovzetje, 9. čisto spočetje, 10. sedem žalost Marije, 11. dan spreobrnjenja sv. Pavla, 12. praznik sv. Marije Magdalene, 13. ob smertni uri. —

Odpustke zadobiti, kar že tako veste, je treba, tisti dan se spovedati in sv. rešnje telo vredno prejeti; sicer pa vsak dan moliti eno češeno-marijo s pristavkom: O Marija, pribežališe grešnikov, prosí za nas!

Dobro je moliti tudi sledečo molitev sv. Bernarda:

M o l i t e v.

Spomni se, o preusmiljena devica Marija! da od vekomej se še ni slišalo, da bi bila ti zapustila ktereга, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tvoje pomoči iskal in se tvoji prošnji priporočeval. Polna tega zaupanja hitim k tebi, o devic devica! k tebi pridem, pred teboj stojim grešnica in zdihujem: Ne zaverzi moje prošnje, o mati večnega Sina, temuč milostivo me sliši in usliši. Amen.

4. Bratovšina živega sv. roženkranca.

Ena naj lepših bratovšin je bratovšina živega sv. roženkranca, ktere namen je, svete skrivnosti našega odrešenja in zveličanja hvaležno premišljevatí, in Jezusa in Marijo častiti in prositi, naj bi se sadu odrešenja

vredne storili. — Petnajst udov se zbere, in vsak zmed njih moli vsak dan eno skrivnost, tako da vsi vsak dan celi roženkranc izmolijo. Petnajst udov, ki se v molitvi tako verstijo, se imenuje „roža“; enajst rož ali 165 udov se imenuje „venec“ ali germ, in petnajst vencov ali 2475 udov se imenuje „Marijni rožen vert“. Predstojnik ali predstojnica mora skerbeti, da vsi udje zvesto molijo in opravljajo, kakor jim reče. Kdor ne moli skrivnost, kakor mu je ukazano, puli iz rože peresa, terga venec, ki se za Marijo plete, in pomaga sovražniku, da se v Marijni vertec prikrade in škodo dela.

Dekleta! molite rade sv. roženkranc, saj vam ne bo žal. Mislite si, da vselej, kolikorkrat odmolite eno skrivnost, odtergate za Marijo, svojo ljubo mater, eno rožo, ali belo ali rdečo ali romeno, in ji venec spletate — ona bo pa tudi za vas nebeški venec izprosila.

Dnevi popolnoma odpustkov za roženkransko bratovščino so: 1. dan pristopa v bratovščino, ali pa v nedeljo potem, 2. sveti dan, 3. novo leto, 4. praznik ssv. treh kraljev, 5. velikanoč, 6. veliko križovo, 7. binkošti, 8. praznik sv. trojice, 9. božjega telesa, 10. ssv. Petra in Pavla,

11. vsih svetnikov, 12. vsi prazniki in soprazniki Matere božje, 13. vsaka tretja nedelja v mescu. Saj ve da je treba, tisti dan spovedati se in k božji mizi vredno pristopiti. Tudi je treba: 1. se zapisati dati v to sv. bratovšino, 2. moliti pobožno skrivnost, ki na te pride, 3. imeti paternošter, ki je v to žegnan, in na njega moliti, ne pa na perste, 4. moliti prej tri roženkrance, enega za sv. očeta, drugega za sv. cerkev, in tretjega za mašnika, ki so paternošter žegnali.

Rekel sem, da moraš paternošter v rokah imeti, zakaj če ga v žepu imaš in ga ne vpo-trebuješ pri molitvi, ne dobiš odpustkov. Tudi ne smeš paternoštra, ki je žegnan, dražej prodati, kakor ga kupiš, ker ravno skozi to bi zgu-bil žegen in odpustke; smeš ga pa ob smerti komu sporočiti. Vendar mora ta prej tri roženkrance moliti, preden zamore odpustkov deležen postati.

Dobro tudi bi bilo, ko bi se zavezale, da bo vsaka vsako leto pred sv. rešnjim telesom »uro« molila, v zadostenje za nečast, ki se Je-zusu v sv. rešnjem telesu godí, in v pomoč ver-nim dušam, ki so bile pri tej sv. bratovšini.

Dekleta! molite rade sv. roženkranc, mo-lite ga tudi pobožno. Marija je rekla en dan sveti devici Eulalii, da ji je ljubše, če pet raz-

delkov sv. roženkranca pobožno in počasi moli, kakor petdeset naglo in z majhno pobožnostjo.

5. Bratovšina ssv. Cirila in Metuda.

Namen te sv. bratovšine je, Boga prositi, da bi se milostno ozerl na razkolnike ali staroverce, in jih zedinil s sv. katoliško cerkvijo.

Moli vsak dan en očenaš in eno češenomarijo s pristavkom: Sveta brata Ciril in Metud, prosita Boga za nas! — Na praznik ssv. Cirila in Metuda ali kaki drugi dan te osmine bodi v namen bratovšine pri sv. maši, ali pa k spovedi pojdi in k sv. obhajilu. — Skerbi, da svojih sosedov, prijatlov in znancov, kolikor Bog da, v bratovšino pridobiš.

Si v tej bratovšini, lahko dobiš popolnoma odpustek: 1. Na dan pristopa, 2. smertno uro, 3. na praznik ssv. Cirila in Metuda, ali kateri drugi dan te osmine, če greš k spovedi in sv. obhajilo vredno prejmeš, in v posvečeni cerkvi v namen rimskega papeža moliš. — Odpustek sedem let in sedem štiridesetank (po 40 dni) dobiš vsako kvaterno nedeljo; odpustek 60 dni pa za vsako dobro delo, ki ga s spokorjenim srcem in pobožno opraviš. — Dobro je tudi moliti sledečo

Molitev.

O Bog, ki si nas po svetih bratih Cirilu in Metudu v edinost svete vere poklical, zedini zopet ločene brate in sestre naše k svoji sv. katoliški cerkvi, naj bo kakor v nebesih, tako tudi na zemlji le eden hlev in eden naj viši pastir. Za to te prosimo po zasluženju Jezusa Kristusa, po prošnji Marije, ssv. Cirila in Metuda, in vsih tvojih svetnikov. Amen.

6. Bratovšina sv. Leopolda.

Ima namen, pomagati misijonarjem v severni Ameriki. Kdor hoče v to bratovšino stopiti, mora 1. se zapisati dati, 2. vsak dan očenaš in češenomarijo moliti, in h koncu pristaviti: Sveti Leopold, prosi Boga za nas! 3. vsak dan en krajcar ali celo leto 52 krajcarjev za misijone odrajtati.

Popolnoma odpustki za to bratovšino so: 1. dan pristopa, 2. praznik čistega spočetja, 3. praznik sv. Leopolda, 4. ob smertni uri, 5. enkrat vsakega mesca, ako bratovske molitve zvesto opravljaš, vredno k spovedi in k sv. obhajilu greš, in v kaki žegnani cerkvi v namen

rimskega papeža — za razširjanje sv. katoliške cerkve moliš.

Dobro je moliti tudi sledečo molitev:

Molitev.

Ljubi Oče nebeški, ki si poslal svojega Sina nas vse zveličat, pridi k nam tvoje kraljestvo, naj tebe vsi ljudje prav spoznajo in častijo! Posebno usmili se ubogih divjakov, zamorcov, ki v daljnih krajih za morjem prebivajo, in so tudi naši brati in sestre. Daj jim spoznati pravo luč svete keršanske katoliške vere, daj njihovim učnikom dobro srečo, tvoje kraljestvo med njimi razširjati. Daj pa tudi nam pravo skerb za večno zveličanje, naj eden drugemu v nebesa pomagamo, kjer nas boš enkrat vse svoje dobre otroke združil, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po priprošnji Marije device, sv. Leopolda in vsih ljubih svetnikov. Amen.

7. Bratovšina sv. Mihela.

Ima namen, pomagati svetemu očetu, rimskemu papežu, ki so na zemlji naš naj viši pastir in vidni poglavar naše sv. cerkve, in so zdaj v veliki sili. — Hočeš pri tej sv. bratovšini biti, moli vsak dan za rimskega papeža in za sv. katoliško cerkev očenaš, češenomarijo, apostolsko vero in čast bodi Bogu . . . in vsako mlado nedeljo daruj en krajcar srebra ali pa dva krajcarja novega dnarja svetemu očetu v pomoč. Bog ti bo povernil; pa tudi popolnoma odpustke lahko dobiš na dan pristopa k tej bratovšini, in vsako leto enkrat, ako se vredno spoveš, sv. rešnje telo prejmeš, in ob treh praznikih sv. Petra kako cerkev obišiš, in za sv. cerkev moliš.

Razne molitve.

Molitev za sv. čistost.

moj Jezus! tolikokrat slišim, da čistost in sramožljivost je deklet naj večje bogastvo in vsa njih lepota, daj mi, da druge časti in družega veselja ne bom iskala, kakor varovati svojo čistost in sramožljivo živeti. Lepota in mladost zgine, kakor roža, ki danes v svoji lepoti stoji in zalo cvete, juter pa pade, zvene in se posuši. Tako tudi lepo, nečimerno oblačilo moji slabosti sicer streže, tebi pa, o Gospod! je zoperno, ker le ponižnost ljubiš. In ko bi me ves svet hvalil in častil, ti pa bi ne maral za me, bi bila naj revniši, naj nesrečniši stvar na svetu. Zatorej le tebi dopasti želim, le ti, moj Bog! me rad

imej, drugo naj bo, kakor hoče. Vari me, prelepo te prosim, da ne bom poslušala zapeljivega prilizovanja in se ne dala preslepiti z nobenim posvetnim veseljem in z nobenim praznim obetanjem. Razsveti in poterdi me, da pri tolikih žalostnih in zapeljivih zgledih, ktere okoli sebe vidim, tudi jez ne padem; da ne bom nikoli kaj gledala, govorila ali poslušala, kar je sveti čistosti nasproti in se za dekleta ne spodobi. S tvojo sveto gnado, o moj Jezus! hočem v svojem oblačilu ponižna, v svojem pogledu zderžna, v svojem govorjenju varna biti. — Napuh, prevzetnost, nečimernost ne smejo blizo mene, iz serca se jim odpovem. O moj Jezus! daj mi popolno čistost, da bom vse zapeljevanje in vse skušnjave srečno premagala. Daj mi gnado v skušnjavah, da bom tvojo pričujočnost vseskoz pred očmi imela, in da nikdar tebe ne pozabim. — Pred tvojimi očmi me nobena noč in tema ne skrije, ti veš moje najskrivniše misli in želje. Ko bi moji grehi pred ljudmi tudi skriti ostali, vendar tvoji pravični sodbi in strašnemu peklu bi ne mogla oditi. Moja hudobija bi enkrat gotovo na dan prišla, in moje

kratko nagnusno veselje bi se v grenke solze in večni jok spremenilo.

O moj Bog in Gospod! obudi v moji duši veliko sovraštvo do vsega, kar čistost omadežuje, da bo moje serce in moje telo zmiraj čisto in sramožljivo ostalo, da bom vse svoje ude in moči do smerti brez madeža ohranila, in ko enkrat umerjem, svojo čisto dušo v tvoje svete roke izročila. — Daj mi, da bom spoznala žalostni konec in nezmerni brezen, v kterega gerda nečistost človeka verže, in iz kterega se nobeden več ne izkoplje.

O Jezus! daj mi gnado, da bom večkrat premišljevala, kaj bo enkrat z menoj — kaj bom imela od vsega tega, kar mi svet zdaj ponuja in obeta. Daj mi gnado, da si večkrat v spomin pokličem tiste strašne kraje, kjer nečiste duše vekomej terpijo, kjer jih červ grize noč in dan, kjer jih grešna vest skli in peče, da nobeden ogenj tako. Oh, kaj vendar bo počela nečista duša doli v večnem plemenu, ko se bo spomnila svojega življenja! „Oh“, bo zdihovala v eno mero, „kaj sem mislila, da sem tako živevala! Oh, kaj sem storila! kaj sem zgu-

bila! Oh, kje ze najdem! in na vse večne čase! brez odrešenja! brez polajšanja! brez upanja! — Oh! in vsega tega sem si sama kriva! Jojmene! Jojmene!“ — Tresem se in omedlujem, ko se spomnim svoje slabosti, in se spomnim, kako lahko bi tudi jez v ravno tako nesrečo prišla, v kakoršno toliko deklet pride.

Obljube vedne čistosti zdaj še ne storim, vendar terdno sklenem, vse storiti, da predrago rožo svete čistosti ohranim, in se skerbno ogibati vsega, kar je za me nevarnega. Da se pa jez slaba stvar od hudobnežev pretantati ne dam, mi stoj ti, ljubeznjivi Jezus! na strani; daj mi gnado, da se bom vsim skušnjavam serčno vstavljala, in da se v nobeno slabo priložnost ne podam. — Preljubi Jezus! ponižno te prosim, pomagaj mi, da svojo čistost do konca ohranim, in da zmiraj tvoja ljuba nevesta ostanem. O Jezus, moj preljubeznjivi ženin! le tebi želim dopasti, le tebi služiti, le tebe čez vse ljubiti. O moj Jezus! če le tebe imam, vse imam; če pa tebe nimam, clo nič nimam.

O Marija, brez madeža spočeta, roža in lepota vsih devic! tebe si izvolim v zgled svojega zadržanja in za svojo tovaršico vse dni svojega življenja. Pomagaj mi, da tvojo sveto čistost zvesto posnemam, da sramožljivost ohranim in pridem tudi jez med tiste izvoljene, ki tam v nebesih jagnje božje spremljajo, in prepevajo tisto sveto, novo pesem, katero le device znajo in zastopijo. — Oh Jezus, moj Jezus! usliši me. Amen.

Molitev za ljubezen do deviške sramožljivosti.

O moj Jezus! solze me polijejo, ko slišim od Marijne sramožljivosti, da drugzega spola ni poznala in se je clo angelja prestrašila. O lepo te prosim, daj tudi meni to prelepo rožo svete sramožljivosti, da se bom vsakega slabega znanja skerbno ogibala, svoje počutke pridno zatirala, svoje truplo varno prikrivala, svoje ude v časti imela, in se sama in vpričo ljudi vselej tako zadržala, kakor se sramožljivi deklici spodobi. O Jezus, prosim, usliši me. Amen.

Molitev za dar sv. ponižnosti.

Jezus! ki si bil krotek in iz serca ponižen; ki si Marijo zavoljo njene svete ponižnosti za svojo mater izvolil; ki si zmiraj učil, da le kdor se ponižuje, bo povišan, in kdor hoče biti naj veči v nebeškem kraljestvu, naj bo tukaj naj manjši — lepo te prosim, daj tudi meni, da ne bom častilakomna, preveč na se deržala in po hvali ljudi hrepenela; da ne bom nikoli na prvo mesto silila, temuč rada na zadnje mesto se usedla; da moje veselje bo, dekla tvoja biti in dekla drugih ljudi. O Jezus, prosim, usliši me! Amen.

Molitev za sveto poterpežljivost.

O moj Jezus, kaj vse si terpel, in kako po krivici si terpel, in vendar nikoli ni jeza tvojega milega obraza skakilila! Prosim te, daj tudi meni, da bom pohlevna, krotka, poterpežljiva in v vsem, kar me zopernega zadene, tvoji sv. volji vdana. Daj mi, da bom prav spoznala gnusobo krivične jeze, da bom serčno se vojskovala in ne prej miru si dala,

dokler postanem tudi jez tiha, mirna in krotka, kakor si ti bil. O Jezus, prosim, usliši me! Amen.

Molitev k svojemu angelju varhu.

O ljubeznjivi prijatelj in zvesti tovarš moj, sveti angelj varh! ki te je Bog za mojega varha postavil, lepo te počastim in ponižno se ti priporočim. Mlada sem še, slaba, nevedna in ne poznam vsih nevarnost, ki dekleta čakajo. Oh, prosim te, bodi moj prijatelj in tovarš tudi za naprej, in varuj me vsih nevarnost na duši in na telesu. Po dnevu me spremljaj, po noči poleg mene stoj in vse skušnjave od mene odbijaj. Ko bi pa vendar tako nesrečna bila, in bi v kako slabo priložnost prišla, oh napolni me s svetim strahom, da bom o pravem času bežala in nedolžnost svojo otela. Posebno pa na zadnjo uro, ko bo smertna sapa po meni letela, mi na strani stoj, in pelji mojo dušo kje v sveti raj. Amen.

Molitev k sv. Jožefu.

O sveti Jožef! ki si bil mož po božjem sercu, si bil ženin prečiste de-

vice Marije in varh mojega Gospoda Jezusa Kristusa: bodi tudi moj varh na nevarnem potu mojega življenja, da čista ostanem na duši in na telesu. Priporoči me Jezusu, priporoči me Marii vselej devici, in ne dopusti, da bi belo oblačilo kerstne nedolžnosti ogerdila ali raztergala. Posebno pa te prelepo prosim, da na zadnjo uro z Jezusom in Marijo k meni prideš, in mojo dušo v večno veselje sprejmeš. Amen.

Molitev k svoji patroni.

Bodi mi počešena, moja patrona, sveta I., ki si mi bila pri sv. kerstu za varhinjo dana. Prosim te, vzemi me za svojo rejenko, peljaj me po tisti stezi, po kateri si ti hodila, in sprosi mi gnado, da zvesto spolnujem vse, kar sem pri sv. kerstu obljubila, da zmiraj sramožljivo, čisto in sveto živim, in kolikorkrat bom v kako nevarnost prišla, stopi k meni, in reši in brani me, da se ne bom kaj pregrešila. Sprosi mi gnado, da bom enkrat s teboj v nebesih ljubega Jezusa gledala in vživala. Amen.

Molitev k sv. Barbari.

O čista nevesta Jezusova, devica in marternica, sveta Barbara! Kako pri-serčno si ti Jezusa ljubila! Nisi se bala ne terpljenja ne smerti, in rada si umerla iz ljubezni do sv. čistosti in do svojega nebeškega ženina. Prosim te, sprosi tudi meni veliko ljubezen do Jezusa v življenju in v smerti, sprosi mi srečno zadnjo uro. Sprosi mi gnado, da ne umerjem brez svetih zakramentov, ampak da prej ko se loči moja duša od tega sveta, vredno prejmem sv. rešnje telo, in da tudi nad menoj se bodo dopolnile Jezusove lju-beznjive besede: Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Kdor bo od tega kruha jedel, bo večno živel. Amen.

Molitev pri zbiranju stana.

Moj Jezus! ti poznaš moje serce in dobro veš, da mi ni za svet, ne za njegovo veselje — le za mojo dušo mi je, da bi jo zveličala. Rada vse dam, rada pa tudi vse pustim, da bi le moja duša zveličana bila. — O Gospod! povej mi, kaj mi je storiti? pokaži mi stan,

kterega si mi odločil, v katerem bi naj ložej tebi služila. Razsveti mojo slabo pamet in vodi me, da ne bom po svojem mesenem nagnjenju stana si zbirala; razsveti pa tudi mojega spovednika in moje starše, da mi bodo prav svetovali; da bom to storila, kar je tvoja sv. volja, kar je tebi v čast in meni v zveličanje. Amen.

Molitev za postni čas.

Hvala, večna hvala ti bodi, moj Jezus! da sem dočakala svetih postnih dni — oh da bi jih le v svoje zveličanje obernila. Sklenem in obljubim, da se bom ogibala, kolikor bo mogoče, posvetnega hrupa in veselja, in se bom ponižno oblačila; sklenem, da se bom po tvojem zgledu pokorila s postom, z zatajevanjem, z molitvijo in s svetim preišljevanjem. Vsak dan bom ogledovala tvoje kervave in globoke rane, in se bom ozirala na visoki križ, na katerem si v neznanih bolečinah namesti mene umrl. O Jezus! ali smem jez grešnica blizu tebe? Ponižno ti poljubim roke, ktere so proti mene razpete, poljubim ti noge,

s katerimi si me iskal, poljubim ti tvojo prebodeno stran; s katero si mi svojo ljubezen pokazal. Molim te, o Jezus! in častim: ti si moj Bog in Odrešenik — v tvoje petere rane izročim svojo dušo. Amen.

Molitev pred božjim grobom.

O moj Zveličar Jezus Kristus! s ponižnim in pobožnim srcem tukaj klečim in ti hvalo dajem za neizrečeno ljubezen, katero si od jaslí do groba meni skazal. Ti si me tako ljubil, da si voljno in rad vse preterpel, in si strašno smert na križu storil, da le jez grešnica živim. O Jezus, koliko si za me storil, koliko si za moje odrešenje terpel! Oh, kako se ti zamorem po vrednosti zahvaliti za vse tvoje dobrote, ktere si mi od prvega začetka svojega svetega življenja do svojega groba skazal? Jez ne vem nobene boljše zahvale, kakor: po tvojih stopinjah hočem hoditi in tvoj sv. zgled posnemati. Ja, moj Jezus! tudi jez hočem s teboj umreti, in se v tvoj grob položiti, da bom s teboj tudi vstala. Umreti hočem sama sebi, zapeljivemu svetu in vsim grehom,

da bom vstala k pobožnemu tebi dopadljivemu življenju. O Jezus! vzemi me v svoj grob, da bom vse v njem pustila, kar me pred teboj omadežuje, da bom očišena s teboj iz groba vstala. V tvoj grob položim vso svojo pregreho: svoj napuh, svojo nepoterpežljivost in jezo, svojo mlačnost v službi božji, svoje hudobne misli in besede, svoje pregrešno djanje in vse počutke svojega slabega života, da bom posihmal le tvojega britkega terpljenja in tvoje grenke smerti se spominjala, in greh čedalje bolj sovražila, ker si ti le zavoljo greha toliko terpeti moral. O Jezus, moj Odrešenik! v tvoj grob položim svojo dušo in svoje telo; odvzemi, kar je pregrešnega; poterdi, kar je slabega; zaceli, kar je ranjenega; očisti, kar je omadežovanega: da bom vsa prerojena iz groba svojih grehov vstala, in s tvojo gnado tebi vedno čast in hvalo pela. O moj Jezus, naj boljši prijatelj moje duše! ker te zdaj v tem presvetem zakramentu molim, prosim te ponižno, poterdi me s svojo gnado v tem mojem terdnem naprejevzetju. Poterdi me v živi veri, v terdnem zaupanju in v goreči ljubezni, da bom ovenčana

s temi čednostmi k tebi v nebesa prišla, kjer bom večno gledala, kar zdaj verujem, upam in ljubim — tebe, o Jezus! svojega Gospoda in Boga. Amen.

Molitev za družbine tovaršice.

Spodobi se, moj Jezus! ker za druge molim, da prosim še posebej za svoje družbine tovaršice, ki so z menoj vred se zavezale, čisto in sramožljivo živeti in za svojo nedolžnost posebno skerb imeti. Milostno se ozri na naše lepo in sveto društvo, in skaži nam obilno svojo gnado, da se vsega, kar je zoper sv. čistost, skerbno varujemo, svoje serce in svoje truplo čisto ohranimo, po dekliško živimo in tebe čez vse ljubimo.

O kako srečna sem vendar, ker sem sklenjena s toliko pobožnimi dekletami, in sem deležna vsih njih molitev in zasluženj. O moj Jezus! ko jih vidim tukaj v cerkvi, kako molijo; ko jih vidim pri božji mizi, kako so v tebe vse zamišljene, me je sram, da sem jez. tako mlačna, tako raztresena. Ali ker vem, da tudi za me molijo, imam upanje, da njih gorečnost bo nadomestila mojo mer-

zloto, mojo pomankljivost. Razlij tedaj, o Gospod! svojega svetega Duha čez nas vse, da ker smo tukaj združene, bomo združene tudi v nebesih v tvojem naročju se veselile vekomaj. Amen.

Molitev za boleno družnico.

O Gospod Jezus! oglej se na mojo tovaršico, ki je bolena in jo hudo ima. Prosim te, če je tvoja sv. volja, daj ji spet ljubo zdravje; naj ji ta bolezen ne bode k smerti, temuč tebi v čast in nji v lepšo krono. Daj ji gnado, da bo v svoji boleznii voljna in tebi vdana; daj vsim, ki ji strežejo, da ji bodo v ljubezni stregli; daj pa tudi meni, da se bom večkrat spomnila, da smert neprenehoma kosi, in tudi mlade rože pod njeno koso padajo. O Jezus, prosim te, usliši me. Amen.

Molitev za rajno družnico.

Jezus! prosim te za svojo družbino sestro, ki je v tvoji gnadi umerla in zdaj v hladnem grobu počiva. Prosim, odpusti ji milostno, če ima kak dolg še

plačati; očisti jo, če ima kak madež še nad seboj, in pusti jo priti pred svoje sveto obličje, v versto svetih devic, s katerimi združena bo tebi, svojemu ženinu veselo pesem pela na večne čase. Amen.

Molitev za svojega spovednika.

Jezus Kristus! ki si nam mašnike za svoje namestnike dal, da nam v tvojem imenu grehe odpušajo, ponižno te prosim, ozri se milostljivo na svojega služabnika, ki so moj spovednik, in razsveti in napolni jih z darovi svojega sv. Duha, da bojo grešni stan moje duše prav na tanko spoznali, in mi vselej take nauke dajali, da bom zmiraj po pravem potu hodila in od dne do dne čistejša in pobožniša prihajala. Poveri jim tudi ves njih trud, ki ga z menoj imajo, z nebeškim veseljem — meni pa daj, da jih bom rada ubogala, se njih sodbi vseskoz voljno podverгла, vse njih nauke globoko v serce si zapisala, in stanovitno po njih živela. Amen.

Molitev za žive starše.

O Bog! ki hočeš, da naj svoje starše spoštujem, in si mi za to časno in večno srečo obljubil, lepo te prosim, usmili se mojega ljubega očeta, moje ljube matere. Daj mi gnado, da bom rada storila, kar mi rečejo, rada opustila, kar mi prepovedujejo — da jih ne bom žalila in jim težkega serca delala. Požegnaj jih in poverni jim na duši in na telesu vse, kar so mi dobrega storili in mi še storijo. Daj jim zdravje in dolgo, srečno življenje, daj jim obilno vsega dobrega, po smerti pa nebeško veselje. Amen.

Molitev za rajne starše.

O Bog! lepo te prosim, usmili se mojega rajnega očeta, moje rajne matere, ki si jih meni vzel in k sebi zaklical. Poverni jim ti vse dobrote, ki so jih meni skazali, in jim jih jez nisem mogla poverniti. Odpusti jim njih grehe, ki so jih morebiti zavoljo mene storili, reši jih iz terpljenja, v katerem se morebiti še čistijo, in vzemi jih k sebi v nebeško veselje. Naj jim sveti večna luč, naj

počivajo v miru. Daj pa tudi meni pravično živeti, srečno umreti, in za njimi k tebi priti v večno veselje, kjer nas nobena smert več ločila ne bo. Amen.

Molitev zoper skušnjave.

O Marija, prečista devica in moja preljubeznjiva mati! oglej se na revno siroto, ki pod tvojo brambo in varstvo zoper grehe in skušnjave pribežim. Darujem ti svoje oči in ušesa, svoj jezik, svoje roke in serce, da jih vsakega greha obvaruješ. Pomagaj mi, o mati milosti, da nikdar Jezusa, tvojega sina in svojega Boga ne razžalim. V skušnjavi hočem vselej k tebi zdihovati in klicati: Prečista devica! v skušnjavi sem, pomagaj mi; vsa sem Jezusova in Marijna, kterima sem se na vekomaj darovala. (Zdaj moli tri češenemarije.)

Po svojem svetem devištvu mi očisti, o prečista devica Marija! serce, telo in dušo — v imenu Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha. Amen.

Molitev v čast Kristusovega terpljenja.

O ljubeznjivi Gospod Bog Jezus Kristus! ki si v odrešenje sveta iz ne-

skončne ljubezni do človeškega roda hotel biti rojen, obrezan, od Judov zaveržen, od Judeža s kuševanjem izdan, z vervmi zvezan, kakor nedolžno jagnje k smerti peljan, in pred nevredne obličja Anaza, Kajfeža, Pilatuža in Herodeža nespodobno postavljen, od krivih pričtožen, neusmiljeno gajžlan, zaničevan, zapljuvan, s ternjem kronan, za uho udarjen, s terstom tolčen, čez oči zavezan, oblačil obropan, z žreblji na križ pribit, s križem na kviško povzdignjen, med razbojnike postavljen, z žolčem in jesihom napajan, in s sulico preboden biti. O Gospod! po tih svojih presvetih martrah in tem terpljenju si me odrešil, ktere sem si jez zaslužila, ne ti; pa iz ljubezni do mene si jih ti prestal. — Jez nevredna grešnica počastim tvoje sveto terpljenje z naj večo pobožnostjo in zahvalo. S svojim sv. križem, s svojo bitko smertjo in s svojim nedolžnim sercem, ki je bilo iz ljubezni do nas prebodeno, obvaruj me peklenskih kazeng, in stori dobrotljivo, da tudi mene pripelješ, kamor si pripeljal spokornega razbojnika, ki je bil križan na tvoji desni strani. Ki živiš in kraljuješ z Očetom in sv. Duhom na vekomej. Amen.

Molitev za Marijne praznike.

O Marija, čista in neomadežovana devica, mati našega Zveličarja! Ti si kraljica nebes in zemlje, upanje v vsakem upanju, naša pomočnica, polna časti, polna čednost in gnad. Čez vse si, kar nebesa obsežejo. Svetloba te obdaja, lepša kakor sončna luč. — Ti si bila edino zaupanje naših očakov, slava prerokov, hvala apostolov, krona vsih devic in svetnikov. Ti si tista mladika Jese, ktera je naj lepšo cvetlico obrodila. Ta cvetlica je tvoj Sin, ki je Bog in človek; in ti, ki si njegova mati, si tudi devica — devica pred rojstvom, v rojstvu, po rojstvu svojega božjega Sina, vselej neomadežovana, vselej čista. — O deviška mati! ti si zaupanje grešnikov, pribežališe revnih, zdravje bolnikov, tolažba žalostnih, ti si veselje vsih pobožnih deklet. Vzemi mene in moje tovaršice pod perute svoje materne ljubezni; usmili se nas! V grehu in velikih revšinah kopernimo, pomagaj nam, in bodi naša ljuba mati! V tebe zaupamo, o milosti polna devica! s solznimi očmi te prosimo, prosi za nas, da nas tvoj Sin ne zaverže zavoljo naše mlačnosti, kakor nespametne device, temuč

nas za svoje ljube neveste spozna in vzame. Oh, naša srednica, naša pomočnica! spravi nas s svojim Sinom, priporoči nas svojemu Sinu, in postavi nas enkrat pred svojega Sina, da se ž njim in s teboj veselimo. Amen.

Molitev za varstvo Marije.

Presveta devica in božja porodnica! jez I., ako ravno nevredna v število tvojih služabnic vzeta biti, vendar polna zaupanja v tvojo preveliko milost in usmiljenost danes vpricho svojega angela in vsih svetnikov nebeških tebe za svojo pomočnico in preljubo mater izvolim. Terdno sklenem, ti zvesto in pokorno služiti, in te vseskoz in vselej kakor dobra hči častiti. Prizadevati si pa tudi hočem, kolikor mi bo mogoče, da te bodo tudi drugi spodobno častili. Zato, o preljubeznjiva mati! pri presveti kervi tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa te ponižno prosim, da me vzemeš v število svojih služabnic in otrok, in mi sprosiš od Boga gnado, da se v mislih, besedah in delih vedno čisto, sramožljivo, in sploh tako zaderžim, da Bogu in tebi

vsa dopadem, in se enkrat s srečno smertjo iz tega življenja ločim. Amen.

Molitev za srečno zadnjo uro.

O ljubeznjiva in od vekomej izvohljena devica, mati Jezusova, Marija! prosim te po tisti tvoji in tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa britkosti in grenkosti, ki sta jo vidva imela, ti pod križem, on pa na svetem križu; da mi na pomoč prideš, ko se bo moja uboga duša od telesa jela ločiti, da jo v svoje milostljive roke sprejmeš, in svojemu ljubeznjivemu Sinu Jezusu Kristusu izročiš. Ponižno prosim in iz globočine svojega serca zdihujem: Ne zapusti me, Marija! ne v življenju, ne v smerti. Ne zapusti me, Marija! ko bom od vsega sveta zapušena na smertni postelji ležala. Ne zapusti me, Marija! ko bo smertni pot me oblival. Ne zapusti me, Marija! ko bodo peklenški sovražniki me obdajali in si prizadevali, me v obupnost pripraviti. Ne zapusti me, Marija! ko moj jezik ne bo mogel več presvetih besedi: „Jezus, Marija, Jožef“ izreči. Ne zapusti me, Marija! ko svojih slabih rok ne bom

mogla več k tebi na pomoč stegovati. Ne zapusti me, Marija! ko moje uderte oči ne bodo mogle tvoje svete podobe gledati. Ne zapusti me, Marija! ko mi bo grenka smert serce utergala. Ne zapusti me, Marija! ko se bo moja uboga duša od trupla ločila. Ne zapusti me, Marija! ko se bo moja uboga duša polna straha in trepeta pred ojštega sodnika ustavila. — Ne zapusti me, Marija! in z Jezusom in s sv. Jožefom pridi mi na pomoč ob moji zadnji uri, in sprosi mi srečno smert. Amen.

Duhovni testament.

Ne odlagaj ga narediti, in pogosto ga preglej —
če ne večkrat, vsaj enkrat v tednu.

Ker sem rahla in se moja smertna ura vedno bliža, sem sklenila, danes ko se še popolnoma zavem, svoje misli odkriti in zapisati, in pričujem v imenu presv. trojice, da to je moje poslednjo sporočilo — moj testament, ki velja od danes za naprej, velja v smerti in po smerti, in se ima vse na tanko in zvesto spolniti.

1. Svojo dušo in svoje telo, svoje zdravje in življenje, svoj um in spomin, svojo voljo in svoje serce, in vse, kar imam, izročim Jezusu. On je moj gospod, on je moje veselje, moje bogastvo, moja čast in moje vse — zdaj in za vselej. Njegova sem živa, njegova sem mrtva.

2. Vse, kar je Bog razodel in sv. katoliška cerkev uči, verujem in za resderžim, in dala bi raj kri in življenje, kakor zatajila le eno resnico svete vere. Ko bi pa se primerilo, da bi ob pamet šla, ali bi huda bolezen ali satan peklenški me motil, in bi kaj mislila, govorila ali storila zoper sv. vero, povem zdaj vsim in odkrijem, da kaj takega bi ne bila resnica moja, ne bila bi moja volja — torej bi tudi nič ne veljalo, ne pred Bogom, ne pred ljudmi.

3. Vse svoje grehe, kar sem jih storila ves čas svojega življenja; rada ali nerada, sama ali z drugimi, skrivno ali očitno, ali se jih zavem ali ne zavem, prekličem in obžalujem iz globočine svojega serca, in prosim mojega Boga in Odrešenika, da naj jih mi milostno odpusti. Obljubim pa tudi pri Bogu in pri nebesih, da hočem z gnado božjo

grehu popolnoma odmreti, in iz serca rada se podveržem vsakej pokori, katero mi je moj Oče nebeški odločil ali namenil.

4. Vsim, ki so me kdaj v mojem življenju razžalili, iz serca odpustim in prijazno jim roko podam; prosi pa tudi vse, ktere sem jez kdaj razžalila, ali jim kako krivico storila ali pohujšanje dala, da mi odpustijo.

5. Svoje družbine tovaršice, svojo žlahto in vse, ki so mi kterikrat kaj dobrega storili, izročim v naročje Marije, moje nebeške matere, naj jim bode ona zvesta varhinja in pomočnica — zdaj in v smertni uri.

6. Kakor sem zmiraj želela in prosila, želim tudi zdaj in bom želela, dokler bo kaka žilica v meni tripala, da bi umerla v gnadi božji, v naročju Jezusa in Marije; da bi se, napreden mi serce zastane, še spovedala, presv. rešnje telo prejela in v sv. olje dana bila. Želim deležna postati vsih svetih maš, prošenj in molitev, ki se do sodnega dneva opravljale bodo, in vsih ssv. odpustkov, ktere cerkev umirajočim daje.

Za priče te moje zadnje volje naprosim tebe, prečista devica Marija! tebe

moja ljuba patrona, sveta I! in tebe, moj desni angelj varh! Vam se priporočim, vi skerbite, da to moje sporočilo se bo zvesto in popolno spolnilo; in v znamenje, da ta moja poslednja volja ni prisiljena, ampak prosta in vesela, se podpišem z lastno roko

I. I.

naj nevredniša stvar božja.

Popotni žegen.

Če kamo greš, pokropi se z žegnano vodo, in se pokrižaj, rekoč:

Žegnaj me, vsegamogočni Bog! in mi daj svojega svetega angela za vodnika in tovarša, da zdrava in srečna pridem, kamor je božja volja. V imenu Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha. Amen.

Molitev za verne duše.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, da milostljivo odpušenje, ki so ga vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Ki

živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstnosti sv. Duha, Bog na vekomej. Amen.

Poslednji dan.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja bo se v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
Kedar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kedar bode stvar ož'vela,
K božjemu sodniku h'tela.

Bukve bodo prinesene,
Dela brala boš storjene,
Dobre vse, in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se vsedel,
Vse, karkolj je kdo naredil,
Celi svet bo tistkrat zvedil.

Reva, kam se čem podati?
 Kje prijatla tam iskati?
 Komej dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
 Rešiš svoje brez vrednosti,
 Reši v moji me slabosti!

Spomni se, o Jezus mili!
 Da so za me te vmorili,
 Prosim, tisti dan se usmili!

Truden hotel si hoditi,
 Samo svojo kri preliti;
 Daj k zveličanju to biti.

Daj te 'meti pomočnika,
 Svojih duš odrešenika,
 Preden vid'mo te sodnika.

Kriva sem, sama spričujem,
 Sama pred s'bo se sramujem,
 Pa zanesi, Bog! zdihujem.

Rane grešnice zacelil,
 Tolovaja si zveselil;
 Meni upanje dodelil.

Nisem vredna odpušanja;
 Vendar, Bog pomiljevanja!
 Vari v ogenj me jokanja.

Med ovce me den' ovčico,
Reši zmed kozlov srotico,
In pokliči na desnico.

Ko zaveržene, preklete
Pehnil v ogenj boš ujete,
Deni me takrat med svete.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno
Dušo glej pobito, revno,
Skerbi za me stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polen straha,
Ko bo človek ustal iz praha!

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog! umije!

Daj jim Jezus, naš pastir,
Večni pokoj, večni mir! Amen.

Nauki in molitve za bolnice.

Dekleta! vaša posebna dolžnost je, obiskovati tovaršice in prijateljice svoje, če zbolijo, in streči jim po svoji moči. Če imate kaj jim prinesiti, kar nimajo, post. belega kruha, suhih češpelj ali sliv, ali kako jabelko, toliko lepše za vas. Če ima ktera kako nalezljivo bolezen, post. legar ali grižo, ne usedite se preblizo, ne v nje sapo; ampak k zglavju tako, da v znožje gledate, da tudi ve boleznih ne nalezete. Če je ktera na persih bolena, ne izprašujte jo predolgo, ker veliko govoriti ji lahko škoduje; boljše je, da ji ve kaj poveste ali iz bukev berete ali molite — vendar predolgo brati ali prehitro moliti, bi tudi prav ne bilo.

Če pa morebiti ti sama bolehati začneš, je pervo, da jenjaš od težkega dela, da po malem ješ in piješ, dokler bolezní ne poznaš. Ne vživaj mastnih, težko prekuhljivih jedi, in zderži se vina, ker vino je za bolene večdel škodljivo, in naj bolj zdrava pijača je dobra voda. Če greš k zdravniku, ne hodi sama; nektera že je šla, je telesno zdravje dobila, pa nje duša, nje nedolžnost je umerla. — Daj se kmalo previditi, če tudi nevarnost ni še tako velika; zakaj bolezen včasih hitro raste, in te utegne tako oslabiti, da se ne boš več zavedla. Če pa bolezen delj časa terpi, je dobro in modro, se večkrat spovedati.

K svoji postelji obesi kako podobo Marije prečiste device, in rada se oziraj na njo, ki je tvoja ljubeznjiva mati, in te gotovo ne bo zapustila, če boš prav serčno zaupanje imela do nje. Oskerbi si tudi kak križec, in večkrat ga pritisni na svoje serce in usta, in reči: „*O moj Jezus! rada terpim iz ljubezni do tebe — odpusti mi moje grehe*“.

Če bolnica umirati začne, pokrižaj jo večkrat na čelu, očeh, ustih in persih z znamnjem sv. križa, in reci: „*Jezus Nazarenski, reši jo zavoljo svojega imena!*“

— Pokropi jo z žegnano vodo, derži ji pred očmi podobo križanega Jezusa, in stori ž njo križ čez njo, rekoč: *Žegnaj te Bog † Oče, ki te je ustvaril! Žegnaj te Bog † Sin, ki te je odrešil! Žegnaj te Bog † sv. Duh, ki te je posvetil!*“ Daj ji večkrat britko martro kušniti, in opomni jo, da naj se popolnoma njemu izroči; opomni jo tudi, da dekleta križovske bratovšine ob smertni uri dobijo popolnoma odpustek.

Ko se smert bliža, umirajoči luč prižgi, poklekni in moli litanije in cerkvene molitve za umirajoče. Ko že pojema, ji sladko ime „Jezus“ in druge zdihljeje tako dolgo izrekuj, dokler ne sklene. Po smerti moli: „Pridite na pomoč“ itd.

Molitev bolene dekline k nebeškemu Očetu.

Dobrotljivi moj Oče nebeški! ti si me po svoji božji previdnosti s to boleznijo obiskal, zato ko me ljubiš in mi priložnost dati hočeš, da bi kaj več za nebesa prislužiti zamogla. Zdaj tukaj ležim z boleznijo in s slabostmi obdana, in nobenega ni, da bi mi pomagati zamogel, kakor ti sam. — Gospod! spoznam, da si zmiraj dober in usmiljen; spoznam, da

sem s svojimi grehi vse hujše kazni zaslužila, kakor mi jih tukaj nalagaš. Zato hočem s tvojo gnado in pomočjo terpljenje in bolezen, katero si mi ti zdaj poslal, s poterpežljivostjo prestati, da bom tvojo božjo čast povišala, za svoje velike grehe ti nekoliko zadostila, in časne kazni, ktere bi imela za svoje grehe v vicah terpeti, že tukaj nekoliko dostala.

O moj nebeški Oče! če je pa tvoja volja, če je tebi k časti, moji duši pa k zveličanju, da spet ozdravim, te pa ponižno prosim, vzemi to terpljenje, to bolezen od mene; pa ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi. Ti si moj naj boljši zdravnik, le ti me zamo-reš ozdraviti. O Gospod! pridi tedej in ozdravi me, če je tvoja sveta volja. Jez sicer nisem vredna, da bi ti k meni prišel; pa zapovej moji boleznì le z eno besedo, in prec me bo zapustila.

O Gospod! ljubi moj Oče nebeški! ti si moja edina pomoč, k tebi kličem v svojih nadlogah, k tebi zdihujem v svojih težavah, k tebi pribežim v svoji boleznì; vzemi me v svojo sveto gnado, in odpusti mi milostljivo vse moje grehe, s kterimi sem te tolikokrat v svojem živ-

ljenju razžalila — vzemi kelih terpljenja, če je tvoja volja. Če pa hočeš, da še dalej terpim ali še clo umerjem, naj se zgodi, kakor je tebi dopadljivo; le samo to te prosim, daj mi pravo keršansko poterpežljivost, da bom vse voljno prestala; daj mi stanovitnost do konca, da ne omagam, ampak da tudi v težavah in v terpljenju tebi vselej zvesta ostanem; daj mi zadnjič po Jezusovem zasluženju gnado, da se srečno ločim iz tega sveta, da v tvoji sveti gnadi umerjem, in tamkaj pri tebi na večno živim. Amen.

Molitev k materi božji.

O presladka devica Marija, moja preljubeznjiva mati in priprošnjica! s pri-serčno ljubeznijo te objamem, in z otročjim zaupanjem te poljubim. O preljuba mati! stoj mi posebno zdaj v bolezni in na mojo zadnjo uro na strani, in ne zapusti me. Prosi za me svojega ljubega Sina; in zadobi mi odpušenje mojih grehov. Oberni k meni svoje milostljive oči, in pokaži mi Jezusa, žegnani sad svojega telesa. O dobrotljiva, o usmiljena, o sladka devica Marija, prosi za me!

Kratki zdihljeji umirajočih.

O moj Bog! molim te — verujem v te — zaupam v te — ljubim te.

O moj Jezus! tebe samega želim ljubiti — tebi samemu želim dopasti.

O moj Jezus! ti si moj Bog in moje vse!

O Jezus! ti si se za me vsega dal, tudi jez se tebi vso dam.

O Jezus! iz serca mi je žal, da sem te tolikokrat razžalila. — Oh, odpusti mi moje grehe!

O Jezus! Sin Davidov, usmili se mene!

O Jezus! bodi moj Jezus! moj zveličar — reši me od večnega pogubljenja, in dodeli mi večno življenje.

O moj Jezus! tebi živim, tebi umerjem — tvoja hočem biti živa in mrtva — tvoja naj bom tukaj na tem svetu, in tam v večnosti!

O Jezus, Marija in sv. Jožef! vam izročim svojo dušo!

O Jezus! o Jezus! v tvoje sv. rane izročim svojo ubogo dušo! — O Jezus! sprejmi jo! vzemi jo k sebi!

O Jezus! pridi in reši me! — O Jezus! pridi in pomagaj mi! — O Jezus! pelji me v nebesa!

Umreti hočem, o Jezus! v pokoro za svoje grehe. — Umreti hočem, o Jezus! ker si ti za me umerl. — Umreti hočem, o Jezus! da tebe vidim in te večno ljubim.

O Marija, mati Jezusova! prosi za me. — O Marija! pokaži, da si moja mati. — O Marija, sladka devica! ne zapusti svoje hčere, v naj večji sili! — O Marija, moja ljubeznjiva mati, pomagaj mi — o Marija! pomagaj mi.

O moj angelj varh! ne zapusti me — bodi moj varh in moj pomočnik v moji zadnji uri!

O sv. Mihael! pridi mi na pomoč v moji zadnji vojski — brani mojo dušo pred peklenkim sovražnikom.

O sv. Barbara in sv. Jožef! prosita za me, da se v gnadi božji od tega sveta ločim.

Vsi svetniki in svetnice božje! prosite za me — da pride moja duša v vašo sveto družnjo.

O Jezus! moj Jezus! vzemi mojo ubogo duso v svoje sv. roke! — O Je-

zus! moj Jezus! v tvoje sv. rane priporočim svojo ubogo dušo, ktero ti kličeš iz tega sveta. — O Jezus! v tvoje roke izročim svojo dušo, zdaj in na vekomaj.

Jezus, Marija in Jožef! vaša sem živa — Jezus, Marija in Jožef! vaša sem mertva — Jezus! Jezus!

Litanije za umirajoče.

Gospod, usmili se!

Kristus, usmili se!

Gospod, usmili se!

Sveta Marija,
Sv. mati božja,
Sv. devic devica,

} prosi za njo!

Vsi sv. angelji in arhangelji, prosite za njo!

Sv. Abel,
Vsa družba pravičnih,
Sv. Abraham,
Sv. Janez kerstnik,
Sv. Jožef,

} prosi za njo!

Vsi sv. očaki in preroki, prosite za njo!

Sv. Peter,
Sv. Pavl,

} prosi za njo!

- Sv. Andrej, }
 Sv. Janez, } prosi za njo!
 Vsi ssv. apostoli in evangelisti, }
 Vsi ssv. učenci Gospodovi, } za njo!
 Vsi ssv. nedolžni otroci, } prosite
 Sv. Štefan, }
 Sv. Lavrenc, } prosi za njo!
 Vsi ssv. marterniki, prosite za njo!
 Sv. Silvester, }
 Sv. Gregor, } prosi za njo!
 Sv. Avguštin, }
 Vsi ssv. škofi in spoznovavci, prosite za
 njo!
 Sv. Benedikt, }
 Sv. Frančišek, } prosi za njo!
 Vsi ssv. mnihi in pušavniki, prosite za njo!
 Sv. Marija Magdalena, }
 Sv. Lucija, }
 Sv. Barbara, } prosi za njo!
 Sv. Katarina, }
 Vse ssv. device in vdove, } prosite
 Vsi svetniki in svetnice božje, } za njo!
Bodi milostljiv, zanesi ji, o Gospod!
 Bodi milostljiv, odreši jo, o Gospod!
 Svoje jeze, }
 Nesrečne smerti, } reši jo, o Gospod!
 Vsega hudega, }

Skušnjav hudobnega duha,
 Oblasti hudičeve,
 Večnega pogubljenja,
 Skozi svoje sveto rojstvo,
 Skozi svoj sv. križ in terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje častitljivo vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi gnado troštarja sv. Duha,
 Na dan sodbe,

Mi grešniki,

Da se na to umirajočo milostno ozreš,

Da ji vse grehe odpustiš,

Da jo v veri, v zaupanju in v lju-
bezni poterdiš,

Da ji resničnega duha pokore in
pravo grevengo dodeliš,

Da jo pred hudimi misli varuješ,

Da ji v tej nevarnosti pomagaš,

Da jo v zadnji uri s svojo sv. gna-
do ne zapustiš,

Da jo v večno veselje pelješ,

Da nas uslišiš,

O Jezus, Sin božji,

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

reši jo, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

M o l i t e v.

Pojdi, keršanska duša! iz tega sveta, v imenu Boga Očeta, ki te je vstvaril; v imenu Jezusa Kristusa, Sina živega Boga, ki je za te terpel in umerl; v imenu sv. Duha, ki te je posvetil; v imenu nebeške kraljice Marije; v imenu vsih angeljev in arhangeljev; v imenu kerubinov in serafinov; v imenu očakov in prerokov; v imenu ssv. apostolov in evangelistov; v imenu sv. marternikov in spoznovavcov; v imenu ssv. mnihov in pušavnikov; v imenu vsih ssv. devic; v imenu vsih svetnikov in svetnic božjih. — Naj bo danes tvoje prebivališe v miru, in tvoje stanovališe v nebeškem Sionu. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O milostljivi, usmiljeni Bog! ki po svojem obilnem usmiljenju odpušaš grehe njim, ki se spokorijo, in po milem odpušenju odpraviš zadolženje poprejšnih grehov, poglej milostljivo na to svojo služabnico, in usliši nas, ki te priserčno prosimo za odpušenje njenih grehov. Milostljivi Oče! popravi in ponovi v nji vse, kar je po človeški slabosti spride-

nega, ali po hudičevi goljfi spačenega; in ker je tudi ona ud sv. katoliške cerkve, in deležna Kristusovega odrešenja, jo pripelji in pridruži k številu izvoljenih. — Usmili se, Gospod! njenih solz, in ker nima družega zaupanja, kakor v tvojo milost, jo pusti v svoji sv. gnadi pred obličje svoje milosti priti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Priporočevanje duše,

ko se ima ločiti od tega sveta.

Preljuba sestra! priporočim in izročim te Bogu vsegamogočnemu, ker si njegova stvar, da kedar se boš ločila iz tega sveta, se spet verneš k svojemu stvarniku, ki ti je življenje dal. In kedar bo tvoja duša od trupla se ločila, naj ji pride naproti častitljiva devica Marija, in vsi angelji nebeški; naj jo pozdravijo ssv. apostoli, naj jo obdajo ssv. marniki in spoznovavci; naj jo prijazno sprejme vesela truma ssv. devic; naj doseže tvoja duša večni mir in pokoj v naročju ssv. očakov. — Naj se ti prikaže ljubeznjivo in veselo obličje Jezusa Kristusa, in naj te pridruži tem, ki so

okoli njega. Naj bo skrito pred teboj vse, kar je strašnega v temi, kar je grozovitnega v plemenu, in kar bolečine in terpljenje dela. Naj se te ogne peklenški satan s svojimi tovarši. Reci, Gospod! in naj bodo razkropljeni tvoji sovražniki; naj bežijo pred tvojim obličjem, kateri te sovražijo; kakor zgine dim, naj zginejo; kakor se raztopí vosek pri ognju, naj poginejo hudobni pred božjim obličjem, pravični pa naj se vedno pred Bogom veselijo. — Sramota naj obide celo peklenško trumo, in hudobni duhovi naj se ne podstopijo, tvoj prihod v nebesa zadrževati. — Kristus, ki je za te križan bil, naj te reši vsega terpljenja. Kristus, ki je za te umerl, naj te reši večne smerti. Kristus, Sin živega Boga, naj te pelje v veselje svojega raja. Kristus, dobri pastir, naj te spozna za svojo ljubo ovčico, te očisti vsih grehov, in te postavi na svojo desnico med svoje izvoljene, da boš svojega zveličarja od obličja do obličja gledala, in v družnji vsih zveličanih duš vživala sladkost božjega premišljevanja na vekomej. Amen.

M o l i t e v.

Priporočimo ti, o Gospod! to dušo, in te prosimo, o Jezus, zveličar svetá! da to dušo, za katero si terpel in umerl, v svoj nebeški raj vzameš. Spoznaj, Gospod! svojo stvar, ktera ni od drugih bogov stvarjena, ampak od tebe samega, pravega in živega Boga; ker ni nobenega bogá, razun tebe, in nobenega mogočnega, kakor si ti. O Gospod! vzemi to dušo pred svoje božje obličje, in ne pomni njenih nekdanjih pregreh in nerodnost, ki jih je iz naglice ali iz poželjivosti dopernesla. Dasiravno je namreč grešila, vendar ni tajila Očeta in Sina in sv. Duha; temuč je verovala, je po pobožnosti hrepenela, in zvesto molila Boga, ki je vse stvaril.

M o l i t e v,

ko se je duša od sveta že ločila.

Pridite na pomoč, svetniki božji! pridite naproti, angelji Gospodovi! Sprejmite to dušo, peljite jo pred obličje božje, in nesite jo v nebeško prebivališče.

— Jezus Kristus! vzemi jo k sebi ti,
ki si jo iz tega sveta poklical.

Gospod, usliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usliši nas!

Oče naš . . Češena si Marija itd.

Gospod! daj tej duši večni mir in pokoj.
In večna luč naj ji sveti!

Naj počiva v miru. Amen.

M o l i m o .

Tebi, o Gospod Bog! priporočimo
to dušo, da bi zdaj, ko se je ločila iz
svetá, pri tebi v nebeškem kraljestvu ži-
vela; in kar je po človeški slabosti v
svojem življenju grešila, ti po svoji ne-
skončni milosti in dobroti odpusti in iz-
briši. Po Kristusu, Gospodu našem.
Amen.

Terpljenje

**Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu
vseh štirih evangelistov.**

Opomin. Dekleta! če znate brati, blagor vam. Pobožno branje vašo dušo oživlja in vas mladí, kakor juterna rosa rože. Zatorej rade berite, pa ne vse križem, kar vam v roke pride, ker tudi slabih, zapeljivih spisov se ne manjka. Lepšega branja pa vam nimam v roke dati, kakor terpljenje našega Gospoda, našega Zveličarja Jezusa Kristusa. Če ob delavnikih nimate časa, berite saj ob nedeljah. Berite ne iz radovednosti, da bi več vedle ali se štimale s svojim znanjem, temuč s sveto željo, da bi pobožniše postale. Berite počasi in premišljevavno, in obljubim vam, da nekikrat bote mokre oči imele, in če dalej bolj bote svetu odmerle.

Približeval se je praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velika noč. In

Jezus je rekel svojim učencem: „Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan“. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašini ljudstva v dvor velikega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili, bali pa so se ljudstva. Rekli so: „Nikar v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne ustane“. — Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in govoril z velikimi duhovni in s poglavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: „Kaj mi hočete dati, in jez vam ga bom izdal?“ Oni pa, ki so to slišali, so se obveselili, in so mu obljubili trideset srebernikov. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.

Judje so se ljudi bali, Boga pa ne. Jez pa, moj Bog! se le tebe in tvoje zamere bojim; na ljudi pa ne bom gledala, njih hvale ne iskala. Kaj tudi bi pomagalo mi, ko bi me vse hvalilo in častilo, ko bi zlato krono na glavi nosila; ti pa bi ne maral za me?

Za teboj, moj Jezus! so z zvijačo hodili. Vem, da dosti jih je, ki tudi za dekletami z zvijačo hodijo, in jih v svoje zanke lovijo — oh, moj Gospod! na

kolenih te prosim, vari me pred njimi in raztergaj njih nastave, da me ne dobijo v roke.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerem se je moralo zaklati velikonočno jagnje. Tedaj so pristopili učenci k Jezusu in so mu rekli: „Kam hočeš, da gremo, in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje?“ In pošlje dva svojih učencov, Petra in Janeza, in jima je rekel: „Pojdita v mesto, in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. Kje je moja gostivnica, kjer bom velikonočno jagnje s svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam pripravita“. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje.

Jezus! ti si bil daleč od mesta, in vendar si vidil človeka, da nese verč vode; si vidil hišo, v katero gre; si vidil izbe, ki so v hiši; si vidil gospodarja, da je pripravljen, tebe sprejeti — resnično! ti vse vidiš in vse veš. Ti vidiš tudi mene, ko v hlevu živini polagam, ko po vodo grem, ko pomivam, plejem ali žanjem. Oh, da bi pač nikoli ne pozabila tvoje pričujočnosti!

Učenca sta mizo, kjer si ti, moj Jezus! velikonočno jagnje jedel, čedno pogernila — meni v zgled, da tudi moje serce ima biti snažno in čedno, ako te po vrednosti hočem prejeti. Jezus! ti me lahko očistiš — očisti me!

Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajsterimi. In kedar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri apostoli ž njim. In jim je rekel: „Iz serca sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden terpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu“. In je vzel kelih, ter je zahvalil in rekel: „Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od tertnega sadú, dokler božje kraljestvo ne pride“.

Jezus! ti si jedel, ko je ura prišla — le ob odločenem času. Jez pa sem snedenka, jem, ko kaj imam, in sama ne vem, kolikokrat na dan: za to sem pa tudi polna slabih, telesnih občutkov, moja duša pa je vela in brez moči. Oh, Jezus! pomagaj mi, da bom zaterla svojo sladkosnednost.

Vem, moj Jezus! da iz serca želiš, tudi z menoj velikonočno jagnje jesti, in me pogosto k sebi vabiš: ali dosihmal tvojega prijaznega glasa nisem razumila, sem clo redko pri tvoji sv. večerji se znašla, in toliko svetih gnad zamudila. Obljubim, da z naprej ti bom bolj zvesta, raj šla k tvoji mizi, — le poterdi me v mojem sklépu!

In ko so večerjali, vstane od večerje, in dene iz sebe svoje oblačila,

in vzame pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medenico, in začne umivati učencem noge, in brisati s pertom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Šimonu Petru. In Peter mu reče: „Gospod! kaj ti meni noge umivaš?“ Jezus je odgovoril, in mu rekel: „Kar jez delam; ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej“. Peter mu reče: „Ne boš mi umival nog vekomaj ne“. Jezus mu je odgovoril: „Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj“. Šimon Peter mu reče: „Gospod! ne samo nog, ampak tudi roke in glavo“. Jezus mu reče: „Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da noge umije, in je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi“. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal; zato je rekel: „Niste vsi čisti“.

Oh, kakošna ponižnost — Jezus, ti svetnik svetnikov, ti kralj kraljev, se opašeš s pertom, poklekneš na tla, in svojim učencem, vbogim ribcem njih nečedne noge umivaš. Jez pa, taka reva, taka grešnica, sem visokih misli, se rada hvalim, se baham in košatim; oh, kaka prevzetija še je v meni! Jezus, ozdravi me!

Tvojim učencem, Jezus! ni bilo treba družega umiti, kot noge; bili so namreč dobre duše. Meni pa, ki sem taka ostudna stvar, je treba, da me umiješ znotraj in zvonaj, da mi umiješ ne le noge, roke in glavo, temuč tudi dušo in sercé — da bom vsa čista. Oh, umij in očisti me!

Po tem, ko jim je bil noge umil, je vzel svoje oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim je rekel: „Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite, saj sem tudi. Ako sem tedej jez, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Izgled namreč sem vam dal, da ravno takó, kakor sem jez vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično vam povem: Hlapec ni vekši, kakor njegov gospod; poslan ni vekši, kakor tisti, kateri ga je poslal. Ako to veste, blagor vam bo, če bote to storili. Ne rečem od vas vsih, jez vem, ktere sem izvolil. Ali da se dopolni pismo: Kteri z menoj kruh jé, bo vzdignul zoper me svojo peto. — Zdaj vam to povem, preden se zgodi; da kedar se zgodi, verujete, da sem jez. Resnično, resnično vam povem: Kdor sprejme, kterega pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kateri je mene poslal“.

Jezus! vsaka tvoja beseda je duh in življenje. Ti si učenik; uči me, da bom modro živela, se tebe in tvojih naukov zvesto deržala. Ti si gospod, tebi se v službo ponudim, in družega plačila nočem, kakor tebe samega.

Jezus! ti praviš, da veš, ktere si izvolil. Oh! naj bi tudi jez med tvojimi izvoljenimi bila, in Bog ne daj! da bi kterikrat zoper tebe ali zoper tvojo sv. vero kaj zinila — ali da bi deržala s sovražniki tvojimi in s takimi, ki kvasijo zoper sv. čistost in sramozljivost.

In ko je bil Jezus to izrekel, je v duhu žalosten postal, in je pričal in rekel: „Roka mojega izdajavca je z menoj pri mizi. Resnično, resnično vam povem, eden zmed vas me bo izdal, kateri je z menoj“. Učenci so se tedej eden drugega pogledovali pomišljevaje, od kterega da govori. In silno žalostni so začeli sleherni reči: „Gospod! ali sem jez?“ On pa je odgovoril in rekel: „Kteri pomaka z menoj roko v skledo, on me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; toda gorje tistemu človeku, po kterem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek“. Eden pa njegovih učencov, kterega je Jezus ljubil, je slo-nel na Jezusovih persih. Temu je tedej pomignul Šimon Peter, in mu je rekel: „Kdo je, od kterega govori?“ On tedej se nasloni na persi Jezusove in mu reče: „Gospod! kdo je?“ Jezus je tiho odgovoril: „Tisti je, kteremu

bom jez pomočen kruh podal“. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril rekoč: „Učenik! ali sem jez?“ Jezus mu reče: „Ti si rekel“. In je pomočil kruh, in ga dal Judežu Iškarjotu Šimonovemu. In ko je bil Judež grizljej vzel, je šel satan v njega. Jezus mu tedaj reče: „Kar misliš storiti, stori berž“. Nobeden teh pa, kateri so pri mizi bili, ni vedel, čemu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je Judež možno imel, da mu je Jezus rekel: Kupi kar za praznik potrebujemo; ali da bi kaj ubogim dal.

Na Jezusovih persih sloniti, na njegovem sercu počivati ko sv. Janez, oh, kako veselje mora to biti! Ali to drugemu bilo ni dano, kot njemu, ki bil je svojemu deviškemu Gospodu naj bolj podoben. Oh, sveto devištvo! kakšno ceno imaš v božjih očeh. Oh, Jezus! moj Jezus! ti veš, kaj mislim! —

Ko je Judež sv. rešnje telo nevredno zavžil, je šel satan v njega. Oh, groza me obide, če le zmislím na to. — Moj Bog! rajši umreti, kakor nevredno k tvoji sv. mizi iti.

Kedar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh v svoje roke, ter je zahvalil, ga posvetil, razlomil, in podal svojim učencem, in je rekel: „Vzemite in jejte; to je moje telo, ktero je za vas v smert dano“. In je vzel kelih z vinom,

je zahvalil, in jim dal rekoč: „Vzemite in pite iz njega vsi; to je moja kri, kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpušenje grehov. To storite v moj spomin“. — In so pili iz njega vsi.

Jezus! na svojih kolenih te zahvalim za ta nebeški dar, za ta prečudni kruh, ktereга si nam zapustil v tej dolini solz — kaj ti bom povernila za to? Svoje serce ti do čistega dam.

Moja duša! bodi vesela — v tem zakramentu imaš pomoč za vse svoje bolezni, imaš zdravilo za vse svoje rane. Tu imaš studenec žive vode, ki nikoli ne usahne; tu imaš ognjiše, kjer sveti ogenj vselej gori — le ogrevaj se pri njem.

Ko je bil Judež odišel, je Jezus rekel: „Zdaj je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog v njem poveličan, ga bo Bog tudi sam v sebi poveličal; in kmali ga bo poveličal. Otročiči! še malo časa sem pri vas. Me bote iskali, in kakor sem Judom rekel: Kamor jez grem, vi ne morete priti, tudi vam zdaj rečem. Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj. V tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj“. — In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na oljsko goro.

Jezus! slišala sem tvojo zapoved, in jo tudi ubogati hočem. Vari me, da ne bom kake jeze deržala ali kakega sovražtva imela, da ne bom ljudi

slabo sodila ali njih slabosti raznašala — posebno pa do ubogih in bolnikov mi daj mehko in usmiljeno serce!

Brala sem, da Jezus in njegovi učenci so po večerji hvalno pesem zapeli. Moj Jezus! obljubim ti, da bom vselej molila pred jedjó in po jedi, in naj bom zato tudi zasmehovana, tvoja ljubezen mi je ljubši, kakor ljubezen celega svetá.

Šimon Peter mu reče: „Gospod! kam greš?“ Jezus je odgovoril: „Kamor jez grem, zdaj ne moreš za menoj iti; potlej pa pojdeš z menoj“. Peter mu reče: „Zakaj ne morem zdaj za teboj iti?“ Gospod mu je rekel: „Šimon! Šimon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jez pa sem prosil za te, da ne jenja tvoja vera; in ti, kedar se boš nekdanj spreobernal, poterdi svoje brate“. Peter pa mu je rekel: „Gospod! s teboj sem pripravljen v ječo in v smert iti. Svoje življenje postavim za te“. Jezus mu je odgovoril: „Svoje življenje postaviš za me? Resnično, resnično ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj; zakaj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kedar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo“.

Peter mu reče: „Da bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jez vendar ne“. Jezus pa je rekel: Povem ti, Peter! petelin ne bo danes pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš“. On pa je še več govoril: „Ako bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil“. Ravno tako so pa tudi vsi rekli, in gredo vsi žalostni za njim.

Dobro vem, da kakor apostole, satan tudi mene hoče imeti. Kjer more, streže po meni, me slepi, me skuša; kar pa sam ne more. dela po pomagačih svojih, po zapeljivcih, ki kakor jastrobi po meni prežijo. Oh, Jezus! ko bi tebe ne imela, bi se gotovo zgubila — prosim, prosim, varuj me! — naj bom tvoja!

Petru podobna sem tudi jez. Rada veliko govorim, se prederzno zanašam na svojo moč, in se za boljšo držim, kakor so druge. Jezus me ljubeznjivo svari, petelin mi je morebiti že enkrat zapel; ali jez, nóra kakor sem, ga nisem čula. Oh, moja duša! boj se in zapusti danes še tisto slabo priložnost — ko bo petelin drugič zapel, bo lahko že prepozno.

Jezus jih je pa milo tolažil in učil: „Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v Boga, tudi v me verovajte. V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. In ko odidem, in vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sem jez. In jez bom Očeta prosil, in vam bo družega Učenika dal, da pri vas ostane vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. — Jez sem

prava vinska terta, vi mladike. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sem vas jez od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sem vam jez govoril: Hlapec ni veči, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Iz shodnic vas bodo zganjali; ura celo pride, da bo vsak, kteri vas umori, menil, da Bogu službo stori. Žalost, ker od vas grem, in vam to pravim, je napolnila vaše serce. Ali jez vam resnico povem: Za vas je dobro, da jez grem. Zakaj ako ne grem, Tolažnik ne bo k vam prišel; ako pa grem, vam ga bom poslal. Še malo, in me več ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili, ker grem k Očetu. Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil, vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v veselje spreobernila. Spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel. Jez sem svet

premagal, le v me zaupajte, tudi vi ga bote“. Tedaj je postal, oči v nebo vzdignul, in molil za svoje učence, in za vse, kateri bodo po njih verovali. „Oče, sveti Oče!“ je djal, „prosim te, vari jih hudega, da bodo eno, kakor sva midva le eno; naj bodo vsi, ktere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sem jez, da moje veličastvo vidijo“.

O moj Jezus! kaj sem čula? Ti si vinska terta, jez pa sem mladika. Lepše bi mi ne bil mogel pokazati, kaj bo z menoj, če bom tebe zapustila. Posušila se bom, kakor odrezana mladika; posušilo se bo vse, kar je lepega v meni, posušila se bo roža čistosti, sramožljivosti in pobožnosti. Oh, Jezus! ostani v meni, jez pa v tebi.

Jezus! vsaka tvoja beseda je resnična. Svét za tebe ni maral; on ne mara tudi za dekleta, ki so sramožljive, se slabih potov ogibajo, in tebe in tvojo sv. večerjo ljubijo: timveč zaničuje in zasramuje jih, in jim gerde priimke daje. Ali zato, moja duša! ne žaluj, da te svet nima rad; temuč prosi Jezusa, naj te odbere od sveta, da boš tam, kjer je on, tudi ti — njegova izvoljena nevesta.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel čez potok Cedron na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Pridejo k pristavi, ki se ji je reklo Getzemani, kjer je bil vert, v ktereга je šel on in njegovi učenci. Vedit je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Kedar

je Jezus na mesto prišel, jim je rekel: „Sedite tukaj, da grem tje in molim. Molite, da ne pridete v skušnjava“. In vzame s seboj Petra in Jakoba in Janeza; in začne prestrašen, žalosten in otožen biti, in jim reče: „Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte“. In je malo naprej šel, in se je odtegnul od njih za ljučaj kamna, in je na kolena padel, in molil rekoč: „Moj Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene, vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi“. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: „Šimon! spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v skušnjava. Duh je sicer voljen, ali meso je slabo“. Spet ga obidejo težave. Vdrugič je šel, in se verže na svoj obraz, ter moli: „Oče, ljubi Oče! ako je mogoče, odverni od mene grenko terpljenje; vendar ne, kakor jez, ampak kakor ti hočeš, naj se godi“. Na to se verne k učencem, in jih najde spet spati, in reče: „Kako morete vendar zdaj spati? O čujte in molite, da v skušnjava ne padete“. Toda njih oči so bile vse dremotne, in niso vedili, kaj bi mu odgovorili.

Oh, Jezus! prosim te, uči me, da bom tudi jez znala tako moliti, tako serčno, tako zbrano in ponižno, tako vdana v sv. voljo božjo, kakor od tebe berem. Zdaj vem, kaj mi manka — duha prave in svete molitve, zato sem tako slaba, tako nestanovitna.

Oh, Jezus! tudi moj duh je voljen, ali meso je slabo. Kolikokrat že sem bila opominjana, da naj čujem in molim; ali kakor apostoli, sem pogosto vsa dremotna, rada pospavam in svoje truplo mehkušim, rada dremljem, ko je treba moliti ali božjo besedo poslušati. Ni mi sicer ljubo; ali moja slabost je tako velika, da se premagati ne morem. — Jezus! ti mi lahko pomagaš; prosim, pomagaj mi in bodi moja moč.

In jih je popustil vtretjič. Smertne težave namreč mu hodijo; njegov pot je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In je še priserčniše molil: „Ako se ne more ogniti kelih terpljenja, da bi ga ne pil; zgódi se tvoja volja“. Tedaj se mu je angelj iz nebes prikazal, kateri ga je pokrepčal. In se je vernul k svojim učencem, in jim reče: „Spite zdaj in počivajte! Dosti je, ura je prišla, in Sin človekov bo izdan grešnikom v roke. Vstanite, pojdimo! Glejte, približal se je, kateri me bo izdal“.

O moj Jezus! solze me silijo, ko te vidim na oljski gori, kako ves bled na svojem obrazu ležiš, kako medliš, žaluješ, moliš in kličeš, kako prosiš in zdihuješ, se treseš na vsem životu in kervav pot potiš — in vse to zavoljo mene, ker sem tako prederzna in razposajena, tako lena in zanikerna, in se nevarnost tako malo ogibljem. Oh, obljubim ti, da te ne bom več žalila; le zdaj še mi prizanesi!

Jezus! kako malo sem tebi podobna. Ti nimaš nobene lastne volje; jaz pa hočem, da bi vse po moji volji bilo. Če mi kdo kaj zopernega reče, če jed ali pijača, jopa ali janka, delo ali plačilo ni po moji volji, prec godernjam, se jezim ali elo klejem in se prešerno odgovarjam. Oh, sram me je, da sem dosihmal tako malo se zatajevala, svojemu hudemu nagnjenju tako mehko se vstavljala — za naprej mora vse drugače biti.

Še je govoril, in glejte, Judež Iškarjot, eden dvanajsterih, pride, in ž njim straža in velika derhal hlapcov velike duhovšine, pismoukov in starašinov ljudstva s svetili in baklami, mečmi in kolmi. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekoč: „Kterega bom poljubil, tisti je; njega primite, in peljite varno“. In ko je bil prišel, je šinil pred derhaljo, in se berž k Jezusu spustil, in rekel: „Bodi pozdravljen, Učenik!“ In ga je poljubil. Jezus mu je djal: „Priatelj! čemu si prišel? Judež! s poljublejem izdaš Sinú človekovega!“ In potlej, ko je vedil vse, kar je imelo čez njega priti, je proti množici stopil, in djal: „Koga išete?“ So mu odgovorili: „Jezusa Nazareškega!“ Jezus jim reče: „Jez sem!“ Pri tej besedi so vsi odskočili in po tleh padli. In Jezus jih je vdrugeč vprašal: „Koga išete?“ Spet

mu rečejo: „Jezusa Nazareškega!“ Jezus reče: „Povedal sem vam, da sem jez; ako tedaj mene išete, pustite te (pokaže svoje učence), da gredo“. Tako so se dopolnile besede, ktere je rekel: „Ktere si mi dal, nisem nobenega zmed njih zgubil“.

Jezus! tvojih sovražnikov je bila derhal: tudi zalezovavcov nedolžnosti moje je veliko. Judež je tebe poljubil: tudi meni se prilizujejo, se sladkajo in mi obetajo zdaj to zdaj uno. Ali ti si bil vsega-mogočen: jez pa sem slaba — oh! ne dopusti, da bi me zmotili. Poslušaj me, kaj ti obljubim: Rajše umreti, kakor zgubiti nedolžnost.

Jezus! ena sama beseda od tebe je sovražnike tvoje na tla pobila. Samo rekel si: „Pustite moje učence, da gredo“, in nihče se jih doteknil ni. Oh, kaka moč! kako veselje za me! Če boš ti z menoj, kdo bo zoper me? kdo mi kaj more? Oh, Jezus! bodi moj.

Tadaj so pristopili, in so roke po Jezusu vergli, in ga prijeli. Ko so pa njegovi učenci to vidili, so mu rekli: „Gospod! ali naj mahnemo z mečem?“ In Šimon Peter, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malhuz. Jezus pa je učence zavernil, in rekel: „Jenajte od tega! In ti, Peter! vtekni svoj meč v nožnico; vsi namreč, ki za meč

prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in bi mi poslal več ko dvanajst legionov angeljev. Toda kako se bodo dopolnile pisma prerokov, ki oznanujejo, da se mora tako zgoditi? Ali mar ne bom pil kelha, kterega mi je Oče dal?“ In Jezus se je hlapčevega ušesa doteknil, in ga je ozdravil. Potlej se je obernil proti množici in nje poglavarjem, in je rekel: „Kakor razbojnika ste me prišli lovit z mečmi in kolmi. Vsak dan sem bil pri vas, in sem učil v tempeljnu, in me niste prijeli; toda to je vaša ura, in oblast teme. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov“. Tada so straža in poglavar in hlapci Jezusa zvezali in peljali. Njegovi učenci pa so ga popustili in so zbežali; le Peter in Janez sta šla od daleč za njim.

Tvoji učenci, moj Jezus! so se za te poskusili: jez pa se tebe sramujem. Kolikokrat ljudje govoriyo zoper sv. vero, zoper sv. zakramente: jez pa jim pomagam, se jim smejim — oh, kako slaba sem še!

Jezus! noč je bila in tema, ko so tebe vjeli: noč in tema je tudi za me naj nevarniši. Po noči grešne pošasti svoj divji ples imajo; po noči zapeljivci okoli lazijo, kakor čuki, in po dekletah strežejo. Zatorej terdno sklenem, da po noči ne bom nikamor šla — sama že clo ne; in tudi doma se bom skerbno zapirala — sicer bi tudi mene lahko vjeli.

Jezus! kaka žalost bila je za te, ko si vidil, da učenci te zapušajo! Oh, kaka žalost je za te še zdaj, ko vidiš, da dekleta te zapušajo, po kerčmah, plesih in grešnih potih hodijo: tebe, toliko lepega in ljubeznjivega gospoda pa ne ljubijo in ne obrajtajo. Oh, Jezus! ne dopusti, da bi tudi jez tako daleč se zgubila. Ti si moje vse!

Peljali pa so Jezusa v Jeruzalem prvič k Anazu, kateri je bil poprej veliki duhoven, in v časti pri ljudeh. Anaz ga je vprašal za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: „Jez sem očitno govoril pred svetom; jez sem vselej učil v shodnicah in v tempeljnu, kamor se vsi Judje shajajo in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj tedaj me vprašaš? Vprašaj jih, kateri so me slišali; oni vedo, kaj sem govoril“. Kedar je bil to rekel, ga je eden služavnikov, kateri je zraven stal, za uho udaril, rekoč: „Tako odgovarjaš velikemu duhovnu?“ Jezus pa mu je krotko odgovoril: „Ako sem krivo govoril, spričaj da je krivo; ako sem pa prav odgovoril, kaj me biješ?“

Oh, Jezus! povej mi, zakaj se ni posušila roka, ki je tebe udarila? zakaj tega hlapca ni strela ubila? zakaj se hiša, zakaj celo mesto ni prec pogreznilo? Zato, moja duša! da sem terpel za tvojo častilakomnost, da bi te ponižnosti učil, da bi tebi, ki ven in ven gondraš in tožiš, jezik zavezal. — Oh, Jezus! bodi sto tavitokrat počesen!

Oh, Jezus! kako krotek in pohleven si ti! Jezus se ne morem zadosti čuditi nad teboj. Ko bi mene kdo udaril, ali bile žal besedo mi rekel, kako bi kri zavrela v meni! Jezus! usliši me in daj mi krotko in pohlevno serce.

Anaz je poslal Jezusa zvezanega h Kajfežu, svojemu zetu, ki je bil tisto leto veliki duhoven. Bil je pa Kajfež tisti, ki je bil Judom svét dal, da je bolje, da en človek umerje, kakor da bi bilo vse ljudstvo končano. Pri njem se je sošel ves judovski veliki svet, to je duhovšina, pismouki in starašini ljudstva. In so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso našli. Pristopilo je sicer veliko podkupljenih krivih prič, ktere so zoper njega pričevale; ali njih pričevanje ni obstalo. Zadnjič ste prišle še dve krive priči, in ste rekle: „Mi smo ga slišali reči: Jezus moram podreti tempelj božji, in v treh dneh ga spet sozidati“. Pa tudi to pričevanje ni obstalo. Tedaj je veliki duhoven vstal, stopi v sredo, in reče Jezusu: „Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper te pričujejo?“ Jezus je molčal, in ni nič odgovoril. Veliki duhoven ga je spet vprašal, in mu je djal: „Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš,

ali si ti Kristus, Sin božji?“ Jezus je djal: „Ti si rekel, jez sem! Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sina človekovega sedeti na desnici moči božje, in priti v oblakih neba“. Na to je veliki duhoven pretergal oblačila na sebi, in reče: „Boga je preklinjal, kaj potrebujemo še prič? slišali ste njegovo preklinjevanje; kaj se vam zdi?“ In oni so odgovorili in rekli: „Smerti je vreden“. In oni ga vojakom in bričem dajo do jutra.

Oh, Jezus! kolikokrat si svoje svete roke iztegnil, da si nedolžne otročiče blagoslovljal, bolnike ozdravljaj, mertve k življenju budil! zdaj pa so te tvoje roke zvezane, kakor roke kakega tolovaja. Oh! zdaj se spomnim vsih nespodobnost in krivic, ktere sem s svojimi rokami storila. — Jezus! le zdaj mi še odpusti — nikdar več ne bom tako.

Jezus! ti si molčal, nisi nič odgovoril na krivo obdolženje; zato ker jez prerada in preveč govorim, se prerada norčujem, preglasno smejem. Oh, Jezus! daj mi dar modrosti, da bom vedila ob pravem času govoriti in ob pravem času molčati. Vari me grešnega smeha in praznega govorjenja, iz ktere-ga družega ne pride, kakor težka vest in raztrešeno serce.

In tisti, kteri so ga deržali čez noč, so ga zasramovali. Nekteri so mu pljuvali v obraz, in mu jih za uho dajali; drugi so mu oči zakrivali, in ga s pestmi v obraz bili, rekoč: „Kristus! prerokuj nam, kdo te je udaril?“ In še več hudega so počeli.

Oh, Jezus! daj mi solz, da bom jokala, ko vidim, kako te hlapci in briči zasramujejo in ti v obraz pljuvajo. Tvoj obraz se je svetil na taborski gori, kakor sonce: zdaj pa je ves v pljunkih — tvoje oči, s katerimi si na grešnike tako milo gledal, zdaj ti jih iz zaničevanja zavezujejo. Oh! kaka divjačina vendar človek postane, če se svojemu hudemu poželenju vda, in svojim strastim vse dovoli. Jezus! nagni moje serce, da se bom pridno zatajevala in vse-skozi v mertvenju vadila.

Jezus! kaj bi storila, da bi saj nekoliko poravnala tisto nečast, katero ti delajo sovražniki tvoji? Glej! terdno sklenem, da tvojega presv. imena ne bom nikoli brez časti in brez potrebe izrekla, da bom žegnane svetinje in križe vselej v veliki časti imela, se pred sv. rešnjim telesom vsikdar spodobno priklonila, se k sv. obhajilu vselej pripravljala, skerbniše ko bo mogoče — da bom vselej, kolikorkrat pojdem memo kake farne cerkve, ponižno te počastila in rekla: „**Hvaljen in češen bodi Jezus v zakramentu presv. rešnjega telesa**“. — Jezus! požegnaj ta moj sklep.

Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikega duhovna, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu, in je šel z Jezusom vred na dvoriše velikega duhovna; Peter pa je ostal zunaj pri vratih. Uni učenec tedaj, ki je znan bil velikemu duhovnu, je vun šel, in je govoril z vratarico, in je Petra noter peljal. Zakurili so pa ogenj v sredi dvoriša hlapci in služavniki, in so se greli. Peter je med nje sedel in se grel, in čaka, da bi konec vidil.

Prišla pa je ena zmed dekel velikega duhovna, vratarica, in ko ga je vidila, je djala: „Ta le je bil tudi unega Galilejca nekdo“. In ga prav pogleda, in reče: „Je že tako, ti si bil tudi z Jezusom Nazareškim!“ On pa je tajil vpričo vsih, rekoč: „Jez ne, žena! jez ga ne poznam. Ne vem in ne umem, kaj praviš“. In je vun šel pred dvoriše, in petelin je vpervič zapel. Pa Peter, ves prestrašen, ni slišal. Ko je pa skozi vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: „Glejte, tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim!“ „In pa res“, reče hlapcov eden, „tudi ti si njegovih eden!“ On je pa vdrugeč tajil in terdil: „Nisem ne! še ne poznam tega človeka!“ In nekako uro potlej, ko je ravno po dvorišu zašumelo, da je Jezus k smerti obsojen, je neki drug hlapec v Petra pokazal, rekoč: „Resnično, tudi ta je bil ž njim, saj je tudi Galilejec!“ „Res“, pravijo ondi stoječi, „tudi ti si zmed njegovih. Galilejec si, tvoj jezik namreč te razodeva“. Peter se brani, kar pristopi še drug hlapec velikega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter uho odsekal, in reče: „Kaj? te

mar nisem jez vidil na vertu pri njem?“ On pa je vtretjič tajil in djal. „Ne, ne, nisem ne!“ In je jel rotiti se: „Še ne poznam človeka, od kterega govorite!“ In ročno je petelin vdругič zapel, in vojaki in briči peljejo Jezusa na dvoriše poslopja; in Gospod se je ozerl, in je pogledal v Petra. In Peter se je spomnil Jezusovih besed: „Preden nocoj petelin dvakrat zapoje, me boš trikrat zatajil“. In je iz dvoriša šel, in je bitko jokal.

Peter je šel od daleč za Jezusom; blizo iti se je bal sovražnikov. Tudi jez sem taka, da le od daleč hodim za Jezusom — od daleč k spovednici, k božji mizi gledam, blizo priti se ne upam, ker se ljudi bojim in njih zasmehovanja. Oh, na kaki nizki stopnji pobožnosti sem še! —

Peter je šel za Jezusom, ne da bi v smert šel ž njim; temuč iz radovednosti da bi zvedel, kaj se bo zgodilo ž njim. Oh, v koliko skušnjav je tudi mene že ta nesrečna radovednost pripravila! Rada se ogledujem po svojem in drugem spolu; poprašujem, kar mi vediti ni treba; na ušesa vlečem, namesti da bi se gluha naredila; pomišljuje, kar bi imela prec iz glave spraviti. Oh, Jezus! jez pač ne vem še, kaj se pravi: „zatajevati se“. Prosim lepo, po-duči me in daj mi svojega svetega Duha.

Peter je šel na dvoriše med sodne hlapce, se je nepotrebno podal v nevaršino, in je padel. Tudi jez rada tako ravnam; se prederzno obnašam, se podajam v slabe priložnosti, na ples, v kerčmo, med drugi spol, na ponočne nevarne pota, in menim, da mi ne more spodleteti. Oh, moja duša! ne pozabi, kako se je Petru godilo, in bodi varniši kakor do zdaj, da tudi ti v take stiske ne prideš.

Jezus! ti si le pogledal na Petra, in hitro se je razjokal. Oh, Jezus! ne prosim te družega, kakor za en sam tak pogled. — Peter je britko jokal — oh, da bi jokala tudi jez nad svojimi brezštevlnimi grehi!

Ko se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, in so ga peljali v svojo zbornico, in ga še enkrat vprašajo: „Ali si ti Kristus, povej nam?“ In jim je odgovoril: „Ako vam povem, mi ne bote verjeli; ako vas pa vprašam, mi ne bote odgovorili, ne me spustili. Pa odsihmal bo Sin človekov sedel na desnici moči božje“. Vsi pa so rekli: „Ti si tedaj vender le Sin božji?“ In je rekel: „Vi pravite, da jez sem“. Oni pa so rekli: „Kaj potrebujemo še pričevanja? saj smo sami slišali iz njegovih ust“. In vsi, kar jih je bilo, so vstali, in so ga zvezanega peljali, in izdali Ponciju Pilatu, dežel-nemu poglavarju.

Jezus! kakor razbojnik stojiš pred napihnjenim Kajfežem in njegovimi pomagači; kakor nedolžno ovco te imajo v svoji sredi — in vender ni jeze, ni nevolje viditi na tvojem milem obrazu. Oh! prosim te, zamori v mojem sercu vsako gibanje strastne in divje jeze, da se ne bom vjedala z nobenim; temuč raji krivico terpela, kakor krivico delala, ja! da bom z veseljem prenesla vse, kar mi tvoja roka grenkega ali zopernega pošlje.

Jezus! brez ovinkov si povedal sovražnikom svojim, da si Sin živega Boga. Bodi mi pozdravljen in daj mi gnado, da tudi iz mojih ust posihmal nobena laž več ne pride, da me ne bo sram, svojih grehov odkrito se spovedati, da ne bom nikoli govorila zoper poštenje bližnjega — da bom vselej varna s svojim jezikom. Daj mi to veliko gnado, ponižno te prosim.

Tedaj, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, da je Jezus k smerti obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starošinam, rekoč: „Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri“. Oni pa so rekli: „Kaj nam mar? ti glej!“ In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je šel, vzel verv, ter se obesil. In se je po sredi na dvoje razpočil, in vse njegovo oserčje se je izsulo. Duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: „Ne spodobi se, jih devati v tempeljno skrinjico; zakaj to je cena kerví“. Sklenili so pa, in kupili za nje lončarjevo njivo za pokopališe ptujcov. Zato se imenuje tista njiva „njiva kerví“ do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govornjeno po Jeremii preroku, ki pravi: „In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, kterega so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo“.

Kakor Judje z Judežem, tudi zapeljivci z dekletami delajo. Dokler so jim po volji, jih objemajo, poljubujejo, jim zakon in druge reči obetajo: ko je pa reva zapeljana, ali jo huda vest, kakor ogenj žge in peče, jo pa gerdo imajo in pravijo: Kaj meni mar, le sama glej! Oh, Jezus! jez sem slaba — tebe se oklenem; ne dopusti, da bi me kdo iz tvoje roke iztergal. Nobenega znanja nočem — tvoja sem živa in mrtva!

Judež je Jezusa prodal, in se je obesil. Koliko deklet nedolžnost svojo proda, obupajo, se obesijo ali v vodo skočijo, in za Judežem v pekel gredo. Oh, Jezus! ti me poznaš in vidiš moje serce, ti veš, da nedolžnost mi ni na prodaj za nobeden dolar — ali kakor sem slaba in k hudemu nagnjena, in ker je toliko zapeljivosti okrog in okrog mene, se močno bojim, da bi se tudi jez zmotiti dala. Oh, Jezus! oh, Marija! tega ne — rajše smert, kakor tako zgubo.

Judež se je na dvoje razpočil, in vse njegovo oserče se je izsulo. Oh, kako strašna vender je smert grešnika! Bog me vari!

Peljajo tedaj Jezusa od Kajfeža na dvor deželnega poglavarja. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodno hišo, da bi se ne omadeževali, temuč da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Zunaj na visokem mestu, ki so bile stopnice na-nj, so ostali. Pilat je torej vunkaj šel, in je rekel: „Kakošno tožbo prinesete zoper tega človeka?“ So odgovorili in mu rekli: „Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali“. Pilat jim je rekel: „Vzemite ga vi, in sodite ga po svoji postavi“. Judje so mu rekli: „Mi ne smemo

nikogar umoriti“. Tako se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, kakošne smerti bo umerl. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: „Našli smo tega človeka, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je on Kristus, kralj judovski“. Pilat torej ga je vprašal: „Si ti kralj judovski?“ Jezus mu reče: „Ti praviš“. Na tožbe duhovšine, pismoukov in starašinov ljudstva pa ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: „Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? Nič ne odgovoriš?“ Jezus pa je le molčal, in ni odgovoril na nobeno besedo, tako da se je poglavar silno čudil.

Jezus! ti si sodnik živih in mertvih, imaš ključne nebes in pekla v svojih rokah, in vendar si krivčnemu Pilatužju voljno se vdal. Oh! uči me svete pokoršine, da bom spoštovala in rada vbogala vse naprejpostavljene svoje, vbogala tudi tiste, ki so meni enaki ali so nižji od mene, samo da ne hočejo kaj takega, kar je zoper mojo vest ali zoper božje zapovedi. Oh! kolikokrat že sem rekla, da ne bom več svoje volje imela: ali vsi moji sklepi po vodi splavajo kakor pena — oh, Jezus! ti vse zamoreš — pomagaj mi! — poterdi me!

Jezus! za hudodelnika te imajo, zvezanega te okoli vlačijo in pravijo, da ljudi zapeljuješ — ti pa molčiš in se ne odgovarjaš, z besedico ne. Oh, kaka sem pa jez! Naj kdo le kaj malega reče čez me, hitro zagori po meni, me terga po žilah, in bi se ra-

da zmaševala. O nesrečni napuh! da tako globoko tičiš še v meni! Marija! prosi za me Jezusa. —

Šel je tedaj Pilat spet v sodno hišo, in je Jezusa za seboj poklical, in ga vpraša: „Si ti res kralj judovski?“ Jezus mu odgovori: „Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene?“ Pilat mu pravi: „Kaj sem jez Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so mi te izdali; kaj si storil?“ Jezus odgovori: „Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služavniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod“. Pilat mu tedaj reče: „Tedaj si ti vendar le kralj?“ Jezus mu odgovori: „Ti praviš, jez sem kralj. Jez sem v to rojen, in za to prišel na svet, da pričam resnici. Kdor je iz resnice, posluša moj glas“. Pilat mu reče: „Kaj je resnica?“ In potem je šel spet vun k Judom, in jim reče: „Jez ne najdem nobene krivice nad njim“. Oni pa so le svojo terdili in ga še huje tožijo. „Ljudstvo šunta“, so djali, „ker uči po vsi Judeji, začeniši od Galileje do sem“. Ko je Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec? In ko je zve-

dil, da je spod Herodežove oblasti, ga je poslal k Herodežu, kateri je bil tiste dni tudi v Jeruzalemu.

Jezus! tudi moje kraljestvo ni od tega sveta, ali pri vsem tem sem na ta svet vsa navezana — se lišpam, nečimerno oblačim; telesna lepota, časno blago, hvala ljudi in posvetno veselje mi hodi v eno mero po glavi. Oh, Jezus! dodeli mi, da bom vsim rečem, ki so na svetu, odmerla, in iz serca želela, zavolj tebe na tem svetu zaničevana in od vsih pozabljena biti.

Resnično, moj Jezus! ti si kralj, in sicer vsegamogočen in večni kralj. V ponižnosti pred tebe poklekнем, te molim in častim; in ker nimam, kar bi se za tolikega kralja spodobilo, ti dam svoje serce, ker ti sam praviš: „Hči moja! daj mi serce svoje“. Jez bi se ne upala, tako slabo reč, kakor je moje serce, ti ponuditi: ali ker ga hočeš, vzemi, očisti, posveti in ozaljšaj ga, in kraljuj v njem na vekomaj. — Jezus! brez tebe biti, bi bil živ pekel.

Herodež pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obveselil; zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. Vse svoje dvornike in vojšake je zbral okoli sebe, in ga vprašuje z mnogimi besedami. Ali Jezus mu ni besede odgovoril. Duhovni pa in pismo-uki so ga gerdo tožili. Tedaj ga je Herodež s svojimi vred zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, ter poslal nazaj k Pilatu. In postala

sta prijatla Herodež in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovražtvu med seboj.

Herodež se je veselil, ko je Jezusa vidil: ali njegovo veselje je bilo, kakor veselje jastreba, ko vidi nedolžnega golobčka v svojih krempljih. Oh, Jezus! ko bi mene nesreča zadela, da bi prišla v družnjo nesramnežev, se bom tebe spominjala, se ne bom smejala njih nespodobnim norčijam, njih gerdim besedam, ne pristavljala ne pomagala jim; temuč resno se držala in molčala, kakor ti — in šla bom stran od njih, prej ko bo mogoče; naj bom zato tudi zaničevana. Jezus! raji sem s teboj zasramovana, kakor bi s Herodežem na kraljevem stolu sedela.

Jezus! ti si večna modrost, in Herodež te za norca spozna in obleče. Jez pa neumnica bi rada, da bi me vsi za modro in pošteno imeli, me častili, ljubili in hvalili, in če mi kdo kak priimek da, se hudo jezim in togotim. Oh, Jezus! moj duh in tvoj si nista še nič podobna — usmili se me, in daj mi druge misli in druge nagnjenja.

Pilat pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: „Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi zapeljeval ljudstvo; in glejte! jez sem ga vpričo vas izprašal, in nisem našel nobene krivice nad njim v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne, zakaj poslal sem vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega se ni našlo nad njim. Ker je pa navada, da vam o veliki noči enega jetnika spustim, kte-

rega koli prosite; kterega hočete, da vam spustim, Baraba ali Jezusa, ki je imenovan Kristus?“ Bil je pa Baraba zavoljo nekega v mestu storjenega punta in uboja v ječo veržen; Jezusa pa, je vedil, da so ga bili le iz nevošljivosti izdali.

Pilat ne najde nobene krivice nad Jezusom; torej vse tožbe judovskih poglavarjev niso družega, kot laž, kot obrekovanje in opravljanje. — Tako ljudje dostikrat govore čez svojega bližnjega, kar je na pol ali clo vse zlagano, in jez trapa jim vse verjamem in menim, da je res. Zato odslej ne bom več verjela vsaki besedi, in ne bom nikdar kaj zinila, kar je zoper poštenje ali čast mojega bližnjega. Jezus! usmili se me, in podpiraj me v mojem naprejetvu.

Oh, nevošljivost! kako gerda pregreha si ti, in kamo človeka pripelješ! Kdaj bom jez tako srečna, in bom to pošast popolno iz svojega serca pregnala? Jezus! ti vse veš, kaj bom prikrivala pred teboj? Ti veš, da mi včasih težko dene, ko vidim, da druge dekleta so lepše, se jim boljše godi in bodo bolj obrajtane, kakor jez; ali vidim, da so bolj pobožne in pogoje ssv. zakramente prejemajo. Oh, Jezus! spreoborni me, da bom vse ljudi ljubila, vsim dobro želela.

Kedar je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: „Nič si ne imej opraviti s tem pravičnim; zakaj veliko sem terpela nočoj v sanjah zavoljo njega“. Ali veliki duhovni in starašini so podšuntali ljudstvo, da naj rajši za Baraba prosijo,

Jezusa pa pogubijo. Ko je torej Pilat povzel vprašanje: „Kterega teh dveh hočete, da vam spustim?“ so vsi vpili: „Ne tega, proč ž njim; spusti nam Baraba!“ Pilat jih je tedaj spet nagovoril, ker bi bil Jezusa rad spustil, in jim rekel: „Kaj tedaj hočete, da storim z Jezusom, kateri je imenovan Kristus, kralj judovski?“ Oni pa so spet vpili: „Križaj, križaj ga!“ On pa jim je vtretjič rekel: „Kaj pa je huđega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; šibati tedaj ga porečem, potlej pa ga bom spustil“. Ali oni so še huje vpili, rekoč: „Križan naj bo!“

O srečna žena! ki ti sama si bila tako pogumna, da si za Jezusa se poskusila. Veseli me, ker to berem, zato ker sem tudi jez ženska, slaba sicer in rahla, vendar bom tudi jez močna, če me gnada božja bo podpirala. Jezus! daj mi tako serce, da me nihče od tvoje službe in tvoje ljubezni ne bo odvern timer.

Jezus! kakor ta žena, bom vbogala tudi jez, če mi tudi v sanjah svojo voljo razodeneš.

Judje imajo raji vbijavca Baraba, kakor Jezusa, ki je toliko dobrot jim skazal. Ljudje so kakor tersje, ki se nagne, kamor veter vleče — bi pač nora bila, ko bi se na ljudi zanašala. Jezus! ti si moje edino zaupanje.

Na to je oblastnik Jezusa vzel in bičati dal. Vojaki so ga peljali na dvo-riše sodne hiše, in skličejo vso trumo.

In so ga slekli in so mu škerlatast plajš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali in ga zasramovali, rekoč: „Pozdravljen bodi, kralj judovski“. In so v njega pljuvali, in mu jih za uho dajali in terst jemali, in tolkli po glavi, in so na kolena padali, in se mu vklanjali.

Oh, Jezus! do nagega te slečejo — kolika sramota za te! in kako te bijejo in bičajo — zdi se mi, da slišim, kako šibe po zraku ferčijo. Zdaj se spomnim, da vsega tega sem jez kriva, ker sem svoje truplo premalo zakrivala, se pogosto brez potrebe razgalila, svojemu truplu preveč stregla, nesramna bila. Jezus! odpusti mi in uči me, sramožljiva biti.

Oh, Jezus! ko bi se le eden tern iz tvoje kro-
ne v mojo glavo zaderl, gotovo bi ne stala tako dolgo pred ogledalom, bi se tako rada ne lepoticila, ne ogledovala tako poželjivo, svojih las ne krišpala in ne spletala s tako skerbjo, kakor zdaj. Prosim, moj Jezus! odpri mi oči, da bom jasno vidila, kako nečimerna in prazna je vsa posvetna lepota.

Po tem je Pilat spet šel iz sodne hiše, in reče ljudstvu: „Glejte! pripe-
ljem ga vam vun, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice“. Tedaj je Jezus vun prišel, noseč ternjevo krono in škerlatasto oblačilo. In Pilat jim reče: „Glejte, človek!“ Ko so ga pa vidili veliki duhovni in služavniki,

so vpili, rekoč: „Križaj, križaj ga!“ Pilat jim reče: „Vzemite in križajte ga vi; jez ne najdem nobene krivice nad njim“. Judje so mu odgovorili: „Mi imamo postavo, in po tej postavi mora umreti, ker se je Sina božjega delal“.

Glejte! človeka — je rekel Pilat. Oh! to je tudi meni rečeno. Jezus! daj mi, da bom gledala na te, in te pred očmi imela po noči in po dne, v sreči in nesreči — gotovo bom bolj krotka in pohlevna, bolj ponižna in zderžna. Zatorej terdno sklenem, da bom, če bo količkaj mogoče, vsak dan premišljevala tvoje britko terpljenje.

Oh, Jezus! žalost me tere, ko premišlujem, koliko dobrot si ti ljudem skazal; zdaj pa v eno mero vpijejo: Križaj ga! križaj ga! Zdaj vidim, kako črna pregreha je nehvaležnost. Oh, moj Jezus! iz serca obžalujem, da sim dosihmal tudi jez tako nehvaležna ti bila za toliko gnad, ki sem jih od tebe prejela, in za toliko dobrot, ki si jih mi po mojih starših in naprejpostavljenih dal. — Moja duša! hvali Gospoda, svojega Boga. Nebó in zemlja, sonce in luna, zverina in vsa živina, laznina in perutnina — hvalite ga!

Ko je Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodno hišo, in je rekel Jezusu: „Od kod si ti?“ Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: „Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te križati, in imam oblast te spustiti?“ Jezus je odgovoril: „Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgorej dano.“

Za tega voljo ima tisti, kateri ti me je izdal, veči greh“. In odslej je Pilat še bolj iskal ga spustiti. Judje pa so vpili, rekoč: „Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori“.

Pilat bi bil Jezusa rad spustil; ali ljudi se je bal. Oh, Jezus! obljubim ti, da se ne bom bala nobenemu zameriti, naj ima gosposko ali kmetiško suktnjo. Bom sicer prijazna in priljudna, kar je prav; bom rada postregla ljudem, kar je brez greha: ali kar je nekoličko greha, ne bom dovolila, ko bi mi šlo tudi za življenje. Jezus! poterdi me.

Jezus! ti me učiš, da ni oblasti, kakor od zgoraj. Zatorej bom po tvojem zgledu podverгла se vsaki oblasti, duhovski in deželski gosposki — v vsem bom pokorna, samo v greh me ne bo nihče pripravil. Tudi se ne bom pridružila takim, ki gosposko psujejo, in družega ne vejo, kakor nje pregreške razkladati. Molila bom in terpela.

Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vun pripeljal, in je sedel na sodni stol, na mesto, katero se imenuje litostrotos, po hebrejsko pagabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči, okoli šeste ure in reče Judom: „Glejte, vaš kralj!“ Oni pa so vpili: „Proč ž njim, proč ž njim, križaj ga!“ Pilat jim reče: „Vašega kralja bom križal?“ Veliki duhovni so odgovorili: „Nimamo kralja, razun cesarja“. In so tišali z velikim vpitjem, in so hotli,

da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje večí.

Jezus! ti vès nedolžen, se nisi bal Pilatužove sodbe — jez pa sem grešnica, in se močno bojim tiste ure, v kateri bo treba pred tvojo sodbo stopiti. Oh, Jezus! ne spomni se takrat mojih grehov, in bodi mi milostljiv.

Judje so Jezusa, svojega kralja zaverгли, in se klatijo po svetu še zdaj, kakor zgubljene ovce. Jez pa, moj Jezus! bi raji glavo, kakor tebe zgubila — s teboj biti, se mi zdi, da bi v paradížu bila: brez tebe pa bila naj večá reva na svetu. Oh! daj, da te bom ljubila čedalje bolj in bolj.

Ko je tedaj Pilat vidil, da nič ne opravi; temuč da hrup še le večí vstaja, je vzel vode, in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: „Jez sem nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte!“ In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: „Njegova kri pridi na nas in na naše otroke!“ In Pilat je prisodil, da bi se dopnila njih prošnja. Spustil je Baraba, Jezusa pa je izdal njih volji, da naj bo križan.

Pilat je dovolil v Jezusovo smert, ki jo bi bil lahko vbrnil; in vendar pravi, da je nedolžen. Oh! koliko ptujih grehov se tudi jez vdeležim — v nje dovolim, napeljujem, svetujem, jih hvalim, zagovarjam, k njim molčim itd. in se jih morebiti še nikoli spovedala nisem. Oh, Jezus! razsveti me, da bom vidila in prav spoznala, kako nevarne so rane moje duše.

Kakor hudobni Judje, tudi zapeljivci dekletam pravijo: „Če je to kaj greha, ga vzamem jez na se,

na svojo vest“. Oh, Jezus! ne dopusti, da bi me preslepili s takimi goljufijami — da se ne bom prepozno kesala.

O sveta kri Jezusova! pridi nad me; pa ne pogubit, ampak zveličat me. Pridi, očisti me od hudobnih skušnjav in pregreh; pridi nad moje serce in telo, da bo tebi posvečeno; pridi nad moje misli in želje, da bodo tebi dopadljive; pridi nad vse moje življenje in djanje, da bo oznanovalo tvojo čast in hvalo. Amen.

Tadaj so vojaki Jezusa vzeli, in mu slekli škerlat, in ga oblekli v njegove oblačila, in so ga peljali iz mesta, da bi ga križali. In je nesel svoj križ. Gredé pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu, ki je šel iz polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega, in so ga primorali, da je nesel Jezusu križ. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale in ga milovale. Jezus pa se je proti njim obernil in je rekel: „Hčere jeruzalemske! nikar ne jokajte nad menoj, ampak jokajte same nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! pridejo dnevi, ob kterih porekó: Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad sirovim

lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim?" Peljana sta bila pa ž njim tudi dva hudodelnika, da bi bila umorjena.

Ko vidim tebe, moj Jezus! kako voljno svoj križ neseš, se sramujem, da sem dozdej svoje križe tako nevoljno nosila, in tako nepoterpežljiva v svoji bolehnosti bila. O mili Jezus! obudi v meni ljubezen do križa.

Jezus! jez sicer nisem močna, kakor si Simona mislim; vendar te prosim: Naloži mi križ, kakoršnega hočeš — če pa omagam ali clo padem pod njim, pomagaj mi, da spet vstanem. Druzega ne želim, kakor tukaj s teboj terpeti, tam pa s teboj se veseliti.

Pozdravljene mi bodite, hčere jeruzalemske! bi bila jez tačas na svetu, gotovo bi se bila k vami pridružila, in bi se bila milo jokala nad ljubim Jezusom. Oh, Jezus! daj mi solz cele potoke, da se bom v kak kotec stisnila, solzila nad svojimi grehi, in svojo dušo do čistega umila.

Jezus! jez sem suh in trohel les; brez zelenja in brez življenja; polna slabost, pomankljivost in nepopolnost. Ti si merliče k življenju budil, oh! obudi tudi mene k novemu življenju, da bom svetu odmerla in le tebi živela.

In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgata, po latinsko pa Kalvarija, to je, mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z miroj in žolčem zmešanega. Ga je pokusil, pa ni hotel piti. In ondi so križali njega in hudodelnika; enega na desni in enega na levi strani, v sredi pa Jezusa. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: „In med krivične

je bil štet“. Jezus pa je rekel: „Oče, odpusti jim, saj ne vedó, kaj delajo!“ Bila je pa tretja ura, in so ga križali. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: „Jezus Nazareški, kralj judovski“. Ta napis je veliko Judov bralo; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizo mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po greško in po latinsko. Rekli so tedaj veliki duhovni Pilatu: „Nikar ne piši: Kralj judovski; ampak da je on rekel: Kralj judovski sem“. Pilat pa je odgovoril: „Kar sem pisal, sem pisal“.

Poglej, moja duša! svojega Izveličarja na križ razpetega. Z žebli so mu roke in noge pribite, in s curkoma mu teče kri iz njegovih svetih ran. Oh, Jezus! kaj si storil, da tako sramotno s teboj ravnaajo? — Oh, ti si nedolžen; tvoja glava, tvoje oči, tvoj jezik, tvoje roke, tvoje serce — vse na tebi je nedolžno: jez sem grešila in zavoljo mene si terpel. Zategadel ti obljubim, da za teboj, po tvojih stopinjah bom hodila, bom svojo voljo s tvojo sv. voljo sklenila, in si ne bom dala počitka, dokler vse svoje hude misli in želje na tvoj sv. križ pribijem. Pridi mi na pomoč s svojo sv. gnado.

Jezus! iz ljubezni do tebe odpustim vsim sovražnikom svojim — vsim, ki me zasmehujejo, zaničujejo in preganjajo; vsim, ki me opravljajo, mi poštenje jemljejo in moje slabosti okoli trosijo, ali mi na blagu ali na pravicah krivico delajo. Jezus! odpusti jim; vsaj morebiti sami ne vedó, kako hudobno

delajo. Prosim, razsveti jih, da bodo spoznali svoje grehe, se zgrevali iz serca in z menoj se spet poprijaznili. Odpusti pa tudi meni vse moje grehe!

Ko so bili vojaki Jezusa na križ pribili, so vzeli njegove oblačila, in med se razdelili. Naredili so štir dele, vsakemu vojaku enega, in so srečkali, kdo bo kaj dobil. Suknja pa je bila brez šiva, od verha sceloma tkana. Rekli so tedaj med seboj: Nikar je ne režimo, ampak srečkajmo za-njo, čigava bode“. Tako se je pismo dopolnilo, ki pravi: „Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suktnjo so srečkali“. Vojaki so tedaj to storili; potlej so sedli, in ga varovali.

Jezus! nag visiš na visokem križu — oh, kaka sramota! Vem, da zato, ker sem jez tako nečimerna, in toliko deržim na svoje oblačila. Oh! če pregledujem svojo obleko po samem — svojo janko, kako je košata in vrešoča; svojo jopico, kako je z žnorcami obšita in preprežena; svoj predpertič, kake trake in penklje ima; svoje vratne in persne rute, kako so mrežaste in ponižnosti nasprotne; svojo nedeljsko pečo, kake rože ima vpletene, s kakimi čipkami je zarobljena; svoje kratke rokavce, da gole lakete kažem — oh, kako še visim na takih praznih rečeh! Jezus! odverni moje serce od takih minljivih šemarij, in daj mi živo spoznati, da za dekleta razun svete ponižnosti in sramožljivosti ni prave lepote.

Jezus! iz križa si vidil, da rabeljni so tvoje oblačila med se razdelili. Jezus! na te bom mislila, ko bom pokradena, ko bom kaj zgubila, ko ne bom

dobila svojega poštenega zaslužka, ali bom kako drugo škodo na svojem premoženju terpela. Ne daj, da bi se zavolj takih reči v žalost preveč vtopila, da se mi serce ne skali; temuč da zmerna in pokojna ostanem.

Judje pa, ki so memo hodili, so ga preklinjali, in so s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kako tempelj božji poderaš, in ga v treh dneh spet sozidaš! Pomagaj sam sebi! Če si Sin božji, stopi iz križa!“ Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni s pismarji in starašini vred, in so rekli: „Drugim je pomagal, in sam sebi ne more pomagati! Zdaj naj sam sebi pomaga, ako je on Kristus, izvoljeni božji! Ako je izraelski kralj, naj stopi zdaj iz križa, in verujemo v njega! V Boga je zapupal, naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Saj je rekel: Sin božji sem!“ Zasramovali so ga pa tudi vojaki, kateri so pristopali in mu kisa ponujali, in so rekli: „Ako si ti kralj judovski, pomagaj si! Celo eden razbojnikov, ktera sta ž njim visela, ga je preklinjal, rekoč: „Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama!“ Drugi pa ga je svaril, rekoč: „Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno tistem obsojenju? In nama se pravica godí, prejemava namreč po zasluženju svojih

del; ta pa ni nič hudega storil“. In je rekel Jezusu: „Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!“ In Jezus mu je rekel: „Resnično ti povem, dans boš z menoj v rajū“.

Oh, Jezus! kako boš zasramovan in zasmehovan! Prosim, naj bom tudi jez s teboj zaničevana.

Nad levim razbojnikom vidim, kako strašna je smert terdovratnega grešnika — kakor kdo živi, tako umerje. Če bom v grehah živelā in v nepokori umerla, bo hudič mojo dušo iz mene iztergal, naj bi tudi Jezus in Marija poleg moje postelje stala.

Desni razbojnik je levega svaril, rekoč: Kaj se tudi ti Boga ne bojiš? — Vem, da je tudi moja dolžnost, svariti zlasti svoje tovaršice, če jih najdem na slabem potu. Oh, Jezus! stori me serčno in modro, da bom svarila ob pravem času in na pravem kraju, pa tudi z ljubeznijo in krotkostjo.

Jezus! moj Jezus! ko bom na smertni postelji ležala, vzemi mojo dušo v sveti raj.

Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, ktere ga je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: „Žena, glej, tvoj sin!“ Potem reče učencu: „Glej, tvoja mati!“ In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

O Marija, mati božja sedem žalosti! naj se s teboj jokam in svoje grehe obžalujem. Vtisni mi rane Jezusove v moje serce, da jih imam vedno pred očmi, in živo čutim, kako sklijo.

O Jezus! vedna hvala naj ti bo, da si svojo

mater tudi meni za mater dal. O Marija! kako sem srečna, da te za mater imam. Pa tudi zgubljen naj bo vsaki dan, o katerem tebe ne počastim in se tvojemu varstvu ne izročim.

Jezus! smert se je bližala; vendar svoje matere nisi pozabil. Daj, da bom tudi jez mater svojo in očeta zmiraj v časti imela, z njih slabosti poterpela, jim stregla in pomagala po svoji moči, in rajše jez stradala, kakor da bi oni v starosti pomanjkanje terpeli. — Oh! naj bom staršem dobra; vem, da boš tudi ti meni dober.

Bilo je pa okoli šeste ure, in tema se je storila po vsej zemlji do devete ure, in sonce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil, rekoč: „Eli! Eli! lama sabaktani!“ To je: „Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil?“ Eni pa tam stoječih, to slišati, so rekli: „Glejte! Elija kliče“.

Ko bo moje življenje ugasovati jelo, bo tudi meni sonce otemnelo, in svet bo za me konec vzel. Oh, Jezus! ne zapusti me v tisti uri: temuč skrij me v svoje svete rane, in vzemi mojo vbogo dušo v sveti raj.

Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? — Iz teh besedi, moj Jezus! spoznam koliko žalost in britkost si na svoji duši terpel; da Bog ti je odvzel vso notranjo luč in tolažbo; da duh tvoj je postal ves suh, otožen in temen. Oh, Jezus! tudi jez sem pripravljena, če je tvoja sv. volja, živeti brez vse tolažbe, brez razsvetljenja in veselja, živeti v notranjih temah in skušnjavah, v nezaupnosti in malosercnosti, in terpeti zunaj in znotraj, kakor je tebi ljubo in dopadljivo. Druzega ne želim, kakor tebi dopasti in s teboj sklenjena biti.

Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: „Žejin sem!“ Stala je pa ondi posoda polna kisa. In berž je stekel eden zmed njih, in je vzel gobo, jo s kisom napojil, in nataknil na hisopov terst, ter mu jo k ustam podal. Drugi pa so rekli: „Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit!“ Ko je bil tedaj Jezus kisa vzel, je rekel: „Dopolnjeno je!“ — Kmali po tem je velik glas zagnal, in rekel: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ In ko je to izrekel, je glavo nagnil in dušo izdihnil. — — In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal; in zemlja se je tresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenju, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, ki je prek križa stal, in kateri so ž njim bili, in so Jezusa stražili, ko so vidili potres, in kar se je zgodilo, so se silno zbali, in so rekli: „Resnično, ta je bil Sin božji!“ In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kedar so vidili, kar se je zgo-

dilo, so terkali na svoje persi, in se vernili. Vsi njegovi znanci pa, in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, in so mu stregle, so od delec stali, in to gledali. Med njimi je bila Marija Magdalena, in Marija mati Jakoba mlajšega in mati Jožefova, in Salome, in veliko drugih, ktere so bile z njim vred v Jeruzalem prišle.

Jezus! smertna sapa bila je nad teboj? žejn si bil; ali nihče ni imel požirka merzle vode za te — za to, ker sem jez tolikokrat nezmerna v jedi in pijači. Oh! varovala se bom, da me ne bo zmotilo ne vino, ne žganje ne kaka druga pijača. Jezus! tega ne, da bi kterikrat pijana bila — pijana in sramožljiva, kako bi to moglo biti?

Jezus! žejalo je te — po meni, po moji duši. Ali jez se te ogibljem, molitev in službo božjo opušam, spoved in sv. obhajilo odlagam, in dan za dnevom preteče, ko ne izmislim na te. Kako nezvesta sem ti? kako slabo povračujem tvojo veliko ljubezen, ki jo meni skazuješ? Jezus! rani moje serce, da bo tudi mene po tebi žejalo, da boš ti meni moja prva misel zjutraj, ko se zbudim, in moja zadnja misel na večer, ko se v posteljo vležem.

Jezus! kako srečna bi bila, ko bi smela tudi jez ob moji smertni uri reči: Dopolnjeno je — dopolnjeno je delo mojega zveličanja; zdaj pa se tebi izročim, da mi boš dal krono življenja, ktero si obljubil vsim, ki tebe ljubijo.

Jezus! daj mi gnado, da bom tudi jez sveto umerla.

Judje tedaj, ker je bil dan pripravljanja, da bi ne ostale na križu trupla

v saboto (tisti sabotni dan namreč je bil velik) so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se sneli. Torej so prišli vojaki in so prvemu sterli kosti in drugemu, ktera sta bila ž njim križana. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, da je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojakov je njegovo stran odperl, in ročno je tekla kri in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, da resnično govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno: „Nobene kosti mu ne sterite“. In spet drugo pismo pravi: „Gledali bodo v nja, kterega so prebodli“.

Jezus! nobene kosti ti niso sterli — kakor na duši, si tudi na truplu brez pogreška bil in ostal. O vari me, da se tudi jez ne bom kaj ognusila, ne na duši ne na truplu. Moje truplo je stanovališče sv. Duha, in bi imelo na dan vstajenja Jezusovemu truplu podobno postati; zato rej bom skerbno varovala svoje truplo in svoje ude, roke in noge, usta in lica itd. Jezus! daj mi moči, da se bom krepko branila ob času skušnjav.

Jezus! ni zadosti, da so te umorili, še mertevemu ti s sulico v persi bodejo. O bodi mi pozdravljen, preljubi Jezus! v globoko rano tvojega sv. serca bom bežala in se skrila, kolikorkrat me zapeljivi svet ali hudoben duh lovi, ali me moje lastno meso moti. Kri in voda, ki ste iztekale iz serca Jezusovega, izbrišite moje grehe in očistite mojo dušo.

Kedar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje judovskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovavec, dober in pravičen mož, kateri ni bil privolil v drugih svét in djanje, ki je tudi sam čakal božjega kraljestva, in je bil Jezusov učenec, toda skrivej zavoljo straha pred Judi. On je serčno šel k Pilatu, in je prosil, da bi snel Jezusovo teló. Pilat se je čudil, da bi bil že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu teló. Jožef pa je kupil čiste tenčice, in ga je snel. Prišel pa je tudi Nikodem, kateri je bil vpervič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe sto liber. Tedaj sta vzela Jezusovo telo, in ga zavila v tenčico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopovati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, kterega je bil dal Jožef sebi izsekati v skalo, in v kterega še nihče ni bil položen. Tam tedaj sta zavoljo pripravljanja Judov Jezusa položila, sta velik kamen zavalila pred duri groba in šla. Šle so pa za njima tudi žene, ktere so bile z Jezusom prišle iz

Galileje, in so sedele grobu nasproti in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vernile, ter so pripravile dišav in mazil; vendar v saboto so bile pri pokoju po postavi.

Jezus! vem, da lepše tančice ni za tvoje presv. telo, kakor je čisto deviško serce, in tudi ni žlahniših dišav, kakor so predrage rožice sv. sramožljivosti, ponižnosti in krotkosti. Ali vse to se ne da kupiti za dnar: ti pa vsega obilno imaš. Oh, Jezus! prav lepo prosim, daj mi čisto serce, daj mi tako serce, da bom vredna, vsak dan sv. rešnje telo prejeti.

Jezus! v vertu si hotel svoj grob imeti — meni v znamenje, da tudi moje serce, ako hoče tvoje prebivališče biti, mora biti podoben vertu, v katerem raste in cvete lilija nedolžnosti, vijolica ponižnosti, vertnica svete ljubezni in kar je družega lepega. Ali take žlahne rožice potrebujejo veliko skerbí — oh, Jezus! daj da se ne bom utrudila v njih oskerbovanju, da bom pridno čula, molila, vest izpraševala, mertvila se, zatirala in zatajevala.

Jezus! nov grob si hotel imeti, v katerem še nobeden mertvec ležal ni. Oh! moje serce pa ni več novo, temuč je zamazano in zastarano. O Jezus! kaj bi dala, ko bi še taka bila, kakoršna sem bila prec po sv. kerstu? Jezus! tebi je vse mogoče — prerodi in prenovi me, in daj mi novo serce in novega duha.

Jezus! tvoj grob bil je v skalo vsekán — meni v spomin, da tudi moje serce ima biti dobro za-varovano in zagrajeno, če hoče zapeljivemu svetu se ubraniti. Oh, kako lehka sem bila do zdaj in samoglavna — sem iskala slabih priložnost, in da še nisem zapeljana, se samo tebi, ljubi moj Jezus! in tvoji gnadi zahvaliti imam. Hočem pa za naprej bolj varna biti, in skerbno ogibati se krajev, ljudi, potov, hiš in tovaršij, ki so za moje serce nevarne.

Drugi dan pa, kateri je po pripravljanju, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: „Gospod! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: „Čez tri dni bom vstal“. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: „Od mertvih je vstal; in poslednja zmotna bo hujša od perve“. Pilat pa jim je rekel: „Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste“. Oni pa so šli, in so grob obdali z varhi, in kamen zapečatili.

Jezus! mertev si v grobu ležal, in vendar je tvoje sovražnike strah pred teboj. To me uči, da grešnik nima mira pred svojo vestjo, in dasiravno je na videz vesel in srečen, ga vendar huda vest ven in ven skli in peče in grize, da tudi na mehki pernici nima spanja in v sredi godecov nima veselja. Oh, Jezus! daj mi mirno vest in vari me greha.

Jezus! lepa zahvala ti bodi za vse gnade, luči in razsvetljenja, ki sem jih pri branju in premišljevanju tvojega terpljenja od tebe prejela. Le eno prošnjo še imam: Vtisni spomin tvojega svetega terpljenja tako globoko v moje serce, da ga nikdar ne bom pozabila; in kakor nekdanji svoji ljubljenci, sveti Magdaleni Pacijanski, daj tudi meni gnado, za te terpeti ali umreti. Amen.

Svete pesmi.

Pesem pri sveti maši.

Začetek.

Pred tabo mi ključimo,
 O ti, Bog Sabaot!
 Tebi priporočimo
 Ta ofer, o Gospod!
 Naj tebi, Bog! dopade
 Našega petja glas,
 Dodel' nam svoje gnade,
 Z nebes poglej na nas.

Ta dan, preden terpeti
 Je Jezus si zvolil,
 (Ino na križu vmreti)
 Je pri večerji bil;
 Tam je on kruh in vino
 Žegnal, učencem dal,
 To vi k mojmu spominu
 Storite, jim je djal.

Vzem'te, jejte in pijte
 Moje meso in kri,
 Ino vedno častite
 Ljubezen, ki to st'ri.
 Se ofram, križan biti
 Ino vmreti za vas;
 Kdor hoče k meni priti,
 To vervaj vsaki čas.

Ta ofer k tebi pridi
 Za dober duh, o Bog!
 Nam se pa vselej snidi
 K troštu naših nadlog:
 Za ofer mi ne damo,
 Kakor Aron telet,
 Le Jezusa spoznamo,
 On je naš ofer svet.

Gloria.

Bog Oče, tebi sliši
 Čast, hvala vekomej,
 Ta mir pri naši hiši,
 Obderži nam vselej;
 Da bi tebi služili
 Tukaj pred strahom fraj,
 Po smerti pa dobili
 Tamkaj ta sveti raj.

Jezus, ti božje jagnje!
 Na križu vmerl za nas,
 Naj z gnado se k nam nagne
 Tvoje serce vsak čas.
 Tebe tudi častimo
 Sveti Duh, troštar naš,
 Ino serčno želimo,
 Da ti svoj trošt nam daš.

Evangelj.

Od božjih ust imamo
 Ta evangeljski uk
 Saj pa tudi spoznamo,
 Da je resnični Bog;
 Da ne more goljfati,
 Tudi ne biti goljfan,
 To vervat' in deržati
 Mora verni kristjan.

Ta uk nam pot ta pravi
 Kaže v nebesa prit',
 Kdor se na njega vstavi,
 Ne more se zmotit'.
 Ta uk terdno deržati,
 O Bog! pomoč nam daj,
 In s tebo stanovati
 V nebesih vekomaj.

Kredo.

Verjemo, da Bog Oče
 Stvaril zemljo, nebo,
 Kater' mu je mogoče
 Vse b'lo, ino vse bo;
 Da je Jezus ta sveti
 Sin, kter' ga je rodil,
 Človek je pa spočeti
 Od svet'ga Duha bil.

Od Marije device
 Na svet je rojen bil,
 Zavolj naše krivice
 Na križu smert storil;
 V grob so ga položili,
 Pred pekel dolj je šel,
 Vsi so se veselili,
 K' je tretji dan spet vstal.

V nebesa na desnico
 Je on k Očetu šel,
 Enkrat bo pa s pravico
 Ta svet sodit prišel,
 In v pekel vse krivične
 Tedaj obsodil bo,
 S sebo pa vse pravične
 Bo peljal gor v nebo.

Verjemo in spoznamo
 Tud' Duha svetega,
 Katoljško cerkev samo,
 Ino zravno tega
 Še tud' svetnikov gmajno,
 Grehov odpušenje,
 Ino po gorvstajenju
 Tud' večno življenje.

Darovanje.

Bog! tebi naj dopade
 V nebo toti dar vzet',
 Sprostiti tvoje gnade
 Za nas in celi svet:
 Zdaj je le kruh in vino,
 Pa spremenjeno bo
 V meso, kri tvoj'ga Sina,
 Kakor mi verjemo.

S tem darom tud' zročimo
 Dušo, serce, telo
 Ino priporočimo,
 Da b' tebi všeče b'lo;
 Da bi zvesto deržali
 Kar ti nam zapoveš,
 In vsega se varvali,
 Kar ti nam prepoveš.

Mi tud' k ofru damo,
 Naše truplo in kri,
 Ino vse, kar imamo,
 Teb' k službi naj stoji,
 Požegnaj naše polje,
 In vse, kar raste tam,
 Z dobroto svoje volje,
 Da bode k pridu nam.

Sanktus.

K nebesam gor poglejmo,
 Kjer je Bog, naš Gospod,
 Ino veselo pojmo:
 Svet si Bog, Sabaot!
 Zemlja, nebo spoznajo,
 Tvojo moč in oblast,
 Stori, da tudi dajo,
 Neverniki ti čast.

Da bi vsi vkup častili,
 Gospoda našega,
 S celim srcem ljubili
 Vsi Sina božjega;
 Hozana v visokosti,
 Hvaljen bodi Gospod,
 Po celi širokosti
 Hvaljen bodi povsod!

Po povzdigovanju.

Molimo klečejoči,
 Zdaj tebe, o Gospod!
 Ti Bog nevidejoči!
 Pusti od svojih sirot

Molitev k sebi priti,
 Ti si naš živi Bog,
 Pod belim kruhom skriti,
 Tako priča tvoj uk.

Tvoje je na Kalvarji
 Božanstvo skrito b'lo,
 Tukaj pa na altarji
 Je skrito tud telo:
 Ta ofer svete maše,
 Ta je tega spomin,
 Da je za grehe naše
 Na križu umerl Bog Sin.

Ti naše grehe zbriši,
 Jezus! skoz svojo kri
 Ti našo prošnjo vsliši,
 In pred nami ne skrij
 Svoje obličje sveto,
 Temuč po smerti daj
 Gledat na unem svetu
 Tajisto vekomaj.

Obhajilo.

Nam se je veseliti,
 Čudež se je zgodil,
 Kristus se hoče skriti,
 Da b' hrana naša bil.
 V podobah kruha, vina,
 Živo meso in kri
 Jezusa božj'ga Sina,
 Na altarju stoji.

To pravo jagnje božje
 Je hotlo skriti se,
 Katero je na križu
 Zbrisalo grehe vse:

Ljubezen nezrečena,
 O milost brez konca!
 Da b' stvar ne b'la zgubljena,
 Za njo se Stvarnik da.

Ko bomo mogli umreti,
 O daj, nebeška jed!
 Se vredno nam prejeti,
 Da zapustimo svet,
 Veseli ino mirni
 Brez vsakega strahu,
 In k tebi, Bog nezmerni!
 Na večno pridemo.

O daj nam svete želje,
 Velikrat te prejet',
 Naj radost ino veselje
 Nam bo ta sveta jed,
 Le vedno tebi živeti
 In greha bati se,
 Kak sladko nam bo umreti
 K teb' poverniti se!

Zadnji žegen.

Zdaj smo dar svete maše
 Skončali, o Gospod!
 Vsliši molitve naše,
 Prej ko gremo od tod,
 Požegnaj nas Bog Oče,
 Sin ino sveti Duh,
 Po tem ne bo mogoče,
 Da b' zašel se naš duh.

Ne pusti, da b' grešili,
 Ki smo pri maši b'li,
 Le stori, da služili
 Bi zvesto tebi vsi:

Z mogočno roko vari,
 Gospod! nas celi dan,
 Po smerti nas pripelji
 Na svojo desno stran.

Pri černi maši.

Začetek.

Z globočine se glasi,
 Mili glas v nebo kriči:
 Usmiljen' Jezus! reši nas,
 Usliši našega vpitja glas.

Duše 'z vic zdihujejo,
 Ojstro tam plačujejo;
 Čista duša mora bit',
 Ki v nebesa hoče prit'.

Med branjem.

Poslušajte bratje vi,
 Kak se v večnosti godí,
 Kjer plačuje večni Bog
 Po pravici vsaki dolg.

Tam odperte bukve so,
 V njih se dela vse beró,
 Vsaka ura, vsaki dan,
 Vsaki človek, vsaki stan.

Tam izgovor ne velja,
 Nič vtajiti se ne da,
 Kar je človek tukaj s'jal,
 Bo Sodnik mu tamkaj dal.

Darovanje.

Oh, prijatli! usmil'ite se,
 Vi nam vsaj pomagajte,
 Položite na altar
 Za nas svoje serce v dar.

Z mašnikom se združite,
 Sveto mašo služite:
 Ona bo hladilo nam,
 Ona tud' plačilo vam.

Naš plačnik sam Jezus je,
 Ki za nas daruje se;
 Ker za nas na križu umerl,
 Nam bo tud' nebo odperl.

Sanktus.

Oh, neskončno usmiljen Bog!
 Reši duše iz nadlog.
 Naj v nebesih tam pojo
 Tebi pesem angeljsko.

Svet' Gospod, Bog Sabaot,
 Ki se usmili revnih s'rot,
 On rad usliši vbogih glas;
 Hvala njemu vsaki čas!

Po povzdigovanju.

Jezus svojo kri prelil,
 Da bi svet zveličan bil;
 Duše veselite se,
 Vaš plačnik sam Jezus je.

Ena kaplja nja kervi
 Vaše martre pogasi.

Ljubi Jezus! vsmil' se jih,
In očisti grehov vsih.

Mertvi opominjajo:

„Skerb'te, bratje! za nebo,
Dokler še imate čas;
Spomn'te se pa tudi nas“.

Sveto obhajilo.

Jezus se nam dá zavžit',
V podobi kruha skrit;
Kar mi tukaj verjemo,
Tam v nebesih gledajo.

Skorej v svetem raju tam
Veselit' se z Jezusam,
Verne duše premočno
Čez vse druge željne so.

Oče vsega usmiljenja!
Glej na Sina svojega;
Glej! skoz njega pros'mo te,
Vernih mertvih vsmili se.

Konec.

Bog jim večni pokoj daj,
Večna luč jim sveti naj!
V miru naj počivajo,
Svet'ga raja vživajo!

Naj veselo vstanejo,
Kedar k sodbi pojdemo!
Vsim po smerti vživat' daj,
Večni Oče! sveti raj.

K žegnu.

Glasno zapojmo, čast povzdigujmo,
 Jezus je v belem kruhu prikrit.
 Pred nas postavljen, vselej pripravljen,
 Ovčice svoje blagoslovit'!
 Sveto, sveto, čez vse je sveto;
 Sveto, sveto Jezusa rešnja kri in telo.

Roke sklenimo, 'z serca zdihnimo:
 Vsmili se Jezus, zveličar naš!
 Teb' se zročimo, in te prosimo,
 Da nam svoj sveti blagoslov daš.
 Sveto, sveto, itd.

Zadnjič vsi skupej recimo tukaj:
 O Jezus, hvala tebi naj bo!
 Enkrat dodeli, da bi veseli
 Vekomej peli ravno tako:
 Sveto, sveto, itd.

Pred pridigo.

V Očeta ino Sina,
 In Duha svetega,
 V časti tega imena
 Častimo mi Boga.
 Ta molitev je sveta,
 S katero je učil
 Kristus častit' Očeta,
 In jo nam naročil.

Oče naš, ki v nebesih
 Kraljuješ vekomaj,
 Na dušah in telesih
 Ti nam svoj žegen daj.

Vsel' bodi posvečeno ,
 Tvoje sveto ime ,
 Svetejši ni nobeno ,
 Kakor to tvoje je .

Tvoje kraljestvo pridi
 Po naši smerti k nam ,
 Tvoja volja se 'zidi
 Na zemlji, kakor tam .
 Daj nam vsakdanj'ga kruha
 Za dušo in telo ,
 Pošlji nam svet'ga Duha ,
 Da nam ga žegnal bo .

Odpusti, mi želimo ,
 Vse naše grehe nam ,
 Kakor mi odpustimo
 Vsim svojim dolžnikam .
 Ne vpelji nas v skušnjavo ;
 Od zlega reši nas .
 O daj nam misel pravo ,
 Te ljubit' vsaki čas .

Pred keršanskim naukom.

Srečen, srečen, kdor posluša
 Lepe navke Jezusa .
 Ohranjena njega duša ,
 Kdor se greha varvat' zna .

Zakaj navki svetu svet'jo ,
 Skoz dajo življenje nam ,
 Nas učijo brumno živet' ,
 Tudi enkrat srečno vmret' .

Čast, lepota in bogastvo,
 Le en kratek čas terpi;
 Vse posvetno veličastvo
 V prah, pepel se spremeni.

Zgin'la bode zemlja, nebo,
 Navki ti ostanejo,
 Ki so 'zvirk življenja večnega,
 So besede Jezusa.

Po keršanskem nauku.

Zegnaj, Oče! ta navk sveti,
 Kterega si nas učil,
 Da bi v tvoji časti vselej
 Ino k pridu vterjen bil.

Vtisni, kar smo se učili,
 Globoko v naše serce nam,
 Da b' tvojo voljo spoznili
 Z brumnim in čistim sercam.

Adventna.

Poslan je angelj Gabriel
 Od Boga na ta svet,
 K eni čisti devici
 Noter v mesto Nacaret.

K devici zaročeni
 Si svetim Jožefom,
 Od Davidove hiše —
 Marija z imenom.

Angelj noter k nji pride,
 In tako govori:
 Češena si, Marija,
 Gnade vse si polna ti.

Marija se prestraši
 Lete štime božje,
 Ino misli počasi,
 Kaj je to za 'n češenje.

Angelj k Marii pravi:
 Nikar se ti ne boj,
 Ti si gnado zadobila,
 Za ves svet bo porod tvoj.

Poglej, ti boš spočela,
 Od Duha svetega,
 In boš Sinka rodila,
 Z imenom Jezusa.

Brez moža boš spočela,
 Brez madeža vsega,
 Kater'ga nebo, zemlja
 Obseči ne moreta.

Marija, čista d'vica
 Se nizko prikloni,
 In pravi: Naj se zide
 Božja volja nad meno.

Poglej, pokorna dekla
 Sem svojega Boga,
 Ino 'z serca zaupam
 V njega milost in gnado.

Angelj, ko je to pesem
 Tako lepo zapel,
 Gor je zletel v nebesa,
 Od Marije slovo vzal.

Marija, mati božja!
 Prosi Boga za nas,
 Da njega milost in gnada
 Ostane vselej pri nas.

Božična.

Eno dete je rojeno — aj rojeno
 (Noter v tem mestu Betlehem).

V eni priprosti štalici — aj štalici,
 (V enih oslovih jaslicah).

Spoznal ga je oslic, volek — oslic, volek,
 (Da je to dete pravi Bog).

Kter' je stvaril zemljo, nebó — zemljo, nebó,
 (Človeku dal dušo, teló).

Tu so prišli kralji trije — kralji trije:
 (Gašper, Melhjør in Baltazar).

In so za ofer prinesli — aj prinesli
 (Miro, kadilo, čisto zlato).

In darujejo Jezusa — aj Jezusa,
 (Tega kralja nebeškega).

Za rojstvo mi zahvalimo — zahvalimo
 (Ljubo devico Marijo).

Ker je rodila Jezusa — aj Jezusa,
 (Zveličarja cel'ga sveta).

V temu času božičnemu — božičnemu
 (Bodi to dete hvaljeno).

Postna.

V
 vertu tam na oljski gori
 Izveličar naš kleči;
 Bleda luna milo sveti,
 On kervavi pot poti.
 Nja obhajajo težave,
 Gleda strašno Golgato:
 Trudnih učencov težke glave
 Mirno zravn počivajo.

Že sovražna truma hrufe,
 Iškarjot jo sam peljá;
 Judež Jezusa kušuje
 In sovražnikom izdá.
 „Koga išete?“ jim reče,
 Vse popada in leži;
 Ker se jim pa branit neče,
 So ga križem zvezali.

Iz ljubezni do Očeta
 V sredi trinogarjev je,
 Vmret' za grehe vsega sveta
 Kakor jagnje spravlja se.
 Pen'jo se štimanoglavci,
 Ves pohleven on molčí,
 Ljudstvo šuntajo hinavei,
 Da le: „križaj ga!“ kričí.

Ptuj sodnik na sodnem stoli
 Ga nedolžnega spozná;
 Truma pa v dvorišu doli
 Se vtolažiti ne dá.
 „Jez ne najdem“, Poncij vpije,
 „Da bi smerti vreden bil!“
 „Le čez nas se naj razlije“,
 Kličé ljudstvo, „njega kri!“

Roke si Pilatuž vmije,
 Križat Jezusa pusti,
 Grozno bruno vgonobije
 Njemu ljudstvo navali.
 Gora sterma ino britka,
 Težek križ in pot je terd,
 Jezus nese brez počitka
 Za plačilo svojo smert.

Ves oslavljen Jezus dojde
 Glav mertvaških strašni kraj;
 Da v nebesa človek pojde,
 Vmira on na križu zdaj;
 Kri preлива in plačuje,
 Kar je Adam pregrešil;
 Za sovražnike zdihuje,
 Da b' jim Oče odpustil.

Ves nedolžen Jezus vmira,
 Ljudstvo njemu se smeji,
 Le k Očetu se ozira,
 In mu dušo izroči.
 Pokati začele skale,
 Tresti zemlja in nebó,
 Grešne trume so spoznale:
 „Pravi božji Sin je to!“

Vidiš tam pod križem stati
 Jezusa prijatele,
 Začni ž njim tud' ti žal'vati,
 Milo ž njim razjokaj se.
 Magdalena solze taka,
 Ljubi Janez se solzi,
 S svojim' solzami omaka
 Mati svoj'ga Sina kri.

Njega duša obiskuje
 Vernih duš počiten kraj,
 Tud' pred peklom oznanuje
 On očajkom sveti raj.

Truplo v skalo pokopali
 Žalostni prijатели;
 Skerbno so ga zavarvali
 Jezusa sovražniki.

Jezus scer je moral vmreti,
 Da bi nam življenje dal,
 Vendar v zemlji ne strohneti,
 Sam je spet od smerti vstal.
 Hudobija tega sveta
 Zdaj premagana leži;
 V časti svojega Očeta
 Zveličar naš živi.

Sveti križ.

Kraljevo znamnje, lej! stoji,
 Svet križ, nebeška luč gori;
 Na njem življenje smert stori,
 Življenje s smertjo nam dobi.

Za nas je od kervi neznan,
 Odperta je njegova stran,
 Lije mu rešnja kri iz ran,
 Da je bil greh sveta opran.

Zdaj je Zveličar dokončal,
 Kar je že David prerokval,
 In vsim narodom oznanoval,
 Da bo z lesa Bog kraljeval.

Prelepo in sveto drevo!
 Rudeče pisano s kervjo!
 Bilo si vredno ti samo
 Nositi tak sveto telo.

Na tebe je pribita b'la
 Odkupšina vsega sveta,
 Pravici žaljen'ga Boga,
 Da je rešila rop pekla.

Češen si ti, presveti križ!
 Edin nam upanje deliš,
 Le ti nam milost zadobiš,
 Pregrehe naše nam izbriš'.

Čast, hvala bodi vekomaj,
 Nebeškemu Bogu vselej!
 Presveti križ nam vernim daj,
 Da pridemo v nebeški raj!

Velikonočna.

Zveličar je od smerti vstal,
 Ker je za nas že smert prestal.
 Aleluja, aleluja, ale — aleluja!

Pekel premagan je za vsel',
 Zatorej bod'mo vsi vesel'. Aleluja . . .

Oj bodimo veseli vsi,
 Ker sveti raj odpert stoji. Alel. . . .

Marija! le veseli se,
 Ker tvoj Sin se prikazal je. Alel. . . .

Povsod se dans razlega glas:
 Hvaljen bod' Jezus vsaki čas! Alel. . . .

Ker smo zdaj z greha zopet vstal',
 Ne, da b' se še nazaj podal'. Alel. . . .

Kdor z Jezusom vojskuje se,
Tam sveti raj gotov mu je. Alel. . . .

Bo sodni dan častitljiv vstal,
Jezus ga bo v nebo predjal. Alel. . . .

Vojskujmo torej serčno se,
Saj vojske kratko le terpe. Alel. . . .

Veselje pa tam večno bo;
Oh! glejmo, da pridemo v nebo. Alel. . . .

Mogočni Jezus! žegnaj nas,
Da bomo peli vsaki čas:
Aleluja, aleluja, ale — aleluja!

Binkoštna.

Prid', sveti Duh! aposteljniam dan,
Ker si bil danes u nje poslan,
Da čuda božje pravijo,
Sovražnikom se vstavijo.

Prid', sveti Duh! te prosi kristjan:

Prid', sveti Duh! daj svoje darf,
In jih med svoje verne razlí;
Resnično da poslušajo,
In nje sladkost okušajo.

Prid', sveti Duh! razsveti nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči sercé,
Prižgi nam v sercih svete željé;
Ljubit', kar je pravičnega,
Se varvati krivičnega.

Prid', sveti Duh! ljubezni sveté.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, da se ne spodtaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepkost.

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O vodi nas do večnosti,
 Pripelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sveto rešnje telo.

Praznika svetega — dans veselimo se,
 Prav iz unetega — serca naj hvala gre.
 Staro preide naj — vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj.

Danes praznujemo — zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo — kako je božji Sin
 Svoje prijatle zbral — jagnje jim jesti dal,
 Š tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo — velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo — rešnje Telo prejet'.
 Vžiti ga jim daje — pa razdeli se ne,
 Vsak posebaj cel'ga prejme.

Kedar prejamejo — slabi njega telo,
 Se ga navzamejo — moč jim je prava to;
 Kelih jim tud' zroči — dá jim ga, in veli:
 Vsi ga pite, moja je kri.

Tak' je postavljeno — njega telo za dar,
 Dušam pripravljeno — da ga zavživa stvar.
 Mašniki stor'jo to — ga sami vživajo,
 In ga vrednim vernim dajo.

Zdaj od nebeškega — kruha naš duh živi,
 Iz kruha belega — se nam prav' Bog stori.
 Čudi se, o kristjan — Jezus je vsim jed dan,
 Bodi si reven in zaničvan.

Danes Te prosimo — trojni, edini Bog!
 V srcih te nosimo — vari nas vsih nadlog.
 Živi nas slabe zdaj — k tebi nam priti daj,
 In te vživat na vekomaj.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Zeraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

Češen bodi, trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkev tvoje nauk ves

Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja!
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Pekel, smert in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat naš biti;
 Nam živi in umerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojestrega sodnika,
 Milost, grešnik! le dobiš,
 Dokler tukaj še živiš.

Jezus! bodi usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani,
 Pelji naše duše v raj
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo osrečuj,
 Zdaj in vselej nas obvari.
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti,
 Tu in tamkaj v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

Sveto obhajilo.

Hváli svet odrešenika — in pastirja dobrega,
 Hvali duša učenika — hvali svoj'ga ženina.
 Zdaj povzdigni serce svoje — jezik glasno naj zapoje,
 Čast in hvalo Jezusu — v zakramentu svetemu.

Jezus nas je tol'ko ljubil — da j' življenje za nas dal,
 Čudež je ljubezni storil — naj bi v njem pri nas ostal.
 Zdaj . . .

Prej, da se je svojih ločil — njim zapustil živ spomin,
 Svoje lastno telo zročil — nam je v živež božji Sin.
 Zdaj . . .

Nočem srotic zapustiti — v zakramentu bom pri vas,
 Z vami hočem se skleniti — v obhajilu vsaki čas.
 Zdaj . . .

To nam je nebeška mana — kruh življenja večnega;
 To je tista dušna hrana — ktero Jezus svojim dá.
 Zdaj . . .

Kdor zavživa tega kruha — smerti vidil on ne bo;
 Truplo, tempelj svet'ga Duha — Jezus spet obudil bo.
 Zdaj . . .

Kdor večerjo vredno vživa — on se smerti ne boji;
 Jezus v njem sam prebiva — on pa v Jezusu živi.
 Zdaj . . .

V sercu Jezusa imeti — to je duši sladek mir;
 Na gostii ž njim sedeti — bo veselje vekomej.
 Zdaj . . .

Kakor na zeleni paši — pase Jezus jagnjeta,
 V obhajilu duši naši — novo moč, življenje dá.
 Zdaj . . .

Lepo zjutraj zarja mila — z roso rož'ce omladí:
 Lepše z gnado v obhajilu — Jezus duše oživí.
 Zdaj . . .

Željno pijejo ovčice — čerstve vode bistri vir;
 Z gnadami poji dušice — Jezus dobri njih pastir.
 Zdaj . . .

Kar je sonce vsemu svetu — kar je zemlji beli dan;
 To je Kristus v zakramentu — tvoji duši, o kristjan!
 Zdaj . . .

Tol'ko čuda, tol'ko sreče — kdo ne bo prav vesel?
 Serce naj ti bo goreče — da boš vredno hvalo pel.
 Zdaj . . .

Duša, ktera zapustila — si pastirja božjega,
 Si v pušavo se zgubila — al' si našla mir serca?
 Zdaj . . .

Čuj, kako te kliče mило — glej! kak za teboj hiti,
 Ne bo serce se vtopilo — tol'ko ljubeznjivosti?
 Zdaj . . .

Pridi k Jezusu, ovčica! — on objeti te želi;
 Drago kupljena dušica! — spet njegova bodi ti.
 Zdaj . . .

Ljubeznjivo vse objame — ki se k njemu vernejo,
 Vzame njih na svoje rame — nosi varno jih damo.
 Zdaj . . .

Rane celi jim skeleče — bolečine jim hladi,
 Lepo novo jih obleče — z oblačilom milosti.
 Zdaj . . .

S svojim mesom jih nahrani — s svojo kervjo napojí,
Skerbno varje ino brani — da jih hudo ne vloví.

Zdaj . . .

Duša srečna in vesela! — vabi, kliče vse stvari,
Pravi jim, kaj si prejela — v tvojem sercu kdo živi.

Zdaj . . .

Kerubini, Zerafini — s tebo slavo naj pojó,
V hvalo Jezusa zedini — se naj zemlja in nebó.

Zdaj . . .

Var' se, duša! zapustiti — svojega zveličarja,
Sopet Jezusa zgubiti — bi nesreča pekla b'la.

Zdaj . . .

Jezusa presladko serce — naj veselje tvoje bo;
Jezusa kervave rane — naj te greha varjejo!

Zdaj . . .

Jezus tebe vpraša milo — duša moja! ljubiš me?
Oh! da b' serce govorilo — oh, moj Jezus! ljubim te.

Zdaj . . .

Vbogo, revno serce moje — od ljubezni naj gori!
Naj bo prebival'se tvoje — v njem moj Jezus naj živi!

Zdaj . . .

Jezus, božji Sin Marije — tu v podobi kruha skrit!
Tebi moje serce klije — bodi meni varh in škit!

Zdaj . . .

Kedar se mi bo stemnilo — bodi mi popotnica,
Vzemi mene na plačilo — v dom življenja večnega.
Tam bom vzdignil serce svoje — tam naj jezik večno poje,
Čast in hvalo Jezusu — svojemu zveličarju.

Srečna duša boš sedela — na gostii jagnjeta,
Skrivno pesem mu boš pela — tam nevesta zvoljena.
Duša vzdigni serce svoje — jezik glasno naj zapoje,
Čast in hvalo Jezusu — svojemu zveličarju.

Po svetem obhajilu.

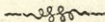
Oj srečna duša, blágor ti!
 Ki Jezusa zavžila si;
 Kdar zapustila boš telo
 Ti Jezus proti prišel bo.

Presrečno tudi je telo,
 Ki prejme Jezusa lepo;
 Na sodni dan obdal ga bo
 Nebeški kralj s svojo častjo.

Dekleta! božji tempelj ste,
 Prav' živi Bog v vas znajde se,
 Ohran'te tempelj le skerbno,
 Da greh ognjusil ga ne bo.

Naj jezik vaš le govori
 Od božje hvale in časti;
 Vse želje vašega serca
 Naj bodo k časti Jezusa.

Brez greha duša in telo,
 Vse vaše žive dni naj bo;
 Vse, kar je vas, naj ga časti,
 Gospoda večne milosti.

V čast Marije.

Perva.

Pavžentkrat si ti češena!
 O Marija, rožni cvet!
 Teb' enaka ni nobena,
 Take nima celi svet;

Kar se koli rožic najde,
 Nobena tak žlahna ni:
 V tebi se vsa milost najde;
 Oh! dodel' jo meni ti.

Madež se ni v tebi našel,
 Bog Oče te je vsadil,
 Sveti Duh te je ociral,
 S tebe je Bog Sin cvetil:
 Vsi jeziki so preslabi,
 Tebe, roža! hvaliti,
 Žlahna roža! ne pozabi,
 Na me, o Marija ti!

Kedar tvoj kip (peld) premišlujem,
 Pred tajistim jez klečim,
 Pohlevno k tebi zdihujem,
 Eno gnado le želím:
 Da me ne boš zapustila,
 Mati prave milosti!
 Ino mi bodeš sprosila
 Božjih gnad obilnosti.

Kedar grešnik jez zaslišim,
 O Marija! tvoje ime,
 V svojem sercu na te zmislim,
 Pravim: Vsmili se čez me,
 Pusti meni milost najti,
 Kedar me vse zapusti,
 Bodi moja ljuba mati,
 O Marija, roža ti!

Ti si z gnado vsa obdana,
 Angelj Gabr'jel govori,
 Od Očeta nam izbrana,
 Gnada vsa 's tebe gori.
 Ti si polna vse dobrote:
 Devica izvoljena,
 Spomni na nas revne srote,
 O mati prevsmiljena!

Kedar bodem morla vmreti,
 Dušo dati čez Bogú,
 Kedar bodem morla vzeti
 Od tega sveta slovo:
 Oskerbni me, daj mi 'zreči
 Te svete imena tri:
 Jezus, Marija, Jožef sveti,
 Ozrite se vi na me!

Druga.

O Devica bod' češena,
 Ti kraljica vsih vebes,
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res.
 Svit blišobe te obdaja,
 Sončno sije tvoj obraz;
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušáš — Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej, nas revne grešnike!
 Da od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus, reši vse!
 In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo
 Spremi v sveto nas nebo.

Tebi vdani hočmo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmiraj hočmo te častiti,
 Peti slavo ti na glas:
 O Devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomej!
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej!

Tretja.

Ko v jasnem jutru primiglja
 Že zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje,
 Marii čast in počešenje;
 In z zlato zarjo vse časti:
 „Češena si Marija ti!“

Ko višej sije sonce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,
 Se sliši zopet nam zvonjenje;
 Marii čast in počešenje;
 Čez hrib in plan se oglasi:
 „Češena si Marija ti!“

In kedar sonce že ljubó
 Nam za goro žari slovó,
 Se glasno sliši še zvonjenje
 Marii čast in počešenje; —
 V večernem hladu se glasi:
 „Češena si Marija ti!“

„Češena si Marija ti!“
 Naj se glasi do konca dni,
 Naj vedno sliši se zvonjenje
 Marii čast in počešenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija ti!“

Četerta.

Premila Marija! kje glase čem vzet'?
Besede, katere čem tebi zapet'?
Brez madeža bila spočeta na svet,
Nebes naj žlahnejši cvet.

Občutljeji moji zdaj hoč'jo ož'vet',
Prelepi Marii 'no pesem zapet'.
Brez madeža . . .

Pogledam nad sebe gor v jasno nebo,
Nad zvezdami tamkaj se svetiš lepo.
Brez madeža . . .

Če luna mi bleda prisveti po noč',
Globoko iz serca izdihnem, rekoč':
Brez madeža . . .

Če grejejo sončni me žarki gorko,
Premislím ljubezen na tvojo toplo.
Brez madeža . . .

Šumeči potoki velijo mi vsi:
Vir gole ljubezni Marija, si ti!
Brez madeža . . .

Marija! kak' srečna si vender ti vsa,
Glej, nebo enake tebi je nima.
Brez madeža . . .

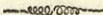
V nebesih imaš pa zdaj vel'ko oblast,
Sam Jezus, tvoj sin, podal tebi je čast.
Brez madeža . . .

Na svetu karkoli leze ino gre,
Častita Marija! me spomni na te.
Brez madeža . . .

Če serčice moje mi žalost mori,
Bolezen življenje mi moje greni,
Tedaj, o Marija! poslušaj me ti,
Pa tudi vsmili se me.

In kedar spet moram ta svet zapustit',
Od znancov, prijatlov se tukaj ločit',
Tedaj, o Marija! daj mi roko,
Pelji me v sveto nebo.

P e t a.

1.

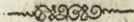
Veš, o Marija!
Moje veselje!
Veš moje želje?
Ljubil bi te;
Zmiraj pri tebi
Hotel bi stati,
Ljubljena Mati!
Zaverzi me ne.

2.

Kaj pa ti hočeš,
Moja Kraljica,
Sladka Devica!
Da ti podam?
Drugega nimam,
Prosim pohlevno,
Vzem' serce revno,
Rad ti ga dam.

3.

Pa ti, Kraljica,
Si ga že vzela,
In si ga vnela,
Za te gori.
Mati preblaga!
Ti ga ohrani,
Hudemu vbrani,
Reši ga ti!

Šesta.

G Marija, polna gnade,
 Mati božje milosti!
 Grešnika poglej, kak pade
 V srošno večne žalosti.
 Oj čez me   Prosim te,
 Vsmili se,   Vsmili se!
 Mati mila!   O Marija!
 Pros' za me.   Pros' za me.

Tvoje milosti potreben
 Se pred tabo jez solzim,
 Ako ravno nisem vreden
 Tvoje dete bit' želim.
 Oj čez me . . .

Glej! po široki cesti hodil
 Pogubljenja večnega,
 Svet hudoben me je zvodil
 Od Očeta dobrega.
 Oj čez me . . .

Pozapравil sem dobrote
 Prevelike milosti,
 Sem napolnil svoje pote,
 Z grehi nehvaležnosti.
 Oj čez me . . .

Dobre dela sem zamudil,
 Sem zatratil dragi čas.
 Kako pozno sem se zbudil
 Na pastirja mili glas.
 Oj čez me . . .

Vse dobrote tega sveta
 Zapustiti zdaj želim,
 Vendar stopiti pred Očeta
 Vbogi grešnik se bojim.
 Oj čez me . . .

K tebi, Mati! se obrnem
 K tebi dete pribežim,
 Tebi mile solze vternem,
 Tebi dušo izročim.
 Oj čez me . . .

Pomočnica keršenikov,
 Primi me za roko zdaj,
 Pribežal'še spokornikov,
 Pelji me k Bogu nazaj.
 Oj čez me . . .

S svojim Sinom, ljuba mati!
 Spravi mene grešnika,
 Da mi hoče gnado dati,
 Prosi duha svetega.
 Oj čez me . . .

Pod svoj sveti plajš zagrinjaj
 Mene pred sovražnikam,
 V sveti raj pa enkrat spremljaj
 Z vsim nebeškim angelcam.
 Oj čez me . . .

In ko bodem moral vzeti
 Od tega sveta slovo,
 Zakramente daj prijeti
 Duši za popotnico.
 Oj čez me . . .

Sedma.

Naj bolj blaga, mila draga
 Si Marija d'vica Ti;
 In čistejši, in svetejši
 Ni bilo nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepoticje,
 Je zgol milost in sladkost,
 Ni človeško, je nebeško,
 Zmaga angeljsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde očesa tvoje so;
 Kakor pšice, vse sladčice
 Naše serca ranijo.

Perle drage, ljube, blage,
 Tvoje svete so roke,
 Polne gnade, ktere rade
 In obilno nam delé.

Ti, devica! si kraljica
 Cele zemlje, vsih nebes;
 Pa ponižaš in približaš
 Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
 Tudi mojem se očem?
 Skorej, skorej prid' od zgorej,
 Da s teboj te gledat grem.

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rok,
 Pridi k meni in me deni
 V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
 K' nam je tako mater zbral,
 Ga ljubimo, ga molimo,
 K' je vso čast Marii dal.

Živi, živi! vpimo: živi!
 V sercih nam Marije ime!
 Hvali vedno, hvali vredno
 Jezusa zvesto serce.

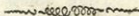
Osma.

Cvete cvetlica ena — in večno zeleni,
Enaka ni nobena — ni b'la, kar svet stoji.
Če grešniku solzice — se vtrinjajo z oči,
Mu duh lete cvetlice — serce razveseli.

Če tudi smertna sapa — obraz že obledí,
Od te cvetlice hlapa — se zdravje zadobi.
Al' kje je ta cvetlica — kter' vert jo le pozná?
Marija, čista d'vica — cvetličica je ta.

Presveto ime Marije — je čez imena vse,
Naj zlat mu venec vije — in krona spleta se,
Marije, čiste d'vice — naj žlahniši je cvet,
In take več cvetlice — ne bo dočakal svet.

Razsveti, o Danica — na zemlji temno noč,
Podari, o kraljica — nebeško nam pomoč:
V svetosti prebivati — premagati hudo strast,
In enkrat vživati — v nebesih večno slast.

Deveta.

Ti, ki nad trume nebeške vse
Bližna pred Jezusom znajdeš se,
Ti mati Gospodova, naša pomoč!
Razjasni nam uma in pameti noč.
Prosi, Marija! prosi za nas,
Zdaj in posebno poslednji čas.

Duše, ki v grešnih zvezah tičé,
K tebi vse zgrewane pribežé,
Prot' tebi obračajo solzne oči,
O mati premila, vsmili se jih ti!
Prosi . . .

Duše v skušnjavah, ki jih teró,
 K tebi, Marija! se zatekó;
 Ti mat' ljubeznjiva! se na nje ozri,
 In silnih skušnjav jih čiste omí.

Prosi . . .

Duše terpinčene od britkost,
 K tebi zdihujejo za serčnost:
 Izroči, Marija! jih ljub'mu Bogu,
 Zadobi pomoč jim od svoj'ga Sinu.

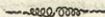
Prosi . . .

Ljuba nedolžnost tud' kliče v te,
 Da b' si privarvala čisto serce,
 Se k tebi ozira 'z doline solzá,
 Zaupanje terdno do tebe imá.

Prosi . . .

Bog ti veliko dal je oblast;
 Torej, Marija! ti gre vsa čast:
 Podpiraj nas s svojo mogočno prošnjo,
 Da srečno vsi pridemo k tebi v nebo.

Prosi . . .

Deseta.

Marija, ti pomagaj nam!
 Te pozdravljamo, devica!
 Se ti vklanjamo, kraljica!
 Marija, Marija, le ti pomagaj nam!

Marija, ti pomagaj nam!
 Kedar bomo mor'li vmreti,
 Ti nam daj pomoč prijeti.
 Marija . . .

Marija, ti pomagaj nam!
 Kedar oči že otemnijo,
 Usta ne več govorijo,
 Marija . . .

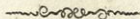
Marija, ti pomagaj nam!
 Kedar duša gre 'z telesa,
 Nas britkost in strah pretresa,
 Marija . . .

Marija, ti pomagaj nam!
 Kedar bomo se ločili,
 In se v večnost preselili,
 Marija . . .

Marija, ti pomagaj nam!
 Sprosi nam od svoj'ga Sina,
 Da nam bode sodba mila;
 Marija . . .

Marija, ti pomagaj nam!
 Kedar bomo že zaspali,
 Da b' vsi srečno gor ustali,
 Marija . . .

Marija, ti pomagaj nam!
 Da b' v nebesih vsi veseli,
 Tebi čast in hvalo peli,
 Marija, Marija, pripelji nas v sveti raj!

Enajsta.

Veselo pesem, jezik moj!
 Marii v čast in slavo poj,
 Ki je brez madeža spočeta
 Postala mati božja sveta.
 Zato ji vedno čast doni
 Od vsih jezikov in strani:
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Če vprašam drobne ptičice:
 Kaj tak' lepo mi pojete,
 Da milih pesmi glas medeni
 Odmeva log in gojzd zeleni?
 Marijo me pozdravljamo,
 Mi ptičice odpevajo,
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Če vprašam nježne rožice:
 Kaj tak' lepo se spletate,
 V prekrasen venček razcveteni?
 Iz njega klije duh medeni!
 Marii venec spletamo,
 Mi rožice prikimajo,
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

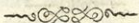
Če vprašam svetle zvezdice:
 Kaj tak' lepo se vtrinjate?
 Po nebu se vaš svit razliva,
 Ko rajska zarja ljubeznjiva,
 Marii krono spletamo,
 Mi zvezdice odmevajo,
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Če vprašam božje angeljce:
 Kaj tak' lepo prepevate,
 Da vse nebo v radosti plava,
 Po raju se razlega slava?
 Marii slavo pojemo,
 Mi angeljci odpevajo,
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti;
 Razlegaj se po zemlji celi,
 Odpevaj sveti raj veseli.

Kraljici slave in časti,
 Pozdrav naj vekomaj doni:
 Češena si, Marija ti!
 Vsa polna božje milosti.

Dvanajsta.

Dajte hríbi in doline,
 Gozdi, travniki, planine,
 Vsi devico počastite,
 Ki je lepši nima svet.

Vsi potoki vi šumeči,
 Ljubi tički žvergoleči,
 Premogočni vsih kraljici
 Pojte hvalo, pojte čast.

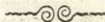
Vsi recite: O devica!
 Kako lepa si kraljica!
 Bodi čast in hvala večna
 Tvojmu stvarniku, Bogu.

Ti si sonce, serca greješ
 Od ljubezni, ktero seješ;
 Ti si luna razsvetljena
 Od svetlobe vsih nebes.

Lilja, roža si cveteča,
 Naj prijetniše dišeča,
 Si brez madeža, vsa čista,
 Polna ljubeznjivosti.

Kar te dela ljubeznjivo,
 In Gospodu dopadljivo,
 To je tvoja prelepota,
 Polna vse ponižnosti.

O Marija! Bogu draga,
 Nam pa sladka, mila, blaga,
 Kakor ljubiš svoj'ga sina
 Bodi milostljiva nam!

Trinajsta.

☉ Marija rožica,
 Zvoljena in žlahna vsa!
 Grešnikov vsih troštar'ca!
 Prosi za nas Jezusa,
 Da nam sveti luč,
 Skozi tvojo moč,
 Najditi nebeški ključ.

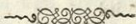
Čez lepoto limbarja
 Se, Marija! gor blišiš,
 In iz trona vikšega
 Gnade grešnikom deliš,
 Kdor te le spozna,
 In ti hvalo da,
 Dosti trošta vselej 'ma.

Predišeci majaron
 'Z vertica nebeškega!
 Kak' je lep tvoj zlati tron
 Od življenja svetega;
 Gnada božja da
 Lepega duha,
 Vleče k teb' služabnika.

O prežlahтна v'jolica
 In prijetna vsim očem!
 Silno lepa zvezdica
 Svetiš noč in dan ljudem;
 Bolj prijazna še
 Kakor zvezde vse
 Lepše, kakor sonce je.

O svetilo zvoljeno
 Si Marija d'vica ti;
 Si od Sina kronana,
 Čigar mati bila si.
 Sveti Duh ti da
 Perstan iz zlata
 Tebe za nevesto 'ma.

Mati nam pripravljena
 'Z svetega Duha moči!
 Bodi vsa pozdravljena,
 In oberni k nam oči,
 Da nam sveti luč
 Skozi tvojo moč
 Najditi nebeški ključ.

Štirnajsta.

Ti edina, o Marija!
 Za nevesto zvoljena
 Si od svetega Duha.

Tebi, lepa! naj razlega
 Petje slavno se glasno,
 Naj odmeva clo v nebo!

Ti le sama si odbrana
 Lilija brez madeža,
 Čista mati Jezusa.

Počeseno čez vso zemljo
 In nebo je tvoje ime;
 Slava, slava tebi gre!

Tebi mili, v solz dolini
 Revni se zročujemo,
 Te pomoči prosimo.

Ti nas brani v sili vsaki!
 Daj živeti nam lepo,
 Dozoreti za nebo!

Petnajsta.

Marija preblaga! — prečista in draga!
 Vse duše vedo — da matere slajši
 Nikoli ni bilo.

O mati presveta — hči svet'ga Očeta!
 Vse milosti vir — mi upanje daješ,
 Veselje in mir.
 Marija preblaga! itd.

O mati devica — nebeška kraljica!
 Kdo te je častil, — da b' vender pri tebi
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga! itd.

O mat' ljubeznjiva — naj bolj dobrotljiva!
 Ti prosi za me — da bodem te ljubil,
 In gorel za te.
 Marija preblaga! itd.

Mogočna si, mati — Bog nič ti ne ukrati,
 Kar hočeš, storiš — ti da, kar ga prosiš,
 Ti da, kar želiš.
 Marija preblaga! itd.

O mati ljubezni — ozdravi bolezn
 Ti moj'ga serca — da začnem ljubiti
 Preljub'ga Boga.
 Marija preblaga! itd.

Šestnajsta.

O upanje mi lepo!
 Vse moje zaželenje,
 Ti moje si življenje,
 Moj mir, Marija, ti.

Če te, Marija, kličem,
 Al če se spomnim nate,
 Sladkost, veselje zate
 Prevzame mi serce.

Če kdaj težavna misel,
 Serce v grenkost pobije,
 Samo ime Marije
 Prežene vso britkost.

Na morju t'ga življenja
 Si zvezda meni mila,
 K' bo moj čolnič vodila,
 Da pridem srečno v kraj.

Pod tvojim ljubim plajšem,
 Preljuba moja mati!
 Želim jez prebivati,
 Umreti tud' pod njim.

Če srečen, o Marija!
 Vmerjem v ljubezni tvoji;
 O blagor duši moji!
 V nebesa pohitim.

Z vzmi ljubezni svete
 Mi ti serce ukleni,
 Tvoj sužen, blagor meni!
 Bom tebi zvest ostal.

Saj to serce, Marija!
 Od zdaj ni nič več moje,
 Bogu ga daj, je tvoje,
 Ga nočem več nazaj.

Sedemnajsta.

O devica! — pomočnica
Bila si in boš nam ti,
Le sladkosti — in blagosti
Tvoja rokā nam deli.

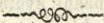
Ko cveteča — in dišeča
Si Marija rožica!
Sem iz raja — svet'ga kraja
Diješ cvetje upanja.

Ko danica — tolažnica
V temni noči siješ nam,
Mati mila — vedno bila
Si ubogim grešnikom.

Pri slabostih — in britkosti
Rada nam pomagaš ti,
Pri skušnjavah — in težavah
Pomočnica vselej si!

Čast Marije — naj razlije
Se po svetu krog in krog;
Njo častimo — in prosimo
Pomočnico vsih nadlog.

Ljuba mati — v zarji zlati
Nam prisijaj zadnji dan:
Boš prosila — govorila
Srečno bode tek dognan.

P e s e m

od serca Jezusovega.

Jezus! tvoje sveto serce
Nas pregrešne veseli,
K sebi vabi vse dušice,
Naj nobene ne zgubi.

Tu od večnega Pastirja
 Vsa sladkost se grešnim da,
 Celemu svetu gnada 'zvira,
 Kdor za njo skerbeti zna.

To je prava hiša božja,
 Gor k nebeškim vratom pot,
 Jezus nam je proti prišel,
 Glejmo, kak' je poln dobrot!

Sveto serce vsim nam dava,
 Ljubeznjiv' za nas skerbi,
 Brate, sestre nas spoznava,
 Kdor se njemu izroči.

Kdor k njemu se poda v branbo,
 Vsi nesreči odbeži;
 Sveto serce za ohranbo
 Vsim vse gnade zadobi.

Sveto serce je boleče,
 Kdar ga grešnik razžali;
 Vselej v ljubezni je goreče,
 Kdar od vernih se časti.

K tvoj'mu sercu vsi bežimo,
 Jezus, le nam prostor daj!
 Svetle krone v njem dobimo,
 Šli ž njimi 'mo v večni raj.

Da bi b'li ja vredni svati,
 Kdar 'mo prišli taj pred te,
 Tvoj'ga serca sestre, brati,
 To skoz naša želja je.

Če pa gnado kdaj zgubimo,
 No nas svet premagat' će,
 Pa k Marii pribežimo,
 Hitro nam naproti gre.

Serce Jezusa, Marije!
 Daj nam eno srečno smert,
 Kdar nam zadnja ura bije,
 Naj bo svet' raj nam odpert.

Pros'mo, pridi nam naproti,
 Kdar 'mo proti nebu šli!
 Naj skušnjava nas ne zmoti,
 Da 'mo vsi zveličani!

P e s e m

od serca Marijnega.

G Marije serce sveto,
 Proti nam v ljubezni vneto,
 Polno božje milosti,
 Polno lepih čednosti!
 Naj, Marija! petje moje
 Časti sladko serce tvoje;
 Kar se giblje in živi,
 Naj te hvali in časti!

Čisto serce za te zbrati,
 V njem prijazno stanovati,
 Hotel stvarnik vsih reči,
 Vlil je v nja z nebes dari.
 Naj, Marija! itd.

Sveto serce to je vnelo,
 Za Boga je vse gorelo,
 Ni ljubilo družega,
 Ko gospoda samega.
 Naj, Marija! itd.

Blago serce je vse milo,
 Nas otrok ni pozabilo,
 Dobrotljivo je za vse,

Prosi za nas grešnike!
Naj, Marija! itd.

Krotko serce je terpelo,
Je britkosti dost' imelo,
Ko je nesel ljubi Sin
Težo smertnih bolečin.
Naj, Marija! itd.

Sladko serce zdaj kraljuje,
Se v nebesih veseluje,
Z Bogom svojim sklenjeno,
Nam v pomoč pripravljeno.
Naj, Marija! itd.

Deviški stan.

Ljube sestre in dekleta!
Srečen je naš samski stan;
Še srečnejši stan devištva,
Naj le bode prav deržan.
Oj ponižno pribežimo
Vse k devici rožnati,
Daj, da milost zadobimo,
Varvat' liljo čistosti.

Imeniten je svet zakon,
Kar svet Pavel sam uči;
Imenitnej še devištvo,
Kar svet Pavel govori.
Oj ponižno . . .

Kar je sonce čez vse zvezde,
Kar čez svinec je zlato;

To je sramožljivo dekle,
 To device čiste so.
 Oj ponižno . . .

Kakor angelj od človeka
 U lepoti loči se ;
 Tol'ko lepše je devištvo
 Od lepote zakonske.
 Oj ponižno . . .

Hitro zakonsko veselje
 Se jim v žalost spremeni ;
 Serce čisto in nedolžno
 Vselej Jezus veseli.
 Oj ponižno . . .

Ternje zakonsko ne pika
 Čistih, nedolžnih deklic ;
 Venec opleten za device
 Iz nebeških je cvetic.
 Oj ponižno . . .

Nima svet dobrote take,
 Da b' devištva vredna b'la ;
 Nima tol'ko on lepote,
 Tron je ono Jezusa.
 Oj ponižno . . .

Imenitosti in časti
 Nima tol'ko celi svet ;
 Kolikor je devištvo ima,
 Svete cerkve žlahni cvet.
 Oj ponižno . . .

Kdor deviško čistost varje,
 Je pòdoben angelam ;
 Angeli so mu tovarši,
 In prijatelj Jezus sam.
 Oj ponižno . . .

Temu je Marija mati,
 Duša hči Marijina;
 Čista duša in nedolžna
 Je nevesta Jezusa.
 Oj ponižno . . .

Kdo bo gledal tako blizo
 Nekdaj svoj'ga Jezusa,
 Kakor sestre in dekleta,
 Ki so čistega serca?
 Oj ponižno . . .

Ako ravno izperhnelo
 Tud' deviško bo telo;
 Veličastno in veselo
 Čez vse drugo vstalo bo.
 Oj ponižno . . .

Lepo sije svetlo sonce,
 Luna v noč' nam mila je;
 Lepše, kakor sonce zlato
 Bodo duše vstale vse.
 Oj ponižno . . .

Sonce bode otemnelo,
 Luna tud' ugasnila;
 Al' devištvo bo cvetelo
 Tam v nebesih vekoma.
 Oj ponižno . . .

Devica.

Marija, Devica devic
 Je v raju na božji desnic';
 K Marii so vzete
 Device vse svete:
 Devica čem zmiraj ostat'.

V devici je sveti duh zdaj ;
 Bo v raju nad angele kdaj ;
 To priča Marija,
 In sveta Lucija:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Danica čez zvezde je vse ,
 Tudi v raju deviško dekle
 V nebesih kraljuje,
 Se v Bogu raduje:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Kar bela je lilja pri nas,
 Devica tam večni je čas,
 Pri Bogu v veljavi,
 V nebeški je slavi:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Le d'vica v nebesih povsod
 Za jagnjetom Jezusom hod',
 Prepeva vesela,
 Vse božije dela:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Kjer drugi nevarni je spol,
 Se znajti jez nočem nikol';
 Boga bi žalila,
 In čistost kalila:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Sama pač naj lepše živim,
 Nad Jezusom se veselim,
 On v me se ozira,
 Me z gnado podpira:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Kaj maram za tebe, o svet?
 Ti hočeš le čistost mi vzeti!
 Raj dam se umoriti,
 Kot čistost zgubiti:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Devica Cecil'ja zapoj
 Na orgle prelepo z menoj,
 Da čistost čem branit',
 Nedolžnost ohranit':
 Devica čem zmiraj ostat'.

Dekleta! živimo lepó,
 In Jezusu dajmo rokó;
 On venča device
 V nebeške kraljice:
 Devica čem zmiraj ostat'.

Od križovske družbe.

Prelep vertec vidim stati,
 S cvetjem čednosti nasjan,
 Lesketa se v zarji zlati,
 S svetim navkom okopan;
 In cvetlic prelepo cvetje
 Je pobožnih duš zavetje;
 Vert je križu posvečen
 In Marii izročén.

Vertnarica, o Marija!
 Verta ti si rajskega,
 S tvoj'ga serca se razvija
 Sveta družba križovska.
 Oj le v vertec pritecimo
 In k Marii pribežimo
 Lepih rožic si nabrat
 Za deviški venec zlat!

Tako lepe ni cvetlice,
 Kakor bela lilja je;
 Lepše pa ko luč danice
 Čista duša vtrinja se;

Tavžent, tavžentkrat je srečna,
 Tam jo čaka krona večna,
 Kjer nevesta Jezusa
 Z liljami bo venčana.

Lepo cvete tud' vertnica,
 Roža sramožljivosti;
 Pa še lepša si, devica!
 V zlatih letih mladih dni;
 Če ti z liljo cvet vertnice
 Rudeči nedolžno lice,
 Angelcem podobna si
 V zarji svete čistosti.

V ternje vjolica se skriva
 Pred ošabnostjo svetá,
 Tak ponižna, sramožljiva
 Bodi tudi deklica!
 O ne boj se, če sovraži,
 Svet te kolne ino draži,
 Saj te Jezus, ženin svet,
 Hoče za nevesto 'met'.

O zatorej oklenimo
 Svet'ga križa se zvestó,
 In z veseljem se vverstimo
 V sveto družbo križovsko!
 In Marija, vertnarica
 Bodi naša priprošnjica,
 Da nas Jezus vsmili se
 In zapiše med svojé! —

V petdeset devetem leti
 Je zasvital srečen čas,
 Da so papež Pij deveti
 Nam poslali sladek glas:
 Ob vsih svetkih Jezusovih
 In Mariinih godovih
 Zadobi odpusteke,
 Kdor skesano se spove.

Nas ogreti za Marijo
 In do križa svetega,
 Še odpustek podelijo
 Enkrat mesca vsakega:
 Kader nauki so deržani
 In pri božji mizi zbrane
 Sklenemo se z Jezusom,
 Svojim ljubim ženinom.

Kje še lepši vertec cvete?
 Kje cvetlice lepši so?
 Z njih si duša venec plete
 Za nebeško svatovš'no;
 Vsmiljen' Jezus in Marija
 Sta pa njena tovaršija
 Tukaj že na zemlji zdaj
 Ino enkrat v svetem raj'.

Stojaj, stojaj vertec zlati,
 Vertec družbe križovske!
 V tebi hočem rož'ce brati
 In si venčati serce;
 Dokler luč življenja sije,
 Hočem biti hči Marije
 In nevesta Jezusa,
 Moj'ga ljub'ga ženina!

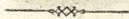
Dekliška.

Le od nekdam sem ljubila
 Vse dišeče rožice,
 Z rožcami sem si igrala,
 Spletala si venčike.
 Če vertnice sem dobila,
 Nageljce, vijolice,
 Sem jih v venčike povila
 Zraven tud' še lilije.

Zmed vsih rožic, kar jih rase,
 Lilije naj raj imam:
 Lilije mi vsake čase
 Kažejo, kar v serc' imam.
 Čista moram bit' nevesta
 Moj'ga žen'na Jezusa,
 Tud' Marii D'vici zvesta,
 K' je vselej prečista b'la.

Jezus, ženin moj presveti
 Čisto ljubi le serce,
 Čiste hoče le imeti
 Enkrat k sebi deklice.
 Tam pred tronom bodo stale,
 V belo vse oblečene,
 Z Jezusom se sprehajale,
 Z devištvom vse ogernjene.

Stan prelepi, stan dekliški
 Ti me vselej zveseliš!
 Perstan zlat, venčik nebeški
 Ti dekletam pridobiš!
 Oh jokajte — le jokajte
 Zapeljane deklice,
 Ne cveto več — le jokajte,
 Za vas žlahne rožice.

Pri pogrebu križovske deklina.

Čujte, sestre! čujte vi vsi!
 Poslušajte prav zvesto,
 Kako jemlje v hladni zemlji
 Mlada deklica slovo.

Dobro ste jo vsi poznali,
 In njo ** klicali,

Po pravici spoštovali
Zavolj njene pridnosti.

** let je komaj stara,
Pa je mor'la vender vmret';
Kakor rož'ca čisto mlada
V dolgo večnost mor'la it'.

Slovo hoče še jemati
Rajna sestra dans od nas,
Merzlo roko nam podati,
Nam povedat' mili glas.

Srečno, srečno, ljubi oča!
Pravi milo vaša hči,
Srečno, srečno, mama zlata!
Rajna ** govori.

Kaj z menoj ste preterpeli,
Naj poverne Jezus vam!
Bog daj! da bi tam objeli
Svojo hčer na sodni dan.

Tud sestre vas objamem,
V duhu vas poljubim zdaj;
Od vas lepo slovo vzamem,
Vidimo se v svetem raj.

Spomnite se sestre vaše,
Vam v spominu naj živim!
Pri daritvi svete maše
Vašim prošnjam se zročim.

Oj dekleta! ve verstnice
Mojih zlatih mladih let!
Kmal' mi bote tovaršice,
Zginil bo vaš rožen cvet.

Bila sem tud' jez vesela,
 Sem želela vživat' svet;
 Kakor rož'ca sem cvetela,
 V zarji svojih mladih let.

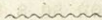
Danes pa že truplo gnjije,
 V krilu černe zemlje spi,
 Kamor sonce ne prisije,
 Ino bel'ga dneva ni.

Torej srečno, ljubi moji!
 K' ste me semkaj spremljali,
 In prosili duši moji
 Ljubi mir pri Jezusi,

Zdaj pa, sestre! se ločimo,
 Ve od mene, jez od vas;
 Za zveličanje skerbimo,
 To je rajne ** glas.

Nauki za dekleta.

Posebno potrebni za brati, kadar k nauku iti ne utegnete.

1. **H**očeš poštena ostati in preljubo rožo svete čistosti ohraniti, premišljuj rada in večkrat, zakaj da te je Bog vstvaril. Samo za to, da bi njega ljubila, njemu služila in enkrat v nebesa prišla. Če tvoje serce kaj družega ljubi, kakor Boga; če tvoje oči, tvoj jezik, tvoje ušesa, roke ali noge kakemu drugemu služijo, kakor njemu, si nezvesta božja dekla, nisi na pravem potu.

2. Ne pozabi nikoli na pričujočnost božjo. Bodi sama ali v družnji, doma ali na potu, božje oko je nad teboj, pred njim se ne moreš skriti. Če si tudi sama, si zaperta, si v postelji ali pod odejo, Bog vidi tvoje oči, kamo jih oberneš, vidi roko tvojo, kamo jo deneš, vidi tvoje naj skrivniši misli in želje. Bodi torej sramožljiva, in imej svet strah pred pričujočnostjo božjo, pa tudi sama pred seboj.

3. Ne pozabi nikoli svojega ljubega angelja varha. Tvoj zvest prijatelj je; po

dnevu te spremlja, po noči pri tvojem obglavju stoji in svojo roko čez te derži. Ko zaspiš, on te odene; ko se zbudiš, on te odkrije. Si vesela, on se s teboj veseli; si žalostna, on ti serce hladi. Imej ga torej v veliki časti, ne žali ga, ne zapodi ga stran od sebe — s svojim slabim zadržanjem.

4. Spomni se večkrat, kako draga in koliko vredna je tvoja duša. Zavolj tvoje duše je Jezus na svet prišel, se je trudil tri in trideset let, in je umerl za njo in svojo kri pretil do zadnje kaplje. Boš dušo zveličala, bo vse prav; boš dušo zgubila, bo vse zgubljeno.

5. Premišljuj rada, kako kratko je tvoje življenje, kako dolga je večnost. Tvoje leta se raztekajo kakor voda, in nikdar jih več nazaj ne bo. Vsaki dan, vsako uro in minuto si bližej groba, bližej smerti — kmali boš spala v hladni zemlji, kmali se znašla v dolgi večnosti, iz ktere te ne bo več nazaj. Večno boš srečna, ali pa večno nesrečna. Preteklo bo toliko jezar let, kolikor je peska, listja in trave na zemlji, kolikor je zvezd na nebu in kapelj v morju, od večnosti pa ne bo nobena ura pretekla — kakor dolga je danes, tako dolgo bo takrat. Oj večnost! večnost!

6. Ljubi Jezusa, Izveličarja svojega, iz celega serca, ljubi ga vse dni in vse ure svojega življenja, in bodi vesela, da ga smeš ljubiti. Če ne boš njega ljubila, po njem ne želela, boš kmali zašla, boš želela po nečimerni obleki, po dobri jestvini in pijači, po nespodobnem razveseljevanju, po drugem spolu. Červ nečistosti te bo glodati in spodjedati jel, in padla boš, kakor drevo, kteremu se korenina odseka, in podertija po tebi bo velika. Hočeš torej prava nevesta biti, moraš Jezusa svojega ženina in njegovo življenje in terpljenje ven in ven pred očmi in v sercu imeti, kakor tista pobožna dekla, ktera sama od sebe takole pripoveduje :

Moja prva misel zjutraj, ko vstanem, je moj Jezus, ki je iz ljubezni do mene umerl. Ko se oblačim, mislim na sramotno obleko, s katero ga je Herodež oblekel in za norega spoznal. Ko si predpertič opasujem, mislim na vervi, s kterimi so njega kakor razbojnika zvezali. Ko se obuvam, si mislim, da moj Jezus čevljev nikdar ni nosil, dasi ravno je toliko terdih potov storil. Ko se češem in opletam, mislim na njegovo ternevo krono, kako ga je bodla. Ko grem v cerkev k sveti maši, se mi zdeva, da grem na goro Kalvarijo, kjer je bil križan. Ko

hišo pometam, mislim, kako so Jezusa bičali ali gajžljali, kako po ječah vlačili. Ko ogenj narejam, prosim Boga, naj bi ogenj svoje ljubezni v meni prižgal. Ko piskre k ognju pristavljam, mislim na svetega Petra, ki je svojega Gospoda zatajil, ko se je na dvorišu pri ognju grel. Ko derva nosim, si mislim, da Jezus je težki križ nesil in trikrat pod njegovo težo padel. Ko grem po vode, si mislim, kako so Jezusa skozi potok Kison vlekli. Ko nož v roke vzamem, mislim na sulico, s katero so njegovo desno stran prebodli. Ko derva na ogenj devljem, se spominjam ognja, ki v peklu gori. Ko jed na mizo nesem, mislim na presveto rešnje telo, ki je jed naše duše. Ko pijem, mislim na jesih in žolč, s katerim so Jezusa na križu ponujali. Ko pomivam, prosim Jezusa, naj bi me očistil vsega, kar je ostudnega na meni. Ko postiljam, si mislim, kako terda postelja bila je križ, na katerem je Kristus umiral. Ko se na večer razpravljam, si mislim, kako neusmiljeno so tergali Jezusu oblačilo iz života, na kterega so se bile rane nekoliko že prisušile. Ko se v posteljo vležem, si mislim, kako bo z mojo dušo, kedar bodo moje truplo v hladni grob položili. — Vidiš! tako delaj tudi ti.

7. Idi rada k sveti maši, če le količkaj moreš; zakaj večje časti Bogu ne moreš skazati, kakor če si spodobno in v Bogu zbrana pri sv. maši. Posebno veselje pa imej, če smeš prav pogosto Jezusa v presv. rešnjem telesu prejeti. Kar je zlato sonce zemlji, to je ljubi Jezus tvoji duši. On te razsvetljuje, on te ogreva in ti potrebno toploto daje. Zemlja brez sonca, kako žalostno bi bilo! vse bi zmerznilo — in dekleta brez Jezusa, brez večkratnega sv. obhajila, oh kako merzle so za vse, kar je svetega in božjega! njih čistost je kakor zimska roža na oknu, ki pri prvi sapi zginе. „K sv. obhajilu bi šla“, je rekla neka sv. devica, „ko bi imela skozi ogenj in plemen iti“. — Poklekni tudi rada pred altar, na katerem je Jezus v presv. rešnjem telesu pričujoč. Počasti ga; povej mu, kako ga ljubiš; prosi ga, naj ti pomaga v potrebah tvojih. Reci mu: Jezus, moj Jezus! resnično verujem, da si tu pričujoč. Molim te, ljubim te. Ves si moj — oh, usmili se mene! Bolena sem in polna ran; ti me lahko ozdraviš. Revna sem, vsega mi manjka; ti me lahko obogatiš. Lačna, žejna sem; daj mi piti od tvoje žive vode, nasiti me s svojo sveto

gnado. Oh, Jezus! tvoja sem in tvoja ostanem — živa in mertva. Amen.

8. Moli rada, premišljuj pogosto, kar svetega bereš ali čuješ na prižnici ali v spovednici. Greš sama po poti, navadi se, da boš na tihem molila; in da se preveč ne raztreseš, tudi na delu svoje oči v duhu večkrat obrni na Jezusa, kakor bi ga vidila pred seboj. Tudi je dobro, ako želiš zbravnega duha ostati, da večkrat čez dan s kakim kratkim zdihljejem svoje serce k Bogu povzdigneš. Reci postavim: „Oh, moj Jezus, ti moj dober pastir! razsveti, očisti, vodi me!“ Ali: „Duša moja! kje so tvoje misli? — le kviško, kviško se oziraj!“ Ali: „Moj Bog in moje vse!“ Ali: „O moj Jezus! da bi te pač nikoli ne razžalila!“

9. Boj se greha, zlasti kar je zoper deviško čistost, se boj bolj kakor strupenega gada. Ne dovoli ne v mislih, ne v pogledu, ne v djanju, kar je zoper sveto sramožljivost, in ne pozabi, da tvoje deviško telo je tempelj svetega Duha, da tvoje serce je živ tabernakelj, v katerem Jezus s svojo sv. gnado prebiva. — Sv. Cita je hlapca za uho udarila, ko je hotel njo poljubiti, in mu protila, da bo gospodarju povedala, če je v miru ne pusti.

In res! mir je imela. — Dekleta! zapomnite si, da hudo je, od hudiča obsedena biti, vendar še desetkrat hujše, v nečistem znanju živeti. Nečistnica, pravi sv. pismo, bo kakor blato na cesti pomandrana, in kakor prah pred vetrom, bo zginil nje spomin.

10. Beži, ko se nevarnost ali skušnjava bliža, in ne pozabi, da čeravno je tvoja volja dobra, je vendar meso le slabo. Marija se je ustrašila, ko je angelj prijazno jo pozdravil, ko je vidila, da je sama ž njim. Kakšni strah še le bi jo bil obšel, ko bi bil angel bližej stopil, ko bi bil hotel njo prijeti, objeti ali poljubiti! — Posnemaj jo tudi ti, in varna bodi. Če boš z moškimi rada se norčevala, tergala, cukala ali ž njimi se metala, utegneš smertno rano dobiti, ki ne bo zacelila več. Posebno skerbljivo pa se ogibaj tistih nesramnežev, ki kakor hudi pesi nad vsako deklino lajajo, in svoje smerdljive perste po nji stegajo — ne daj jim lepe besede ne prijaznega pogleda, in že od deleč glej, kako se jih boš ognila.

11. Glej, da se nikoli preveč ne naješ in ne napiješ, ker to je škodljivo za truplo in za dušo, in nikoli svojega želodca toliko ne obloži, da bi ničesar več užiti ne mogla. Posebno pa, Bog te vari! da se ne upijaniš.

Gerd, da ni lahko geršega, je pijanec, vendar čez vse gerdo je pijano dekle; kako bi ona čista, kako sramožljiva bila, ker morebiti še svojega srama ne pokrije? Ne bodi kakor tiste fantovske dekleta, ki se pri vratih, pri oknih ali na voglih tako dolgo nastavljajo in ponujajo, dokler jih kdo v kerčmo zakliče ali potegne — take same sebe obsodijo. Sv. pismo pravi: „Ne glej na vino, ko je rumeno, se v kupici lesketa in milo po gerlu teče, poslednjič pa vgrizne kakor modras, in svoj strup po tebi razlije“. Da, v resnici! vino dasiravno nima zob, vendar nektero dekle vgrizne tako, da se ji milo stori, kolikorkrat se spomni na to, kar je v pijanosti storila.

12. Če te malovredni ljudje zavoljo tvojega devištva za neumnico imajo, če te zasmehujejo zavoljo pobožnosti tvoje in pravijo, da si terciјalka ali kvaternica, da se boš posvetila in topla v nebesa prišla, ne daj se zmotiti s takimi neslanimi besedami. Kaj! boš raji Boga žalila, raji dušo svojo zgubila, kakor slabim ljudem se zamerila? Bodi modra in ne sramuj se pobožnega in sramožljivega življenja, ne sramuj se svojega Boga in njegove službe. Spomni se, kaj Jezus pravi: „Kdor se sramuje mene pred ljudmi,

njega se bom sramoval tudi jez pred mojim Očetom, ki je v nebesih“.

13. Ne daj se zmotiti in ne odstopi od pravega pota, zato ko vidiš toliko slabih izgledov, slišiš toliko gerdih besed in zagledaš toliko pohujšanja in razberzdanosti po svetu. Ne reci sama pri sebi: To in uno ne more pač tako velik greh biti, ker tolikanj ljudi tako živi! Ali mar ne veš, kaj Jezus sam uči, da pot v pekel je široka in prostorna, in mnogo jih je, ki hodijo po nji? Ali meniš, da ogenj v peklu bo manj žgal, če jih bo mnogo poleg tebe se znašlo? Ali ne pravi sv. pismo samo, da nečistniki, pijanci, tatje, opravlјivci in preklinjevavci ne pojdejo v nebeško kraljestvo? — naj jih že malo bo ali veliko.

14. Vbogaj rada svoje starše; si v službi, pa gospodarja in gospodinjo svojo v vsih rečeh, ki niso zoper zapoved božjo. Ne pozabi, kaj sv. pismo pravi: „Očetov žegen otrokom hiše zida, materna kletev pa jih na tla podira“. Posebno pa hvali Boga, če imaš dobro, bogaboječo mater, in moli in prosi vsaki dan, naj ti jih Oče nebeški še mnogo mnogo let ohrani; zakaj skerbno, pobožno mater imeti, je bolje za te, kakor deset kmetij, bolje kakor biti

kraljeva hči. Pa tudi dobra jim bodi, posebno če so mati tvoja stara že in potrebna; če druzega nimaš, si pa od ust kaj pritergaj, postavim, kak grižljej belega ali tudi zmesnega kruha, in ga materi daj — Bog ti bo povernil, da boš toliko bolj pridna in v dobrem rastla.

Če pa nimaš več staršev, ali znabiti ne moreš pri njih biti, se pa derži toliko zvestejše svojega spovednika, ki ti jih je Bog dal. Moder in pobožen spovednik so za dekleta naj večja sreča, so njih naj bolji prijatel — zatorej, ljube dekleta! molite in prosite za svojega spovednika vsaki dan, in ubogajte jih rade, da bodo vas veseli, in ne bodo zdihovali nad vami, ker to bi ne bilo dobro za vas. Čujte! kaj vam povem od sv. Tereze. Bila je enkrat namenjena, iti na neki kraj, kjer so samostan ali klošter zidati hotli. Silno rada bi bila šla, in vsa pripravljena že je bila za pot: ko pa svojega spovednika vpraša, ali sme iti, so ji rekli, da ne. Serce jo zaboli in huda vojska vstane v nji, ali bi ubogala ali ne: vendar se premaga, zataji svojo lastno voljo in ne gre. In glej! kmali potem ji je bilo razodeto, da klošter bo vse eno zidan, in vse lepše še bo zidan, kakor ko bi bila ona zraven prišla. — Oj sveta pokoršina,

ti nebeška hči! prikupi in vtisni se dekletam prav globoko v serce.

15. Pride sveta nedelja, hvali Boga, da si doživela veseli Gospodov dan, in skerbi, da si nabereš prav veliko lepih in svetih rožic za svoje serce, in si vpleteš prav veliko zlatih zvezdic v svojo krono v nebeškem kraljestvu. Obleci se sramožljivo in čedno, in pojdi ob pravem času v cerkev. Po potu gredé in v cerkvi derži oči na se, da si sama skušnjav ne napravljaš. Bodi spodobno in v Bogu zbrana pri sv. maši, poslušaj pazljivo božjo besedo, in pojdi tudi k popoldanski službi božji, če ti je količkaj mogoče. Moli sv. križev pot, vzemi kake pobožne bukve v roke, in beri in premišluj eno ali drugo sveto resnico. Ne pozabi moliti za rajne tovaršice svoje; ne pozabi obiskati, če je ktera bolela; in si kaj zamudila ob delavnikih, skerbno popravi. Najlepšo in naj dražjo rožico za svoj venec pa si boš odtergala, če se boš sklenila z ljubim Jezusom v sv. rešnjem telesu. Jez sam sem slišal večkrat že od pobožnih deklet, da slajšega veselja ne poznajo in ne želijo, kakor če smejo vsako nedeljo v cerkev in k spovedi iti, in Jezusa sv. rešnje telo prejeti v podobi belega kruha — zatorej pro-

sim Boga, da bi bila tudi ti, kí to bereš, ena zmed tistih blagih deklet.

16. S svojim jezikom naredi zavezo, da boš vsikdar resnico govorila. Laž je gerda, nagnusna reč, naj ne pride iz dekliških ust. Lažnjive usta dušo umōrijo, pravi sv. pismo. — Ravno tako gerdo tudi je obrekovanje in opravljanje, s katerim svojemu bližnjemu lahko veliko krivico storiš; pa tudi svoji duši lahko smertno rano vsekaš. Le verujte mi, dekleta! za vas je naj lepše in tudi naj boljše, če rade molčite in ste rade tihe. Ne porajtajte, če tudi ljudje pravijo, da ste štimane, da se jezno deržite ali da niste za nobeno drušnjo; ampak toliko večkrat se spomnite na besede sv. pisma, ki pravijo: „Kdor se z jezikom ne pregreši, je popolnoma“. Ktera pa veliko govori, je težko, težko zbranega duha, večidel slabo moli, in se lahko veliko pregreši.

17. Ne bodi visokih misel, in ne dopusti, da bi se napuh v tvojem sercu vgnjezdil; zakaj Bog svoje darove in gnade le čez ponižne dekleta razliva, do prevzetnih pa mu merzi. Če si zalega lica ali lepe postave, ne domišljuj si zategadel; timveč toliko bolj prikrivaj in zagrinjaj svojo lepoto, da razujzdanci s svojimi očmi za teboj stregli ne bodo.

Sv. Roza je bila čudno lepih las; odstrigla si jih je, da nesramneži niso več za njo zijali. Sv. Cita v naj huji vročini ni odgernila svojega nadpersnika, ker se je bala, zoper sv. sramožljivost se pregrešiti. V svoji obleki bodi sicer čedna in snažna; sv. Bernard pravi, da umazanih deklet tudi Jezus ni ljubil; vendar ne pozabi, da v božjih očeh lepo je eno oblačilo — oblačilo svete čistosti. Lepše ko ostane to tvoje sveto oblačilo, lepša tudi bo tvoja telesna lepota — posebno na dan vstajenja; če pa to svoje oblačilo zamažeš ali zgubiš, je proč vsa tvoja lepota — podobna si merliču na mertvaškem odru, ki se ti gnjusi, naj bo tudi naj lepše oblečen. Sv. Hieronim pravi, da deklet, ki si lice lepotiči, svoje lase v kodre zvija ali z dišavami maže in se umetno mehkuži, je kuga in mišica, ki nedolžnost mori.

18. Varuj se lenobe; ona je začetek in mati vsih hudobij. Poglej vodo, ki mirno stoji; kmali se osmradi in mnogo gerdega merčesa v sebi zaredi. Poglej dekleta, ki so lene in se dela ogibljejo; njih serce ni drugega kakor smerdljiva mlaka, ki je polna gerdih in nespodobnih misel in želj. Zatorej ne delaj si premehke postelje in ne pospavaj predolgo. Od predolgega spanja postane truplo

in duša puhla, kakor repa, ki dolgo v kleti leži. Osem ur spati je za zdrave, odrašene dekleta čezzadosti; kar je več, je lenoba. Za bolj pridne dekleta je tudi sedem ur zadosti; šest ur, pravimo, pa svetniki in angelji spijo. Sv. Frančiška ni nobeno noč več, ko dve uri spala. — Bodi pridna na svojem delu; ne postopaj, ne toži rada, da imaš veliko opraviti: timveč bodi vesela, da si terdnega zdravja, da imaš čverste roke in ude, in da delati moreš. Če pa z rokami nimaš dela, pa beri ali piši, ali prepevaj ali moli, ali premišluj ali zdihuj, ali molči ali terpi voljno in serčno vse, kar te zadene; zakaj nebeško veselje je takih, in še vse hujih bojov vredno.

19. Varuj se nagle in hude jeze, ki ti zdravje kali, dušo pa v pekel pogrezuje. Dekleta, ki se rade jezijo, strupenega gada v sebi redijo, ki jih vseskozi grize in pika. — Če hočeš torej zvesta Jezusova učenka biti, ne smeš za grešno jezo nobenega prostora v svojem sercu imeti. Sv. pismo pravi: Težek je kamen, težek je pesek: ali huda jeza je težji, kot kamen in pesek. Kamen in pesek vleče v globoko, v brezno: huda jeza pa v nesrečo, v brezno pogubljenja. Zategadel če čutiš, da se jeza v tebi vnema, zdihuj pogosto in reci: Ljubi moj Jezus, stori me močno,

da me jeza ne zmaga, da bom krotka in pohlevna, kakor si ti bil!

20. Bodi previdna in varna; čuj in moli, da v skušnjavo ne padeš. Dekleta, dokler niso spačene, so večidel dobrega, mehkega serca; polne svetih sklepov in lepih obljub. Oh! kake obljube včasih delajo, kako bodo Jezusa ljubile, Marijo častile, in čisto in sramožljivo živele; ali njih moč je slaba, njih varnost premala, zato se tolikokrat zmotiti dajo, da imajo vse svoje žive dni solzne oči. — Bodi varna, posebno po noči. Možkim svetiti, kadar grejo vun ali spat; spati na polju, pri peči, pri ognjišu, na svislih ali hlevih, po parnah in pojatah, ali na takem kraju, kjer možki ležijo, je za dekleta vselej nevarno in ni brez greha. Le kjer se dobro zakleneš, tam naj tvoja postelja bo. Ravno tako varna moraš biti, ko se skušnjavec bliža. Beži, če je mogoče; če te pa prime, iztergaj se mu iz rok, kliči na pomoč na ves glas, udari na vso moč, in ne boj se nobene zamere, ne boj se družega kot greha. Dasi ravno si morebiti še mlada in rahla, vendar zmagala boš, če se boš branila iz vse svoje moči, in boš Jezusa v svojem sercu imela. In ko bi tudi svoje življenje zgubila v vojski za svojo sveto čistost, boš pa v nebesih po-

leg sv. Neže, sv. Lucije, sv. Agate in drugih ssv. marternic sedela, in se kakor zlato sončice v svoji lepoti svetila.

21. Ne povzdiguješ se, če si boljšega stana, in ne misli, da si zato kaj več, ker si premožnih staršev — pred Bogom smo vsi berači. Revnega Lacarja so angelji v nebesa nesli, zato ker je bogat na čednostih bil; bogatin pa, ki je vsaki dan v škerlat in tančico se zavijal, pa ni usmiljenja imel, je bil v pekel pokopan. Ne misli torej, da si nesrečna, zato ker si revna ali se po službah potikati moraš vse svoje žive dni. Tvoja duša in nedolžnost tvoja je več vredna, kakor vse bogastvo sveta; in vboga dekla, ki ima hodnik na životu in roke od žulov vse terde, v svojih persih pa čisto serce, je v božjih očeh sto in stokrat lepši, kakor naj žlahtniša gospodična, ki se na videz vsa sveti od zlata in srebra, serca pa več zdravega, čistega nima. — Marija, sv. Jožef in apostoli vsi so bili ubogi in revni, in zdaj so prvi v nebeškem kraljestvu; to ti očitno kaže, da Bog je ubogih poseben prijatelj.

22. Ne hodi prerada po vesi in po hišah, in ne letaj preveč po cerkvenih shodih in sejmih, da svojega duha preveč ne raztreseš. Naj ljubši in naj prijetniši kraj naj ti

bo tiha pobožna hiša, na katero te tvoj stan veže, in pa cerkev, v kateri tvoj Jezus prebiva in svete zakramente prejemaš. Prav je sicer, če tu in tam svojo pobožno tovaršico obišeš; ni pa prav, če te doma na strani tvoje matere nikoli ne terpi, če te družega ne veseli, kakor družnja ali tovaršija posebno družega spola. Kjer je neumen smeh, velik truš in šunder, kjer potepini klafajo in grešne norce vganjajo, ondi ni za sramožljive dekline; temuč kakor se vijolica naj rajše pod germovje skrije in toliko lepše doraste, tako bodi tudi ti prijateljica tihega življenja — v samoti in med modrim molčanjem se čednost večidel naj lepše razcveta. Če boš pa po slabih potih, po vsakem cerkvenem shodu se klatila, če boš rada po kerčmah s svojo janko klopi pobrisavala, in od nesramnih ferkovcov se napajati dajala, boš kmalo izbrisana iz števila sramožljivih, križovskih deklet, in boš prišla v černe bukve pri Bogu in ljudeh.

23. Ne hodi na ples, in naj boljše za te, če plesati ne znaš. Koliko deklin bi britkih solz ne točilo, koliko bi jih v večnem ognju ne gorelo, ko bi na plesiše ne bile šle! Če pa že ni drugač, da plesati moraš, pleši le vpričo staršev ali poštenih svatov, in pleši le malo — nikdar pa tam po litužih ali piv-

nicah, kjer se shaja večidel le smet in žlindra ljudi — vlačugi in lajdre, katerim se na obrazu bere, komu da služijo. Sv. škof Bazili pravi, da vselej so mu solze v oči stopile, kolikorkrat je vidil dekline ali žene na ples se podati; in sv. Avguštin se ne boji na ravnost reči, da bolje bi bilo, ob nedeljah in praznikih kopati in orati, kakor plesati. — Naj ostudniši pa so tisti plesi, na ktere šeme ali maškare hodijo, in Bog ne daj! da bi se ti kterikrat našemila, ali se celo oblekla v oblačilo družega spola. Tudi v komedijo, v glediše ali teater ne hodi, če hočeš sramožljivo dekle ostati.

24. Čez vse nevarne pobožnim dekletam so tudi pohujšljive bukve in tiste nesramne mažure in pisarije, ki sv. vero podkopujejo in nečistost z rožami obvijajo. Oh, koliko deklin se popači po njih! Take bukve niso družega vredne kot ognja. — Če pisati znaš in te dekline prosijo, da bi jim pisala kako zaljubljeno pismo, ne vdaj se, da ne boš ptujih grehov deležna.

25. Si terdnega zdravja, nimaš težkega dela ali kakega družega pravičnega izgovora, posti se rada in pritergaj si zdaj to zdaj uno — zdaj kaki grižljeji kruha, zdaj kaki košček mesa, zdaj kaki požirek vina, zdaj kaki če-

tert ure spanja ali kaj družega; posebno pa od cerkve zapovedane poste derži zvesto in natanko. Postil se je Jezus, zveličar tvoj; postile so se dekleta vse, ki so sv. čistost ljubile: posti se tudi ti, ako hočeš čisto in sramožljivo dekle ostati. Če boš želodec svoj jedi zmiraj poln imela, bo tudi glava tvoja zmiraj polna gerdih misli; in če si ne moreš nič odreči, kar tvoje truplo poželi, tudi skušnjav zoper sv. čistost ne boš premagati mogla. — Vendar preveč tretji svojega trupla tudi ne smeš, posebno če si še zlo mlada ali slabega zdravja; tudi kakih nenavadnih pokoril si ne smeš nalagati brez dovoljenja svojega modrega spovednika.

26. Beri in poslušaj rada, kako so svetniki božji živeli; življenje svetnikov, pravi sv. Frančišek, je živ evangelj. Naj bolj pogosto pa beri in premišljuj, kako so svete device živele; kako ojstro se postile, kako goreče molile, s kakim svetim veseljem k spovedi in k sv. obhajilu hodile; kako ljubezen so imele do Jezusa in Marije, kako skerb za devištvo svoje in kake pogoste in hude vojske. Vidiš! ravno po tem potu, po katerem so one hodile, moraš hoditi tudi ti, če hočeš za njimi priti — po drugem potu boš gotovo zašla. Svetujem ti, da si za vsaki mesec

kako svetnico izvoliš, njene čednosti posne-
maš in se njeni prošnji priporočuješ.

27. Zlasti pa ljubi in časti Marijo pre-
čisto devico, ki je poštenih žen in sramožlji-
vih deklet posebna varhinja in pomočnica.
Križovska družnica biti in Marije ne častiti,
se ne strinja in ne mogla bi srečna biti. Nji
v čast si ob sabotah rada kaj pritergaj, ob
njenih godovih rada k spovedi pojdi in k
božji mizi stopaj, zvesto vsak dan po trikrat
angeljsko češenje in večkrat tudi lavretanske
litanije moli. Daj se zapisati v bratovščino
serca Marijnega in živega rožnega kranca,
preskerbi si žegnano svetinjo čistega spočetja
na vrat, poljubi jo večkrat; zlasti vsako
jutro, vsaki večer in v skušnjavah, ter reci:
O Marija, brez madeža spočeta,
prosi za nas, ki k tebi pribežimo!
Kolikorkrat pobožno te besede izrečeš in sve-
tinjo poljubiš, zadobiš vselej sto dni odpust-
kov.

28. Zakona preveč ne poželuj, da ne
zaideš v nesrečo; če pa pošteni snubci pri-
dejo, prosi sv. Duha za razsvetljenje, svojega
spovednika, svoje modre starše ali pa tudi
kako pobožno ženo, ki je v tej reči skušena,
za svet, da boš prav izvolila. Ne izbiraj si
stana, ko se tvoje serce močno giblje; am-

pak le, ko si mirna; najbolje takrat, ko si pri sv. obhajilu bila ali po opravljeni pobožni molitvi. Varuj se, da te v kerčmo ne spravijo, in tvojega razsodka v vinu ne vtopijo. Ne prenašli se, ne obljubi prehitro; in najbolje je vselej, da si za kake dni odloga sprosiš, da poprej vse dobro premisliš in prevdariš. Tudi staršev, ako nimaš clo nobenega nag-njenja, v tem nisi dolžna ubogati. — Ne jemlji pijanca, ne skopca, ne igravca, ne nečistnika, naj bo bogat in lep, kakor koli; boljše je, služiti vse žive dni za pošteno deklo, kakor dan na dan grenek pelin piti v nesrečnem zakonu. Ne svetujem ti moža, ki je višega stana ali bogatejši kakor ti: bo tvoje lice vpadlo, se te bo naveličal in ti očital tvoj revni stan. Ne svetujem ti moža prestarega, če si še mlada, utegnila bi kmali vdova biti; pa tudi ne premladega, če si že priletna in si od-cvetela, mož bi lahko nezvest ti bil — tudi vdovca, ki ima že več otrok, ti ne sve-tujem, lahko bi v hude razpertije prišla. Naj bolje je, ako sta mož in žena enakega stana, enako izrejena, enako stara in premožna. Si pa besedo dala in se zaročila, varuj se obje-manja, poljubovanja in sploh vsake naj manjše nespodobnosti, da boš belo lilijo sv. čistosti neoskrunjeno pred altar prinesla.

29. Si dekla, poiši si pošteno službo, da smeš v cerkev, k spovedi iti, da lahko zapovedane poste deržiš in Bogu lepo služiš, kakor sv. Notburga. Ogibaj se, kolikor je mogoče, kerčme in takih služb, kjer je veliko možkih poslov, ali kjer so odrašeni sinovi, zato ker v takih hišah je navadno za dekleta mnogo skušnjav in nevarnost. Ne poželuj, da bi ti predobro bilo; boljše je na kmetih coklje nositi, bosa hoditi in ovsenjak jesti, pa pošteno živeti, kakor po mestih in terjih našopirjena hoditi, meso jesti in kavo piti, pa grehu služiti. Tudi ne bodi žalostna, da moraš zmiraj služiti, in ne reci: Kaj bo z menoj, ko bom obnemogla in se postarala? kdo me bo živel? Kdo drugi, kakor Oče nebeški, ki vrabca na strehi in červiča v blatu ne pozabi. Priden gospodar ne pusti stradati svoje zveste dekle; kaj meniš, da bo Bog tebe pustil, ako mu boš zvesto služila? In povej mi, ali ni ložej, samo sebe preživeti, kakor v zakonu biti, in preživeti zraven sebe še troje ali petero otrok, ki po kruhu jokajo? Ne pozabi torej, da tudi za tebe je le eno potrebno: da zveličaš svojo dušo.

30. Hvali Boga, da te je k pravi edino zveličavni veri poklical; zakaj gnada čez vse gnade je prava sv. vera, in brez nje ni mo-

goče Bogu dopasti. Skerbi pa tudi, da se boš naukov svete vere pridno učila, in po njih vse svoje djanje in nehanje ravnala; zakaj Jezus pravi: „Ne vsaki, kdor pravi: Gospod! Gospod! pojde v nebeško kraljestvo; ampak le kdor voljo mojega Očeta dopolni, ki je v nebesih, on pojde v nebeško kraljestvo“.

N a u k i

za dekleta, ki so na višji stopnji pobožnosti.

(Poleg sv. Alfonza Lig.)

1. Prizadevaj si ven in ven, rasti v ljubezni do Jezusa Kristusa.
2. Zbuduj svojo ljubezen do Jezusa Kristusa večkrat na dan, posebno hitro ko se zbudiš in napreden zaspiš, in prizadevaj si vseskozi, skleniti svojo voljo z njegovo sveto voljo.
3. Rada premišluj njegovo britko terpljenje.
4. Prosi Jezusa prav pogosto in prav lepo, da bi te ljubil.
5. Obhajaj se vsaki dan večkrat po duhovno — kako? v teh bukvicah najdeš.

6. Rada obiskuj Jezusa v svetem rešnjem telesu.
7. Vsako jutro vzemi svoj križ iz rok Jezusovih.
8. Zdihuj po smerti in po nebesih, da bi Jezusa popolnoma in večno ljubila.
9. Govori rada od ljubezni do Jezusa Kristusa.
10. Zopernosti, ki te zadevajo, veselo sprejemaj za Jezusa voljo.
11. Veseli se nezmernega zveličanja božjega.
12. Stori vselej to, kar Jezusu naj bolj dopade, in nič mu ne odreci, kar je njemu všeč.
13. Želi in skerbi, da bi Jezusa vsi iz vsega serca ljubili.
14. Moli rada za spreobrnjenje grešnikov in za verne duše v vicah.
15. Potrebi iz svojega serca vsako nagnjenje, ktero ni za Jezusa.
16. Oberni se pogosto k Marii, sveti materi, in prosi jo, da bi ti ljubezen do Jezusa pridobila.
17. Časti Marijo, da se boš Jezusu priljubila.
18. Stori vse, kar moreš, da bi se Jezusu prikupila.

19. Ponudi se večkrat Jezusu, da hočeš rada iz ljubezni do njega terpeti.
20. Bodi pripravljena, rajše umreti, kakor premišljeno s kakim malim grehom svojega Jezusa razžaliti.
21. Voljno terpi, kar te bitkega zadene, in reci: Tako je mojemu Jezusu všeč.
22. Rada si kaj odreci iz ljubezni do Jezusa.
23. Moli, kolikor moreš. Imaš obilno časa, moli obilno; če ti pa s časom kratko hodi, opravi malo dobro in zvesto.
24. Zatiraj in zatajaj se, kolikor ti pokoršina dopusti. Nobeden dan naj ne mine brez zatajevanja.
25. Vsako spoved in sv. obhajilo, in sploh vsako svojo pobožnost tako opravi, kakor bi naj zadnja bila.
26. Ob času dušne teme in suše ne opusti nobenega dobrega dela.
27. Nič ne stori in nič ne opusti zavoljo ljudi — temuč vse le zavoljo Boga.
28. Ne pritožuj se v boleznih; temuč voljno in tiho terpi in skleni svoje terpljenje z Jezusovim terpljenjem.
29. Ljubi sama biti, da se z Jezusom samim razveseluješ.
30. Otožnosti ne odpiraj svojega serca.

31. Rada se priporočuj dušam, ki Jezusa ljubijo.
32. V skušnjavah svojih teci h križanemu Jezusu in k žalostni materi božji.
33. Vse zaupaj na terpljenje Jezusovo.
34. Če si padla, ne obupaj; temuč prec se zgrevaj, naredi terden sklep, da se boš poboljšala, in prej ko moreš, se spovej.
35. Svojim sovražnikom stori dobro.
36. Govori dobro od vsih, in če ne moreš djanja izgovarjati, izgovarjaj vsaj namen.
37. Pomagaj bližnjemu, kolikor moreš v dušnih in telesnih potrebah.
38. Ne stori nič in ne reci nič iz nevolje; če se pa kaj pregrešiš zoper ljubezen do bližnjega, prosi za zamero in govori krotko.
39. Beseda tvoja naj bo vselej krotka in ne preglasna.
40. Boš zaničevana, boš preganjana, vse Jezusu daruj.
41. Svoje naprejpostavljene spoštuj, kakor jih Jezus je spoštoval.
42. Vbogaj brez besedovanja in brez nevolje, in ne iši, kar samo tebi dopade.
43. Delaj rada naj borniši opravila, in ne kujaj se, če delo ni po tvoji volji.

44. Imej dopadajenje nad naj ubožnišimi rečmi.
45. Sama od sebe ne govori ne dobrega ne slabega. Ne hvali se, pa tudi svojih slabost ne razkladaj.
46. Ponižuj se tudi pred takimi, ki so slabši, kakor ti.
47. Boš kregana ali svarjena, ne izgovarjaj se. Bog za vse vé in on bo tvoj sodnik.
48. Boš kaj obdolžena, ne opravičuj se.
49. Če nisi mirna, tiha bodi — ne govori.
50. Ponavljalj vseskozi naprejevzetje, da se zveličati hočeš, in reci: Moj Jezus! vsa sem tvoja, bodi tudi ti ves moj.

Drugi nauki.

(Poleg sv. Tereze.)

1. Kakor zemlja, naj bo rodovitna kakor koli, pa se ne obdeljuje, ne rodi družega, kakor ternje in osat: tako je tudi z nami ljudmi.
2. Od duhovnikov in klošterskih ljudi ne smeš drugač, kakor prav dobro govoriti.
3. Kjer je veliko ljudi, govori vselej malo — govori manj ko moreš.

4. Kar koli delaš in počneš, bodi sramožljiva, da čista ostaneš.
5. Ne prepiraj se nikoli veliko, posebno zavoljo reči, ki imajo malo v sebi.
6. Če koga nagovoriš, nagovori ga z zmerno veselim obrazom.
7. Ne delaj se norca iz ničesa.
8. Ne kregaj nobenega prehudo, ampak s ponižnostjo in z rdečico nad svojimi slabostmi.
9. Ravnaj se po ljudeh, s katerimi opraviti imaš: bodi vesela z veselim, žalostna z žalostnim, in zaderži se do vsakega tako, da bi vse Kristusu pridobila.
10. Ne govori nikoli, kar nisi poprej dobro premislila in Bogu priporočila — da nikdar kaj ne zineš, kar je njemu zoperno.
11. Če boš kaj obdolžena, ne izgovarjaj se, kakor k večemu v naj očitniših rečeh.
12. Ne govori nikoli od sebe, kar je tebi v čast in hvalo, postavim od svoje ponižnosti, od svoje dobre glave, od svojega dobrega serca; drugač ne, ko bi mislila, da bi bilo Bogu v čast in tvojemu bližnjemu v zveličanje, in še takrat z vso ponižnostjo in z vednim spominom na Boga, od kterega vse imaš.

13. Ne hvali preveč, kar govoriš, in svojih misel ne zagovarjaj prevroče.
14. Med vse svoje pogovore rada kaj božjega zamesi, da sebe in druge ložeje praznih besedi in opravljanja obvaruješ.
15. Ne poterduj, za kar dobro in na tanko ne veš.
16. Ne bodi prederzna in prenapla s svojo sodbo, posebno če te nihče ne vpraša.
17. Če kdo od božjih reči govori, poslušaj ponižno, kakor pridna šolarca; in kar lepega pove, vzemi si k sercu, kakor bi bilo nalaš tebi rečeno.
18. Svojemu spovedniku odkrij vse svoje skušnjave, slabosti in zadržke, da ti dajo nauke in pripomočke, s katerimi se premagala boš.
19. Ne hodi prerada v ves; če pa greš, prosi poprej Boga za gnado, da bi ga ne razžalila.
20. Če ni potrebe, če ni iz ljubezni do bližnjega, ne jej in ne pij razun navadnega časa, in tačas se Bogu posebno zahvali.
21. Vse kar delaš, delaj tako, kakor bi Boga v njegovem veličastvu pred seboj vidila — to ti lahko prav veliko pomaga.

22. Ne poslušaj in ne govori od nobenega kaj slabega: če pa čuješ od sebe kaj slabega, in si vesela, da ljudje te slabo sodijo, je znamenje, da v dobrem rasteš.
23. Opravljaj vse svoje dela iz ljubezni do Boga, in vse njemu daruj. Prosi ga, da bi se zgodilo vse v njegovo čast in hvalo. Reci rada: Bodi Bogu čast in hvala!
24. Če si vesela, vari se preglasnega, neumnega smeha. Tvoje veselje naj bo pošteno, ponižno, sramožljivo in podučno.
25. Zmiraj si misli, da si dekla vsih; misli si pa tudi, da vidiš v drugih Jezusa, Gospoda svojega, potem boš vsakega v časti imela.
26. Naj ti ukažejo, kar ti hočejo (da le greh ni), opravi vse tako dobro in zvesto, kakor bi ti ukazal Jezus sam skozi usta tvojih naprejpostavljenih.
27. Prav pogosto in v vsih svojih delih izprašuj svojo vest; in če najdeš kake pregreške, popravi jih skerbno s pomočjo gnade božje. Po takem ravnanju boš do popolnosti prišla.
28. Ne misli nikoli na nepopolnosti drugih ljudi, ampak na njih čednosti in na svoje lastne slabosti.
29. Imej vsikdar velike želje, v vsaki reči

- in pri vsaki priložnosti za Kristusa voljo kaj terpeti.
30. Vsaki dan se večkrat Bogu v dar ponudi, in sicer z vsim, kar imaš, z dušo in s telesom.
  31. Kar si zjutraj premišljevala, na tisto misli ves ljubi dan. Le prav pridna bodi v tem, in doseгла boš prav veliko pobožnost.
  32. Pobožne nagibe in vnetke svojega serca, ki ti jih Bog daje, skerbno ohranuj, in prizadevaj si, svete želje, ki ti med molitvijo pridejo, v djanju spolniti.
  33. Beri velikrat družbine postave in pravila, in zvesto jih derži.
  34. Vsaka stvar, ki ti pred oči stopi, naj te opomni previdnosti in modrosti božje, in ven in ven mu čast in hvalo dajaj.
  35. Ne navezuj svojega serca na nobeno reč in na nobenega človeka; temuč Boga išči, in našla ga boš.
  36. Ne kaži nikdar pobožnosti, ktere v sercu nimaš; če jo pa imaš, je dostikrat prav, da jo prikriješ. Sy. Bernard in sv. Frančišek sta rekla: Moja skrivnost je za me.
  37. Ne pritoži se nikoli čez jedi, naj bodo dobre ali slabe, in misli na žolč in je-

- sih, s katerim so tvojega Gospoda in Zveličarja ponujali.
38. Pri mizi misli na nebeško mizo, in na jedi, ki jih gori imajo — na Boga in na njegove goste, svete angelje namreč. K tej mizi povzdiguj svoje oči, in serčne želje obuduj, pri nji sedeti.
39. Vpričo svojih naprejpostavljenih govori le to, kar je potreba, in to z velikim spoštovanjem.
40. Bodi sama ali v družnji, nikoli kaj ne stori, kar bi se ne upala vprico vsakerega storiti.
41. Ne primerjaj enega z drugim, zakaj to nevoljo dela.
42. Te kdo krega ali zmerja, ostani v sercu in na videz pohlevna, in moli za njega.
43. Ne vtikuj se v tuje reči in ne poprašuj, kar ti vediti ni treba.
44. Premišljuj svoje preteklo življenje, da ga objokuješ; premišljuj svojo sedanjo mlačnost, koliko ti še manjka za nebesa; da te tako vseskozi prešinja strah božji, ki je začetek vse modrosti.
45. Kar ti tvoji domači rečejo, stori vselej, če ni zoper tvojo vest, in odgovori jim krotko in ponižno.

46. Če ni velike sile, ne želi nič posebnega ne v jedi, ne v oblačilu.
47. Ne pozabi nikdar, da ti je treba, poniževati in zatirati se noter do smerti.
48. Vzdigni večkrat na dan svoje serce k Bogu in reci mu, kako ga ljubiš, kako ga ljubiti želiš.
49. Vse svoje djanje in nehanje Bogu daruj, in sklenjaj vse z zasluženjem Jezusa Kristusa, Sina njegovega.
50. Bodi krotka in mila do vsakega, do sebe pa ojstra in terda.
51. Ob godovih svetnikov in svetnic pre-mišljuj njih čednosti, in prosi Boga, da bi jih tudi tebi dodelil.
52. Spraševanja vesti nobeden večer ne opusti, in bodi prav skerbna in natenčna.
53. Zjutraj ko greš k sv. obhajilu, pomisli, da pri vsi svoji revšini boš Boga objela; zvečer pa, da si ga v svoje serce sprejela.
54. Če si čez druge postavljena, ne strahuj nobenega, ko te jeza kuha; temuč ko jeza mine, in strahovanje ne bo brez sadu.
55. Hrepeni vedno, da popolnoma postaneš, in bodi pobožna v vsem, kar počneš.
56. Spominjaj se, kako nestanovitni so ljudje,

- in kako malo se smeš na nje zanašati; zatorej skleni se z Bogom prav priserčno — on sam je nespremenljiv.
57. Zavoljo dušnih reči se posvetuj s kakim spovednikom, ki je učen in umen. Njemu samemu se odkrij, in ubogaj brez hinavšine.
58. Kolikorkrat greš k sv. obhajilu, prosi vselej Boga za kako posebno gnado, postavim za gnado sv. čistosti, ponižnosti, zbrane molitve, pravega duha itd.
59. Dasiravno si morebiti že mnogo svetnikov in svetnic za svoje patrone si izvolila, vendar ne pozabi posebnega počesjenja sv. Jožefa, ker njegova prošnja veliko pomaga.
60. Ob času notranje suhote in temote svojih navadnih molitev in pokoril ne smeš opuštati; zakaj hudi duh, ki ti nepokoj dela, nima s tem družega namena, kakor da bi ti svoje navadne molitve in pobožnosti opustila. Zatorej jih ob takem času še bolj zvesto in skerbno opravljaj, in boš vidila, kako kmali se bo Gospod k tebi obernil.
61. Od svojih skušnjav in slabost se ne pogovarjaj s takimi, ki so slabši kakor ti — to bi lahko škodovalo tebi in njim;

- temuč če hočeš, da bi ti kaj hasnilo, pogovori se z naj popolnišimi dušami.
62. Ne pozabi, da le eno dušo imaš in le enkrat boš umerla! Le enkrat živiš, in sicer kratko; le eno veselje je, in to večno — na to misli, in opustila boš marsikaj, kar bi sicer storila.
63. Ne imej družega poželenja, kakor Boga viditi; družega straha, kakor njega zgubiti; druge žalosti, kakor da še prijemu nisi; družega veselja, kakor da te lahko k sebi vzeme — in imela boš mir, kakoršnega ti svet ne more dati.

Napeljevanje,

kako lahko vsako uro terpljenje Kristusovo premišljuješ.

Zvečer ob šestih: Kristus svojim učencem noge umiva — ti pa zdihni in reci: Gospod, očisti in operi moje nagnjusno serce!

Zveč. ob sedmih: Kristus je postavil zakrament presv. rešnjega telesa — ti pa moli: Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo slabo streho!

Zveč. ob osmih. Kristus na oljski gori moli, kervav pot poti in bo od sovražnikov vjet — ti pa moli: Gospod, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!

Zveč. ob devetih: Kristusa peljejo k Anazu in Kajfežu, kjer ga neusmiljeno bijejo — ti pa moli: Ti, Gospod! si moja moč; v tebi vse zamorem.

Ko ležat greš, premišluj, kako gerdo Judje celo noč z Jezusom delajo, in kaj vse mora od njih prestati — ti pa moli: O moj Jezus! ti si krotek kakor jagnje, in pri nobeni krivici svojih ust ne odpreš.

Zjutraj ob štirih. Kristusa pred sodni zbor postavijo — ti pa moli: Gospod! tebi se darujem, in vse kar imam, svojo dušo in svoje telo.

Zj. ob petih. Kristusa peljajo pred Pilatuža — ti pa moli: O moj Jezus! kolikor več za me terpiš, toliko več se moje serce vnema od ljubezni do tebe.

Zj. ob šestih. Kristus bo od Herodeža z belim oblačilom zasramovan — ti pa moli: O preljubeznjivi ženin moj! rajši sem s teboj zaničevana, kakor brez tebe častena.

Zj. ob sedmih. Kristusa zopet k Pilatužu pripeljejo in Baraba više obrajtajo — ti pa moli: Moje kraljestvo ni od tega sveta — ti, moj Jezus! si moj Bog in moje vse.

Zj. ob osmih. Kristusa kervavo gajžlajo — ti pa moli: O Gospod! ali je mogoče, da te vidim vsega kervavega, in moje oči so brez solz?

Zj. ob devetih. Kristusa s ternjem kronajo in očitno zasramujejo — ti pa moli: O moj Jezus! to tvojo ternjevo krono ti je moj napuh v glavo vtisnil.

Zj. ob desetih. Pilatuž Kristusa ljudstvu naprejpostavi in k smerti obsodi — ti pa moli: Moj Gospod in moj Bog! če tebe imam, imam vse. Ne ti, ampak jez sem smert zaslužila.

Zj. ob enajstih. Kristus nese svoj križ na goro Kalvarijo — ti pa moli: Moj Zveličar! daj mi gnado, zavoljo tebe kaj terpeti.

Ob poldne. Kristusa v sredi dveh razbojnikov križajo — ti pa moli: O moj Jezus! daj, da tvoje terpljenje nad menoj ne bo zgubljeno.

Popoldne ob eni. Kristus moli za svoje sovražnike — ti pa moli: O Gospod! iz

serca odpustim vsim svojim sovražnikom; odpusti tudi ti meni moje grehe.

Pop. ob dveh. Jezus obljubi desnemu razbojniku sveti raj — ti pa moli: O moj Jezus! daj tudi meni duha prave pokore, po smerti pa sveti raj.

Pop. ob treh. Jezus na križu umerje — ti pa moli: O Jezus, tebi živim! o Jezus, tebi umerjem! o Jezus, tvoja sem živa in mertva!

Pop. ob štirih. Njegova desna stran bo s sulico prebodena — ti pa moli: O naj svetejše serce Jezusovo, daj, da te ljubim zmiraj bolj in bolj!

Pop. ob petih. Ga iz križa snamejo in v grob položijo — ti pa moli: O moj Jezus, daj mi srečno zadnjo uro — v tvoje svete roke izročim svojo ubogo dušo.

Še ložeje se boš sledečega navadila. Kolikorkrat ura vdari, zahvali Jezusa za tisto terpljenje, katero je to uro terpel, in reci: Češena bodi ura, v kateri je Jezus Kristus svojim učencem noge umival, ali: Zakrament sv. rešnjega telesa postavil, kervav pot potil, i. t. d. Po tej skrivnosti tvojega sv.

terpljenja te prosim, pridi mi na pomoč v moji smertni uri. Amen. — Gotovo bo za tvojo dušo, ko boš umirala, veliko hladilo in tolažilo, če se boš več let ali morebiti vse svoje žive dni v tem svetem premišljevanju vadila.

Napeljevanje.

kaj imaš vsak dan storiti, če hočeš na višo stopnjo pobožnosti priti.

Štiri reči so, na ktere imaš posebno gledati: 1. na slabe nagnjenja, ki te v hudo vabijo — te ti je treba neprenehama zatirati; 2. na svoje vsakdanje opravila, ki ti jih tvoj stan nalaga — te ti je treba z naj popolnim namenom in v spominu na pričujočnost božjo opravljati; 3. na svoje molitve in pobožnosti — te ti je treba z vso mogočo gorečnostjo opravljati; 4. na zopernosti, katerih ti ne bo nikoli manjkalo — te ti je treba z vso vdanostjo v voljo božjo prenašati. Če boš na te štiri reči skerbno gledala, in jih zvesto dopolnovala, bo vsak dan svet in popolnoma, in koliko zasluženja boš vsak dan pridobila, ni dopovedati; torej poslušaj

Pervi nauk.

Če je količkaj mogoče, ne pozabi, mertviti se ali zatirati.

Brez mertvenja ni mogoče v pobožnosti rasti ali dalej priti. Naše serce je kakor mravljiše. Kakor mravlje na mravljišu ves ljubi dan na tavžente ven in noter lezejo, tako tudi v našem sercu napčne nagnjenja skozi oči, ušesa in druge počutke na tavžente ven in noter gredo — kjer po tem takem ni mertvenja, mora serce polno grehov in nepopolnost biti. Dasiravno pa je mertvenja pri vsaki priložnosti treba, naj se vendar kaže posebno v sledečih štirih rečeh:

Pervič: zatiraj svoje truplo, in sicer 1. ne daj se nikoli od spanja premagati; temuč ko zjutraj pride čas za vstati ali te pokličejo, urno in brez pomude vstani; 2. čez dan nič ne vživaj razun navadnega časa; 3. pri mizi si odreci vselej kaj malega, kar ti naj bolj diši; 4. če je sicer dosti jesti, zderži se tiste jedi, ki ti je naj ljubša.

Drugič: zatiraj svoj jezik, in sicer 1. si zvečer svojo molitev opravila, ne govori potem nič noter do družega dne, do končane juterne molitve, če ni kake potrebe; 2. ne toži in ne gondraj nikoli čez nobenega člo-

veka in zavolj nobene reči; 3. ne govori zoper svojega bližnjega nobene besede, ktera bi ga utegnila žaliti, ko bi jo slišal; 4. molči večkrat, če ti kaj v glavo pade, kar bi ljudje gotovo radi slišali in bi tebi v čast šteli.

Tretjič: zatiraj svoje ušesa in oči; in sicer 1. ne poslušaj nikoli govorjenja zoper tvoje naprejpostavljene ali druge ljudi; temuč če je količko mogoče, ustavi njih besede z lepo; 2. zaviraj vse podpihovanje in šuntanje, naj pride od človeka ktereга koli; 3. si na poti ali cerkvi, oči na se derži; 4. premagaj se večkrat, ko te mika, to ali uno viditi.

Četrtič: zatiraj se v krotanju svoje jeze, in sicer 1. kakor hitro se jeza probudi, zateri jo znotraj brez pomude; 2. ne kaži jo tudi zvonaj ne, ne z besedami ne z obrazom; 3. tiha bodi in molči, če te kaj hudega zadene; 4. če priložnost pride, stori kaj dobrega tistemu, ki te je razžalil.

Drugi nauk.

Svoje navadne dela moraš zvesto in zavoljo Boga opravljati.

Ta nauk zapopada sicer le dve reči, pa te dve tvojemu življenju v božjih očeh neizrečeno ceno dajete, in bote tvojo dušo

z neštevilnimi gnadami in nebeškimi darovi obogatile.

Pervič: ob začetku vsakega dela se postavi v pričujočnost božjo, in daruj ga njemu z naj popolnišim namenom; postavim takole: O moj Bog! jez te ljubim čez vse, ker si ti naj večja dobrota. Iz ljubezni ti darujem to delo, samo tebi v čast, da bi tebi dopadla, in tvojo sveto voljo spolnila.

2. Če delo več časa terpi, ponavljaj od časa do časa ta svoj namen s kakim kratkim zdihljejem.

Drugič: navadi se 1. na vsakem kraju, ob vsakem času in pri vsih svojih delih na Boga povsod pričujočega misliti, in s pobožnimi zdihljeji ž njim se sklenjati. 2. Ker pa to nepretergano združenje z Bogom ne vpotrebuje samo dolge vaje, temuč tudi posebne gnade, se pridno vadi, da sčasoma do te stopnje prideš — obudi, postavim, od jutra do poldneva kake desetkrat, in od poldneva do večera spet kake desetkrat djanje ljubezni ali kake druge čednosti. Si se to navadila, pomnoži to število, dokler tako daleč prideš, da vse tvoje življenje ne bo družega, kakor neprenehljiva molitev.

Tretji nauk.

Svoje molitve moraš z vso gorečnostjo opravljati.

Molitev je prav za prav edini studenec, iz kterega vse gnade v tvoje serce pridejo. Kjer ni molitve, ondi ni gnade nobene; kjer ni gnade, ondi ni čednosti nobene, in tudi ni mogoče, priti do ktere. Kaj imaš v tej reči storiti, poslušaj:

Pervič: Vadi se 1. prav pridno notranje molitve in svetega premišljevanja; 2. ne začni ne molitve ne premišljevanja, dokler se nisi prav skerbno pripravila in terdno sklenila, da jo boš z vso mogočo gorečnostjo opravila; 3. vse svoje žile napenjaj, da boš čas premišljevanja prav sveto in pobožno obernila; 4. tega svetega premišljevanja nobeden dan ne opusti in tudi ne okrajšaj, naj že pride razsvetljenje od zgorej in sladkost, ali če si vsa zapušena, temna in suha; 5. če ti premišljevanje težko prihaja, glej če je mogoče, da se premagaš, in še nekoliko dalj časa, kakor navadno, premišluj.

Drugič: Skerbi 1. da tudi svoje zunanje molitve s svetim ognjem opravljáš. Zategadel se prej vselej v pričujočnost božjo postavi in naredi terden sklep, da hočeš z

vso gorečnostjo moliti, in prosi Boga, da bi ti k temu svojo gnado dal; tudi si prizadevaj, počasi in zbranega duha moliti, in skušnjavam, ki bi utegnile te napadati, serčno se vstavljati. 2. Ko bi pa skušnjave predolgo terpele, prejenjaj nekoliko v svoji molitvi, postavi se vnovič v pričujočnost božjo, in potem začni z novo gorečnostjo moliti.

Četrti nauk.

V zopernostih se moraš v voljo božjo vdati.

Zopernost je veliko in so različne. Nekatere pridejo od Boga, kakor uročina, mraz, bolezni, notranje zapušenje i. t. d. — druge obuduje hudi duh, postavim skušnjave — nekatere pridejo od ljudi, kakor: zaničevanje, opravljanje, i. t. d. — spet druge pridejo od naše lastne nature, kakor: skerbi, čmernost, otožnost, žalost, i. t. d. Poslušaj, kako se imaš zadržati, če pride nad te ta ali una zopernost:

Pervič: ti je treba terdne vere, da vse te zopernosti ali nadloge ti pošilja božja roka, in da niso družega kakor modre uravnave, ktere je njegova neskončna dobrotljivost iz zgol ljubezni do nas od vekomaj sem naredila, zategadel moraš

Drugič, kakor hitro te kaka zopernost zadene, 1. brez odloga k Bogu se obrniti in reci: Moj Bog! dobro vem, da ta zopernost je dar tvoje neskončne milosti. Vsa vdana poljubim tvojo očetovsko roko, in rada nosim ta križ, samo da bi tebi dopadla, da tvojo sveto voljo dopolnim; 2. moraš notranjo jezo, čmernost ali žalost potlačiti, ne smeš čez nikogar in čez ničesar tožiti ali gondrati, in moraš križ molčé in z mirnim srcem prenašati; 3. kolikor časa te križ ali nadloga tlači, moraš neprenehama Boga slaviti in častiti, ljubiti in hvaliti, se vso njemu darovati in se popolnoma v njegovo sveto voljo vdati.

Če boš dan na dan tako ravnala, bo tvoje življenje gotovo veliko ceno imelo v božjih očeh, in ko bi drugzega nič ne storila, bi bilo to že zadosti, vzdigniti tvojo dušo eno samo leto na visoko stopnjo popolnosti, po smerti pa na višjo stopnjo nebeškega veselja.

Vsakdanje vaje v zatajevanju.

za vse dni celega mesca.

1. Nikomur ne bom tožila svojih težav in žalost: tudi ne bom pri ljudeh tolažbe iskala. Tiho bom terpela.

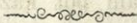
2. Vesela bom, če bo priložnost, opraviti danes kako tako delo, ktereга se ljudi ogibljejo in se jim zaničljivo zdeva.
3. Danes sklenem, da bom čez dan večkrat po duhovno se obhajala, in pri vsakem obedu nekoličko si pritergala.
4. Danes bom tiha in celi dan ne bom besede zinila, razun kar mora biti: toliko bolj pa bom pazila na to, kar bo Gospod v meni govoril.
5. Moja posebna skerb danes bo, zvesto in goreče opravljati molitev in vse, kar pod pobožnost spada.
6. Prizadevala si bom, prijazna biti s takimi, ki so mi grenki in zoperni.
7. Moje delo danes bo, zatajevati svojo lastno voljo. Ne bom besedovala; nič hotela, nič odrekla — volja mojih staršev bo tudi moja volja.
8. Kar sem dobrega si naprejvzela ali kar mi je naročeno bilo, bom urno storila.
9. Ne bom se pričkala, ne izgovarjala, če bom tudi po nedolžnem svarjena, kregana ali obrekovana.
10. Čez nikogar se ne bom pritožila. Tiha bom.
11. Pri vsaki priložnosti bom svoje meso terla in morila: vendar tako da drugi ne bodo vedli.

12. Prav pogosto bom danes pričujočnosti božje se spominjala — vesela hočem biti v duhu, pa tudi prijazna biti z bližnjim, kar je prav.
13. Za ljudi voljo dobrega ne bom nič storila, nič opustila.
14. Danes, moj Jezus! te prosim, daj mi, da s teboj zaničevana bom, in da bom vesela tega zaničevanja.
15. Poskušala bom, Bogu tako vdana biti, da nobena jeza, nobena nevolja mojega serca ne bo skalila.
16. Varna bom, da ne bom kaj rekla v svojo čast ali hvalo.
17. Danes se bom vadila, sramožljiva biti s svojimi očmi, in skerbno na se jih deržati.
18. Ta dan bom bližnjemu odjenjavala, kolikor bom brez greha smela.
19. Ne bom želela, ljudem dopasti: pa tudi njih zamere se ne bom bala.
20. Kar bom danes nad bližnjim vidila ali od njega čula, bom v dobro razlagala.
21. Če bo mogoče, bom bližnjemu kaj postregla, kako težko ali zoperno delo namesti njega storila, namesti njega kam šla, i. t. d.

22. Današnji dan naj bo Marii posvečen. Od zore do mraka boš ti, Devica! pred mojimi očmi, boš ti v moji glavi in v mojem sercu — bodi tudi po noči v v mojih sanjah!
23. Danes ne bom jedla, kakor pri obedu; in če bom trudna, se ne bom usedla, razun v veliki sili.
24. Pride mraz ali vročina, pride žeja ali glad, voljno in tiho bom terpela. Po noči bom za malo časa vstala in poleg postelje svoje klečé molila.
25. Sedé ali kleče se ne bom naslanjala; če me nihče ne bo vidil, se bom učila moliti z razpetimi rokami.
26. Veselilo me bo, če bom mogla tistim, ki mi krivico delajo, me žalijo ali zasramujejo, kaj dobrega storiti.
27. Danes ne bom pila ne vina ne vode, razun pri obedu.
28. Vadila se bom pokorna biti, v naj manjši reči — tudi takrat, ko mi bo težko stalo.
29. Skušala bom, bližnjemu kaj dobrega storiti — kakemu revežu kaj dati, kako bolnico obiskati, koga posvariti, podučiti, potolažiti i. t. d.

30. Danes bom Jezusa hvalila, da sem nizkega stana; revna; dekla; da me svet ne pozna in ne obraja i. t. d.
31. Naj se zgodi nad menoj naj svetejša volja božja; to bo danes moja vedna misel. Če bo kaj priložnosti, se bom rada zatajevala; čula zlasti bom nad svojimi ušesi, da kaj pregrešnega skozi nje ne pride.

EPISMO

svetega Frančiška Zalezijana do neke dekline, ki je sklenila, svoje devištvo Bogu obljubiti.

Mislím, da želja, svoje devištvo Bogu posvetiti, ni v tvojem sercu vstala, kakor še le po dolgem in skerbem premišljevanju, kako imenitno je to, kar misliš storiti; zagadel ti rečem: Prav je, da zdaj svoje naprejšetje dopolniš. Pripravljaj se iz tega namena tri dni zaporedama z molitvijo in s sledečim premišljevanjem:

Premišljuj, kako ljuba, Bogu in njegovim angeljem prijetna čednost je sveta čistost,

ki se tudi v nebesih vekomaj ohranjuje, kjer ni zakona in ni mesenega razveseljevanja nobenega. O kako srečna si pač, da že na tem svetu začneš življenje, kakoršnega boš na unem svetu vekomaj peljala! Hvali torej Boga, ki ti je to sveto misel v glavo dal.

Premišluj, kako lepa, kako žlahna je ta čednost, ki naše duše ohranjuje bele kakor lilije, in čiste kakor sonce; ki nase trupla posvečuje, in nam pot kaže, kako lahko z dušo in s telesom v službo nebeškega Očeta pridemo. O kako veselje bo za te, ko boš smela reči Jezusu, svojemu Zveličarju: Moje serce in moje telo se razveselujeta v Bogu, kteremu v ljubo se rada odpovem vsaki drugi ljubezni in vsakemu drugemu razveseljevanju. Oh, kolika sreča za človeka, ki odtegne svoje telo posvetnemu razveseljevanju, da se serce ložeje in popolniše z Bogom sklene!

Premišluj, da presveta devica Marija je bila prva, ktera je svoje devištvo Bogu obljubila, za njo pa je bilo brez števila deklet, ki so ravno to obljubo storile, in, moj Bog! s kakšnim veseljem, s kakšno ljubeznijo, s kakšno gorečnostjo so to storile — tega nihče dopovedati ne more. Ponižuj se pred to

nebeško trumo svetih devic, in prosi jih, naj te vzamejo med se v svoje verste; obljubi jim, da se boš z gnado božjo prizadevala, posnemati jih, kolikor bo naj več mogoče. Prosi jih, da s teboj vred darujejo tvojo obljubo Jezusu Kristusu, ki je kralj in ženin devic; da tvojo sveto čistost s svojim zasluženjem sklenjejo in za Jezusa zlepšajo. Pred vsem pa priporočuj svoje naprejevzetje ljubi devici Marii in svojemu svetemu angelju varhu, da bi odslej tvoje serce in tvoje telo v posebno skerb vzela, in pred slednjo oskrumbo obvaroval.

Kedar potem pride odločeni dan, in mašnik pri sv. maši sveto hostijo kviško vzdignejo, daruj z mašnikom vred tudi ti nebeškemu Očetu drago telo njegovega preljubega Sina, zraven pa tudi svoje telo s sveto obljubo, da ga boš vse dni svojega življenja v čistosti in sramožljivosti ohranovala. Zraven lahko moliš tole molitvico:

Večni Bog, Oče, Sin in sveti Duh!
 jez I., nevredna stvar tvoja, obljubim
 tukaj pred tvojo božjo pričujočnostjo in
 pred vso nebeško družbo, da hočem s tvojo
 sveto gnado ves čas svojega življenja v

stanu svetega devištva ostati, in biti vse-skozi vsa zderžna, sramožljiva in čista na duši in na telesu. Sprejmi, o veličastni Bog! to mojo nepreklicljivo obljubo kakor dar moje ljubezni, in ker je tebi dopadlo, mi to misel obuditi, prosim, daj mi tudi dar potrebne moči, da bom svojo sveto obljubo v povikšanje tvoje časti zvesto deržala — zdaj in za zmiraj. Amen.

Potem boš šla k sv. obhajilu, in boš svojemu Gospodu in Zveličarju z vso resnico rekla: Ti si moj ženin! — Po storjeni tej obljubi moraš svoje serce skerbno zapirati pred vso posvetno ljubeznijo, in ne smeš poslušati nobenega, ki bi te v zakon nagovarjal in bi s tem tvoje serce motil. Tudi do svojega telesa moraš posihmal veliko čast imeti; ravno tako, kakor ko bi ne bilo več tvoje telo, temuč kaka sveta, Bogu posvečena reč. In kakor veš, da se kelha od škofa posvečenega ne smeš nespodobno dotekniti, tako si tudi svojemu telesu, ktero je s to obljubo od sv. Duha posvečeno, posebno spoštovanje dolžna.

Sicer pa bom vse Bogu izročil, kateri ve, da te v njem močno ljubim; in kedar pride odločeni dan, mu bom tvoje serce, in kar iz njega izhaja v njegovo čast, v dar prinesil. Jezus naj bo v vekomaj tvoja ljubezen, in njegova sveta mati Marija naj bo tvoja vodila! — Amen.

Opomba. Tako obljubo storiti za zmiraj ali samo za nekaj časa, smejo le tiste dekleta, ktere Bog v to kliče, in nikoli drugač, kakor z dovoljenjem kakega modrega spovednika. Če si pa v to poklicana, bodi vesela in reci z menoj:

Hvaljen bodi Jezus in Marija!

Križovskim dekletam!

Nate, ljube dekleta! bukvice, ki sem jih spisal za vaše prelepo društvo, in jih odločim vam v spomin. Prijazno jih spremite in odprite jim dušo in serce; nadjam se namreč, da bodo mnogo vam pripomogle k pobožnemu življenju. Jezus pa, ki je sramožljivih deklet poseben prijatelj, naj se milostljivo ogleda na vas in naj vas napolni z ljubeznijo do svete čistosti, da bote če dalej bolj spoznale nje visoko ceno in vsako uro pripravljene, rajše umreti, kakor radovoljno in premišljeno zoper njo se pregrešiti!

Ljubi Jezus naj se pa ogleda s posebno gnado tudi na te bukvice, in naj požegna vsako besedo, ki je v njih, da vas bo v nemala k svetim mislim, vas branila gerdega poželenja, in vam moč dajala v skušnjavah in v vojski z zapeljivim svetom! Prosim pa tudi Marijo, ki je vaše družbe ljubeznjiva varhinja, da bi ona vaše serce vam vzela in za Jezusa hranila; ker ona bolj ve, kakor ve, koliko je vaše serce vredno, in ga tudi bolj varovati zna!

Za Jezusa in Marijo živeti, za Jezusa in Marijo umreti — to je nauk, ktereга vas te bukvice učijo. Ta nauk si globoko v serce zapišite, ta nauk v djanju spolnujte, in živele bote vekomaj — v družnji Jezusa in Marije.

KAZALO.

	Stran.
Postave dekliške bratovšine	3
Molitve za dosego ssv. odpustkov	17
Druga molitev za ssv. odpustke	21
Zlate molitvice	22
Sv. Rožnikranc, kakor se moli pri sv. maši	28
Juterno opravilo	31
Od premišljevanja	35
Tri božje čednosti	41
Zlate ure	43
Večerno opravilo	49
Mašne molitve	54
Perva sv. maša, kakor jo mašnik berejo	55
Druga sv. maša s premišljevanjem terpljenja Kr.	80
Tretja sv. maša ob godu ssv. devic	95
Od Zakramenta sv. pokore	111
Spraševanje vesti	112
Molitev za razsvetljenje	113
Grevenga	127
Terden sklep	132
Nauki za spoved	133
Molitve pred spovedjo	137
Molitev po spovedi	138
Molitev papeža Urbana	139
Molitev, potolažiti plašljivo vest	141
Sedem psalmov od pokore	142
Od sv. obhajila	154

	Stran.
Perva molitev pred sv. obhajilom	156
Druga molitev pred sv. obhajilom	158
Prošnja za vredno sv. obhajilo	161
Po sv. obhajilu	162
Kerstna obljuba	168
Sveta zaveza	169
Nekaj za branje in premišljevanje	172
Obiskovanje presv. rešnjega telesa	179
Sv. križev pot	185
Litanije vsih svetnikov	207
Molitve o raznih potrebah	220
Litanije od presv. imena Jezusa	228
Litanije od terpljenja Kristusovega	233
Litanije od presv. rešnjega telesa	237
Litanije od matere božje	243
Lastnosti matere božje	249
Pobožnost k svetemu Alojziju	253
Pesem v čast sv. Alojzija	268
Od sv. bratovščin	270

Razne molitve.

Molitve za sveto čistost	281
„ za ljubezen do deviške sramožljivosti	285
„ za dar sv. ponižnosti	286
„ za svežo poterpežljivost	286
„ k svojemu angelju varhu	287
„ k sv. Jožefu	287
„ k svoji patroni	288
„ k sv. Barbari	289
„ pri zbiranju stana	289
„ za postni čas	290

	Stran.
Molitev pred božjim grobom	291
„ za družbine tovaršice	293
„ za boleno družnico	294
„ za rajno družnico	294
„ za svojega spovednika	295
„ za žive starše	296
„ za rajne starše	296
„ zoper skušnjave	297
„ v čast Kristusovega terpljenja	297
„ za Marijne praznike	299
„ za varstvo Marije	300
„ za srečno zadnjo uro	301
Duhovni testament	302
Popotni žegen	305
Molitev za verne duše	305
Poslednji dan	306
Nauki in molitve za bolnice	309
Molitev bolene dekline k nebeškemu Očetu	311
Molitev k materi božji	313
Kratki zdihljeji umirajočih	314
Litanije za umirajoče	316
Priporočevanje duše	320
Terpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu vsih štirih evangelistov	324

Svete pesmi.

Pesem pri sv. maši	374
„ „ černi maši	381
K žegnu	384
Pred pridigo	384
Pred keršanskim naukom	385

	Stran.
Po keršanskem nauku	386
Adventna	386
Božična	388
Postna	389
Sveti križ	391
Velikonočna	392
Binkoštna	393
Sv. rešnje telo	394
Zahvalna	395
Sveto obhajilo	397
Po sv. obhajilu	400
V čast Marije, prva do sedemnajste	400 — 418
Od serca Jezusovega	418
Od serca Marijnega	420
Deviški stan	421
Devica	423
Od križovske družbe	425
Dekliška	427
Pri pogrebu križovske deklinе	428
Nauki za dekleta	431
Nauki za dekleta, ki so na višji stopnji pobožnosti	453
Drugi nauki	457
Napeljevanje, Kristusovo terpljenje premissljevati	465
Napeljevanje, priti na višo stopnjo pobožnosti	469
Vsakdanje vaje v zatajevanju	475
Pismo sv. Frančiška Zal.	479
Križovskim dekletam	484

